

Thiếu nữ xinh đẹp gọi cảm

Contents

Thiếu nữ xinh đẹp gọi cảm	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	11
5. Chương 5	14
6. Chương 6	16
7. Chương 7	18
8. Chương 8	21
9. Chương 9	23
10. Chương 10	26
11. Chương 11	28
12. Chương 12	31
13. Chương 13	34
14. Chương 14	37
15. Chương 15	40
16. Chương 16	43
17. Chương 17	46
18. Chương 18	49
19. Chương 19	53
20. Chương 20	56
21. Chương 21	59
22. Chương 22	62
23. Chương 23	65
24. Chương 24	68
25. Chương 25	72
26. Chương 26	75
27. Chương 27	78
28. Chương 28	81
29. Chương 29	83
30. Chương 30	86
31. Chương 31	89
32. Chương Ngoại Truyện 1	92
33. Chương Ngoại Truyện 2	94
34. Chương Ngoại Truyện 3	97
35. Chương Ngoại Truyện 4	101
36. Chương Ngoại Truyện 5	104
37. Chương Ngoại Truyện 6	106

Thiếu nữ xinh đẹp gợi cảm

Giới thiệu

Năm năm trước, hắn là một Play Boy lãnh khốc vô tình. Nàng là người không ai hỏi thăm, nổi trội ở

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thieu-nu-xinh-dep-goi-cam>

1. Chương 1

Nhã Tư Á là một đại học nổi tiếng trong hệ thống các trường đại học, chiếm ngàn mẫu, khung cảnh tuyệt đẹp, là nơi học tập mơ ước của vô số sinh viên.

Nó nổi tiếng không chỉ vì đào tạo ra không ít nhân tài, đó còn là một nơi quy tụ những cô cậu quý tộc, được coi như là trường học dành cho phú hào, chỉ cần có tài năng thì sẽ được tuyển vào lớp CEO dự bị, nếu hơn nữa còn có thể tham gia vào chương trình quản lý cao cấp, nếu không phải xuất thân danh giá thì cũng không quan trọng, chỉ cần có năng lực, cũng có thể trở thành cán bộ lãnh đạo, còn không nữa thì sẽ được đưa vào những lớp năng khiếu của Nhã Tư Á.

Muốn vào Nhã Tư Á, nói dễ cũng không dễ, khó cũng không khó, nếu như là người có tài thì chúc mừng, người đó sẽ có giấy thông hành vào Nhã Tư Á. Còn nếu người có tiền tài thì cũng chúc mừng, người đó sẽ nhận được hiệu lệnh triệu tập từ Nhã Tư Á. Còn nếu cái gì cũng không có thì thật có lỗi, cánh cửa lớn của Nhã Tư Á sẽ không rộng mở với bạn.

Nhã Tư Á cũng có hình thức quản lý như Harvard, Yale, cho phép có không gian tự do sáng tạo, nhưng cũng nghiêm khắc quản lý.

Hoàn tất bốn năm đại học có rất nhiều người, thế nhưng Nhã Tư Á chỉ ới người thi lại một lần duy nhất, cho dù là con của tổng thống cũng không ngoại lệ. Đã vào Nhã Tư Á thì ai cũng phải tuân theo quy củ.

Cho nên gần trăm năm tới nay, Nhã Tư Á vẫn duy trì được sự thần bí, vĩ đại, hấp dẫn rất nhiều người giành giật bước vào.

Ở ký túc xá cao cấp của Nhã Tư Á

“Lăng, người gần đây rất ngoan nha.” Chu Hải Lỗi nhìn thấy Tề Lăng gần đây chỉ an ổn ở nhà xem kế hoạch, cảm thấy thật là kỳ quái. Chẳng phải bình thường vào lúc này, hắn đang ôm một cô em xinh đẹp nói chuyện yêu đương sao?

Tề Lăng một bên thu thập, sửa soạn lại tất cả tài liệu, một bên lạnh lùng quét mắt nhìn bạn tốt một cái. Cái tên này làm như hắn là trời sinh có tính xấu, trời sinh ham mê gái đẹp vậy.

Hắn mấy ngày nay vội muốn chết, lão ba hắn đưa ra một đồng giấy tờ, thúc giục hắn mỗi ngày đều phải hoàn thành hết. Hoàn hảo là cũng không xảy ra chuyện gì, hắn sợ lỡ như bữa nào không cẩn thận chắc chắn là sẽ bị đưa đi Brazil ăn chuối luôn.

“Ok, ok, ta không quấy rầy anh, ta câm miệng ...” Chu Hải Lỗi nhìn thấy sắc mặt bạn tốt bắt đầu chuyển sang lãnh băng, bắt đặc dĩ giờ hai tay đầu hàng. Không biết bộ dáng hần khủng bố như thế mà tại sao nữ hài tử nào cũng thích hần.

Nói đến Tề Lăng, không có người nào tại Nhã Tư Á là không biết, không có người nào là không hiểu.

Tề Lăng, hai mươi hai tuổi, thiếu gia của một tập đoàn kinh tế lớn, cao 1m8, có dáng vóc của người mẫu, mang ngũ quan tinh tế, ánh mắt thần bí khó dò, hành động tao nhã. Nam nhân nhìn thấy hần cũng phải run lấy bầy, nhưng không hiểu tại sao nữ nhân Nhã Tư Á cứ như con thiêu thân đâm đầu vào lửa.

Từ khi cùng Tề Lăng nhận thức tới nay, theo hiểu biết của hần, Tề Lăng là cái tên thay bạn gái như thay áo, mà quần áo hần có bao giờ mặc quá ba ngày đâu. Nữ nhân bên người hần chưa người nào có thể ở ba ngày. Hơn nữa người nào cũng xinh đẹp như hoa, cũng không biết mắt hần ra sao, đại mỹ nữ như Thuỷ Linh cũng không thể lọt vào mắt xanh của hần. Một khắc trước hần còn hôn nồng nhiệt mỹ nữ này, ngay sau đó thì mỹ nữ nước mắt tràn ngập nhìn hần ôm hôn mỹ nữ khác. Đây là Tề Lăng, đa tình nhưng cũng vô tình, nguy hiểm nhưng cũng vô cùng quyến rũ.

Hần cuộc sống cách không được nữ nhân, lại cũng sẽ không chuyên một nữ nhân nào.

“Ê, người anh họ, hôm nay sao lại rảnh rỗi thế ? Không đi cùng với Sa Sa sao?” Đường Phiền vừa đi tiến phòng ngủ, cứ nhiên gặp người anh họ ngoan ngoãn nằm ở trên sofa nhắm mắt nghỉ ngơi, Hải Lỗi cũng im lặng, quả thật là có chút tò mò.

“Người không biết đâu, cả ba ngày nay anh ta đều như thế.” Điều không phải xem tư liệu mà là nằm ngủ, Hải Lỗi thấy Đường Phiền đã trở lại, cũng bắt đầu mở miệng.

“Hiếm thấy nha, anh họ, không phải là anh ... bị đá đi ?” Đường Phiền nhìn bộ dáng ông anh họ mệt mỏi, đoán như thế. Nếu thật là như thế, hần phải nổ pháo chúc mừng. Hần cả đời này đều muốn nhìn thấy bộ dạng không hay ho của Tề Lăng. Ai kêu từ nhỏ đến lớn, anh họ đều nhanh chóng thoát đi những thứ hần thích. Nhắc tới là lại nghĩ về cái xe Porsche Carreragt bán có giới hạn, hần chạy nửa ngày, không ngờ bị hần nhanh chân đến trước. Nhớ đến là hần lại hận đến nghiến răng.

“Phiền, chú em gần đây rất rảnh rỗi nha ? Tự nhiên lại bắt đầu quan tâm tới chuyện của ta. ” Tề Lăng mỉm cười nhìn hần, biểu đệ này của hần lúc nào cũng theo sau chân hần, chỉ mong muốn hần gặp chuyện xui xẻo, không hay ho gì. Có nữ nhân làm cho Tề Lăng thất tình, chỉ sợ là còn chưa sinh ra đi.

Hần bắt quá chỉ là làm việc mệt mỏi, muốn nằm nghỉ một lát, bọn họ có cần suy nghĩ nhiều chuyện đến vậy không ?

“Anh họ à, ta chỉ là quan tâm anh thôi.” Nói xong, Đường Phiền đặt mông ngồi xuống gần Tề Lăng, hắc hắc cười.

“Nói thật, Lăng, người thật sự là ...” Hải Lỗi cũng cảm thấy có hứng thú với chuyện này, phải biết rằng, nếu Nhã Tư Á mà thiếu tin tức về hần, chắc chắn cuộc sống ở đây sẽ rất vô vị.

“Các người cảm thấy có khả năng sao ?” Tề Lăng đứng lên, lạnh lùng cười, hướng bọn họ nói.

Hải Lỗi và Đường Phiền nhìn thoáng qua, không hẹn mà cùng lắc đầu. Có điều sự việc khó liệu, cô gái Sa Sa kia, bọn họ cũng gặp qua, đúng là một mỹ nhân, hai người lại cho nhau lẫn nhau cái ánh mắt, hiểu ý cười.

“Lăng , vậy anh ...” Đường Phiền tò mò nhìn anh họ, còn muốn dò xét một chút

“Ta không thích dính với nữ nhân.” Tề Lăng không sao cả nói, vừa nói vừa đi đến phòng bếp, cầm một ly cà phê ra.

“Người... Không phải đâu ! Nếu ta giống như người được nữ nhân bám theo như vậy, ta nhất định sẽ dâng hương cảm tạ thần linh.” Hải Lỗi không thể tin được, được mỹ nữ theo đuổi như thế mà vẫn chê sao ? Sa Sa được xem như một mỹ nhân khó gặp, dịu dàng thủy mị như nước nha!

“Người thích thì ta cho, nếu như Tiểu Khiết của người ... Không ngại” Tề Lăng hào phóng nói, biết Hải Lỗi nhất định sẽ luyện tiếu bảo bối thanh thuần của hần, nhịn không được đùa với hần một chút

“Đừng ... Đừng như vậy, mỹ nhân đẹp dễ như thế, ta không có phúc hưởng thụ, ta là quen uống nước trà xanh ăn cơm đạm bạc rồi.” Hải Lỗi hấp tấp phát phát tay nói, hẳn đối với những mỹ nhân như vậy bình sinh là có dị ứng, vẫn là thích một nữ hài tử đơn giản thuần khiết hơn.

“Lãng, người rốt cuộc có thích nữ nhân hay không ? Nếu không thì tại sao nữ nhân nào cũng không chịu nổi ba tháng.” Hải Lỗi nhìn thấy bộ dạng hần trên chộc mình liền tức giận, thuận miệng tranh cãi với hần

“Muốn như vậy thì người không nên lo lắng” Tề Lãng trừng mắt liếc hần một cái, bộ dáng của hần giống không bình thường sao?

“Lỗi, người còn không rõ hần sao? Hần chính là bị nữ nhân làm hư, chờ tới một ngày gặp được người hần thật sự yêu mến nhưng theo đuổi không được, hần mới biết mùi vị đau khổ của tình yêu.” Đường Phiền nhin không được xen vào nói

“Sẽ có một ngày như vậy sao? Ta rất chờ mong” Tề Lãng chẳng hề để ý lạnh lùng nói, hần không tin chính mình sẽ thật lòng thích một nữ nhân, nữ nhân như là động vật phiền toái vậy, chơi đùa thì có thể, cái khác thì không được.

“Người đừng nên không tin, nói không chừng sẽ có ngày biến thành sự thật đó.” Hải Lỗi cũng thật chờ mong có thể nhìn được cái ngày ấy, nếu có người có thể biến hần từ một người ăn chơi trác táng, phong lưu đa tình như Tề Lãng cải tà quy chính, là người có công to lớn, làm việc thiện giỏi nhất.

Nhưng là thực sự có người nào có thể làm cho Tề Lãng theo đuổi sao? Cho dù có thì nên đi tìm ở chỗ nào? Hải Lỗi cũng có chút hoài nghi. Ngôi sao, người mẫu, hoa hậu giăng đường, thiên kim, thuần khiết , nóng bỏng, nhiệt tình như lửa, lãnh đạm như băng , đủ loại mỹ nữ cho hần lựa chọn nhưng không có ai vừa ý trong mắt hần

“Anh họ, đừng tự tin như vậy, người người yêu mến, ta không dám chắc là người sẽ không theo đuổi được nhưng nhất định sẽ có.” Đường Phiền đột nhiên nghĩ tới một người, vui tươi hơn hờn nộ nụ cười.

“Phiền, thiên hạ làm gì có nữ nhân nào không thích Tề Lãng.” Chu Hải Lỗi tò mò mở to hai mắt nhìn. Tề Lãng được cho là người đàn ông độc thân kim cương, bộ dáng nhất định là hơn cả siêu sao, tiền nhiều đến nỗi có thể mua vài cái Hồng Kông, đẹp trai anh tuấn, năng lực hạng nhất, trừ bỏ tính hoa tâm, vô cùng lãnh đạm. Hần thật sự là cái hoàng tử bạch mã đốt đèn lồng cũng không thấy nha ! Trừ phi nữ nhân mắt bị mù, nếu không Hải Lỗi không thể tìm ra lý do để nữ nhân cự tuyệt hần.

“Ta cũng thực muốn biết!” Tề Lãng cũng cảm thấy có hứng thú, hần không tin thiên hạ có nữ nhân không mê tiền, không mê hư vinh ...

“Lỗi, người có nghe nói qua... siêu cấp lỗi thời ở Nhã Tư Á chúng ta — ‘Nổi trội xuất sắc đẹp’ chưa?” Đường Phiền vẽ mặt mang ý cười đối với Hải Lỗi đang trừng mắt nhìn hỏi.

Hải Lỗi vừa nghe, lập tức mỉm cười, hiểu được gật gật đầu.

“A, nàng là ai? Rất đẹp sao ?” Tề Lãng như thế nào cho tới bây giờ không nghe nói qua còn có người mang danh hiệu hạng nhất như vậy? Siêu cấp lỗi thời ? Hần là rất đáng giá, nói vậy thật là đẹp đến không thể được, mới có thể cùng lỗi thời so sánh, vẫn là siêu cấp. Đẹp nổi trội xuất sắc? Là đẹp như thế nào? Tề Lãng có chút tò mò

“Chính là “khuyên thành chi hoa” của Nhã Tư Á, “Tuyệt tươi đẹp Mãn Côi.”

Cái gì, thật sự chưa hề nghe đến truyền thuyết xa xưa như vậy, tất cả đều là chỉ là một khoảng cách không thể chạm tới, không thể chịu được sự theo dõi, nhưng như thế nào hần lại không biết còn có người đẹp “Siêu cấp lỗi thời” ?

“Anh họ, có dám cá cược với ta không ? Đánh cược cái gì cũng được, ta cược hai tay hai chân là người không thể theo đuổi được nàng.” Đường Phiền vẽ mặt không hề nghi ngờ, nắm chắc thắng lợi nói.

“Ta cũng đánh, cá Đường Phiền thắng.” Hải Lỗi cũng vẽ mặt xác định, biểu tình như xem kịch vui, chuyện vui như vậy làm sao hần có thể bỏ qua ?

“A, đánh cược như thế nào? Tiền đặt cược là bao nhiêu ?” Tề Lăng thấy hần đang đắc ý, đối với người siêu cấp lỗi thời, cũng càng thêm hứng thú .

“Anh họ, bắt đầu từ nay cho đến 2 năm sau tốt nghiệp, chỉ cần anh có thể nắm tay nàng, làm cho nàng trước mặt mọi người hôn anh; còn nếu các người kết giao được hơn ba tháng thì anh sẽ đại thắng. Về phần tiền đặt cược sao? Nếu ta thắng, anh sẽ đem Porsche Carreragt đưa cho ta, nếu anh thắng, xe của ta cũng tùy anh chọn lựa, trong khoảng nửa năm, nếu anh lấy được đại toàn thắng, ta liền trực tiếp đưa anh! Thế nào?” Đường Phiền thông minh nói.

“Ta cũng vậy, nếu người thắng, tùy ý người chọn lựa, nếu người thua thì ta sẽ được hưởng thụ biệt thự nước ngoài của người một năm” Hải Lỗi cũng nói, nghĩ đến có thể đến biệt thự xa hoa của Tề Lăng ở một năm, cả người hần đều thấy phấn chấn

“Hào phóng như vậy sao? Vì sao ta thắng lại còn phải kết giao đến ba tháng ?”

Tề Lăng khó hiểu, như vậy không phải là cố ý cho hần thua sao ? Mỹ nữ ở hoài cũng chán.

“Ta làm sao mà biết anh có thể hay không cường bức đe dọa gia sản nhà người ta trước thời hạn chấm dứt ván bài?” Nếu như vậy không phải là xe của hần không tặng miễn phí sao? Nếu thật sự nhanh chóng như vậy, làm gì còn trò vui để xem ?

“Ta là loại người này sao ?” Tề Lăng hờn giận nhìn Đường Phiền nói, đối với nữ nhân hần luôn luôn hào phóng, trước giờ đều là người khác tình nguyện, uy hiếp nữ nhân, lấy mạnh hiếp yếu là chuyện hần khinh thường nhất.

“Anh họ, anh rốt cuộc có muốn đánh cược hay không ?” Đường Phiền thúc giục hỏi, có chút khẩn cấp.

“Một lời đã định!” Tề Lăng không sao cả gật đầu nói, dù sao hần cũng sẽ không thua!

“Lăng, đáp ứng rồi thì không thể đổi ý nha!” Hải Lỗi trêu đùa nhìn Đường Phiền, sợ rằng Tề Lăng đột nhiên thay đổi thì biệt thự trong mơ của hần sẽ không còn

“Yên tâm đi, Tề Lăng ta từ xưa tới nay không hề nói nửa lời”

“Còn có, nếu giữa đường rời khỏi cuộc chơi, cho dù bỏ cũng là nhận thua!” Đường Phiền chạy nhanh bổ sung nói, sợ con Porsche dài chân chạy mất, thật đúng là con vịt nấu chín cũng có thể bay.

“Nhiều lời !” Nói xong, Tề Lăng cầm lấy tư liệu trở về phòng, đóng sầm cửa lại. Hiện tại hần cần nhất chính là nghỉ ngơi, về phần nữ nhân kia, hần chỉ coi như là đồ ăn sáng.

Sau khi Tề Lăng đi vào phòng, Đường Phiền cùng Hải Lỗi rốt cuộc nhin không được, hai người cùng nhau liếc mắt một cái, đứng dậy cười ha ha, như là cầm chắc thắng lợi trong tay.

-- --

Lời editor: trong truyện ĐP vs TL là anh em họ nên mình xưng nhau là anh – ta, còn Hải Lỗi ko có quan hệ họ hàng, mà chỉ là bạn bè nên xưng là ta – người . cho đúng vai vế đó mà , giải đáp chứ ko mọi ng‘ thắc mắc.

2. Chương 2

Ba ngày sau, tại khu ký túc xá cao cấp của học sinh Nhã Tư Á.

Tục ngữ nói phải, con người là sắt mà cơm chính là thép, thử không ăn nhin đói một chút là đâm ra hoảng sợ. Tổ tiên cũng nói thức ăn chính là vị thánh đó a!

Nếu có người nói cho bạn, hai tên ăn mày chỉ vì cái bánh bao mà gây gổ đánh nhau, bạn nhất định sẽ không cảm thấy kỳ quái; nhưng nếu có người nói với bạn, hai kẻ xuất thân từ gia đình danh giá lại tranh nhau đến đỏ mặt tía tai bởi một tô mì ăn liền, bạn nhất định sẽ cười phì. Đùng ngạc nhiên, công tử Đường Phiền nhà chúng ta cùng Chu Hải Lỗi thiếu gia đang là dẫn chứng xác thực nhất.

“Này, sao ngươi lại giành mỳ ăn liền của ta? Đói bụng thì tự mình mà nấu đi chứ?”. Chu Hải Lỗi đánh cầu xong trở về, đói thật sự không chịu nổi, lần đầu tiên chịu đựng được đến vậy, không nghĩ tới cái mỳ rất nhạy cảm, hương mỳ ăn liền vừa nấu xong lại thơm như thế, Đường Phiền liền đi ra cùng hẳn thưởng thức.

“Lỗi, đừng keo kiệt như vậy nha! Ta ngồi thiết kế chương trình một ngày, cái bụng cũng đói lắm rồi! Ngươi chỉ cực nhọc nấu mì có một chút...”. Đường Phiền một bên há miệng nuốt lấy sợi mì, một bên không hề áy náy nói, hẳn ở trong phòng đã nghe mùi lâu rồi, bao tử sớm đã kháng nghị nhiều lần.

“Ngươi cũng không có giúp một tay? Chỉ lo ăn thôi, cơm no áo ấm! Ta đánh cầu cả một ngày, vừa đói vừa mệt..”Hải Lỗi bắt mắt hướng tới Đường Phiền quát lớn, hẳn nếu không mệt trên đường đi thì sẽ chấp nhận ăn mì ăn liền này sao? Có điều không tưởng tượng đến đồ ăn không tốt cho sức khỏe vẫn rất ngon.

“Này, cho ta nhiều một chút..”

“Này, ngươi đừng gấp nhiều như vậy...”

Đường Phiền cùng Hải Lỗi mỗi người cầm một cái chén nhỏ, vây quanh một cái nồi lớn đặt ở trên bàn cùng với mấy chén gia vị, nhìn bọn họ ăn ngẫu nhiên, giống như trước mắt không phải là mì ăn liền, mà là bữa tiệc cực phẩm khó thấy trên đời này.

“Đường Phiền, ngươi lăn ra đây cho ta!”Tề Lăng cầm tư liệu vội vàng trở về phòng ngủ, vừa đi vừa quát, nhìn bộ dáng giống như Đường Phiền đã làm chuyện xấu, phạm phải tội ác tày trời.

“Khụ, khụ...”Đang ngồi nhai mì ăn liền, Đường Phiền bị giọng nói Tề Lăng dọa cho hoảng sợ, một ngụm mì sợi không nuốt xuống được, cứ như vậy nằm ngay tại yết hầu, phun cũng không ra, mà nuốt cũng không xuống, thiếu chút nữa làm cho hắn chết vì nghẹn, sắc mặt đỏ bừng y chang cái mông con khỉ.

“Này, làm sao vậy...Ngươi không sao chứ!..”Hải Lỗi vừa thấy bộ dạng Đường Phiền, nhanh chóng buông bát trong tay ra, vừa cười vừa đưa tay vuốt lưng hắn (Đường Phiền), nhìn vẻ mặt hắn (Đường Phiền) đỏ bừng, hẳn (Hải Lỗi) vô cùng thích thú. Ai bảo hắn (Hải Lỗi) bị cướp đồ ăn, lần này coi như là Đường Phiền gặp báo ứng đi!

“Khụ, khụ... Nè, ngươi nhẹ chút, có cho ta sống không hả!”Đường Phiền tức giận trừng mắt nhìn Hải Lỗi liếc mắt một cái, tiểu tử này, không phải chỉ ăn của hắn mấy miếng mỳ ăn liền, đến mức nhân cơ hội báo thù nha!

“Anh họ, anh trúng phải thuốc nổ hả, sao hỏa khí lớn như vậy?”. Đường Phiền gấp phải vẻ mặt tức giận của Tề Lăng giống như hắn (Đường Phiền) đoạt lấy thứ gì ưa thích của hắn vậy (Tề Lăng), hẳn thật sự không nhớ rõ mình đã đắc tội gì với hắn (TL)?

“Ngươi còn dám nói? Ngươi nói cho ta biết cái gì mỹ nữ siêu cấp lỗi thời, rốt cuộc là cái dạng người gì ?”Tề Lăng thập phần giận dữ cầm tập tài liệu trên tay ném về phía ghế sofa, hung hăng trừng mắt nhìn Đường Phiền ngồi xuống. Bộ dáng bắt mắt giống như muốn đánh Đường Phiền mấy quyền, chém mấy đao mới hết giận.

“Ách, ta nói gì chứ? Nguyên lai là bởi vì nàng...”Vẻ mặt Đường Phiền gian tà trao đổi một cái ánh mắt với Hải Lỗi, hai người thật vui vẻ, trò vui chưa bắt đầu nha ! Anh họ lại có biểu hiện ngoài dự đoán như vậy, tương lai thật làm ọi người chờ mong.

“Ngươi còn không nói cho ta, cái người ngươi muốn ta theo đuổi ... là con nhỏ Bộ Mỹ Mỹ chết tiệt kia?”Tề Lăng trừng mắt nhìn Đường Phiền, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Không sai”. Vẻ mặt Đường Phiền mang ý cười nhìn Tề Lăng, không sợ chết trả lời.

“Đường Phiền, ngươi lại có thể dám làm như vậy ! Muốn ta theo đuổi một người con gái bị bỏ đi ?”Nghĩ đến chính mình phải theo đuổi một người con gái có thể so sánh với Tần Thủy Hoàng, trán Tề Lăng lập tức tối lại hiện lên ba đường nhăn xi, buồn nôn muốn chết ! Còn muốn hắn và nàng hôn môi ? Kết giao ba tháng? Ông trời a, ngươi rõ ràng là muốn giết ta.

“Anh họ, nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy! Anh nghĩ thế thì cứ nhận thua đi, ta cảm thấy không sao cả, chiếc Carreragt kia...”Đường Phiền nghĩ đến chiếc xe Porsche trị giá gần trăm ngàn, hai con mắt bắt đầu sáng lên, khiêu khích nhìn Tề Lăng.

Tề Lãng tuy rằng có chút tiếc nuối, có điều có thể được chiếc Carreragt cũng tuyệt đối siêu đáng giá.

“Thật sự ? Vậy chủ nhật này ta sẽ được đi du lịch rồi! Thật đẹp nha ...”Hải Lỗi vừa trở về từ phòng bếp nghe thấy lời nói của Đường Phiền, vẻ mặt bắt đầu mừng rỡ lên.

“Đáng chết ! Ta khi nào nói muốn nhận thua ?”Tề Lãng hung hăng trợn mắt nhìn hai người bọn họ, có chút không cam lòng nói. Vì một người con gái không đáng để suy nghĩ đến mà muốn hăng giao ra chiếc xe yêu quý ? Còn upton đi du lịch một năm ? Nghĩ vậy, Tề Lãng liền tức giận đến muốn giết người, càng muốn giết cái Thiên sát tiểu nữ nhân ghê tởm kia !

“Lãng, ý của anh là... Anh thật sự muốn... theo đuổi Bộ Mỹ Mỹ ?”Hải Lỗi nghe thấy lời nói của Tề Lãng, vẻ mặt hứng thú hỏi. Nghĩ đến hình ảnh Tề Lãng bảo thủ đi cùng với Mỹ Mỹ quê mùa, Hải Lỗi nhin không được bật cười.

“Anh họ, nếu anh thật sự khó xử như vậy, hiện tại nhận thua cũng chưa muộn. Ta biết anh tuyệt đối sẽ không coi trọng nàng, đương nhiên càng không thể theo đuổi nàng ...”Đường Phiền vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa nói, nghĩ đến có thể chinh ông anh họ này một lần, hân so với trúng số còn vui hơn.

“Đúng vậy, Lãng, đừng làm khó bản thân quá...”Hải Lỗi cũng ồn ào nói, ước gì Tề Lãng nhanh chóng nhận thua.

“Người liền chờ xem, chiếc Bentley lịch sự tao nhâ 728 của người, ta sẽ lấy được nó!”Tề Lãng hung tợn nói với Đường Phiền xong, cầm lên tư liệu đi về phòng của chính mình.

“Còn có, huyết ngọc san hô của người!”Giống như là bỏ quên cái gì nửa đường, Tề Lãng lạnh lùng quay đầu liếc nhìn Hải Lỗi bổ sung.

Hai cái tên chết tiệt kia, cứ chờ đi ! Nói xong, Tề Lãng tức giận đóng sầm cửa lại.

Đường Phiền và Hải Lỗi nhìn thấy bộ dạng Tề Lãng đen đến khó thở, nhin không được cười ha ha, sau khi cười xong hai người lại có chút lo lắng nhìn thoáng qua, hẳn là sẽ không xui xẻo như vậy, hai người khác nhau như thế chắc sẽ không thể có tình cảm a ...

Nằm ở trên giường, Tề Lãng tức giận lật xem tư liệu chính mình phái người đi điều tra. Vốn định biết người biết ta, tốc chiến tốc thắng, thực hiện lúc đó sẽ tốt lắm, quân chưa ra trận mà đã chết trước! Đối với một người con gái như vậy, tâm hân đã sớm lạnh đi, làm sao còn có ý chí mà chiến đấu? Vào một quán ăn thôn quê bán đồ dân dã, người ăn khó có thể mà nuốt trôi, không phải là muốn lấy mạng hân luôn sao?

Tề Lãng lật xem tư liệu và hình ảnh, nhin không được cảm thấy xem thường. Trời ạ, bây giờ là thời đại nào rồi, không ngờ lại có người con gái bảo thủ như vậy? Siêu cấp lỗi thời, trừ bỏ giá trị ở ngoài bọn họ thật là có không ít điểm giống nhau a! Giống nhau từ xưa, giống nhau cũ nát, giống nhau không chớp mắt, điểm không giống chỉ có vấn đề tiền bạc! Bất quá càng lỗi thời thì càng có giá trị, nàng thì sao? Ai, càng xem càng ngán.

Bộ Mỹ Mỹ, thành phần tri thức được đặc cách nuôi dưỡng ở Nhã Tư Á, hai mươi hai tuổi, cao 1m65, thể trọng bốn mươi tám kg, sở trường — học tập, ham – đọc sách. Nơi thích nhất – Đồ Thư Quán, chuyện thích làm nhất – đọc sách. Thành tích nổi trội xuất sắc, mấy năm liên tục thứ nhất, hàng năm lấy toàn bộ học bổng, làm người hiền lành, lấy giúp người làm niềm vui, rất được mọi người yêu mến.

Tề Lãng nhìn vào tư liệu của nàng, thực hoài nghi có phải là ánh mắt của người điều tra có vấn đề hay không. Tuổi nàng làm sao lại là 22, nói là 42 thì ít ra còn có người tin; thể trọng của nàng làm sao chỉ có 48 kg, 84 kí chắc chắn là không sai! Trời ạ, chẳng lẽ thật sự có Hoàng Kim Ốc trong sách à, thích sách như vậy, rõ ràng gả cho sách là được rồi. Như vậy lại còn được nhiều người thích ? Phỏng chừng mấy người đó mắt không mù thì cũng là ngu ngốc hết rồi! Mỗi ngày đều tiếp xúc với một con mọt sách như vậy, chẳng lẽ không sợ chính mình cũng sẽ trở nên ngu ngốc sao?

Xem trang phục một thân của nàng, người chỉ biết có thể khai quật được bao nhiêu đồ cổ .

Làn da rám nắng, chiếc áo T-shirt bao lấy thân hình mập mạp, một cái quần thùng thình to che lại đôi chân trắng kiện; Đôi giày cũ kỹ màu đen so với bốn mươi năm trước còn mới hơn ...

Trời ạ ! Động vật này là từ cái thế kỷ nào đi ra vậy ! Bây giờ còn có con gái dạng này sao? ? Thậm chí đôi môi cũng bao phủ một màu đen, còn toàn thân thì chẳng khác gì cây trụ cột bằng xi măng, ngay cả một đường cong nữ tính cũng không thấy! Nàng thật là con gái sao? Nàng chẳng lẽ không biết câu “Thế giới không có người phụ nữ xấu xí, chỉ có người phụ nữ lười biếng” là dành cho những người như nàng sao?

Hơn nữa còn có cái kính đen che nửa khuôn mặt kia, tóc được chải vuốt thẳng tề, đuôi ngựa cột cẩn thận tỉ mỉ! Nàng trang điểm như vậy như sợ người khác không biết nàng là xử nữ chưa được gả đi vậy!

Có thể làm cho chính mình thành cái dạng này, nàng quả thật không phải là đơn giản nha!

Tề Lăng chưa từng thấy người con gái nào không quan tâm đến vẻ ngoài của chính mình. Chẳng lẽ trong mắt nàng chỉ có sách, ngay cả “Bản tính trời sinh” của con gái nàng cũng đã quên ? Cho dù nàng sinh ra có đẹp hay không, ít ra cũng phải chú ý đến quần áo của chính mình chứ, không sợ trở thành cái dạng này, làm cho đôi mắt của biết bao người bị tổn hại, làm cản trở xã hội tiến bộ sao ?

Bộ Mỹ Mỹ, Mỹ Mỹ, Mỹ Mỹ, thật sự là một cái tên rất hay! Tề Lăng nhìn vào tư liệu của nàng, nhin không được thở dài than thở. Người con gái như vậy, làm sao có thể làm cho hắn có hứng thú ? Không, làm cho hắn ghê tởm đã là đỡ lắm rồi. Ách, không đúng, nàng hẳn là người cũng như tên mới đúng, là ‘Không Mỹ Mỹ’, một chút hấp dẫn tự nhiên cũng không có.

Tìm tới tìm lui, Tề Lăng cuối cùng cũng tìm thấy được một ưu điểm của nàng. Hoàn hảo, nàng ít ra cũng có một ưu điểm, ít nhất thành tích của nàng vẫn là nổi trội xuất sắc, hơn nữa lại đứng đầu nhiều lần. Mỗi lần biện luận, diễn thuyết hay những thứ linh tinh khác, chỉ cần có nàng tham gia, đoạt giải quán quân không hề khó khăn. Khó trách đều nói nàng xuất sắc như thế, may mắn sách của nàng ... Còn chưa bôi trắng hoàn toàn.

Ai, cuối cùng cũng tìm được một cái lý do. Coi như là ái tài vậy, Tề Lăng tư an ủi chính mình. Người con gái này tuy rằng không phải là một mỹ nữ nóng bỏng nhưng cũng không làm thất vọng quá ! Lúc này này, chỉ sợ ngay cả khen tặng của nàng đều là bình thường , lại càng không muốn nói cái gì là thanh lệ tao nhã, có khí chất.

“Người con gái như vậy, chẳng lẽ Tề Lăng ta thật sự không theo đuổi được? Trừ phi ông trời bị mù a !”Tề Lăng tự phụ nghĩ, theo đuổi nàng cũng như là một bữa ăn sáng thôi ! Mấu chốt là làm sao cho tới ba tháng, hắn làm sao nhìn mặt mọi người a ? Mỗi ngày đi cùng với một nữ nhân béo ú, nửa điểm cũng không hấp dẫn, lại còn muốn hắn trước mặt mọi người hôn môi nàng? Vừa nghĩ đến hình ảnh đó, Tề Lăng liền cảm thấy đáng sợ, quả thật là muốn lấy mạng của hắn mà.

Thế nhưng, lời đã nói ra, chẳng lẽ hắn thật sự phải nhận thua sao ?

Nếu để cho người ta biết một người con gái như vậy cũng không theo đuổi được, hắn làm sao nhìn mặt mọi người ? Hắn còn sĩ diện sao ? Tề Lăng phiền chán gãi gãi đầu, lần đầu tiên, hắn không chờ mong chính mình cùng với một người con gái ở cùng một chỗ; lần đầu tiên, hắn cảm thấy cùng con gái ở cùng một chỗ thật sự thống khổ.

3. Chương 3

Bộ Mỹ Mỹ từ trong Đồ Thư Quán đi ra, đã hơn chín giờ tối, vừa nhìn thấy bản thảo luận của Quan Tây kinh tế học thư, làm cho nàng quên luôn thời gian. Nàng đối với lý luận về kinh tế quốc gia hiện tại cũng có chút hiểu biết, cũng thích nghiên cứu kinh tế, đặc biệt là nghiên cứu về cách quản lý của phương Tây từ xưa đến nay, nghiên cứu về kinh doanh xí nghiệp muốn về muôn màu, thích nghiên sự điều tiết nền kinh tế và khống chế giá ngày càng tăng của chính phủ, các quy luật chỉ “Nhìn không thấy tay” làm gia tăng năng suất, nàng cũng thực cảm thấy hứng thú, tuy rằng những lý luận này xem ra hình như cũng không có chỗ lợi nào.

Những người ở bên ngoài đều cảm thấy buồn tẻ chán nản gì đó, còn nàng lại luôn nhìn xem chúng như mùi thơm, bởi vì cuối cùng nàng có thể đọc ra trong đó ẩn chứa bao nhiêu điều thú vị.

Bộ Mỹ Mỹ thực thích nghiên cứu các lý luận cùng đủ loại mô hình, chẳng hạn như là khi nàng lược đọc lướt qua mô hình nghiên cứu về cổ phiếu, nàng cũng rất có hứng thú, có thể thông qua thành lập mô hình phân

tích để đi đến một loại kết luận, làm cho nàng cảm giác rất có thành tựu, tuy rằng rất nhiều thời điểm nàng kết luận không nhất định chính xác, nhưng có thể cho nàng không ngừng mà tiến bộ.

Mỹ Mỹ trở về phòng ngủ, nhìn thấy trong phòng tối đen như mực. Nàng nghĩ chắc các bạn bè đều đi xem hội, Liễu Mộng và Vương Vân cũng có thể xem như tiểu mỹ nữ, hai năm đại học không ít người theo đuổi! Mỗi ngày không có người mời đi xem phim thì cũng có người mời ăn cơm, nàng thật sự hâm mộ các nàng, có thể được đàn ông cưng chiều trong lòng bàn tay. Các nàng thường xuyên nhận không ít quà tặng, tuy rằng không đáng giá lắm nhưng cũng thật vui vẻ, ít nhất cũng nói lên được có người thích mình, có người chú ý đến mình và quan tâm đến mình.

Nàng cũng hi vọng sẽ có người đau lòng vì mình, sủng ái chính mình, vì chính mình che gió che mưa, bởi mình đọc sách, nói chuyện phiếm, đáng tiếc là không có. Bởi vì tất cả đàn ông đều ghét vẻ bên ngoài của nàng.

Mỹ Mỹ thu dọn một chút, trở về phòng của chính mình.

Cởi quần áo, Mỹ Mỹ vào tắm rửa. Tắm rửa xong, Mỹ Mỹ nhẹ nhàng nhìn lại dáng người của chính mình, nhìn không được thở dài than thở

“Haiz, vì sao mình lại không thể có một thân thể bình thường ? Ít ra nếu như vậy, mình cũng có thể yêu đương bình thường ...”

Đối với hình ảnh của chính mình, Mỹ Mỹ nhìn không được khổ sở đứng lên. Da thịt của nàng mịn màng trắng nõn trắng nõn, tinh tế, ngay cả cái lỗ chân lông đều không nhìn thấy, bộ ngực cao ngất no đủ hồng nhuận, phi thường săn chắc; đỉnh đầu hồng nhạt, mai trần đầy đặn nhiên phần nộn, bầu ngực trắng nõn, vô cùng mê người dưới ánh sáng rực rỡ; kích cỡ ba mươi hai E lại phối hợp với thân thể mảnh mai; cặp mông trắng mịn săn chắc tựa như mật đào, chiếc đùi thon dài tinh tế, như thế nào cũng không thỏa mãn, nàng thật sự sẽ là cái loại đàn bà đậm đà như mọi người thường nói sao?

Mỹ Mỹ thở dài, trong đầu dần nhớ lại những việc xảy ra trong quá khứ...

Mỹ Mỹ từ bé đã sống chung với bà ngoại, cũng là một đại tộc trưởng, nhà bà ngoại nằm ở một nông thôn xa xôi, tuy rằng cuộc sống cũng không nghèo khó, nhưng mọi người ở đây lại vô cùng phong kiến bảo thủ.

Thời điểm Mỹ Mỹ sáu tuổi, trong thôn tổ chức tiệc cưới giữa một biểu tấu và một cô gái xinh đẹp. Khi đó nàng còn chưa hiểu chuyện, chẳng qua cảm thấy biểu tấu ăn mặc rất sắc sảo, lẻo lết. Thế nhưng mỗi lần cùng bà ngoại đến chơi, chỉ cần nhìn đến hàng xóm xung quanh, mọi người đều ở sau lưng chỉ trỏ, nói nhỏ về nàng ta, em gái nàng cũng không có chú ý, nhưng nàng lại bắt đầu lưu ý đến đoạn đối thoại của bọn họ, cho đến giờ vẫn còn nhớ trong lòng.

Cho đến nay, nàng vẫn nhớ rõ bọn họ bàn luận biểu tấu ra sao. Nào thì nói nàng không e lệ, không biết xấu hổ ! Ban ngày ban mặt cứ nhiên dám ngồi lên đùi đàn ông, chuyên môn ăn mặc xinh đẹp dụ dỗ đàn ông, phá hư gia đình của người khác; nếu không thì nói nàng là tiên nữ trời sinh nhưng thực chất khi trưởng thành lại là bộ dáng hồ ly tinh, trừ chuyện làm nhà người ta ly tán thì không làm được chuyện gì tốt cả.

Nàng nhớ rõ chính mình từng hỏi bà ngoại cái gì gọi là hồ ly tinh, bà ngoại chỉ nói hồ ly tinh là một người đàn bà xấu, còn nói con gái có quy định sẽ không được ăn mặc giống như biểu tấu vậy. Càng không thể trưởng thành giống như nàng. Sau này nàng thật cảm thấy may mắn chính mình lúc nhỏ đã không hỏi bà ngoại đậm đà là cái gì, nếu không chắc chắn bà nội sẽ không dạy dỗ nàng đơn giản như vậy.

Kết quả Mỹ Mỹ cũng không nghĩ tới bản thân sẽ trưởng thành sớm, mười hai tuổi thì bộ ngực đã phát triển, nàng có chút sợ hãi cùng thẹn thùng, không dám nói cho bà ngoại biết, chỉ vụng trộm bó lại bộ ngực của mình. Không nghĩ tới bộ ngực của nàng càng lúc càng lớn, Mỹ Mỹ đành phải lại dùng bố buộc chặt lại sau lưng, mới làm cho bản thân thoát nhìn chẳng có gì.

Nhiều năm cứ trôi qua như vậy, may mắn bà ngoại không có phát hiện.

Vất vả cho đến trung học, nàng về lại trong thành phố, cùng ba mẹ sống với nhau. Kết quả ba mẹ mỗi ngày đều bận rộn kiếm tiền, căn bản không rảnh tâm sự với nàng, chỉ cho nàng tiền rồi đi ra khỏi nhà, có khi một tuần cũng không thấy được người.

Mỹ Mỹ nhìn nhiều bạn cùng lứa có bộ ngực rõ ràng, thậm chí lên vùng trộm mua áo lót, nàng cũng có chút động tâm, không muốn tiếp tục che giấu nữa.

Một hôm Chủ nhật, nàng vùng trộm đi tới chỗ bán áo lót, cố ý đợi cho khách đi hết nàng mới dám mặc thử. Không nghĩ tới chọn đã lâu, lại cũng không có cái nào thích hợp, mỗi cái bra(áo nịt ngực) chỉ có thể bao lại nửa bộ ngực của nàng. Thậm chí ngay cả đầu nhũ cũng không lấn át được. Không mua thì không được, tiểu thư phục vụ nhìn chăm chăm vào bộ ngực nàng mà hâm mộ, được một lúc lâu, khen nàng thật gợi cảm, còn nói chưa từng nhìn thấy bộ ngực hoàn mỹ như thế, kích cỡ tới 32E? Mỹ Mỹ nghe thế về mặt đồ bồng, rốt cuộc chọn đại một cái, vội vàng chạy đi. (cái này tác giả chém chắc, làm gì cả 1 cửa hàng mà ko có cái nào vừa, chắc còn hơn con Thủy Top hay Elly Trần, nhìn thấy ớn -.-')

Từ đó về sau, Mỹ Mỹ không dám đi mua áo ngực nữa, mỗi lần đều là đi mua cái cùng size cũng mã như lúc trước.

Một lần trên đường Mỹ Mỹ về nhà, trong lúc vô ý nghe thấy hai tên côn đồ đang bình luận về con gái, nói lớn tiếng như vậy, rất rõ ràng, những gì nghe thấy đều làm cho người ta tim đập mặt đỏ. Nói cái gì chính là thích bộ ngực lớn, vòng eo của con gái, nhìn gợi cảm quyến rũ. Mỹ Mỹ vừa nghe đến bọn họ nói chuyện, chỉ cảm thấy dường như bọn họ đang nói chính mình, xấu hổ lập tức chạy về nhà.

Sau lần đó, Mỹ Mỹ hoàn toàn buông tha, không bao giờ muốn trở về là chính mình nữa. Quần áo nàng mặc càng ngày càng rộng, nhan sắc càng ngày càng đen, cả ngày đem bản thân giấu dưới lớp vỏ nghiêm túc, sợ rằng người khác nhìn vào sẽ lại giễu cợt thân thể của mình.

Nàng sợ người khác nhìn thấy thân thể mê người của nàng, sẽ chỉ trở phía sau lưng nói nàng gợi cảm. Sợ rằng sẽ có đàn ông có ý đùa giỡn ác ý với thân thể của nàng. Trong mắt nàng, gợi cảm cũng chính là dâm đảng.

Bởi vì thân thể của chính mình, nàng luôn rất tự ti, không bao giờ cùng con trai thân cận quá trớn, cũng không thân thuộc là mấy với các bạn gái khác, cho nên nàng chỉ còn biết dồn hết sức vào học tập. Quả nhiên trời không phụ lòng người, thành tích năm nào của nàng cũng được nâng lên. Nhờ thành tích nổi trội xuất sắc này mà nàng có thể đạt được ước mơ tha thiết là gia nhập vào Nhã Tư Á.

Vốn tưởng rằng nơi đây là một chốn phồn hoa đô thị, tư tưởng sẽ có thể mở ra.

Đại học, tiếp xúc đều là những người có văn hoá, có kiến thức rộng rãi, ít nhất sẽ không cho rằng nàng là một người con gái trời sinh bị phá hỏng rồi !

Không nghĩ vừa mới tới trường học không bao lâu, chợt nghe thấy bạn học nói sau lưng. Nói nàng sở dĩ được tuyển chính là vì có dáng người đẹp mắt, cho nên mới được ái mộ tuyển vào, nhìn liền làm cho người ta cảm thấy chán ghét.

Mỹ Mỹ nghe thấy vậy, làm sao còn dám nói chuyện cùng bọn họ, các nàng chỉ là có năng lực kém gặp phải người có năng lực tốt, nàng là người có trình độ cao, là một tài năng kiệt xuất!

Cho nên, cho dù là ở ký túc xá hay trước mặt bạn tốt, nàng cũng không có để lộ, vẫn lấy bộ dạng trước để sống. Dù sao các nàng cũng mỗi người ở một gian phòng, sở hữu thiết bị đầy đủ, nàng không nghĩ người khác sẽ biết được ...

Chẳng qua đáng thương ở chỗ, nàng cứ tiếp tục che lấp như vậy, không thể mặc quần áo như ý muốn, không thể giống người bình thường để mà yêu đương, còn phải mỗi ngày lo sợ phập phồng, cẩn thận mà sống.

Tuy rằng nàng cũng có chút hâm mộ các cô gái xinh đẹp khác, hâm mộ chuyện yêu đương của người ta nhưng là nàng biết, nàng không thể có được, nếu không nàng sẽ mất đi bạn bè, mất đi hết thấy những thứ đang có. Sẽ có người đứng sau lưng chỉ trích, giống như biểu tẩu ngày ấy. Nhớ tới những điều này, nàng cảm thấy hết thấy những thứ mình đã hy sinh rất đáng giá, như vậy không có gì không tốt, chỉ có nghĩ như vậy, lòng nàng mới dễ chịu được.

Haizz, Mỹ Mỹ lại thở dài một hơi. Chẳng lẽ nàng thật sự không thể yêu đương sao ? Chẳng lẽ vô luận con trai, con gái cũng sẽ nghĩ nàng như vậy ? Nhất định không hề cho rằng như vậy! Nàng không thể sống cả đời như thế được! Có lẽ nên tìm một bạn trai không hảo sắc, không xuất chúng, như vậy cũng sẽ không tạo gánh nặng cho nàng.

Mỹ Mỹ mặc vào áo lót ngực, nhẹ nhàng dùng bố quần quanh bên ngoài, không khỏi bắt đầu thở dài, vì sao ngực của người ta không mặc áo ngực thì sẽ nhỏ đi, của nàng lại không giống như thế ? Nàng cho tới bây giờ cũng chưa mặc áo ngực, hoàn toàn là dùng vải bọc lại, như thế nào lại còn lớn hơn trước kia ?

Kích thước lưng áo của nàng cũng quá kỳ quái, cho dù mỗi lần ăn cơm xong đều không nhúc nhích, thịt của nàng sao đều tích tụ lại ở hông? Trên lưng một chút cũng không hấp thu ? Nói cũng kỳ quái, nàng chỉ cần ngay từ đầu giảm béo, chuẩn theo bắt đầu từ phần eo; chỉ cần ngay từ đầu tăng thể trọng, chuẩn theo bắt đầu bộ ngực, nàng đã sớm tìm được quy luật.

Cho nên nàng cũng không dám rượu chè ăn uống quá độ, bởi vì hậu quả nàng rõ ràng hơn ai hết. Tám mươi rồi lại tám mươi chín, nàng cũng không dám đếm nữa. Chỉ hy vọng có thể duy trì được thể trọng hiện tại, đừng tăng hay giảm nữa là tốt nhất.

Nàng thật không biết chính mình là may mắn hay là bất hạnh, nếu cho Liễu Mộng cùng Vương Vân biết chuyện mỗi ngày các nàng nằm mơ giảm béo đối với nàng là chuyện dễ dàng nhất, chắc chắn hai người họ sẽ hâm mộ nàng đến chết mất

Nàng có đôi khi đều cảm thấy kỳ quái, vì sao con gái chung quy ở sau lưng nói ngực lớn, hông nở nang, vòng eo nhỏ là hạnh phúc của bao người con gái, còn nằm mơ mong ước muốn biến thành như vậy chứ?

4. Chương 4

Như mọi khi, Bộ Mỹ Mỹ thường có thói quen đọc sách ở Đồ Thư Quán. Ngày qua ngày lặp lại, Mỹ Mỹ cũng không cảm thấy chán nản, ngược lại còn thấy phong phú thoải mái, cảm giác rất thành tựu ! Nàng là người như thế, đơn giản cũng cảm thấy thoải mái, nhất là đụng tới sách liền quên mất thời gian, “Mất ăn mất ngủ” chính là câu vì người như nàng mà có.

Trong bụng truyền đến tiếng kêu kháng nghị “thầm thì” làm Mỹ Mỹ có chút ngượng ngùng đứng lên, Đồ Thư Quán yên lặng như vậy lại truyền đến thanh âm có phần bất nhã. Nàng giương mắt nhìn đồng hồ, năm giờ rồi ? Khó trách ! Vội vàng thu thập sách vở, Mỹ Mỹ yên lặng đi ra khỏi Đồ Thư Quán.

Vừa mới đi ra khỏi cửa, Mỹ Mỹ liền cảm giác được âm thanh điện thoại di động truyền đến. Nhìn thấy điện thoại yên lặng mấy ngày lại đột nhiên reo lên không ngừng làm cho Mỹ Mỹ còn tưởng có chuyện lớn gì, nhìn dây số xa lạ, Mỹ Mỹ có chút nghi hoặc nghe máy.

“Uy, xin chào, tôi là Bộ Mỹ Mỹ!” Mỹ Mỹ mỉm cười, theo thói quen nói lên tên của chính mình, thanh âm ôn hoà như gió làm cho người khác nghe cũng thập phần thoải mái

“Bộ Mỹ Mỹ, cô chết ở đâu vậy, vì sao không nhận điện thoại?” Tề Lăng vừa nghe thấy thanh âm đáp lại, nhin không được rống to. Nữ nhân chết tiết, không biết làm gì gọi cho nàng hơn mười cuộc cũng không nghe, đến bây giờ mới chịu nhận! Cho tới bây giờ cũng chưa ai dám bỏ qua Tề Lăng mà Tề Lăng căn bản đã quên, hắn cùng tiểu nha đầu này mà nói chỉ là người xa lạ, căn bản chưa từng quen biết, thậm chí cũng chưa từng chạm mặt.

“Vô duyên” Mỹ Mỹ đang đói nên tâm tình không tốt, vừa nghe điện thoại truyền đến thanh âm mất hứng của một người đàn ông xa lạ, Mỹ Mỹ cũng tức giận trả về một câu, không chút suy nghĩ cúp điện thoại. Trong ấn tượng của nàng, nàng không hề có một bạn bè khác phái, cho rằng mình không may nên gặp phải kẻ điên.

Nghe điện thoại truyền đến thanh âm “ô ô”, Tề Lăng cả người choáng váng ! Xú nữ nhân chết tiết, nửa ngày không chịu nhận điện thoại của hắn, vừa nhận liền tắt máy ? Nghĩ đến nữ nhân kia hỏi cũng không hỏi đã gác máy, Tề Lăng liền phát hỏa. Vốn hôm nay làm gì cũng không thuận, không nghĩ tới Bộ Mỹ Mỹ này cư nhiên còn kiêu căng!

Cảm tức nhìn chằm chằm điện thoại, ngẩn người hồi lâu, muốn gọi lại nhưng có chút do dự, Tề Lăng phát hiện chính mình thật đúng là một chút triệt để cũng không có, ai làm mục tiêu kế tiếp cho hắn cũng được, sao lại là nàng có chết hay không? Haiz, hắn dường như cũng chỉ cho là mình gặp phải xui xẻo.

Không biết làm cách nào, Tề Lăng lại gọi lại số điện thoại của Bộ Mỹ Mỹ. Mỹ Mỹ yên tĩnh được chốc lát thì điện thoại lại vang lên, không khỏi có chút tức giận! Như thế nào lại là dãy số xa lạ kia ? Hắn không thể buông tha cho nàng, cho nàng yên ổn để lấp đầy cái bụng trước hay sao ?

Nhìn điện thoại tựa hồ không có ý tứ dừng lại, tức giận buông chiếc đĩa trong tay, Mỹ Mỹ phát hỏa nhận điện thoại.

“Uy, anh rốt cuộc muốn làm gì ?”

“Bộ Mỹ Mỹ, tôi là Tề Lăng, tôi muốn theo đuổi cô, mong làm bạn gái của tôi” Tề Lăng không để ý điện thoại truyền đến âm thanh phát hỏa, thẳng thắn nói lên ý đồ của mình. Trong ấn tượng của hắn, bình thường nữ nhân đều tự nguyện dâng mình lên, đây là đầu tiên hắn mở miệng theo đuổi một nữ nhân. Hắn tin tưởng sau khi biết hắn là ai, không nữ nhân nào có khả năng cự tuyệt, ít nhất là ở Nhã Tư Á này.

“Thần kinh ! Tôi không biết anh là Tề Lăng hay Lí Lăng ! Tôi không biết anh, không có việc gì thì đừng tìm tôi, đối với việc làm bạn gái của một tên thần kinh, tôi – không – hứng – thú” “Nghe thấy khẩu khí cường ngạnh giống như ra lệnh, Mỹ Mỹ liền cảm thấy khó chịu, hắn nghĩ hắn là ai thế ? Mỹ Mỹ lớn tiếng phát tiết rồi trực tiếp cúp điện thoại.

Không biết tên đàn ông thối nào lại nghĩ tới trò đùa này ? Hắn ăn no không có việc làm thì nàng cũng không muốn phí thời gian bồi hắn điên!

Mỹ Mỹ tự mình hiểu lấy, nàng cũng không tin bộ dạng này đàn ông bình thường nào thích ! Nếu không phải không có cách nào, nàng cũng nhất định sẽ không lựa chọn cách giả dạng như một bà già trên đất Đài Loan này. Nói thật, ngay cả nàng cũng không thích bộ dáng hiện tại của chính mình, trừ khi mất tên đàn ông kia bị mù, nếu không làm sao có thể đối với một người xa lạ như nàng có hứng thú ?

Buông di động, Mỹ Mỹ định tiếp tục cầm lấy đĩa ăn cơm thì cảm thấy quanh nàng yên lặng khác thường, tất cả mọi người mở to hai mắt tò mò nhìn nàng, giống như đang nhìn thấy yêu quái vậy.

“Mỹ Mỹ...Bạn. . . Không biết Tề Lăng?” Liễu Mộng ngồi bên cạnh thật sự không thể tin được lỗ tai của mình, Mỹ Mỹ vừa mới nói tới “Tề Lăng” sao ? Nghe lời Mỹ Mỹ, hình như là ... Tề Lăng muốn theo đuổi nàng? Có khả năng sao ? Ngay cả hoa hậu giảng đường cũng không thể làm động tâm Tề Lăng, Mỹ Mỹ trước mắt ... Căn bản không phải phong cách Tề Lăng thích!

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc đến ngây người của Liễu Mộng, Mỹ Mỹ mới nhớ tới lúc này chỉ lo tức giận, căn bản quên mất trong nhà ăn phải yên lặng, ngữ khí của nàng là không lễ phép cỡ nào ! Phóng chùng mọi người ở đây chắc hẳn đã nghe hết lời nàng nói .

“Mình làm sao có thể biết tên thần kinh đó ?” Nhìn bộ dáng kinh ngạc của Liễu Mộng, Mỹ Mỹ cảm giác chính mình có chút thất thố. Thật ra tính tình của nàng rất tốt, chẳng qua là hôm nay thật sự đói bụng, lại bị cái tên điên vô duyên vô cớ gây sự, quấy rầy gần nửa ngày mới không khống chế được tâm tình.

Nghĩ đến cú điện thoại quái lạ kia, Mỹ Mỹ liền cảm thấy tâm tình thiếu thiếu, muốn ăn nhiều hơn một chút.

“Mỹ Mỹ ! Ý bạn là ... Vừa mới gọi điện thoại cho bạn thật là ... Tề Lăng ?” Vừa nghe Mỹ Mỹ đáp lời, Liễu Mộng kích động đứng lên. Mặt trời thật sự mọc lên từ phía tây ? Điều này sao có thể ? Bạch mã vương tử các nàng theo không kịp cư nhiên lại nhượng bộ trước Bộ Mỹ Mỹ ? Tề Lăng cùng Mỹ Mỹ ... Đây ... Cặp đôi kỳ quái nha! Căng bản chính là “Mỹ nữ cùng dã thú” ! Không, phải là soái ca cùng nữ hầu.

Vừa nghe Liễu Mộng hô to gọi nhỏ, ánh mắt cả nhà ăn đồng thời nhìn về phía Bộ Mỹ Mỹ. Tất cả mọi người đều dừng lại động tác trên tay, há to miệng đợi chờ đáp án của nàng, thời gian cũng giống như ngừng lại vậy.

“Sao. . . Sao. . . ? Liễu Mộng? Hắn... hắn là Tề Lăng... Có cái gì không đúng sao?” Bộ Mỹ Mỹ cảm giác có chút kỳ quái, khó hiểu hỏi Liễu Mộng. Nàng không quan tâm sự tích trong trường lắm, cho dù nghe qua đại danh của Tề Lăng cũng giống như chưa nghe.

Kỳ thật, trong cảm nhận của Mỹ Mỹ, nàng chú ý đến nữ sinh nhiều hơn nam sinh; đối với sách vở lại có hứng thú hơn chuyện của người; bởi vì nàng biết, vô luận bên người có phát sinh chuyện gì cũng rất ít liên quan đến nàng, nàng biết sẽ chẳng có người nào nhắc đến nàng nên chỉ cần quan tâm đến sách vở là đủ.

Vừa nghe Mỹ Mỹ trả lời, Liễu Mộng thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh. Mỹ Mỹ này giống như con một sách vậy đó, làm sao có thể Tề Lãng là ai cũng không biết ? Ngày nào các nàng cũng đề cập bên tai mà!

Tề Lãng là người làm mưa làm gió trong Nhã Tư Á, là đối tượng trong mơ của nhiều người con gái. Bao nhiêu tâm tư lao lực của một người nữ sinh cũng chỉ muốn đổi lấy một cái ánh mắt chú ý của hắn, nữ sinh trước mắt này ... Là thực vĩ đại , nhưng ... Làm sao xứng đôi với bạch mã vương tử hoàn mỹ như hắn ?

Không muốn tiếp tục xấu hổ ở nhà ăn vì Bộ Mỹ Mỹ, Liễu Mộng kéo nàng trở về phòng ngủ

“Cô ta có phải vọng tưởng rồi hay không ? Tề Lãng làm sao có thể coi trọng cô ta chứ?” Một mỹ nữ tóc ngắn phục hồi tinh thần lại, nói chuyện với mỹ nữ tóc dài bên cạnh, ngay cả tư sắc như nàng Tề Lãng cũng không liếc mắt một cái liền cự tuyệt. Bộ Mỹ Mỹ cô ta dựa vào cái gì !

“Cô ta nghĩ mình là ai chứ! Như vậy mà còn muốn trèo cao tới vương tử của chúng ta à! Ngay cả Sa Sa mỹ nữ cũng không thể chiếm được sự yêu thích của Tề Lãng, cô ta không phải nằm mơ cũng là bệnh không nhẹ !” Mỹ nhân tóc dài cũng phụ họa nói theo.

“Bạn nói xem... Cô ta có nói thật không? ... Cô ta học rất giỏi... Nhưng là nếu là mình, mình thà chọn Sa Sa chứ cũng không muốn một người bị bỏ đi như cô ta đâu.” Một nam sinh béo đeo kính đen cũng nhin không được mà bình luận thêm vào.

Nhìn thân ảnh Mỹ Mỹ dần dần đi xa, trong nhà ăn nhất thời như bị nổ tung, không ngừng thảo luận về tin tức mới này.

Tề Lãng không biết có phải chính mình đúng là ra khỏi cửa quên thấp hương hay không, thật sự là bất lợi! Hắn còn chưa từng bị một người con gái nào ghét bỏ, cư nhiên lại là nữ nhân béo này ! Hắn thực hoài nghi có phải Bộ Mỹ Mỹ không biết hắn là ai hay không ? Không biết phân biệt, nếu không phải vì đánh đổ, có đem cô ta cho hắn thì hắn cũng không muốn nghĩ tới.

Hôm nay có thể nói là buổi tối bức tức nhất từ lúc chào đời tới nay của Tề Lãng, mà hết thảy đều là đến từ một nữ sinh – Bộ Mỹ Mỹ.

“Làm sao vậy? Anh họ, đá phải tằm sắt à ?” Đường Phiền và Hải Lỗi mới từ nhà ăn trở về, cũng biết được tin tức quan trọng truyền ra từ nhà ăn. Nghe người bên ngoài bàn luận náo nhiệt, lại nhìn thấy vẻ mặt của anh họ, Đường Phiền biết chắc chắn có trò hay để nhìn, từ nay về sau sẽ không còn nhàm chán nữa rồi.

“Không muốn bị mắng thì ngậm cái miệng của chú lại cho tôi” Tề Lãng nhìn em họ cười hì hì, lại phát hiện bản thân thật không bình thường, làm sao có thể rơi vào hoàn cảnh này “ra ngoài lại bị chính người thân thích của mình lừa gạt”? Vừa thấy vẻ mặt mang ý cười của hai người, Tề Lãng liền tức giận, nếu không phải hai tên đầu sỏ này gây họa, hắn còn phức tạp như thế sao ?

“Anh họ, đừng tức giận như vậy, ăn quả táo trước Hạ hỏa đi” Đường Phiền tùy ý cầm lấy một trái táo ném về phía Tề Lãng, vẻ mặt hưng phấn khoái ý. Trò hay vừa mới bắt đầu, hắn sẽ không để anh họ kết thúc nhanh như vậy

“Lãng, đừng nói... Ta không nhắc nhở người, phương pháp trước kia của người đối với Bộ Mỹ Mỹ là không dùng được, bởi vì ... haha ... Sự thông minh tài trí của người nàng nhìn không tới, sự tiêu sái không kềm chế được của người nàng cũng không quan tâm, người anh tuấn nhiều tiền nàng lại càng không có hứng thú. . . Khụ khụ. . Ta không phải không nói cho người, trong đám fans của người không có một nữ sinh nào tên Bộ Mỹ Mỹ, có lẽ nàng ngay cả người là ai căn bản là ai cũng không biết ... Nói cách khác ... Trong lòng nàng ...” Chu Hải Lỗi nhìn vẻ mặt lãnh khốc , tức giận trước mắt, nhin không được liền ngừng lại.

Còn nói, Bộ Mỹ Mỹ này cũng thật đặc biệt ! Ở Nhã Tư Á mà Tề Lãng là ai cũng không biết ? Nàng xem như là trường hợp đặc biệt hiếm thấy. Nếu nàng không phải gốc thì chính là ... Rất cá tính, nếu nàng mơ hồ thấy Diêm Vương, hắn cũng không cảm thấy có điều gì lạ.

“Mặc kệ cô ta là ai, ta Tề Lãng mà đã muốn thì chưa từng có chuyện không thể chiếm được. Ta cam đoan, chuyện đời này cô ta hối hận nhất chính là không biết Tề Lãng ...” Phần hận cầm quả táo trong tay, Tề Lãng lạnh lùng trả lời, xoay người trở về phòng. Hắn thề, nhất định sẽ làm cho nàng cả đời cũng không quên được cái tên “Tề Lãng”

Nhìn bộ dạng vô tình tàn nhẫn lại lạnh như băng của Tề Lăng. Chu Hải Lỗi cùng Đường Phiền trao cho nhau một cái ánh mắt không xác định, đột nhiên cảm giác lo lắng dâng lên trong lòng, bọn họ có phải ... đã làm sai rồi hay không ?

5. Chương 5

Một đêm vô miên làm cho tâm tình Mỹ Mỹ kì lạ. Đêm qua trở lại ký túc xá, nàng thiếu chút nữa bị Liễu Mộng và Vương Vân bức điên. Nàng nói toạc miệng, giải thích hàng trăm lần, các nàng thủy chung vẫn không tin nàng không biết cái tên Tề Lăng chết tiệt kia. Nghe khẩu khí đồ kị lại hâm mộ của các nàng, giống như nàng đã trèo cao được rồi vậy, trời biết, nàng căn bản tuyệt không hy vọng cái vận ” tốt” như vậy, hần không phá hư tâm tình của nàng, nàng đã thấp hươg, cảm ơn Phật Tổ rồi

Nghĩ đến nó bản thân lại thất thần, không tập trung vào bài học, làm Mỹ Mỹ ảo não muốn chết. Đều do tên yêu tinh hại người kia, khiến nàng một đêm không ngủ được, mới không có tinh thần như vậy

Mỹ Mỹ ôm sách vở đi ra phòng học, không ngừng ngáp dài, cũng may hôm nay không có gì gaun trọng , nàng cũng có thể ngủ bù. Nếu không chắc chắn nàng gặp phiền toái lớn, thân thể mệt mỏi là chuyện nhỏ, ảnh hưởng đến chương trình học mới là chuyện lớn

Mỹ Mỹ hỗn loạn, bước chân vô lực uể oải , vừa mới chuyển hướng sang một đường nhỏ, lại bị một đôi giày da màu đen chặn đường đi. Mỹ Mỹ không ngẩng đầu lên chỉ dời về phía bên trái, giày da cũng dời theo phía bên trái; Mỹ Mỹ dời về phía bên phải, giày da cũng dời về phía bên phải.

Mỹ Mỹ nhú mày, rốt cục ngẩng đầu lên nhìn tên nào dám chặn đường nàng ! Nhìn dáng người đó cao hơn mình cả một cái đầu buộc Mỹ Mỹ mở to mắt đập vào là hình ảnh nam nhân lạnh lùng, cao quý anh tuấn, nàng chưa bao giờ biết một nam nhân cũng có thể mê hoặc như vậy

Quần áo màu trắng cũng không che lấp được thân hình ngang tàng của hần, ống tay áo kéo lên thoát nhìn rất tao nhã, quần tây dài màu đen sạch sẽ, thon dài , có hình tóc ngắn, mày đen, con ngươi đen nguy hiểm, mũi cao thẳng, khỏe miệng khinh bỉ, vòng cổ cá tính, hần giống như một vị thần Hy Lạp, tuấn mỹ phi phàm; hần giống một vương giả bề ngẫ, cao ngạo tự phụ; hần giống Tiểu Báo hoàn mỹ tao nhã, cao quý nguy hiểm. Nhưng giờ phút này, cảm giác duy nhất trong lòng Mỹ Mỹ là — mười phần chán ghét.

“Ta là Tề Lăng!”Tề Lăng nhìn phản ứng của Mỹ Mỹ, chỉ biết nàng cũng sẽ không là ngoại lệ, không có nữ nhân nào có thể ngăn cản mị lực của hần

“Không cần phải nói nữa!”Nghe được khẩu khí cao ngạo của Tề Lăng , Bộ Mỹ Mỹ chán ghét lại thêm nhiều phần, thái độ cũng lạnh như băng, trời mới biết, nàng chưa từng nói như vậy bao giờ

Nói xong, Mỹ Mỹ liền vòng qua Tề Lăng muốn rời đi, nhưng thân thủ của Tề Lăng đã bắt kịp được nàng

“Bộ Mỹ Mỹ, làm bạn gái của ta!”Nghe được lời nói của Bộ Mỹ Mỹ, Tề Lăng sững sốt trong chốc lát, đáp án của nàng làm cho hần hứng thú, khơi dậy ý chí chiến đấu của hần

“Ta cự tuyệt!”Bộ Mỹ Mỹ tức giận trừng mắt nhìn Tề Lăng , đối với trò chơi nhảm chán này của công tử như hần, nàng thật sự không có hứng thú, cho dù trước kia chưa từng biết tới hần là gì cả, nhưng tối hôm qua nghe Vương Vân nói, nàng cũng hiểu đại khái. Đẹp trai nhiều tiền, phong lưu đa tình, năng lực nhất lưu, tự phụ bá đạo, lãnh huyết vô tình... Đây là đánh giá của nàng đối với hần

“Lý do?”Tề Lăng đã sớm đoán được đáp án, nhưng vẫn muốn nghe lý do của nàng cự tuyệt

“Tề đại thiếu gia không biết sao? Nam nhân mà đẹp thì chính là tai họa, nam nhân có nhiều tiền cũng là tai họa, nam nhân phong lưu lại càng là tai họa, vừa đẹp vừa có tiền vừa phong lưu chính là tai họa nhất trong tai họa, hiện tại, Tề đại thiếu gia còn muốn hỏi lại lý do không?”Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng, vẻ mặt mang theo sự hàm tiếu hỏi ngược lại.

“Mọi người nói mỹ nhân là nữ nhân kiêu ngạo nhất” Bộ Mỹ Mỹ tiểu thư hôm nay làm cho ta mở rộng nhãn giới , ta nhận cự tuyệt của ngươi... Nhưng mà... Ta sẽ đợi đến khi ngươi cam tâm tình nguyện mới thôi...”Dám mắng hần là đồ tai họa, Bộ Mỹ Mỹ này không phải là tầm thường a ! Minh bao ám biếm, nàng đã cho hần một cái nhìn rất khác

Mà càng cổ quái, hẳn càng có hứng thú ! Tuy rằng, nàng nhiều lắm cũng chỉ đạt đến cái ‘Cầu cái đuôi thảo’, nhưng hẳn cũng quyết định nhổ nàng tận gốc”

“Vậy không ngại Tề đại thiếu gia , người cứ từ từ chờ đi!”Trông mặt mà bắt hình dong, nàng có thể không kiêu ngạo sao ? Mỹ Mỹ hung hăng nhìn Tề Lăng liếc , đẩy cánh tay hẳn ra, nàng nhẹ nhàng bước đi

Nhìn bóng dáng Mỹ Mỹ rời đi, Tề Lăng nở nụ cười, trong mắt lại mang tia lãnh băng

“Oa, Tề Lăng a, thật sự... Rất đẹp trai a...”

“Trời ạ, thì ra... Hẳn mê người như vậy...”

“ ... ”

Nhìn Tề Lăng ngồi cạnh bên không nói gì, nghe thấy thanh âm háo sắc truyền từ phía sau, Mỹ Mỹ hận đến nỗi muốn lấy cây đao đâm vào đầu hẳn

Bảy ngày , hẳn đi theo nàng suốt 7 ngày

Nàng đi học, hẳn ngồi kế bên nàng, bất chấp mưa gió, cho dù kế bên đã có người, hẳn cũng có cách làm cho người ta cam tâm tình nguyện nhường chỗ cho hẳn ; nàng đi đọc sách ở Đồ Thư Quán, hẳn liền như bóng ma ngồi đối diện với nàng, nàng xem sách, hẳn xem nàng; nàng ăn cơm, hẳn cũng ăn, bất quá cũng là ngồi kế bên nàng. Một ngày hai mươi tư giờ, trừ bỏ đi toilet, ngủ, hẳn một giây cũng không rời nàng

Mỹ Mỹ có đôi khi hoài nghi, hẳn tới trường học rốt cuộc là làm gì , ít nhất bảy ngày này, nàng khẳng định, hẳn không hề đi học, hẳn thuần túy là lãng phí tài nguyên ! Tuy rằng đi theo bên người nàng, nhưng Tề Lăng cũng không chủ động nói chuyện nhiều, nàng thậm chí cũng không nghe hẳn mở miệng nói chuyện cùng người khác, nhưng là, bảy ngày này, nàng lại đột nhiên có thêm một đồng bạn tốt, tất cả đều là nữ nhân xinh đẹp đến cực điểm. Mà nàng, rất rõ ràng, hết thấy những điều này cũng là tai họa do hẳn ban tặng

Đương nhiên mỗi người đến gần nàng, ánh mắt cũng chỉ nhìn hẳn, mà hẳn không hề quan tâm, một câu cũng không nói, như là không khí xung quanh nàng

Mà mỗi khi nàng hỏi hẳn “Rốt cuộc muốn làm gì”, đáp án của hẳn cũng chỉ có 4 chữ — ‘Chờ đáp án của người’. Mỹ Mỹ mới hiểu được, thì ra hẳn đang đợi nàng thay đổi chủ ý, nàng nghĩ hẳn chỉ là nhất thời hành động theo cảm tình, không nghĩ tới hẳn kiên trì như vậy, đi theo nàng suốt bảy ngày

Mỹ Mỹ thực sự chịu đủ, bảy ngày này, cuộc sống của nàng đã thay đổi không ít thì nhiều. Theo lý thuyết, cuộc sống của nàng vốn rất bình thường, thế nhưng mỗi khi có hẳn đi bên người, nàng làm gì cũng không tỉnh tâm được, thường là làm nhiều công ít

“Đi? ! Kết thúc nhanh như vậy sao ? Tốt lắm, các học sinh, hôm nay lớp tiếng Nga coi như kết thúc ... Ân... Buổi chiều ở Tây Lâm Viên có một buổi trao đổi tiếng Nga... Từ Lão sư chủ trì a... Hi vọng các học sinh đến học tập a... học sinh Mỹ Mỹ ... cố gắng duy trì dẫn đầu a...”

Lão sư điểm danh thành công kéo lại suy nghĩ của Mỹ Mỹ , nghe Lão sư mấy ngày nay đều lặp đi lặp lại một câu , Mỹ Mỹ bất đắc dĩ gật gật đầu. Trời biết, tiếng Nga của nàng đã giỏi đến nói chuyện 3 ngày 3 đêm cũng không có vấn đề gì

Lão sư nhìn thấy hẳn đẹp trai tuấn mỹ liền trở thành fan cuồng nhiệt của Tề Lăng, trước kia Tề Lăng từng là dự bị CEO, rất nhiều người muốn theo theo không kịp, vô duyên vừa thấy; hiện tại nói ngược lại, một Chủ nhật mà có thể gặp mấy giờ đồng hồ, chỉ hại nàng khổ mà thôi

Từ sau khi Tề Lăng đi theo nàng tới nay, trong đám nam sinh xem như có mất vội lãng đi , không chỉ như vậy mỗi khóa đều chật ních người, không còn chỗ ngồi, thậm chí là ăn mặc gợi cảm đẹp đẽ, giả dạng mỹ nữ nóng bỏng, ngay cả Lão sư cũng trở nên nhu tình như nước, mặc vậy gần như nữ sinh. Nhìn phòng học, 2/3 đã toàn là mỹ nữ, dĩ nhiên là trừ nàng

Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ bất đắc dĩ cười khổ, vẻ mặt quỷ kế thực hiện được đắc ý. Bảy ngày, hẳn như hình như bóng đi với nàng, nàng đi học, hẳn cũng đi học ; nàng đi Đồ Thư Quán, hẳn cũng đến đó với nàng ; nàng

ăn cơm, hần cũng bồi nàng ăn đến khó có thể nuốt cơm ; buổi tối sau khi trở về, hần còn phải xử lí chuyện của công ty lão ba

Bảy ngày, hần không ôm một mỹ nữ , mỗi ngày đều phải tiếp xúc với xấu nữ như nàng ; hần không chỉ hứng chịu được mọi người chỉ trỏ sau lưng, còn phải nhân nhượng nàng, từ nhỏ đến lớn, Tề Lăng hần cũng chưa mệt như vậy, ủy khuất như vậy. Nhưng là kỳ quái, rõ ràng thống khổ muốn chết, nhưng mỗi lần thấy bộ dáng bất đắc dĩ của nàng, hần sẽ vui vẻ cả buổi, cũng có ý chí chiến đấu, cảm thấy tất cả đều đáng giá

Tề Lăng hần thề, Bộ Mỹ Mỹ tạo cho hần bao nhiêu, hần sẽ đòi lại gấp đôi

Tề Lăng cùng Bộ Mỹ Mỹ, hai cái đều quật cường như nhau, vĩ đại như nhau, ai cũng không nhường ai, ai cũng không muốn chịu thua, cứ như vậy âm thầm giằng co, chiến đấu

Trò chơi một khi bắt đầu thì không thể rút khỏi, vì vậy trừ khi có kết thúc nếu không mãi mãi cũng không chấm dứt

6. Chương 6

“Anh rốt cuộc đã đủ hay chưa?” Mỹ Mỹ bị Tề Lăng bức đến điên lên rồi. Trời biết, có hần bên người, nàng không thể bình tĩnh. Gần đây, cơn tức của nàng cứ ngày càng tăng lên

Từ khi có hần bên người, nàng liền trở thành nhân viên thông tin, thường xuyên nhận lễ vật của đám con gái ái mộ hần, đưa thơ tình, mà hần cũng rất hào phóng, bình thường cũng không cự tuyệt, thu nhận hết, nhưng cũng không nhìn tới mà quăng vào thùng rác. Mỗi lần nhìn thấy bộ dáng cuồng ngạo này của hần, Mỹ Mỹ đều hận không thể cho hần vài cái tát, thế nhưng cũng là nàng phải nhận những thứ này để chuyển giao cho hần, sao số nàng lại khổ như vậy ?

“Em cần gì phải để ý như vậy ? Tôi cũng không làm cái gì nha!” Tề Lăng mỉm cười, băng quơ nói.

“Tai họa chính là tai họa, không làm cũng có thể gây tai họa!” Mỹ Mỹ tức giận trừng mắt Tề Lăng, hung tợn nói, cước bộ dưới chân không tự giác nhanh lên.

“Cái kia... Tôi có gây tai họa cho em sao?” Nhìn bộ dáng Mỹ Mỹ tức giận, Tề Lăng nắm chắc vui vẻ. Thành lũy của nàng đã xuất hiện chỗ hở, hần xác định như thế.

Mấy ngày nay, nàng càng ngày càng thiếu kiên nhẫn, thường xuyên nhin không được hô to gọi nhỏ với hần, mà Tề Lăng lại không ngại, còn hưởng thụ bộ dáng bối rối, tức giận của nàng

Ở chung mấy ngày nay, hần phát hiện Bộ Mỹ Mỹ thật là một cô gái đơn giản. Cuộc sống của nàng rất đơn giản, mỗi ngày trừ đi học, thì là đến Đồ Thư Quán đọc sách, mà nàng xem sách trừ kinh tế thì là chính trị, hần cũng không biết một cô gái lại thích những sách này. Giải trí của nàng chỉ có lật tranh mà xem, tranh hoa cỏ, trang sức cùng mỹ nhân

Ít khi thấy nàng đi cùng bạn học, nghe nàng gọi điện thoại tán gẫu cũng chỉ có người tên “Tiểu Cúc”

“Anh? !Anh rốt cuộc như thế nào mới chịu buông tha cho tôi ?” Mỹ Mỹ tức giận xoay người lại, thấy Tề Lăng vẫn là cùng nàng bảo trì khoảng cách, đột nhiên trở nên tức giận , vận dụng mọi sức lực đứng lên.

“Em nên biết... Tôi cần một đáp án...” Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, thanh âm nhẹ nhàng nhưng lạnh như băng. Chuyện Tề Lăng hần muốn làm chưa từng có thất bại !

“Vì sao... Anh không nên...” Bộ Mỹ Mỹ không rõ vì sao hần lại cố chấp như vậy, mỹ nữ thích hần, nhớ nhung hần có thể xếp hàng dài tới núi Himalaya, hần cần gì phải dây dưa nàng không dứt chứ ?

“Không vì sao, tôi chính là thích... Như vậy!” Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, lấy ra một lý do

“Có phải chỉ cần tôi đáp ứng, anh sẽ không đi theo tôi nữa?” Mỹ Mỹ thật sự không có cách nào. Nếu một hư danh có thể giải quyết phiền toái trước mắt, nàng nguyện ý thử.

“Chuyện đó... phải xem em phối hợp như thế nào...” Kế hoạch đã sắp có hiệu quả, Tề Lăng nhanh chóng uy hiếp nói.

“Muốn tôi đáp ứng cũng được nhưng anh không được đi theo tôi nữa, mối quan hệ của chúng ta cũng sẽ không công khai! Nếu không anh chuẩn bị theo tôi cả đời đi!” Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng, vẻ mặt kiên quyết quát.

“Có thể! Nhưng... Không được làm trái ý của tôi!” Hần biết sự tình không thể nóng vội, có điều, hần thực tin tưởng, nàng sớm muộn gì cũng yêu hần !

“Được!” Thấy Tề Lăng nhượng bộ, Mỹ Mỹ cũng mềm mỏng, dù sao không có người thấy, nàng cũng không tin Tề Lăng sẽ có cử chỉ thất lễ với nàng

“Em chính là bạn gái mới của tôi!” Tề Lăng nhẹ nhàng cúi xuống mỉm cười, hần xoay người rời khỏi.

“Buổi tối... Gặp nhau...” Nhìn bóng dáng hần đi xa, Mỹ Mỹ thì thào lặp lại lời nói của Tề Lăng, hai mắt tròn to. Không. . . Đi! Hần... Không đến mức đói bụng ăn quà có suy nghĩ này với nàng đi ...

Cả một ngày, Mỹ Mỹ đều bị câu nói kia của Tề Lăng làm cho phức tạp, đủ chuyện về “Hoa tâm đa tình” của hần hiện lên trong óc nàng. Nàng nhớ rõ Liễu Mộng từng nói qua, tận mắt nhìn thấy Tề Lăng cùng một mỹ nữ khác quần áo không chỉnh tề, điên cuồng hôn; nàng cũng không quên lời Vương Vân nói qua, Tề Lăng từng cùng một ngôi sao đến khách sạn thuê phòng, trắng đêm không về còn lên đầu đề báo ngày hôm đó ; nàng còn nhớ rõ không biết ai từng nói, Tề Lăng từng trong vòng một ngày quăng ba người bạn gái, nhưng lại cùng ba người cùng một chỗ thâm tình ...

Một ngày này, Tề Lăng tuy rằng không có bên người, nhưng Mỹ Mỹ lại càng thêm lo lắng đề phòng. Ai đó từng nói , Tề Lăng không thể một ngày không có đàn bà ? Hần sẽ không giống như trong truyền thuyết đi, ít nhất mấy ngày này, nàng cũng không thấy hần đi cùng người con gái khác

Mắt thấy sắc trời đen lại, tâm Mỹ Mỹ cũng ngày càng bất an, nàng sợ di động của chính mình vang lên, sợ dự cảm của chính mình trở thành sự thật. Chỉ mong là nàng lo lắng nhiều, nàng cũng không có thói quen đi chơi cùng con trai vào buổi tối; chỉ mong Tề Lăng lập tức thay đổi chủ ý, ko luyến lưu tình gì; chỉ mong hần sớm tìm thấy mỹ nữ khác, sớm loại nàng ra khỏi đầu ...

Mỹ Mỹ buổi tối thống kê xong mọi việc, thấy điện thoại của mình vẫn yên lặng, cuối cùng cũng buông xuống được nỗi sợ một ngày nay. Tám giờ , nàng cuối cùng cũng có thể quay về phòng ngủ nghỉ ngơi, hôm nay không có Tề Lăng quấy rối, lòng của nàng lại thấy một nỗi mệt mỏi

Mới đi đến cửa phòng ngủ, di động của Mỹ Mỹ liền vang lên, nhìn số điện thoại vừa xa lạ vừa quen thuộc, Mỹ Mỹ tái nhợt mặt! Không thể nào, Mỹ Mỹ nhìn di động hồi lâu, quyết định nhận cuộc gọi.

“Alo, Anh. . . Tìm tôi có việc gì...” Mỹ Mỹ cẩn thận hỏi, trong lòng đã có chút bất ổn, không nghĩ tới vẫn không thể tránh thoát! Vài ngày ở chung, nàng cảm giác được hần là người nói là làm.

“Mỹ Mỹ, không cần nói lạ lẫm như vậy chứ! Nói như thế nào... Quan hệ của chúng ta... Cũng không bình thường rồi! Tôi đói bụng, đi ra ăn cơm với tôi!” Nghe thanh âm không được tự nhiên của Mỹ Mỹ, Tề Lăng có cảm giác hưng phấn, thì ra đùa nàng vui như vậy! Trong đầu nàng nghĩ cái gì, không cần đoán hần cũng biết

“Đã khuya rồi ... Ngày mai đi...” Nghe thanh âm Tề Lăng kì lạ lại bá đạo, Mỹ Mỹ thật muốn chạy trốn, lời nàng vẫn chưa nói xong, Tề Lăng đã đánh gãy nàng

“Em muốn phá hư quy củ?” Thanh âm tức giận lạnh như băng của Tề Lăng truyền đến, làm Mỹ Mỹ không biết nói gì

“Được rồi, ở đâu?” Nhớ tới ước định hôm nay, Mỹ Mỹ bất đắc dĩ cười khổ, Tề Lăng này, thật đúng là biết bắt nhược điểm của người khác ! Nàng dám khẳng định, nếu hôm nay nàng bội ước, ngày mai chắc chắn hần sẽ theo nàng như hình với bóng.

Nhìn toà cao ốc trắng lệt trước mặt, nhìn lại địa chỉ trong tay, Mỹ Mỹ do dự một chút, bắt đầu đi vào.

Sau khi kiểm tra ở đại sảnh, Mỹ Mỹ cuối cùng là thoát được, theo chỉ thị hướng đến một thang máy xa hoa đi đến. Thẳng lên lầu 28, nhìn trước hành lang trắng lệt trước mắt, Mỹ Mỹ thật sự là mở rộng tầm mắt. Nàng nghĩ đến Nhã Tư Á trang hoàng đã là hiếm thấy, nhưng bây giờ cũng không sánh được với toà cao ốc này. Tề Lăng đúng là không phải công tử bình thường !

Nhẹ nhàng ấn hạ chuông cửa, Mỹ Mỹ không nói gì cười cười, nghĩ đến biểu tình khi mở cửa của đại thúc, nàng liền cảm thấy thú vị, nói vậy cho tới bây giờ đại thúc cũng chưa từng thấy nữ hài tử đi ! Nói không chừng còn tưởng nàng là ăn trộm nha !

“Nhìn thấy tôicao hứgnhư vậy sao?” Tề Lăng mở cửa, chỉ thấy Mỹ Mỹ đứng trước cửa ngây ngốc cười, nhin không được cũng cười.

“A! Không phải... Là...”Nhìn Tề Lăng, Mỹ Mỹ trong nháy mắt thất thần, giờ phút này hần hiền hoà, không có một tia nguy hiểm, làm cho người ta cảm giác thư thái rất nhiều. Mỹ Mỹ vừa định mở miệng giải thích nguyên nhân không phải bởi vì hần, lại không muốn chọc hần tức giận nên nàng yên lặng không nói gì

“Vào đi!”Tề Lăng nghiêng người, cho Mỹ Mỹ một con đường

Mỹ Mỹ giương mắt nhìn , phòng ở sạch sẽ, chậm rãi nhấc chân đi vào. Gặp Mỹ Mỹ bộ dáng câu nệ, Tề Lăng mỉm cười, lập tức đóng cửa lại.

Nghe được tiếng đóng cửa , Mỹ Mỹ nhin không được run lên, tuy rằng chỉ là một động tác nhỏ nhưng Tề Lăng cũng để ý được. Hần ghen cười, vòng tay qua Mỹ Mỹ đi đến sofa

“Tôi đói bụng, phòng bếp ởđàng kia, giúp tôinấu ăn, pha thêm cà phê!”Đặt mông ngồi trên sô pha, Tề Lăng liền vùi đầu vào tư liệu, không quay đầu liền căn dặn nàng

“Anh... Bảo tôidến chính là giúppanhấu cơm?”Nhìn một đồng tư liệu trên bàn, Tề Lăng ngồi xem tư liệu, Mỹ Mỹ trong nháy mắt không biết làm sao, giật mình hỏi

“Chẳng lẽ...Emtưởngtôi...”Tề Lăng xoay người lại, tà khí nhìn chằm chằm Mỹ Mỹ , bộ dáng nguy hiểm kia thật làm cho người khác kinh hãi

“Không có, không có, tôi cái gì cũng không nghĩ, tôidĩ nấu cơm...”Vừa nhìn thấy bộ dáng Tề Lăng, Mỹ Mỹ suýt nữa bị hù chết, nhanh chóng chạy vào bếp.

Nhìn bộ dáng hốt hoảng chạy trốn chết của Mỹ Mỹ, Tề Lăng cảm thấy thật vui vẻ.

Kỳ thật ban ngày hần nói “buổi tối gặp” chỉ là tiện miệng mà nói thôi, hôm nay hần đã có kế hoạch, xử lý xong nghiệp vụ công ty, mệt đến động đậy cũng không được, vừa định kêu đồ ăn đến lại nhìn thấy dây số của nàng, liền thuận tiện kêu nàng lại đây.

7. Chương 7

“Người muốn đi đâu?” Nhìn Mỹ Mỹ vừa đến không lâu, cư nhiên không cùng hần chào hỏi, Tề Lăng lòng tràn đầy tức giận gọi nàng lại

“Người không biết ‘Không bột đổ gột nên hồ ‘Sao? Hay người muốn ăn trứng gà thối sao?” Nghe được khẩu khí nói chuyện của Tề Lăng, Mỹ Mỹ chỉ biết lòng hảo tâm của chính mình bỗng trở nên vô ích, lòng cũng tức giận

Thật là, nàng hảo tâm không muốn quấy rầy hần làm việc, hần cư nhiên còn nói với nàng như vậy ? Kêu nàng tới đây, trong tủ lạnh lại chỉ có mấy cái trứng thối thì kêu nàng làm cái gì ? Chẳng lẽ hần nghĩ nàng là thần tiên ?

” Ta đưa cho người tiền...”Nghe được lời nói tức giận của Mỹ Mỹ, Tề Lăng lại cảm thất uất ức, không nói gì đi đến bên áo khoá lấy bóp tiền

“Không vội , làm công tác của người trước đi, ta trở về sẽ đòi cả vốn lẫn lời ;”Thấy một đồng văn kiện, giấy bút, Mỹ Mỹ không muốn làm phiền hần nữa, bâng quơ nói rồi đi

Nhìn thân ảnh của nàng rời đi, Tề Lăng trong lòng đột nhiên có cảm giác ảm áp không nên lời. Không tính toán chi li, Tề Lăng cúi đầu, tiếp tục kẻ hoạch trên bàn

Mỹ Mỹ cầm bao lớn bao nhỏ trong siêu thị đi ra, trong lòng cũng có cảm giác phức tạp. Thì ra nàng lấy tâm tiểu nhân đo lòng quân tử, Tề Lăng thoát nhìn tựa hồ cũng không giống như trong truyền thuyết ... Tà ác, ít nhất, bộ dáng hần khi công tác quả thật là mê người

Thì ra là nàng suy nghĩ nhiều thật, làm hại nàng cả ngày tâm thần không yên. Hiện tại ngẫm lại nàng căn bản là buồn lo vô cớ, cao ngạo như hắc sao có thể có ý niệm như thế nàng ? Mỹ Mỹ lắc lắc đầu, hướng thang máy đi đến

May mắn lúc này kiểm tra, nàng có để ý thấy một siêu thị tiện lợi gần đây, nếu không thật sự là khó xử nàng .

Nhẹ nhàng đẩy cánh cửa khép hờ, Mỹ Mỹ nhỏ giọng đi vào, nhìn Tề Lăng còn đang vui đầu làm việc, Mỹ Mỹ không lên tiếng, xoay người đi vào phòng bếp

Sau khi ra quyết định “cải tiến” cuối cùng cho dự án, Tề Lăng rốt cục thở dài nhẹ nhõm một hơi, cuối cùng cũng hoàn thành công việc

Thu thập xong văn kiện, nghiêng ngả thân mình, Tề Lăng đột nhiên cảm thấy thoải mái rất nhiều, một mùi hương của đồ ăn truyền đến, bụng Tề Lăng cũng “thăm thì” kêu lên

Ngẩng đầu nhìn đồng hồ , thì ra đã chín giờ hơn, khó trách hắc đói như vậy, chỉ ăn một chút cơm trưa đến bây giờ, hắc cũng thật được cho là đầu viên ngói trích thủy chưa hết . Chờ không kịp Mỹ Mỹ đem đồ ăn bưng lên, Tề Lăng chạy đến phòng bếp

Nhìn đồ ăn ngon lành trên bàn, Tề Lăng chảy nước miếng. Không để ý đến hình tượng, Tề Lăng nhanh chóng nâng đũa lên. Không nghĩ tới Mỹ Mỹ thật đúng là có tài, làm đồ ăn lại hợp với khẩu vị của hắc như vậy !

“Thật là, người gấp cái gì!” Mỹ Mỹ nhìn bộ dạng Tề Lăng như quỷ đói muốn đầu thai, nhin không được cười trách móc , nâng tô canh sườn đi lên, nhìn hắc thế này, có khi người ta còn tưởng là nàng bỏ đói hắc đấy chứ !

Nhìn Tề Lăng giống như quỷ đói đầu thai, Mỹ Mỹ đành bắt đắc dĩ hầu hạ, lại cho hắc thêm cơm, lại đổ cà phê cho hắc, nàng không biết khi nào thì trở thành nữ tỳ cho hắc, cuối cùng còn làm tri kỉ ăn khuya với hắc nữa

Tề Lăng chưa từng ăn đồ ăn ngon như vậy, đầy một bàn , hắc một chút cũng không lãng phí, nhât là không ăn thì có tội, lời này nói ra thật đúng a ! Bất quá, cũng phải bái phục tay nghề của Bộ Mỹ Mỹ, rõ ràng chỉ là những món ăn bình thường, nàng cũng có thể làm cho nó có hương có vị như thế, bái phục !

Cà phê có mỹ vị tinh tế, nhìn thân hình mập mập linh hoạt trong phòng bếp, Tề Lăng nở nụ cười thỏa mãn.

“Mỹ Mỹ, cà phê!” Tề Lăng một bên nhìn chằm chằm Laptop, một bên phân phó Mỹ Mỹ

Mỹ Mỹ buông cuốn sách trong tay, tức giận nhìn Tề Lăng nhưng vẫn chạy đi pha cà phê

Từ sau ngày đó nấu cơm cho Tề Lăng hắc ăn xong, nàng lại trở thành bảo mẫu chuyên trách cho hắc. Chỉ cần rảnh, hắc liền kéo nàng tới hầu hạ hắc, nấu cơm, pha cà phê, thu dọn phòng ở, nàng quả thực đã vượt qua trình độ nữ giúp việc chuyên nghiệp. Bảo mẫu ít ra còn có tiền công, mà nàng ngay cả quyền nói “không” cũng không có

“Mỹ Mỹ, ta nhớ có người đáp ứng sẽ không trái lại ý của ta ...” Chỉ cần nàng mở miệng phản kháng, hắc sẽ nói những lời này làm nàng a khẩu không trả lời được

Hai tuần lễ nay, bọn họ ở chung với nhau rất vui vẻ

Trong trường học, nàng rất ít khi chạm mặt hắc, hắc cũng không đi theo nàng nữa ; nói lý ra, chỉ cần buổi tối không học, hắc kéo nàng đến nhà hắc, chính là để nàng bồi hắc công tác, nấu cơm, pha cà phê cho hắc

Mỹ Mỹ vẫn nghĩ , chắc chắn chỉ cần vài ngày, hắc sẽ giải quyết mối quan hệ của bọn họ, không ngờ lâu như vậy hắc cũng không nói gì

Nàng thực sự không hiểu hắc, chẳng lẽ hắc có sở thích kì quái sao ? Nếu không tại sao không đi ôm mỹ nữ đi còn muốn nàng làm bạn gái hắc làm gì ? Từ khi nàng làm bạn gái hắc, cuộc sống của hai người cũng không có thay đổi đặc thù gì. Mỗi ngày cũng chỉ là như thế này, trừ bỏ ngồi ở bên người nàng, nấu cho hắc

cà phê, hai người đều làm công việc của mình , không chú ý đến người kia. Nàng thật không rõ hẳn tại sao lại chọn nàng?

Chờ hẳn công tác xong rồi, nhiệm vụ hôm nay của nàng cũng kết thúc, sau đó có thể quay về ký túc xá hảo hảo nghỉ ngơi . Hoàn hảo Kim Long cao ốc không cách quá xa Nhà Tư Á, một chuyến giao thông công cộng là có thể đến, nếu không mỗi tối nàng có thể an toàn quay trở về trường học ?

Nghĩ đến điều này, Mỹ Mỹ liền tức giận , cho dù nàng trông khó coi nhưng dù sao cũng là nữ hài tử đi, đi một mình nhất định nguy hiểm, nhưng Tề Lăng từ đầu tới đuôi cũng không hề để ý đến điểm này, chỉ để nàng tự mình ra về, không quan tâm đến gì khác

Mỹ Mỹ bưng cà phê ra, chỉ thấy Tề Lăng vẫn nhìn chăm chăm laptop. Ở chung mấy ngày nay , Mỹ Mỹ phát hiện Tề Lăng cũng không như người ngoài đồn đãi chỉ biết ăn không ngồi rồi, chẳng qua là chỉ có bản tính trăng hoa mà thôi. Ít nhất mấy ngày nay , nàng thấy hẳn làm việc rất chăm chỉ, là một hảo nam nhân

Mỗi buổi tối, hẳn không phải xem văn kiện, cũng là tra tư liệu với puter, phát bư kiện, thường xuyên gọi điện thoại chỉ đạo công tác

Thời điểm nhàn hạ, hẳn không phải xem tin tức cũng là xem báo , Mỹ Mỹ vẫn nghĩ cuộc sống của mình đã đủ buồn tẻ chán nản, nhưng so với Tề Lăng hẳn lại tốt hơn nhiều, ít nhất nàng ngẫu nhiên cũng có thể xem phim thần, xem người ta nhiều chuyện một chút, mà nàng thấy Tề Lăng, lúc nào cũng phải xử lý công việc, tận lực khống chế bình tĩnh

“Cà phê của người...”Nhẹ nhàng đưa cà phê đến bên cạnh laptop, Mỹ Mỹ lên tiếng, nhin không được liếc nhìn qua laptop, thật không biết có gì hay mà hẳn lại xem chăm chú như vậy

“Người đầu tư cổ phiếu “Tập đoàn Hoa Nhân”?”Mỹ Mỹ nhìn biểu đồ phân tích trên puter, nhin không được kinh hô ra tiếng, một triệu năm trăm ngàn? Trời ạ, hẳn điên rồi !

“Nha, người có ý kiến gì sao?”Nhìn Mỹ Mỹ giật mình , Tề Lăng rót cục ngẩng đầu lên nhìn nàng

Nhìn Tề Lăng, do dự trong chốc lát, Mỹ Mỹ vẫn đưa ra giải thích của chính mình

“Thị trường chứng khoán rất phiêu lưu, đầu tư nên cẩn thận. Người không thấy là cổ phiếu của Hoa Nhân tập đoàn phát triển quá nhanh sao ? Người nên xem lại biểu đồ, ntrong vòng hai tháng hai tháng, cổ phiếu lại tăng 90%, cho dù là đang ở địa bàn gặp thiên thời đi nữa, nó đều có thể nghịch thế mà trưởng. Cho dù hẳn tài sản trọng tổ sau tiền đồ một mảnh quang minh, nhưng bản báo cáo tài vụ bề ngoài tuy số liệu rõ ràng nhưng cũng có chút giả trong đó, một cái công ty, sao lại cường đại như thế, nói một cách hợp lý, nó cũng không có khả năng từ đáy cốc trở mình lên đứng vị trí thứ nhất, đã nhiều ngày, cổ phiếu mặc dù trưởng, nhưng hẳn chủ lực tài chính lại rõ ràng tồn tại dị động, ở dần dần giảm chiếm giữ, này biểu hiện bọn họ đang tìm cầu cơ hội tốt nhất toàn lực trốn đi... Lòng tham không đủ xà nuốt tượng, ở thị trường chứng khoán, chân chính có thể kiếm tiền , không phải mua cổ phiếu , mà là bán , không tham mới có thể kiếm. Thị trường chứng khoán vĩnh viễn có cơ hội, kiếm được gần 50%, có phải nên thu tay lại hay không?”

“

Mỹ Mỹ một bên phân tích , một bên chỉ vào biểu đồ . Bình thường nàng cũng có hứng thú với chứng khoán, đôi khi cũng chơi một chút nên hiểu được chút ít

Nghe Mỹ Mỹ phân tích chuyên nghiệp, Tề Lăng trong mắt xuất hiện một tia tán thưởng, đồng thời cũng càng thêm khẳng định quyết định lúc trước của chính mình, lập tức gọi cho người uỷ thác của mình

“Người...”Nhìn hành động mau lẹ của Tề Lăng, Mỹ Mỹ trợn tròn mắt, nàng chỉ là nói ra cái nhìn của bản thân mà thôi, hẳn cứ như vậy không do dự mà làm sao ? Hẳn đừng nói là hẳn tin vào những gì nàng nói nha ?

“Ta cá là người thắng...”Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ đang kinh ngạc, khẳng định nói. Nghe hương cà phê thơm nùng, nhìn Mỹ Mỹ trước mắt, Tề Lăng đột nhiên cảm thấy có cảm giác nói không nên lời ... Mị lực

“Đã khuya , ta đưa người về nhà;Thật sự là kỳ lạ , hẳn lại nhìn thấy nữ nhân này xinh đẹp ? Tề Lăng cảm thấy hẳn là đã lâu không ôm mỹ nhân nên bị hoa mắt, trực tiếp tắt máy vì tính, đứng dậy

Nghe được lời nói của Tề Lang, Mỹ Mỹ lại trợn tròn mắt, nằng... Không có nghe lầm đi, hôm nay là ngày gì vậy ? Nhìn Tề Lãng đã cầm lấy chìa khoá xe trên bàn, Mỹ Mỹ biết, hẳn không phải nói giỡn, tạm thời coi như hôm nay hẳn có tâm hoặc là uống nhầm thuốc đi.

8. Chương 8

“Đường Phiền, người không thể kêu cà phê cho đúng cà phê một chút được sao?” Uống thứ cà phê tạp chất này, Tề Lãng liền nén không được lửa giận bốc lên, không có một mùi hương của cà phê, hẳn làm sao mà uống được ?

“Anh họ, anh gần đây làm sao vậy? Ăn phải hỏa dược rồi hả ? Đừng có đòi hỏi nữa, đây là cà phê Lam Sơn tốt nhất rồi đấy, được chưa ? Không biết anh soi mói cái gì nữa, không phải trước đây chúng ta đều uống thứ này sao ?” Đường Phiền nhìn Tề Lãng bất mãn.

“Đúng vậy, Lãng, người gần đây ... Không phải là đang bất mãn chứ, cái gì cũng nhìn không vừa mắt, đồ ăn người chê không nuốt được, cà phê người nói khó nuốt xuống, mua canh người cũng nói là không có vị ... Người gần đây thật sự là rất khó hầu hạ nha...”. Chu Hải Lỗi giương mắt nhìn bạn tốt, cũng thấy Tề Lãng gần đây có chút không bình thường.

“Người không nói người ta cũng không nói người câm!”. Tề Lãng hung hăng trừng mắt nhìn em họ cùng Chu Hải Lỗi , lập tức uống một hơi cạn sạch cà phê, chết tiệt, thật sự là rất khó uống.

Đều do Bộ Mỹ Mỹ chết tiệt, huấn luyện tiếng Nga cái gì, hẳn đã bấy ngày không thấy thân ảnh của nàng. Ăn đồ bỏ đi, tâm tình hẳn vui mới là lạ. Không quản quy củ gì, hôm nay hẳn nhất định phải bắt nàng làm cà phê cho hẳn. Lam Sơn cái gì, pha cà phê cũng kém hơn Bộ Mỹ Mỹ? ! Tốt nhất là nên đóng cửa đi !

“Bộ Mỹ Mỹ!”

Mỹ Mỹ giúp diễn viên huấn luyện tiếng Nga xong, một thân mệt mỏi đi ra phòng học, vừa định trở về nghỉ ngơi, lại bị tiếng la quen thuộc gọi lại, đảo mắt chỉ thấy Tề Lãng tức giận dựa vào lan can nhìn nàng. Cách đó không xa có một đồng nghiệp nữ, Mỹ Mỹ chắc chắn, hẳn đã đứng ở nơi này đợi nàng khá lâu rồi.

“Anh không phải đáp ứng tôi...”

“Tôi đói bụng...”

Mỹ Mỹ nhẹ nhàng tới gần Tề Lãng, vừa định trách móc Tề Lãng không tuân thủ, còn chưa nói xong đã bị Tề Lãng tức giận kéo đi.

Nhìn Tề Lãng lôi kéo chính mình , những ánh mắt không thân thiện phóng đến từ chung quanh, Mỹ Mỹ thật muốn tìm cái động để chui vào. Hẳn cũng thật là, đói bụng? Không cần như vậy đi, nàng cũng không muốn cãi nhau ở trường với hẳn, cứ yên lặng để mặc hẳn kéo đi.

“Tôi muốn ăn canh cá và trứng gà, hồng rượu tôm, thanh sao tây cần... Còn cà phê...” Vừa về nhà, Tề Lãng liền nói ra một hàng thức ăn, sau đó nhanh chóng thoải mái ngồi lên sofa, mở máy tính lên.

Nhìn hẳn phân phó xong thì thoải mái như thế, Mỹ Mỹ liền cảm thấy tức giận. Hẳn trước mắt bao nhiêu người kéo nàng trở về, chỉ vì “hẳn đói bụng” nên muốn nàng làm đồ ăn cho hẳn ? Thật là, đói bụng không biết tự đi tìm đồ ăn hay sao ? Có phải một ngày không tra tấn nàng hẳn sẽ khổ sở lắm hay không ? Hẳn không biết còn rất nhiều chuyện đang chờ nàng sao ?

Thoáng nhìn Mỹ Mỹ vẫn không nhúc nhích , Tề Lãng quay đầu nhìn nàng, tức giận nhíu mày lại, nổi lên bộ dạng vô lại.

“Tôi mặc kệ, em có trách nhiệm phải làm bạn gái tôi, đã bấy ngày không chiếu cố dạ dày tôi, em phải hảo hảo bồi thường tôi, tôi hiện tại rất đói bụng!”. Tề Lãng nói xong, lại quay đầu nhìn máy tính, khi hẳn đói bụng thì tâm tình thường không tốt

“Đã biết, Tề đại thiếu gia!” Mỗi lần Mỹ Mỹ tức giận, chắc chắn sẽ kêu Tề đại thiếu gia, Mỹ Mỹ cũng không muốn cùng Tề Lãng cãi nhau nữa, nhanh chóng đi về phía phòng bếp

“Được , tốt lắm, anh không phải dối bụng sao?” Mỹ Mỹ pha cà phê, liền tức giận gọi Tề Lãng.

“Woa, thơm quá... Em không ăn sao?” Nhìn thấy nàng đứng, hấn vừa ăn vừa kéo nàng ngồi xuống.

“Không cần, buổi tối tôi đã ăn cơm hộp ...”. Mỗi đêm, vì tiết kiệm thời gian, trường học đều mua một phần cơm cho bọn họ, nếu không thì làm sao có khí lực tập luyện ? Vở kịch lần này phi thường quan trọng, nghe nói là cùng vài trường học nổi danh khác tổ chức, có rất nhiều nhân sĩ nổi danh đến quan khán, lời bình, cho nên nàng mới bận rộn như vậy

“Vậy em giúp tôi xem cổ phiếu trên màn hình ... Phía dưới nên thao tác như thế nào?” Tề Lãng vừa hưởng thụ thức ăn cũng không quên phân phó cho nàng

Sau khi nghe đề nghị lần trước của nàng, hấn rất tin tưởng về thực lực phán đoán của nàng nên vẫn hay nhờ nàng giúp.

“Thật là...”. Mỹ Mỹ thuận miệng oán giận một câu, ngoan ngoãn đi đến phòng khách, hấn đúng là không cho nàng chút thời gian dư dả mà

Ăn cơm no làm tâm tình Tề Lãng tốt lên, hấn cầm ly cà phê nóng hổi, hương thơm mê người đến phòng khách

“Thế nào?”. Nhẹ nhàng ngồi bên cạnh Mỹ Mỹ, Tề Lãng nhìn chằm chằm Computer.

“Tuy rằng thoát nhìn xu thế không tốt, nhưng nó rõ ràng đã lạc quan lên nhiều lắm, hơn nữa mấy ngày gần đây quốc gia lại ra chính sách khấu hao, giảm thuế, nhu cầu tiêu dùng ngày càng bành trướng, một khi bản ngược, sẽ điên cuồng dâng lên, xem ra lên một lúc càng nhanh ...”. Mỹ Mỹ nhìn cổ phiếu , nhớ lại kinh tế mấy ngày gần đây, nói ra ý tưởng độc đáo của chính mình

“Mỹ Mỹ... Em thật lợi hại...” Đáp án của nàng giống như cho hấn một viên thuốc an thần, ý kiến của bọn họ luôn phối hợp với nhau, nhưng đối với cổ phiếu , Tề Lãng cũng là rất bội phục Bộ Mỹ Mỹ, nàng không phải nhờ vào vận may, mà là chuyên nghiệp

“Về phần khác ... Tôi cảm thấy anh vẫn nên xem lại quyết định một chút ...”

“Nghe lời em... Em thật xinh đẹp...” Nhìn khuôn mặt chăm chú khi phân tích cổ phiếu của Mỹ Mỹ, vô cùng mỹ lệ.

Nghe được lời nói của Tề Lãng, Mỹ Mỹ phút chốc quay đầu , mà Tề Lãng bắt gặp Mỹ Mỹ một tia tóc rơi ra, không khỏi xoay thân thủ giúp nàng sắp đặt lại, vô cùng nhanh gọn, tay hấn vừa vận dụng tới trước kính mắt của Mỹ Mỹ, tranh thủ hạ kính xuống.

Ánh vào mi mắt là dung nhan hoàn mỹ, bàn tay lớn chạm lên khuôn mặt nhỏ nhắn, trắng nõn ; lông mày loan loan, lạnh nhạt như trăng ; con ngươi đen và trong như nước, mông lung sương mù, đôi môi nhỏ nhắn, cái cằm no đủ ; nhìn rất khác với trước kia, Tề Lãng trong nháy mắt thất thần! Thì ra khuôn mặt của nàng xinh đẹp như vậy, tinh xảo như vậy

“Kính mắt của tôi...”. Mất đi kính mắt bảo hộ, mơ hồ trước mắt làm cho Mỹ Mỹ thấy hỗn loạn, vội vàng đi tìm kính mắt

Nhìn dung nhan trước mắt của Mỹ Mỹ, đôi mắt đen thoáng lên chút bất lực, đôi môi đỏ mọng trong suốt, Tề Lãng kìm lòng không được cúi đầu, hôn lên cánh môi trước mắt.

Đột nhiên bị xâm phạm làm Mỹ Mỹ mở to hai tròng mắt, không biết thân thể tại sao lại cứng lại ; làn da trắng mịn, mũi vị non mềm của đôi môi lại làm cho Tề Lãng hôn hôn nhiên thất thần, lại muốn hôn thêm một cái ...

“Không... Quá muộn ... Tôi phải đi...” Mỹ Mỹ tỉnh táo lại đẩy Tề Lãng ra, hoảng hốt chạy ra khỏi phòng.

Mỹ Mỹ một hơi chạy ra, mới từ từ dừng lại, sự tình làm sao có thể thành như vậy, nàng làm sao có thể cùng Tề Lãng... Hôn môi? Sờ sờ khóe miệng, Mỹ Mỹ không thể tin được chính mình lại cùng một đàn ông... kỳ quái là, nàng cũng không chán ghét cảm giác này ...

Nhìn cửa phòng hé ra, Tề Lăng cũng khiếp sợ không thôi, hần cư nhiên kiềm lòng không được hôn Bộ Mỹ Mỹ ? Tại sao lại có cảm giác chết tiệt như vậy ? Chẳng lẽ thực giống như Hải Lỗi nói trúng ? Hần đối bụng đến nỗi ăn quàng ?

Mới vừa đi vào Platina Palace, Đường Phiền cùng Hải Lỗi liền thấy anh họ kèm bạn tốt ôm một cô gái áo trắng hôn cuồng nhiệt, mà bên cạnh cũng là một mỹ nữ khác, thân mặc áo hồng.

Đường Phiền cùng Hải Lỗi nhìn thoáng qua, có chút kinh ngạc, lại không biết nên nói gì. Xem ra biểu ca hần gần đây quả thật không bình thường a! Mọi người đều biết, Tề Lăng tuy rằng đa tình, thay đổi đàn bà như quần áo, cũng không “một cước đạp hai thuyền” , mặc dù là trò chơi nhưng đây cũng không phải phong cách của hần a !

Hần không phải không có hứng thú với quán bar sao ? Tại sao lại ở nơi này hôn điên cuồng mỹ nữ ? Thấy Tề Lăng đẩy cô gái áo trắng ra, kéo cô gái áo hồng vào tiếp tục hôn, Đường Phiền cùng Hải Lỗi choáng váng . Hần có phải bị kích thích gì hay không ? Không phải là hưởng thụ, mà là đang ... phát tiết.

Chết tiệt, hần cư nhiên vẫn không hưng trí nổi ? Phần hận đầy mỹ nhân trong lòng, Tề Lăng thất bại đi ra cửa, ở chỗ này không có hứng thú thì đi về nhà tiếp tục kế hoạch còn hơn

“Thật không biết nơi này có gì vui !” Đi ngang qua Đường Phiền cùng Hải Lỗi, Tề Lăng liếc hai người một cái rồi xoay người đi

Nhìn bóng dáng Tề Lăng dần dần biến mất, Đường Phiền cùng Hải Lỗi nghi hoặc khó hiểu. Chơi không vui ? Vậy tại sao còn đến nơi này ?

Tề Lăng đi ra khỏi Platina Palace, đột nhiên cảm thấy không khí tươi mát hơn. Hần nghĩ đến việc hần uống nhầm thuốc, trúng tà rồi mới hôn Bộ Mỹ Mỹ, thì ra không phải như vậy ...

Cho dù hần phủ nhận như thế nào , mạnh miệng như thế nào, nhưng cũng không thể lừa gạt nội tâm của mình, hôn nàng hần mới có cảm giác thật sự ; ngược lại khi đến quán bar hôm mỹ nữ nóng bỏng, hần lại cảm thấy có phần miễn cưỡng.

Nhìn xem trời đêm đầy sao, hần không muốn suy nghĩ đến những điều phức tạp này nữa, hần vỗ vỗ đầu mình rồi đi đến chiếc xe Ferrari ...

-- --

bibi: xe ferrari cho ai chưa biết nka

9. Chương 9

Sau lần đó, quan hệ của Tề Lăng và Mỹ Mỹ liền biến đổi khéo léo.

Tuy là bọn họ ai cũng không nhắc lại sự việc ngày ấy, nhưng Mỹ Mỹ phát hiện chính mình càng ngày càng chú ý đến tin tức của Tề Lăng, càng ngày càng để ý lời hần nói, càng ngày càng để ý đến suy nghĩ của hần.

Tề Lăng cũng phát hiện ra chính mình tự nhiên lại có thể quan tâm đến Mỹ Mỹ, còn có thể nhìn nàng đến gần người, thậm chí cảm thấy nàng rất có sức hấp dẫn.

Tề Lăng đi vào căn tin, đưa mắt nhìn khắp ngõ ngách liền thấy Mỹ Mỹ ngồi một mình ăn cơm trưa. Rất kỳ quái, nhà ăn rõ ràng nhiều người như vậy, hần lại có thể phát hiện ra nàng. Vội vàng kêu một phần ăn, Tề Lăng bụng đến bên cạnh Mỹ Mỹ.

Kỳ thực hần rất ít khi dùng cơm ở căn tin, hôm nay nếu không phải Đường Phiền cùng Hải Lỗi không có ở đây, hần căn bản sẽ không đến căn tin. Vốn định mua cơm trở về ăn, nhìn đến Mỹ Mỹ, hần đột nhiên thay đổi chủ ý.

“Anh...Nhiều vị trí như vậy, anh làm sao lại ngồi bên cạnh tôi?”Nhìn Tề Lăng ngêng ngang ngồi đối diện mình, Mỹ Mỹ thiếu chút nữa kêu lên, lập tức hạ giọng trách cứ hần.Hần không biết mình gây ra sự chú ý cỡ nào sao?Tự nhiên lại chọn ngồi bên cạnh nàng?Hần không phải biết rằng ở nơi này, quan hệ của hần không phải là ít sao?Hần còn muốn nàng sống hay không?

“Sợ cái gì, dù sao cũng phòng ngừa trước rồi, không phải kẻ ngốc cũng đều biết hết...”Giương mắt nhìn chăm chú đám người, Tề Lăng nói, thời điểm lần trước hắn kéo nàng về nhà, nhiều người đã thấy được, hiện tại nhiều nhất chỉ làm cho họ ấn tượng sâu sắc mà thôi, hắn cũng không nghĩ bởi vì ánh mắt của người khác mà thay đổi quyết định của mình.

“Anh...”Xem bộ dáng chẳng hề để ý của Tề Lăng, Mỹ Mỹ liền tức giận, hắn căn bản có ý định làm cho nàng nuốt không trôi đây mà! Nhìn những ánh mắt thỉnh thoảng ngó nghiêng, tò mò, đổ kỵ, nàng làm sao còn có thể ăn?Hắn sao có thể luôn bá đạo như vậy? Khi nào thì hắn mới có thể không cần tùy tiện như vậy, không cần chỗ nào cũng không kiêng dè ?

Nhìn cái miệng nhỏ nhắn đang ăn cơm của Mỹ Mỹ, càng không ngừng gấp thức ăn trong cặp lồng cơm, Tề Lăng lúc này mới phát hiện đựng trong cặp lồng cơm là đậu xanh, đậu cô-ve, cá khô. Khó trách sao cơm của nàng lại chẳng có mùi vị gì, chỉ toàn rau rác đạm bạc.

“Anh muốn làm gì?”Tề Lăng không ngừng đem thịt gà, cải dầu của mình đổi lấy đậu xanh cùng cá, Mỹ Mỹ há hốc mồm, khẩn trương nhìn xem Tề Lăng muốn làm gì.

« Tôi muốn ăn cá ! Chán ghét ăn cải dầu ! »Nghe Tề Lăng bá đạo trong lời nói, nhìn động tác hắn cẩn thận lựa thức ăn, trong lòng Mỹ Mỹ đột nhiên chảy ra một dòng nước mắt. Có lẽ hắn biết, nàng không ăn cá, không thích ăn đậu xanh, không thích ăn cá khô, mới có thể đem cải dầu cùng thịt gà đem cho nàng, chỉ để lại rau.

« Cảm ơn...Anh... »Gắp một khối thịt gà bỏ vào trong miệng, Mỹ Mỹ nhỏ giọng thầm nói, trong lòng phẳng phất như vừa ăn mật đường, ngọt ngào lạ thường.

Nhìn bộ dáng Mỹ Mỹ thẹn thùng ăn thịt gà, Tề Lăng không nói gì, cũng khẽ cười.

« Alo, là tôi, Tề Lăng, ...Tôi cũng không có khả năng...Có thể giúp tôi một việc được không ? »Nhớ tới mấy ngày nữa là sinh nhật em gái, Mỹ Mỹ thật sự không muốn làm nó thất vọng. Nó hiện đang học đại học, lại rất thích hàng hiệu, chắc chắn nó sẽ muốn một cái túi LV, chỉ là nàng không nghĩ tới, trị giá chiếc túi này lên đến con số bao nhiêu, chỉ sợ không thể mua được thôi.

Nàng đã từng đáp ứng yêu cầu của em họ, hai mươi tuổi, chỉ cần cô bé đậu vào đại học top đầu, nàng sẽ mua cho nàng một cái túi LV hàng hiệu, chính là không nghĩ tới số lượng của nó lại có hạn như vậy, hơn nữa về sau cũng không sản xuất nữa.

Nàng đã nghĩ hết biện pháp, vẫn không có cách nào, lại không muốn nhìn thấy bộ dáng thất vọng của em họ. Mang chức chị gái, mà lại không thể mua nổi cho em mình một chiếc túi.

Nàng biết « Có tiền có thể làm a xui quỉ khiến », nhưng nàng cũng bất lực, các nàng chỉ thuộc loại giai cấp bình dân, LV đối với nàng mà nói là một món hàng xa xỉ, chưa nói tới số lượng sản xuất của nó chỉ có giới hạn, căn bản là vô cùng viễn vông. Ở Nhã Tư Á, có thể có người có rất nhiều, nhưng không bao gồm nàng, mà nàng quả thật cũng không tìm thấy mối quan hệ nào tốt nguyện ý vì nàng mà mượn tiền, kiểu này chỉ có người yêu hoặc bạn tốt mà thôi.

Cuối cùng nàng cũng chỉ có thể ôm tia hy vọng cuối cùng là xin sự giúp đỡ của Tề Lăng, tuy rằng không nắm chắc, nhưng ít ra là nàng đã từng cố gắng qua. Nếu không được thì mua lại cái khác bồi thường cho cô em họ vậy.

« Làm sao vậy ? Mỹ Mỹ ? Gặp chuyện gì phiền toái sao ? »Từ khi quen biết Mỹ Mỹ đến nay, Tề Lăng chưa thấy nàng cầu xin mình điều gì, nghe khẩu khí khó xử của nàng, có lẽ là gặp phải vấn đề nan giải gì rồi.

“Tôi đáp ứng yêu cầu của cô em họ tặng nàng một chiếc túi LV hàng hiệu, nhưng giờ nó lại ngừng sản xuất...Tôi muốn hỏi...Anh quen biết nhiều người có tiền..Có biện pháp nào không...”Mỹ Mỹ không biết nên nói như thế nào mới thỏa đáng, lại hy vọng xa vời hắn có bạn bè có thể liên hệ xưởng tái sản xuất thêm 1 cái. Điểm này có vẻ giống như đang ép buộc quá!

“Chỉ việc nhỏ này thôi sao?”Nghe đại khái trong lời nói của Mỹ Mỹ, Tề Lăng nhin không được nở nụ cười, hắn còn tưởng rằng trời sắp sụp xuống dưới! Thì ra chỉ là việc vặt vãnh này thôi sao?

“Việc nhỏ? Sản phẩm này số lượng rất ít, hơn nữa đã ngừng sản xuất rồi mà?” Sợ Tề Lăng không hiểu rõ tình huống, Mỹ Mỹ lên tiếng nhắc nhở, nếu quả thật là việc nhỏ, nàng sao dám làm phiền tới ngài đại thiếu gia như hần?

“Tốt lắm, tôi đã biết, ba ngày sau, tôi tự ta yểm đồ đến cho em có thể chứ!” Nghe khẩu khí nghi ngờ của Mỹ Mỹ, Tề Lăng bắt đầu dĩ cười, cái gì mà LV chứ? Đại cổ đông như hần không đến mức ngay cả việc nhỏ như vậy còn giải quyết không được, có điều, hần cũng không có tính nói cho nàng biết tình hình thực tế.

“Anh thật sự có biện pháp?”. Nghe Tề Lăng nắm chắc khẩu khí, Mỹ Mỹ có chút kinh ngạc, có chút không thể tin được, ba ngày? Hần có thể lấy được sản phẩm sao?

“Tôi đảm bảo!”. Tề Lăng mỉm cười, đối với việc Mỹ Mỹ hoài nghi cảm thấy có chút buồn cười, nàng liền như vậy không tin năng lực của hần?

“Được, trước tiên... Cảm ơn anh !” Nói xong, Mỹ Mỹ cắt đứt điện thoại, trong lòng lại có chút không dám chắc chắn, hần nguyện ý giúp nàng, việc này đã vượt ra ngoài dự kiến của nàng.

Ba ngày sau,

“Này, anh muốn gì vậy!”. Tề Lăng đưa tay nhét cái túi vào trong lòng Mỹ Mỹ, vẻ mặt kiêu ngạo đắc ý.

“Thật sự có thể lấy được sao? Hả? Như thế nào lại có hai cái? Tôi không có nhiều tiền như vậy...” Mỹ Mỹ mở túi ra, vẻ mặt kinh hãi, không nghĩ tới hần thật sự làm được, nhưng là đột nhiên nhìn đến hai cái, nàng lại do dự, nàng chỉ chuẩn bị tiền ột cái, cái món hàng xa xỉ như vậy, hai cái? Không phải muốn đòi mạng của nàng sao?

“Tôi trở nên nhỏ nhen như vậy hồi nào thế? Một cái cho em, một cái cho em họ của em!”. Vừa nghe Mỹ Mỹ cùng hần nói về tiền bạc, Tề Lăng còn có chút hờn giận, nàng xem hần tưởng thành người nào chứ?

“Cái có miếng ngọc xanh trên túi là của em! Coi như là... khen thưởng cho việc giúp tôi kiếm tiền!”. Không nghĩ chính mình cố ý thiết kế miếng ngọc xanh trên mặt chiếc túi, Tề Lăng có chút không được tự nhiên cố sức dằn giọng. Hần hi vọng này chiếc túi này sẽ có ý nghĩa đặc biệt với nàng.

“Đã biết! Cảm ơn!”. Nhìn chiếc túi xinh đẹp trong tay cùng viên ngọc xanh chói mắt, nghe giọng điệu nhắc nhở của Tề Lăng, Mỹ Mỹ lại ôm lấy túi, vui vẻ nở nụ cười.

Nhìn bộ dáng sung sướng của Mỹ Mỹ, tâm tình Tề Lăng cũng tốt lên như ánh mặt trời.

“Haiz, thật sự là thực xin lỗi, xem mình kia, thật sự là không cẩn thận tí nào, hôm nay ra khỏi cửa không mang theo kính mắt chính là sai lầm a...” Một ả đàn bà mặc đồ diêm dúa lẳng lơ đi qua bên người Mỹ Mỹ, cố ý dùng sức vẩy vẹo móng, trực tiếp đẩy Mỹ Mỹ qua bên đường nhỏ, những trang giấy trong quyển sách trên tay nhất thời bay tán loạn.

Nhìn Mỹ Mỹ khom người thu nhặt mớ hỗn độn, ả đàn bà đắc ý nở nụ cười, còn không quên giả tình giả ý mĩa mai, châm chọc. Âm thanh ồ ạt, lẳng lơ làm cho người ta nghe nổi cả da gà.

“Cô ta... Chính là cái đồ không biết lượng sức, trời đất ơi! Cũng không quay về tự soi gương lại mình, mặt mày kiểu này, còn vọng tưởng trèo cao đến bậc mã vương tử của Nhã Tư Á chúng ta chứ? Sợ là Trư Bát Giới đều so với cô ta còn nhìn được hơn...” ả đàn bà bên cạnh một thân áo ngắn màu lam cùng quần short đen, vẻ mặt khinh bỉ nhìn trước mắt Mỹ Mỹ, cao ngạo nhún mày, thốt ra lời mắng nhiếc bực bội.

“Ha ha... Còn không phải ỷ vào thành tích nổi trội xuất sắc sao? Nói không chừng Tề đại thiếu gia của chúng ta đang muốn tìm cảm giác mới mẻ? Phải biết rằng gặp phải loại lá mà cứ tưởng hoa hồng này, ánh mắt cũng sẽ mệt nhọc nha, ít ra phải cần trông thấy lá cây điều tiết một chút ha! Nhưng mà lá cây chính là lá cây, vĩnh viễn đều chỉ có làm nền phản! Mơ tưởng biến thành hoa hồng, trừ phi mặt trời mọc từ phía tây...”

“. ả đàn bà cũng ở một bên trên đũa phũ phọa, ả ta không phục việc cô gái xấu xí như vậy cư nhiên có thể được làm tình nhân, việc mà các ả ta trong mộng vẫn luôn ưu ái, mơ ước, các ả ta cũng là những mỹ nhân tuyệt sắc, lao lực tâm tư nhưng vẫn không chiếm được Tề Lăng một tia chú ý? Nàng là ai mà có thể chứ?”

“Đi thôi, có cái gì đẹp mắt, còn nhìn nữa sẽ làm bẩn ánh mắt chúng ta! Nếu như bị cô ta lây bệnh, chúng ta không phải là sẽ khóc dài rồi sao?”. Ái đàn bà áo lam nhìn bạn học trước mắt, lại nhìn xem Mỹ Mỹ, thật sự không thể tin được tuần mỹ thập phần như Tề Lăng cư nhiên lại đối với một cô gái dung mạo xấu xí đặc thù chiếu cố? Nàng tin tưởng trừ phi đàn ông mù hết rồi, nếu không như vậy thích nhất định sẽ không lâu dài, nhẹ nhàng lay ả bên cạnh, hai kẻ cao ngạo liền lắc lắc mông rời khỏi.

Việc đàm tiếu này Mỹ Mỹ đã sớm quen nhưng không thể trách, từ khi Tề Lăng đi theo nàng bên cạnh một khắc không rời, sau lưng bàn luận, chỉ trở liền chưa bao giờ ngừng. Chính là không nghĩ tới, nàng càng không chú ý đến, các nàng lại làm sự việc trầm trọng lên? Tề Lăng, thật đúng là cái tai họa! Mỹ Mỹ bắt đầu cười khổ, ôm lấy sách vở hướng phòng ngủ đi đến.

10. Chương 10

“Haha, thật ngượng quá, mình đã giấu nó trước rồi”- Cuốn sách trong tay bị nữ sinh tóc dài lạ mặt đoạt lấy, Mỹ Mỹ có chút tức giận nhưng miễn cưỡng chính mình, mỉm cười xoay đi về phía sách pháp luật. Từ khi nào đám nữ sinh tại Nhữ Tư Á lại ham đọc sách kinh tế tài chính thế này?

“A thực xin lỗi, mình đang tìm cái này”- Mỹ Mỹ đang tính cầm lấy cuốn “pháp luật hợp đồng” thì lại bị một nữ sinh bước nhanh tới cầm lấy.

“Ngày mai có buổi thảo luận dùng cái này là hợp nhất”- Mỹ Mỹ tính chuyển mình cầm lấy cuốn sách giống như thế ở kệ khác thì bị một nữ sinh mập mạp lấy mất.

Nàng nhún mày nhìn lên đám nữ sinh xung quanh, xem ra hôm nay chắc nàng không thể mượn sách rồi chỉ có thể đứng trong thư viện mà đọc.

Vừa ngừng đầu lên Mỹ Mỹ liền cảm thấy choáng váng vì đói, nàng tự trách mình tham ngủ mà bỏ bữa sáng. Vừa đi vào phòng học, Mỹ Mỹ liền đi tới nhà ăn, đúng là có thực mới vực được đạo!! Nàng đói đến mức có thể ăn ngay cả một đầu trâu

Nhìn nhà ăn đông nghịt người, Mỹ Mỹ liền cảm thấy bất lực, nàng chọn lấy một hàng còn ít người lặng lẽ chờ ở cuối.

“Không phải chứ, cậu nói người mà Tề Lăng coi trọng... chính là cô ta sao?”

“Cậu không lầm chứ!!! Dạng người thế này có... ình cũng không cần”

“Thật hay giả? Là cô ta?? Cậu có phải vẫn chưa tỉnh ngủ mà nói mê không?”

Nghe được tiếng xì xào bàn tán, Mỹ Mỹ cười khổ, nàng bây giờ mới biết “Phụ nữ đúng là nơi bắt nguồn của tình đồn”, từ khi nào bọn họ bắt đầu chú ý nàng chứ? Nàng cùng Tề Lăng ở cùng nhau thì liên quan gì đến họ?

“Nhường một chút cho chúng tôi lên..!”

Nhìn mấy nữ sinh cao ngạo chen ngang, Mỹ Mỹ cũng không thèm tranh cãi, nàng biết các nàng vì chuyện của nàng mà gây sự. Tiến vào Nhữ Tư Á hai năm nay, trước giờ nàng chưa từng bị như vậy, bị nhiều người chú ý trở thành tâm điểm như thế này họa tất cả đều do Tề Lăng gây ra. Mỹ Mỹ nghĩ chỉ có hồng nhan họa thủy mới gây họa không ngờ “Lam nhan họa thủy càng tốt hơn chứ không kém.

“Này cô không thấy chỗ này có để sách sao? CHỗ ngồi này chúng tôi đã chiếm từ đầu”

Mỹ Mỹ nhìn nữ nhân xinh đẹp như chua ngoa, nàng chỉ bưng khuôn ăn lên, không tranh cãi, xoay người đi ra cửa. ở đây bị người khác xem thường như thế chẳng bằng quay về ký túc xá một mình hưởng thụ. Nàng cuối cùng muốn làm rõ các nàng tại sao phải như thế? Tin đồn giữa nàng cùng Tề Lăng chưa biết là thực hay giả đã gây khó dễ cho nàng, khi dễ nàng?

Thật sự là những kẻ điên, các nàng làm như vậy để làm gì, căn bản là chỉ phản tác dụng. Ngay cả nàng cũng không biết mình và Tề Lăng có đi đến cuối cùng không, ngay cả bản thân cũng không dám cam đoan sẽ ở bên cạnh Tề Lăng, chưa gì đã vội coi nàng là tội nhân? Thấy thấy ai ngu như vậy.

Từ nhỏ đến lớn, Mỹ Mỹ vốn là người cô độc, bạn học nói thật ra không ảnh hưởng nhiều đến nàng, trước kia nàng cùng bạn học ở cùng nhau là vì nàng còn có thể giúp họ. Bây giờ, bạn bè ai cũng tránh xa nàng, là vì nàng dung mạo xấu xí, chỉ có cách đó nàng mới có thể phân rõ ai mới là bạn bè thật sự. Những người đó căn bản không đáng, nàng cần gì phải khổ sở?

“Mỹ Mỹ, cậu ở đâu. Mình ở bể bơi lát nữa cậu nhớ tới, chút nữa mình cùng cậu đi ăn KFC được không?”- Từ Hiểu thở hổn hển dựa vào thành hồ, gọi điện cho bạn tốt của nàng.

“Cậu sao lại giống như con nít thế? Thức ăn nhanh không có lợi cho sức khỏe đâu”-Từ Hiểu là một trong số những hảo hữu ít ỏi của Mỹ Mỹ, Từ Hiểu rất giống nàng, đều không phải thiên kim tiểu thư. Có thể đi vào Nhã Tư Á, ngoại trừ dựa vào học vấn còn dựa vào vận may!! Từ Hiểu học bình thường, cá tính tùy tiện, giống như trẻ con, nhưng lại có năng khiếu vẽ tranh, ngay cả thầy giáo trong khoa đều khen nàng hồn nhiên chân thành.

Cũng vì đam mê hội họa, nàng cùng Từ Hiểu mới gặp nhau tại Đồ Thư Quán mà trở thành bạn tốt. Tuy cùng khoa, nhưng thời gian ở cùng nhau không nhiều. Nhưng Mỹ Mỹ thật sự quý trọng người bằng hữu này. Từ Hiểu thẳng thắn nhiệt tình, thành thật nói chuyện không vòng vo, thật là một người bằng hữu trọng tình trọng nghĩa, nàng cũng không hề ngại chuyện nàng và Tề Lăng quen nhau như đám nữ nhân kia.

“Cậu nói nhiều quá đi, rốt cuộc có qua không?”- Mỗi lần vừa muốn đi ra ngoài ăn, Từ Hiểu không phải ngại nàng ăn đồ ăn không dinh dưỡng mà ngại nàng đem đồ ăn bỏ đi, Từ Hiểu sớm đã dùng phương thức quen thuộc này mà quan tâm bạn bè, nàng tuy rằng thích KFC nhưng cũng có kiềm chế vì sợ béo.

“Được rồi, lát mình tới!! Tiểu thư đã lên tiếng mình sao dám chối từ”-Mỗi lần Từ Hiểu mở miệng nó, hai người liền giống như kẻ thù hét to âm ỉ một lát, nhưng các nàng cũng hiểu đây là phương thức riêng của hai người. Từ hồi cùng Từ Hiểu ở một chỗ, Mỹ Mỹ cảm thấy thật nhẹ nhàng, thật tự tại.

“Này không được hứa lèo! Mình chờ cậu!”- Từ Hiểu vui vẻ cười, nói xong tắt điện thoại, xoay người bơi tiếp. Mỹ Mỹ nhìn đi động cười cười, chạy về hướng bể bơi.

Mỹ Mỹ đi ngang qua hội quán bơi lội, nhìn thấy xuất nam xuất nữ, lại không nhìn thấy bạn mình. Nữ nhân trong hồ lại rất nhiều, Mỹ Mỹ đi dọc theo bờ hồ. tìm kiếm.

Mỹ Mỹ vừa đi, vừa chú ý nữ nhân đang bơi ở giữa, vừa nhìn thấy dáng người quen thuộc, chưa kịp la lên liền có một lực đẩy đánh tới, Mỹ Mỹ đứng không vững rơi bùm xuống nước, bọt nước bắn lên cao.

Hội quán bơi lội trở nên yên tĩnh, ánh mắt mọi người đều tập trung vào một chỗ.

“Khụ khụ”- Đột nhiên bị té xuống nước, Mỹ Mỹ kịch liệt ho khan, chậm rãi đứng vững lên, dùng tay lau mắt, giương mắt nhìn người đi ngang qua.

“Vân Hà, cậu có bao nhìn thấy gà mái bơi chưa? Rõ ràng là vịt trời mà đòi học làm thiên nga, cậu xem có buồn cười không?”- Mỹ nữ mặc bikini màu đen gợi cảm nhìn Mỹ Mỹ chập vọt dưới nước, gầy gầy móng tay dài, nhìn về phía nữ nhân mặc áo tắm màu đồng.

“Đúng là rất buồn cười đó Quân Mộng. Rõ ràng chỉ là một con gà xấu xí mà đòi cải trang làm thiên nga, không phải là tự chuốc khổ vào thân sau? Nhìn bộ dạng kia, sợ rằng biến thành con vịt cũng rất khó đó...”- Vân Hà cao ngạo vén tóc qua một bên, nhìn chậm rãi đi về phía Mỹ Mỹ, vẻ mặt khinh miệt.

“Vân Hà, cậu nói xem một nữ nhân có dáng người dọa người thế này nam nhân nào có thể thích chứ?...không chừng còn bị dọa đến phát điên mà chạy mất!”- Nữ tử mặc bikini đen nhìn nữ sinh, vẻ mặt quỷ quyệt hiện lên sự đắc chí.

“Quân Mộng, chỉ cần nhìn nam nhân xung quanh là biết thôi, nam nhân bình thường đều thích loại mỹ nữ như chúng ta... tin ta, vương tử của chúng ta tuyệt đối không thể thích loại người quái dị thế này”

“Ha ha, Vân hà, cậu nói đúng quá... đúng là mơ mộng hão huyền”

Hai người khắp khiêng đi tới gần Mỹ Mỹ, vẫn là dáng vẻ chế giễu, Mỹ Mỹ tự nhiên khi không lại gặp hai nữ sinh đáng giận này, còn làm bộ vô tội, tỏ vẻ vô ý lấy sách của nàng trong thư viện, bây giờ đẩy nàng xuống bể bơi. Nếu không thị uy các nàng còn tưởng nàng chỉ một con mèo nhỏ!

Mỹ Mỹ trừng mắt liếc hai người, đi đến cạnh hai người đang dương dương tự đắc kéo mạnh hai nàng xuống hồ, bọt nước bất ngờ văng lên tung tóe bốn phía truyền đến tiếng động thu hút mọi người.

“Bộ Mỹ Mỹ, cô...” - Hai nữ sinh không dám nghĩ Bộ Mỹ Mỹ lại lớn mật như thế, trước mặt mọi người dám kéo hai cô xuống nước, hắt hắt sợi tóc còn đọng nước bắt đầu gào mắng.

“Không có khả năng dám làm dám chịu thì đừng ở đây làm chuyện mất mặt xấu hổ!! Chơi trò tiểu nhân sau lưng đây mới là bản chất của hai người sao? Mỹ nhân rắn rết, một điểm cũng không giả!! Khó trách, Tề Lăng tha chịu thiệt quen kẻ phạm nhân như ta cũng chẳng thêm liếc mắt để tâm đến Mỹ nhân” - Mỹ Mỹ cắt ngang lời của Vân Hà, lời nói lưu loát khiến hai người á khẩu không đáp trả lại được, hai mắt bốc hỏa.

“Có bản lĩnh thì cứ quang minh chính đại đem Tề Lăng đoạt đi, không thì các người chỉ nhận lấy sự thất bại thôi” - Mỹ Mỹ trừng mắt nhìn hai người, sau đó đi về phía bậc lên của hồ.

Từ Hiểu nhìn chằm chằm Mỹ Mỹ từ xa, làm cho nàng thật một phát đổ mồ hôi lạnh.. thật khiến cho nàng nhìn với cặp mắt khác!! Nếu không phải nàng tận mắt nhìn thấy, nàng như thế nào cũng tin Mỹ Mỹ loại nói ra những lời như thế? Nàng ấy không phải đang khiêu chiến với hai người kia sao? Nàng đối với Tề Lăng tự tin đến như thế? Không sợ, vạn nhất, vạn nhất lúc đó... nàng không sợ chính mình lại là kẻ thua cuộc sao?

n e ”XxFX , thật sự không thể tin được tuần mỹ thập phần như Tề Lăng cư nhiên lại đối với một cô gái dung mạo xấu xí đặc thù chiếu cố? Nàng tin tưởng trừ phi đàn ông mù hết rồi, nếu không như vậy thích nhất định sẽ không lâu dài, nhẹ nhàng lay ả bên cạnh, hai kẻ cao ngạo liền lắc lắc mộng rồi khỏi.

Việc đàm tiếu này Mỹ Mỹ đã sớm quen nhưng không thể trách, từ khi Tề Lăng đi theo nàng bên cạnh một khắc không rời, sau lưng bàn luận, chỉ trở liên chưa bao giờ ngừng. Chính là không nghĩ tới, nàng càng không chú ý đến, các nàng lại làm sự việc trầm trọng lên? Tề Lăng, thật đúng là cái tai họa! Mỹ Mỹ bắt đắc dĩ cười khổ, ôm lấy sách vở hướng phòng ngủ đi đến.

11. Chương 11

Mỹ Mỹ thống khổ trút hết mọi nỗi lòng, vừa đi vào vịnh quán, lại có chút hối hận . Nàng làm sao có thể xúc động như vậy, nói ra câu ấy? Trời biết, nàng thật sự không có ý tranh đấu cùng người khác! Nhưng là lúc ấy, nàng rất tức giận , cũng muốn hung hăng dọa bọn họ một phát. Với Tề Lăng, kỳ thật nàng một điểm nắm chắc đều không có, một chút hy vọng xa vời cũng đều không có, nàng rất rõ ràng, hẳn là người yêu của vô số người, chỉ có thể đứng từ xa nhìn xem mà không thể chạm vào.

Mỹ Mỹ lê thân mình ướt sũng, nhắm mắt đi vào trường học, tóc đuôi ngựa có chút tán loạn, mắt cá chân truyền đến đau đớn làm cho nàng khó chịu, ủy khuất muốn khóc. Nhất định là khi vừa mới ngã xuống nước không cẩn thận đụng đến, nàng làm sao có thể xui xẻo như vậy, vô duyên vô cớ rước phải nhiều phiền toái như vậy?

Hoàn hảo, tuy rằng ít đi xuống nước, nàng cũng không phải không rèn kỹ năng bơi, nếu không, hôm nay cũng thật muốn quẳng chết người. Trên người mảnh vải thấm đầy nước, rất không thoải mái! Nhất định phải chạy nhanh về nhà, nếu không làn da của nàng còn không phải bị nhăn queo luôn sao ?

“Mỹ Mỹ, cô làm sao vậy ?” Tề Lăng mới từ công ty trở lại trường học, chỉ thấy tóc phân tán, người từ đầu xuống chân đều là nước, Mỹ Mỹ một thân chặt vật một mình đi ở trên đường nhỏ, đáng thương như vậy, làm cho người ta chú ý như vậy, như vậy làm cho người ta đau lòng.

“Không liên quan đến chuyện của anh!” Vừa thấy Tề Lăng, Mỹ Mỹ liền một bụng tức giận, nàng có ngày hôm nay còn không phải do hấn ban tặng? Hung hăng trừng mắt nhìn Tề Lăng liếc mắt một cái, Mỹ Mỹ vòng qua hấn rời đi.

Nhìn Mỹ Mỹ bước đi từng nhíp chân, nghe Mỹ Mỹ hờn giận không trả lời, Tề Lăng vẻ mặt không hiểu, hấn đã đắc tội nàng cái gì ? Hấn gần đây bắt kể cái gì cũng không có làm nha!

“Anh làm gì? Bỏ tôi xuống đi!” Tề Lăng đột nhiên khom xuống ôm lấy chính mình, Mỹ Mỹ sợ tới mức cả người run lên, thân thủ nhanh chóng ôm chặt lấy hấn, trời ạ, hấn không biết nàng có chứng sợ độ cao sao?

“Cô bị thương!” Tề Lăng cũng không rõ vì sao chính mình không thể làm ra vẻ mặc kệ nàng, chính là vì sao không thể quyết tâm xem nàng như một người xa lạ.

Không để ý đến phản kháng của Mỹ Mỹ, không để ý ánh mắt kinh ngạc của mọi người, rõ như ban ngày, trước mắt bao người, Tề Lăng ôm Mỹ Mỹ hướng đến xe mình. Không nghĩ tới nàng thoát nhìn không gầy, nhưng khi ôm lấy lại không tạo thành gánh nặng cho hắn.

Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng bá đạo như trước, không cho cự tuyệt, tức giận cũ lại thêm uất ức, không lại tiếp tục tranh cãi. Có lẽ giờ này khắc này, trong lòng nàng kỳ thật khát vọng dựa vào một cái ôm ấm áp như vậy; có lẽ giờ này khắc này, trong lòng nàng chờ đợi một người con trai như vậy vì nàng đứng ra chống đỡ một mảnh trời; tuy rằng vẫn làm bộ kiên cường dũng cảm, nàng cuối cùng bất quá cũng là một người con gái yếu ớt, cũng sẽ bị thương, là một phụ nữ bình thường cần được quan tâm, cần yêu...

Về đến nhà, Tề Lăng liền thật cẩn thận giúp đỡ Mỹ Mỹ ngồi vào ghế trên ghế sofa, một bên lấy khăn tắm cho nàng lau chà tóc ướt sũng, một bên tìm thuốc mỡ giúp nàng lau chà vết thương, xoay mắt cá chân cho lưu thông máu.

Gặp bộ dáng Mỹ Mỹ bị người ta khi dễ, Tề Lăng liền cảm thấy đau lòng, bôi thuốc mỡ, Tề Lăng liền trở về phòng tìm quần áo sạch sẽ bên trong đem ra.

“Nè, một lát tắm rửa sau, trước tiên mặc cái này đi!” Tề Lăng đem quần áo màu trắng nhẹ nhàng đặt ở trên đùi Mỹ Mỹ, vội vàng nói, nàng cái dạng này, nếu để gió thổi qua thực dễ dàng cảm mạo.

Vừa nghe lời Tề Lăng nói, Mỹ Mỹ cả người cứng lại, khăn mặt cầm trên tay rơi xuống đều không có phát giác. Tắm rửa? Ở chỗ này? Bây giờ làm sao có thể?

“Tôi. . . Tôi. . . Không có việc gì ... Tôi tốt lắm còn có thể trở về...” Phục hồi lại tinh thần, Mỹ Mỹ nhanh tay nhặt khăn mặt lên, để quần áo trên bàn, đứng dậy định rời đi.

“Cô định để cái dạng này đi ra ngoài như thế nào? Đi tắm rửa! Chờ quần áo khô rồi đi!” Thấy Mỹ Mỹ đứng dậy, Tề Lăng liền nhìn không được tức giận, mắng thăm ở phía sau, hắn còn cùng nàng so đo cái gì?

“Không... Tôi không sao... Tôi nhất định phải đi...” Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng phòng bị, giả vờ muốn rời đi.

“Bộ Mỹ Mỹ, cô muốn cùng tôi đối nghịch có phải hay không? Tôi nói rồi, đi tắm rửa!” Tề Lăng tức giận trừng mắt nàng, xem ánh mắt không tín nhiệm của nàng, Tề Lăng rất tức giận.

“Không! ...” Mỹ Mỹ biết chính mình nhất định không thể ở tại chỗ này, nếu không sẽ gặp tình huống khó xử mất?

Thấy vẻ mặt kiên trì của Mỹ Mỹ, Tề Lăng tức giận hướng nàng đi đến, lại nhìn đến hai tay nàng đang che ngực, tức thì ngừng di chuyển lui lại về phía sau.

” Biểu tình kia của cô là cái gì? Thì ra cô lo lắng... Yên tâm, tôi đối với cô không có hứng thú, ta thích là trước sau đều nở nang, đáng người cô chỉ như ma quỷ... Hiện tại có thể yên tâm ở lại đi!” Tề Lăng cố ý vẻ mặt không kiên nhẫn nhìn xem Mỹ Mỹ, nói xong lời nói trái lương tâm. Chỉ hi vọng có thể cho nàng ăn một viên thuốc an thần, cho nàng đừng làm một bộ dáng khẫn trương, hắn lại không biết lời nói hắn sẽ chỉ làm Mỹ Mỹ càng thêm lo lắng mà thôi.

“Trông mặt mà bắt hình dong, đại sắc lang!” Nghe Tề Lăng nói, Mỹ Mỹ liền cảm thấy khó chịu, nhìn không được nhỏ giọng mắng hắn. Hiện tại ý định duy nhất của nàng chính là, tuyệt đối không thể để cho Tề Lăng nhìn đến thân mình của mình.

“Tốt lắm, bây giờ có thể đi tắm rửa đi!” Nghe Mỹ Mỹ chửi rửa, Tề Lăng bắt đầu dĩ cười cười, lười cùng nàng tranh cãi. Trời biết, hắn là thích phụ nữ nữ chưng diện, cũng tuyệt đối sẽ không chỉ trông mặt mà bắt hình dong được không? Trong miệng nàng hắn thật sự là đàn ông như vậy, hiện tại đứng ở trước mặt hắn có thể là phụ nữ xinh đẹp hắn kết giao qua, liền tuyệt đối không có khả năng sẽ là nàng — Bộ Mỹ Mỹ!

“Tôi đi được rồi chứ!” Mỹ Mỹ tức giận trừng mắt nhìn Tề Lăng liếc mắt một cái, cũng không biết làm sao đến khí lực, xoay người liền hướng cửa đi đến thật nhanh, ngay cả trên chân đau đến tựa hồ đều quên.

“Bộ Mỹ Mỹ, cô đứng lại đó cho tôi!” Tề Lãng tức giận đuổi theo, giữ chặt Bộ Mỹ Mỹ đem nằng lồi trở về, đặt trên ghế.

“Thật không biết cô rốt cuộc không được tự nhiên cái gì... ”Tề Lãng quyết định không muốn lãng phí nước miếng với nằng, kéo Mỹ Mỹ qua sau, đưa tay kéo áo khoác màu xám của nằng.

“Anh... Làm gì...”. Nhìn đến động tác Tề Lãng, Mỹ Mỹ hoảng sợ, tay theo bản năng đánh hấn sợ tay chân hấn làm càn, hai người cứ như vậy dây dưa lên.

“Đây là cái gì? ...”. Bị ngoại lực tác động làm cho áo khoác rớt ra, vô tình lộ ra bờ vai, Tề Lãng mắt sắc nhìn trước ngực Mỹ Mỹ tình cờ hiện ra mảnh vải màu trắng, không khỏi có chút ngây ngốc. Là hấn hoa mắt sao? Thân thể của nằng làm sao có thể có loại này chứ?

“Anh... Không liên quan đến anh!” Mỹ Mỹ gắt gao lôi kéo quần áo, hai đại tròng mắt cảm tức chống lại Tề Lãng, đối với việc hấn bá đạo làm càn rất là tức giận. Hấn làm sao có thể chưa được sự đồng ý của nằng liền thoát... quần áo của nằng...

Thấy Mỹ Mỹ một bộ dáng khấn trương, tức giận, vội vàng rời đi, Tề Lãng khẳng định nằng chắc chắn có vấn đề. Không để ý phản kháng của Mỹ Mỹ, Tề Lãng một phen xé nát quần áo rộng thùng thình trên người Mỹ Mỹ, lại nhìn đến cái bánh chưng đang bị bao vây trước mắt, nhất thời mắt choáng váng.

“A! Tề Lãng... Anh hơi quá đáng...” Thấy quần áo trên người mình bị Tề Lãng ngang ngạnh xé một cái mảng lớn, Mỹ Mỹ đột nhiên cảm thấy cảm giác rất không an toàn, rất xấu hổ!

“Cô thực thích xác ướp? Cho cô nửa giờ, đi vào tắm rửa, thay quần áo! Nửa giờ sau, nếu cô vẫn là cái dạng này, tôi sẽ nghĩ đến cô rất muốn... tôi sẽ tự tay đến cống hiến sức lực cho cô!” Tề Lãng ánh mắt hơi hơi nheo lại, liếc mắt uy hiếp nhìn Mỹ Mỹ, lãnh khốc căn dặn, đột nhiên trong lúc đó bản thân giống như hoàn toàn thay đổi.

Nói xong, Tề Lãng xoay người đi ra cửa trước, trước mặt Mỹ Mỹ dùng chìa khóa khóa cửa lại, đem chìa khóa bỏ vào túi tiền tây khố của mình, lập tức xoay người tiêu sái đi đến quầy bar.

Nhìn Tề Lãng đột nhiên trở nên thật sự nguy hiểm, Mỹ Mỹ tự hỏi trong chốc lát, cần cần môi, tâm không cam lòng tình không muốn cầm lấy quần áo trong trên bàn, khăn mặt đi vào phòng tắm.

Tề Lãng rót một ly Whisky, chậm rãi nhấp nháp, trong lòng dâng lên một mảng sương mù. Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là nằng xem nhiều tiểu thuyết, TV, muốn học nữ tử cổ đại chơi trò buộc ngực? Nhưng hấn nhớ rõ nằng không thể nào mê tiểu thuyết, phim truyền hình linh tinh đâu!

Ngày ở chung gần đây, Tề Lãng biết rõ ràng chính mình thay đổi, hấn là thích mỹ nữ, nhưng lại không tự chủ được bị Mỹ Mỹ hấp dẫn, hấn càng ngày càng để ý nằng, càng ngày càng quan tâm nằng. Tài hoa của nằng, con người thật sự của nằng, thủ nghệ của nằng, mỗi một dạng, đều làm cho hấn ngạc nhiên vạn phần, tán thưởng không thôi.

Không thể phủ nhận, nằng ở trong lòng hấn đã rất quan trọng, không thể nào có vị trí nào hơn, thời điểm hấn ý thức được, đã muốn tự đánh vào bản thân. Mà hiện tại, hấn bỗng nhiên phát hiện, nằng căn bản chính là một quyển Vô Tự thiên thư, thời điểm hấn nghĩ đã hiểu rõ nằng, mới phát hiện thì ra hấn ngay cả mặt ngoài của nằng cũng không biết.

Nghe được tiếng mở cửa, Tề Lãng theo bản năng quay đầu lại nhìn, nhìn thân hình trắng nõn nà, lại nhìn đến tuyệt sắc mỹ nhân trước mắt, hấn không thể bay đến tự tay ôm lấy nằng!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, Tề Lãng nhất định sẽ nghĩ đến đây là có ma thuật biến thành. Nhìn giai nhân gợi cảm ngượng ngùng trước mắt, Tề Lãng sao có thể so sánh Bộ Mỹ Mỹ và giai nhân trước mắt là một người! Quần áo trong màu trắng bao bọc thân hình xinh đẹp của nằng mặt ngoài có in hình, phong cảnh kiều diễm thập phần mê người như ẩn như hiện, tóc dài gợi cảm đến thất lự tùy ý rối tung, khuôn mặt hồng nhuận xinh đẹp rạng rỡ sáng ngời. Nếu không phải trên mặt còn mắt kính to quen thuộc kia, đánh chết hấn hấn cũng sẽ không tin đó là nằng.

Thì ra căn bản không phải ánh mắt hấn biến kém, nằng căn bản chính là tiểu mỹ nhân khêu gợi! Nhìn trước ngực nằng còn ôm một đồng mảnh vải, quần áo rách nát, Tề Lãng liền một bụng lửa giận không có

chỗ phát tác. Nếu không phải hôm nay hấn kiên trì, hấn dám cam đoan nàng tuyệt đối sẽ gạt hấn cả đời, đem bí mật chết tiệt này mang xuống quan tài.

Buông ly rượu, Tề Lăng đứng dậy hướng Mỹ Mỹ đi đến.

Nghe thấy tiếng bước chân Tề Lăng đi đến, Mỹ Mỹ tâm liền nhẹn không được kịch liệt hoảng hốt, hai chân không được tự nhiên nhẹ nhàng co lại, Mỹ Mỹ cúi đầu, một cử động cũng không dám. Thời điểm trừ phi một người, nàng còn chưa từng mặc qua quần áo như vậy.

Tề Lăng đến gần Mỹ Mỹ, từ đầu đến chân, thật sự tinh tế nhìn nàng, cũng là một chữ cũng không nói. Mà Mỹ Mỹ bị hấn nhìn chăm chú lại ngay cả mí mắt cũng không dám nâng một chút, một lòng từ lâu không kiềm chế được, dường như muốn dính lên người nàng. Nàng không biết hấn sẽ nghĩ nàng như thế nào, cũng không biết nên đối mặt hấn như thế nào, trên thế giới này, còn chưa từng có người gặp qua bộ dạng thân hình chân thật của nàng, hấn là người đầu tiên.

Không để ý Mỹ Mỹ sợ hãi, Tề Lăng ôm lấy nàng ngồi lên sô pha. Nhẹ nhàng đem nàng đặt ở trên sô pha, Tề Lăng cầm lấy thuốc mỡ không ngừng xoa nắn chỗ mắt cá chân sưng đỏ của nàng, nhìn chân nhỏ gầy nhon trắng non mềm của nàng, cảm thụ làn da nhẵn nhụi trắng nõn tinh tế, Tề Lăng còn có chút tức giận không chịu nổi. Nàng thật đúng là lợi hại, cứ nhiên đem mọi người xung quanh lừa? Bọn họ cùng một chỗ lâu như vậy, hấn ôm qua nàng, thân với nàng, ngay cả một chút dấu vết để lại cũng chưa phát hiện!

Giật mình trừng mắt to, nhìn động tác thật cẩn thận của Tề Lăng, trong lòng Mỹ Mỹ lướt qua một dòng nước ảm. Nhưng là nhìn hấn này giờ không nói gì, lại tỏ ra bộ dáng lãnh khốc, Mỹ Mỹ lại thủy chung đoán không được hấn rốt cuộc suy nghĩ cái gì? Nhưng là nàng có một dự cảm không tốt, hấn sẽ không như vậy liền buông tha cho nàng! Mọi thứ sẽ yên tĩnh trước bão táp sao?

Mấy ngày nay ở chung, nàng đối với Tề Lăng cũng ít nhiều có chút hiểu biết. Hấn bá đạo tự phụ, nàng cũng ý thức được; hấn kiên nhẫn nghị lực, nàng lĩnh giáo; hấn tàn nhẫn vô tình, nàng có nghe qua; hấn chuyên trị nhu tình, nàng cũng tự mình biết được; lúc này, phản ứng của hấn, nàng cảm thấy làm sao có chút không đúng, lại không thể nói rõ, liền vẫn ngây ngốc nhìn Tề Lăng...

12. Chương 12

Tề Lăng giúp Mỹ Mỹ lau người, sau đó đem quần áo trong tay nàng xé ra từng mảnh, thuận tay ném vào thùng rác. Từ đầu đến cuối Mỹ Mỹ trừng mắt nhìn theo hấn, ánh mắt dõi theo từng động tác tới lui của hấn, một câu cũng không nói. Có thể khẳng định, nếu Mỹ Mỹ không mở miệng, nàng hôm nay đừng nghĩ đến việc dễ dàng rời đi.

Đột nhiên Tề Lăng đi đến bên cạnh Mỹ Mỹ, bàn tay tháo chiếc mắt kính đen của nàng xuống, trên sô pha xuất hiện một mỹ nhân nhỏ nhắn yếu ớt, gọi cảm mê người, ánh mắt mờ sương, mê hoặc lòng người.

“Tề Lăng.. anh làm gì vậy?”- Đột nhiên phía trước mắt mất đi kính khiến cho cảnh sắc trước mặt mờ lung, không khỏi khựng hoảng kêu lên.

“Cô nói đi?”- Tề Lăng tà khí đi tới gần Mỹ Mỹ, một tay ôm lấy nàng vào lòng, hình như nếu vô tình chạm vào khoe miệng nàng sẽ khiến Mỹ Mỹ sợ tới mức sau này không dám đeo kính nữa, nàng không biết động tác của nàng chỉ khiến Tề Lăng càng thêm thuận lợi khi dễ nàng, tiến được một tác thì lại một tiến thêm một thước.

“Không được làm như vậy, buông ra”- Cảm giác toàn bộ cơ thể của mình đều bị Tề Lăng áp sát vào người hấn khiến Mỹ Mỹ khản trương, giọng nói sợ hãi run lên.

“Mỹ Mỹ... đừng quên.. cô là bạn gái của tôi.. hơn nữa... có người từng cam đoan tuyệt đối sẽ không chống lại ý của anh”- Nhìn dáng vẻ sợ hãi của Mỹ Mỹ, Tề Lăng liền cảm thấy mình đã đạt được thành công, cuối cùng cũng nhìn thấy bộ mặt nữ nhân khác của nàng.

“Anh.. muốn làm gì...”- Cảm nhận được hơi thở mãnh liệt của Tề Lăng gần trong gang tấc, Mỹ Mỹ khản trương, đầu lưỡi lú lại,. Mỗi lần Tề Lăng đều có cách khiến nàng không biết làm sao để chống lại nếu không hôn môi thì cũng vuốt ve da thịt mẫn cảm của nàng, điều đó càng làm cho Mỹ Mỹ cảm thấy sợ hãi.

“Hôn một chút, như vậy không quá đáng chứ...!”- Lạnh lùng nói xong, Tề Lăng tính trừng phạt hôn lên cánh môi Mân Côi đỏ bừng của Mỹ Mỹ, tùy ý giằng vò nó, hai tay không tự chủ hướng vào phía bên trong quần áo.

Tề Lăng hôn Mỹ Mỹ, buộc bản thân phải tỉnh táo lại, nhưng càng ngày càng cảm thấy không đủ liên hung hăng cắn vào trước ngực nàng, sau đó ép bản thân ly khai khỏi thân thể mềm mại ôn nhu vạn phần đang nằm trong lòng mình.

Đáng chết, tư vị của nàng sao lại thơm như thế, thiếu chút nữa, hắn không khống chế được mình.

“A..”- Bị Tề Lăng cắn đau một miếng, Mỹ Mỹ nhịn không được kêu đau, chờ nàng hồi phục tinh thần lại, lấy mắt kính đeo lên thì Tề Lăng đã sớm buông nàng ra, đi đến bên quầy bar cầm chai rượu màu đỏ, cùng hai cái ly trở về.

“Tốt lắm.. nói chuyện của cô đi, nếu dám quên một chi tiết nào, hậu quả tự gánh lấy...”- Tề Lăng đưa cho Mỹ Mỹ một ly rượu màu đỏ, chính mình cũng uống một ly, một bên miệng khẽ nhấp lên, bên môi còn lại khẽ mỉm cười một cách xấu xa khiến Mỹ Mỹ sợ tới mức tự kéo quần áo của mình lại rồi lui về sau vài bước.

“Tôi,... không cố ý giấu diếm ai cả... chỉ sợ người khác chú ý đến mình.. không muốn để người khác sau lưng bàn luận đáng người của mình”- Mỹ Mỹ khó xử giải thích, thật sự nàng không có dũng khí ở trước mặt một người nam nhân ba hoa khoác lác, đáng người chỗ lỗi chỗ lõm quá mức của nàng khiến bản thân nàng thấy rất chán ghét.

“Vì sao .. lại buộc ngực lại..”- Nhìn vẻ mặt thẹn thùng của Mỹ Mỹ, Tề Lăng thản nhiên hỏi. Nàng có biết hiện tại nàng có bao nhiêu mỹ hay không? Rốt cuộc nàng có phải người hiện đại không, tự nhiên lại đem mình trở thành cổ nhân. Nàng thật đúng là đã hạ nhục người thời hiện đại mà.

“Tôi... mua không được... nội y thích hợp”-Mỹ Mỹ hạ giọng nói, mặt xấu hổ ửng hồng như quả táo, ngay cả nhìn cũng không dám nhìn hắn, nếu mà có cái hổ trên mặt đất nàng sẽ tự nguyện chui xuống ngay.

“Size?”- Nghe Mỹ Mỹ nói xong, Tề Lăng nhịn không được nhìn về phía ngực nàng, thoát nhìn tỉ lệ rất tốt!! Làm sao có thể.

“32 ... E”- Mỹ Mỹ cảm giác mặt mình nóng như hỏa thiêu, sao có thể cùng nam nhân bàn luận về vấn đề tự mật này chứ, thật là hại chết người mà. Nàng quả thật sẽ phát điên mất, nhưng làm gì còn lựa chọn khác.

Nghe được Mỹ Mỹ nói, Tề Lăng cảm giác lòng mình như bị lửa đốt, tiểu nữ nhân này, có biết chính xác lời nói của mình có bao nhiêu mê hoặc nam nhân không chứ, có trời mới biết, điều hắn muốn làm nhất lúc này làm chiếm lấy nàng, hảo hảo thưởng thức, nhắm nháp.

“alo, là tôi, chuẩn bị cho tôi mấy bộ quần áo rộng rãi cùng một bộ đồ lót phụ nữ cỡ 32E đem lên đây”- Liếc mắt nhìn Mỹ Mỹ một cái, Tề Lăng cầm lấy điện thoại dặn dò.

“Về sau không được đem cái khăn quần quanh người nữa biết không? Tôi tôi còn nhìn thấy trên người cô có mấy thứ này... tôi không ngại tự tay cống hiến sức lực giúp cô”- Tề Lăng nhìn mỹ Mỹ vừa uy hiếp vừa dặn dò. Thật là, hắn tự nhiên lại còn phải đi lo lắng quan tâm ột nữ nhân? Hắn từ khi nào trở thành bà quản gia thế này.

“Đã hiểu..”- Tề Lăng khẩu khí ra lệnh của Tề Lăng, Mỹ Mỹ không dám chống đối. Lúc này, hắn nói gì nàng cũng không dám có ý kiến? Cơ thể nàng bị hắn sờ mó, hôn mấy lần nàng còn không dám nói không. Cũng may, hắn còn chưa mổ bụng ăn sạch nàng ngay tại chỗ!

“Hôm nay có chuyện gì xảy ra”- Nhớ tới bộ dạng chật vật của Mỹ Mỹ hôm nay, nhịn không được lại quan tâm hỏi, mấy lần hắn tính hỏi đều đúng ngay lúc có việc gấp cần giải quyết nên đến nay vẫn không có đáp án.

“Là tôi tự mình... không cẩn thận té xuống bể bơi.. A, Từ Hiểu”- Mỹ Mỹ không muốn nhiều lời, đang giải thích bỗng nhắc đến Từ Hiểu, nàng sao lại mãi lo tức giận ngay cả bạn tốt cũng quên mất, vội vàng nhảy tới chỗ đi động, đã thấy đi động bãi công kháng nghị.

“A... đi động...”- Mỹ Mỹ nhìn đi động không ngừng rỉ nước, vẻ mặt đau khổ. AI thật sự, chuyện tốt chẳng thấy đâu, chỉ biết sắp phải chi thêm khoản tiền.

“Được rồi, đừng có buồn nữa, hỏng cũng hỏng rồi, tôi tìm người mua cho cô cái điện thoại mới, mau đi sấy tóc cho khô...”- Tề Lăng không muốn nhìn thấy vẻ mặt ai oán của Mỹ Mỹ liền bá đạo thúc giục nàng

Mỹ Mỹ ủy khuất nhìn Tề Lăng, sau đó mếu máo đi vào trong nội thất.

Mấy ngày sai, cảm giác của Tề Lăng đối với Mỹ Mỹ có thay đổi nhưng cũng không thay đổi. Hai người vẫn ở chung, chỉ trừ mấy lần Tề Lăng gặp Mỹ Mỹ ở ngoài. Ba ngày, mỗi đêm vừa nhìn thấy nàng, chuyện thứ nhất là đối với nàng giở trò. Mỗi lần, bàn tay to lớn của hắn lại tùy ý trở dạ thịt non mịn của nàng chạy loạn, Mỹ Mỹ lại không nhìn được mặt đỏ tim đập. Nhưng mặc cho nàng đã khó khăn cự tuyệt thể thốt cách mấy, Tề Lăng vẫn kiên trì một tự mình giúp nàng trên người không còn mảnh vải mới cam tâm.

Thật sự hoài nghi hắn không phải đang cố ý ăn đậu hũ của nàng chứ? Nhưng dù là cố tình, mỗi lần tề Lăng đều sờ qua rồi dừng tay, coi như cũng không phải không có tư tưởng an phận cũng không quá mức tham lam, khiến nàng cũng chỉ biết cam chịu.

Nhưng mà, Mỹ Mỹ chung quy vẫn cảm thấy Tề Lăng đối với nàng không giống như trước, tựa hồ đem nàng trở thành bạn thật sự. Nhưng Tề Lăng chưa từng nói gì cả, Mỹ Mỹ cũng luôn thấy có lỗi càng không ngừng thuyết phục bản thân đừng mơ mộng hão huyền, hiểu sai.

Tìm kiếm tư liệu cả một ngày, cuối cùng cũng hoàn thành bài tập thầy giáo giao cho, bản báo cáo này xem ra không còn vấn đề nữa. Mỹ Mỹ ra khỏi phòng học, nhìn ánh nắng hoàn hồn cảm thấy rất thoải mái, nàng đặc biệt thích nó.

Nghĩ tới gần đây cuộc sống thay đổi, Mỹ Mỹ đều cảm thấy không nổi. Đột nhiên, Tề Lăng xâm nhập vào cuộc sống của nàng không hề báo trước, cuộc sống của nàng giống như xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Nàng khi không lại có một người bạn trai trên danh nghĩa, cuộc sống thói quen duy trì nhiều năm bỗng thay đổi, tất cả đều là niềm vui nỗi buồn, mọi thứ diễn ra không hề có trong dự tính của nàng.

Thật sự đúng là ông trời rất thích đùa vui, hiện tại thói quen của nàng đã thay đổi, thói quen sống chung với Tề Lăng, dần dần cũng tiếp nhận hòa nhập với Tề Lăng.

Vừa đi ngang qua quảng trường vừa nghĩ, Mỹ Mỹ bị một trận cười lớn thu hút, không tự chủ dừng lại nhìn. Xa xa, Mỹ Mỹ nhìn thấy hai mỹ nữ chưa ngoa đã đẩy nàng xuống nước đang một tả một hữu quay lấy Tề Lăng, tươi cười chuyện trò cùng hắn, nhìn các dáng vẻ xinh đẹp vui vẻ lại nhìn sang Tề Lăng nhàn nhả đắc ý, Mỹ Mỹ không nén được lửa giận bốc lên.

Tề Lăng không tập trung nhìn hai nữ tử, nghe các nàng nói lải nhải liên miên, ánh mắt khi không lại nhìn sang con đường nhỏ. Nếu Đường Phiền không muốn kiếm tư liệu, hắn cũng không đứng đây chờ suốt một giờ!! Lại bị một đồng người vây quanh, phiền chết được!!

Chết tiệt, tên Đường Phiền đáng ghét, không hiểu tại sao lại thúc giục hắn đi kiếm một đồng tư liệu, nói có sống có chết cũng kiếm, trời vừa sáng đã bị hắn đưa tới đây, kết quả ở đây cả ngày, còn bóng dáng của Đường Phiền chả thấy đâu.

Tề Lăng không kiên nhẫn ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy đôi mắt mở to phẫn hận nhìn hắn. Mỹ Mỹ, vừa thấy bóng dáng Mỹ Mỹ, Tề Lăng không chút nghĩ ngợi đã chạy từ phía hai bên mỹ nữ đến bên cạnh nàng. Đám người thấy Tề Lăng rời đi, không khỏi xoay người, ánh mắt dõi theo đoạn đường mà hắn đi.

Vân Hà cùng Quân Mông thấy Tề Lăng không hề báo trước xoay người rời đi, theo bản năng cũng chuyển mình, cách đó không xa là Mỹ Mỹ đang trừng mắt phẫn hận nhìn, lập tức nét mặt hai người cũng trở nên hậm hực.

“Mỹ Mỹ, cô sao lại ở đây, không phải nói hai ngày nay vội vàng làm báo cáo sao?”- Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, vui vẻ bộc lộ tình cảm.

Mỹ Mỹ tức giận trừng mắt nhìn hắn, vừa định mắng hắn vài câu xả giận lại bị giọng nữ mềm mại phía sau cướp lấy.

“Tề thiếu, cảm ơn anh đã cùng bọn em nói chuyện phiếm, không bằng lát nữa hai bọn em mời anh uống chén cà phê, coi như cảm ơn, anh thấy sao?”- Vân Hà cùng Quân Mộng nhìn về phía Mỹ Mỹ, nghĩ tới ân

oán mấy ngày trước, vẻ mặt chẳng mấy vui vẻ, cố ý ở trước mặt Mỹ Mỹ mời Tề Lãng là muốn nhân cơ hội nhục nhả nàng, khiến cho nàng thấy khó mà biết lui.

Mỹ Mỹ nhìn vẻ mặt khiêu khích của hai người, lại nhìn sang Tề Lãng, mỉm cười, nhẹ nhàng tới gần Tề Lãng, tay vòng qua cổ Tề Lãng, kiễng mũi chân hôn lên khóe miệng của Tề Lãng.

“Lãng, buổi tối cùng nhau ăn cơm đi”- Mỹ Mỹ trụ lấy Tề Lãng, vẻ mặt nũng nịu.

Mọi người đều nhìn thấy, tất cả đều há hốc miệng, sững sờ. Quảng trường đang náo nhiệt trở nên lặng ngắt như tờ, tất cả ánh mắt đều hướng về phái Tề Lãng chờ câu trả lời của hắn.

Nhìn Mỹ Mỹ dịu dàng nhu tình trước mắt, Tề Lãng trong nháy mắt không biết làm sao. Cho dù là trước đó, hắn cũng chưa từng thấy Mỹ Mỹ chủ động như thế, lại còn ngọt ngào quyến rũ! Huống chi bây giờ còn đứng trước công chúng? Lập tức hắn nhìn ra tia giáo hoạt khác thường trong mắt Mỹ Mỹ. Theo ánh mắt của Mỹ Mỹ, nhớ tới hai mỹ nhân đằng sau, Tề Lãng liền mỉm cười, tiểu nữ nhân này cũng biết đùa giỡn. Loại thủ đoạn này sau lừa được hắn.

Lập tức tay vòng lấy eo nhỏ nhắn của Mỹ Mỹ, cúi đầu hôn nàng thật sâu. Mọi người thấy phản ứng của Tề Lãng, như được mở rộng tầm mắt, miệng giống như mở vẹt mở rộng, rốt cuộc cũng đã chọn!! Bọn họ không nghĩ tới Tề Lãng không hề cự tuyệt Mỹ Mỹ, mà còn trước mặt mọi người hôn nàng? Kỳ lạ, giờ đây, màn chói mắt trước mặt không hề chán ghét ngược lại cảm thấy... thật duy mỹ.

“Tôi tuyên bố, từ hôm nay. Bộ Mỹ Mỹ là bạn gái của tôi!! Nếu có ai còn dám nhìn chằm chằm cô ấy, chính là muốn đối địch với Tề Lãng!!”- Buông Mỹ Mỹ ra, Tề Lãng nhìn về phía mọi người cười lạnh lùng, giống như vừa ném thêm bao bom xuống đất, sau đó nắm tay Mỹ Mỹ biến mất tại quảng trường.

Mọi người nghe Tề Lãng tuyên bố, lại giống như tượng gỗ đứng yên. Là thật sao? Tề Lãng cùng Mỹ Mỹ sao? Hai năm nay, chuyện xấu của Tề Lãng với bạn gái không ít, cũng mặc kệ nữ nhân kia xinh đẹp như thế nào, Tề Lãng chưa từng phủ nhận qua, cũng chưa từng thừa nhận, Bộ Mỹ Mỹ là người duy nhất được Tề Lãng chính miệng thừa nhận.

Đường Phiền cùng Hải Lỗi cùng nhau đi tới quảng trường, muốn xem trò hay. Không ngờ cả hai cũng sững sờ, ngay cả việc quan trọng nhất là kiểm tra tư liệu cũng quên mất.

“Trời... ta nghe lầm sao? Đây... hắn ta xem là thật sự sao?”- Đường Phiền khôi phục lại tinh thần, không dám tin nhìn về phía Hải Lỗi, thì thào hỏi.

Hải Lỗi cũng tỏ vẻ cứng ngắc, vẻ mặt khó hiểu nhìn về phía Đường Phiền, không nói gì lắc lắc đầu.

13. Chương 13

Lôi kéo Mỹ Mỹ về nhà. Mỹ Mỹ vẫn như vừa trải qua cơn kinh hoàng không thể tự kiềm chế. Nàng vốn cũng chỉ muốn hạ bệ hai mỹ nữ cao ngạo kia, không nghĩ tới Tề Lãng lại ở trước mặt mọi người thừa nhận muốn nàng làm bạn gái hắn. Khi đó nàng thật sự rất vui, nhưng bây giờ lại không xác định được.

“Lời anh vừa nói... có thật không?”- Mỹ Mỹ nhìn Tề Lãng đi đến quầy bar uống nước, nhìn không được nhỏ giọng hỏi rõ nghi hoặc trong lòng

“Cô cảm thấy sao? Tôi giúp cô hoàn thành mục đích, dù sao cô cũng nên hảo hảo cảm ơn tôi chứ!”- Tề Lãng nhìn Mỹ Mỹ, vẻ mặt nguy hiểm nói, lời nói lạnh như băng không hề nhận ra chút tình cảm chân thành.

“Tôi biết rồi!! Về sau.. chúng ta cứ đảo lại như trước. Về việc công khai giả vờ làm người yêu nói đúng ra chúng ta cứ là người dưng nước lã là được.”- Không biết vì sao, nghe thấy Tề Lãng nói thế, Mỹ Mỹ có chút đau lòng, tức giận xoay người bỏ đi.

“Làm sao vậy? Giận à?”- Tề Lãng bước nhanh tới đuổi theo Tề Lãng, ôm lấy nàng thật chặt ở ngay trước cửa, từ khi nào tiểu nữ nhân này lại trở nên nhạy cảm như thế?

Mỹ Mỹ bất động không nói, nhưng vẻ mặt không hài lòng nói lên tất cả, Tề Lãng vui vẻ cười. Xem ra trong lòng Mỹ Mỹ hắn đã có vị trí điều này làm Tề Lãng rất vui. Nhẹ nhàng cúi đầu hôn lên cổ Mỹ Mỹ, Tề Lãng ở bên tai nàng nói nhỏ.

“Em cảm thấy... anh có lòng tốt vì muốn giúp người khác mà ủy khuất bản thân sao?”

“Anh không sợ về sau.. sẽ bị mọi người cười chê...”- Nghe Tề Lãng nói, Mỹ Mỹ giống như ong sa hũ mật, nở nụ cười đầm ấm, nhưng vẫn không khỏi lo lắng

“Ngốc, nếu sợ, anh sẽ không ở trước mặt mọi người thừa nhận, lại càng không..”

Nghe Tề Lãng đang nói được một nửa rồi dừng lại, Mỹ Mỹ xoay người tò mò nhìn Tề Lãng, chờ đáp án của hắn. Tề Lãng nhìn về mặt khó hiểu của Mỹ Mỹ, mỉm cười, nói tiếp

“Là thế này..”- Nói xong., Tề Lãng bá đạo hôn lên đôi môi kiều mỹ đỏ hồng của Mỹ Mỹ, tùy ý nhắm nháp, làm cho nàng cảm nhận được tình yêu mãnh liệt của hắn.

....

Từ lúc cũng Tề Lãng xác định quan hệ tới này, mỗi ngày đối với Mỹ Mỹ đều thật vui vẻ. Ban ngày nàng cùng Tề Lãng làm việc, đọc sách, không ngừng nâng cao bản thân; buổi tối, nàng cùng Tề Lãng ăn cơm, cùng nhau bàn các phương án tham khảo cho xí nghiệp, cùng nhau xem TV, cùng nhau nói chuyện phiếm. Nàng thích lúc Tề Lãng nhẹ nhàng ôm lấy nàng, thích hắn thỉnh thoảng thường hay hôn lên chiếm lấy ngọt ngào của nàng, càng thích nhìn thấy hắn ăn sạch hết đồ ăn do nàng nấu trong hạnh phúc.

Hiện tại, dường như ai cũng tiếp nhận sự thật là Tề Lãng và nàng đang quen nhau. Rất nhiều người cực rằng, nàng có thể chống đỡ trong bao lâu, nhưng Mỹ Mỹ không ngại. Nếu tình yêu tồn tại, nàng sẽ quý trọng sự tồn tại mỗi ngày của nó, nếu có một ngày, tình yêu mất đi, nàng sẽ vui vẻ buông tay, ít nhất nàng cũng từng có được nó, nàng từng cố gắng hết mình, nàng cũng không hối hận.

Mỹ Mỹ chưa từng nghĩ tới một ngày mình sẽ yêu, cũng chưa từng ghen tỵ với những người khác, không tin vào các câu chuyện tình cổ tích thần thoại. Tất cả mọi người đều thấy Mỹ Mỹ rất khác nhưng đều không nói nên lời, có thể khẳng định là, Mỹ Mỹ ngày càng trở nên quyến rũ.

Ít nhất những người chưa từng chú ý tới nàng, bắt đầu từ khi biết mối quan hệ giữa nàng và Tề Lãng, cũng phát hiện ra nàng thật sự tốt đẹp.

Ăn cơm chiều xong, Tề Lãng theo thói quen tập tưng vào làm kế hoạch, Mỹ Mỹ thì ngồi trên ghế sofa thưởng thức cà phê rồi im lặng nghe nhạc, đọc sách, cuộc sống tuy đơn giản nhưng cả hai đều thỏa mãn.

Tề Lãng cất văn kiện trong tay đi, chỉ thấy vẻ mặt hài lòng của Mỹ Mỹ như một bức tranh vẽ, im lặng nhu hòa, đột nhiên hắn cảm thấy muốn xin lỗi nàng. Mỗi ngày, hắn đều lao vào làm việc sứt đầu mẻ trán, đêm ở cùng Mỹ Mỹ đa phần đều chỉ là như vậy, nhưng Mỹ Mỹ chưa từng oán giận.

“ân, anh làm việc xong rồi à? Muốn đưa em về không?”- Mỹ Mỹ lơ đãng ngẩng đầu, nhìn chằm chằm Tề Lãng, nghĩ đến bản thân nhìn đến quên thời gian, giờ mới phát hiện lúc này đã 9 giờ, hình như hôm nay hắn xong sớm.

Mỹ Mỹ rất đơn giản không hề cầu hắn cái gì, Tề Lãng đột nhiên cảm thấy thật thoải mái. Mấy ngày nay, hắn cũng chưa cùng Mỹ Mỹ nói chuyện nhiều, cơm nước xong, lại bắt đầu làm việc, rất trễ hắn mới đưa Mỹ Mỹ về nhà. Đôi khi quá muộn, Mỹ Mỹ ngủ gật ngay trên xe, nhưng Mỹ Mỹ chưa từng gây với hắn, lúc hắn cần nàng đều giúp, lúc không cần nàng im lặng ngồi bên. Ngoại trừ kiên trì không ở cùng hắn qua đêm, hai người chưa từng bất đồng quan điểm.

“Mỹ Mỹ..”-Tề Lãng theo thói quen ôm lấy vòng eo thon của nàng, ánh mắt thâm tình nhìn Mỹ Mỹ

“Lãng, sao vậy? Anh có chuyện muốn nói với em sao?”- Thái độ ôn nhu khác thường của hắn khiến Mỹ Mỹ bối rối, có chút khẩn trương nhìn hắn.

“Cảm ơn em!! Mỹ Mỹ, ngày mai chúng ta đi chơi!! Anh sẽ bồi thường cho những ủy khuất mà em phải chịu suốt mấy ngày qua.”- Tề Lãng nhẹ nhàng tiến sát tới trán Mỹ Mỹ, ôn nhu nói.

“Thật sao!! Thế thì tốt quá...”- nghe Tề Lãng nói xong, Mỹ Mỹ vui vẻ ôm lấy Tề Lãng, hạnh phúc nở nụ cười

Nhìn Mỹ Mỹ má lúm đồng tiền cười tươi như hoa, Tề Lãng không kiềm được cúi người hôn lên cánh môi mân côi của nàng, mang theo chút thương tiếc cùng nhu tình

Sáng thứ hai, Mỹ Mỹ cố gắng đặc biệt dậy sớm. Lần đầu tiên nàng hy vọng mình trở nên mỹ lệ, lần đầu tiên nàng khát vọng nhìn thấy ánh mắt kinh diễm của Tề Lăng.

Lần đầu tiên Mỹ Mỹ tháo mất kính xuống thay bằng kính áp tròng, lần đầu tiên, Mỹ Mỹ thoát khỏi những bộ áo đen, mặc vào chiếc váy ngắn bó sát; lần đầu tiên, Mỹ Mỹ mang dép ười phân rất nữ tính. Nàng giống như cô bé lọ lem vào thời điểm trước 12 giờ, đột nhiên hóa thân thành công chúa cao quý, rực rỡ.

Thật hay, hôm nay là chủ nhật, bạn bè không về nhà thì cũng đi thăm bạn trai, nếu không nàng cũng không có dũng khí ra ngoài, nàng sợ bản thân sẽ khiến các nàng ấy sợ.

Xuyên qua trường học Nhã TU Á, nhìn ánh mắt mọi người thỉnh thoảng chú ý tới mình, Mỹ Mỹ rất hưng phấn. Lần đầu tiên, nàng không chán ghét chính mình, nàng thích bản thân có thể câu dẫn sự chú ý của người khác

“Lăng..”- Vừa đi vào cổng, Mỹ Mỹ liền nhìn thấy Tề Lăng mặc đồ tây xanh đen, nhàn nhã, đẹp trai dựa người vào chiếc xe thể màu bạc lật xem báo. Hắn đúng là một nam nhân tà mị không thể địch nổi, trên người còn sinh ra khí chất cao quý, dù là im lặng đứng, cũng khiến người ta không thể xem nhẹ,

Nhìn thấy một giai nhân tuyệt sắc chạy tới ôm mình, Tề Lăng ngậy ngẩn cả người, tay cũng không biết để đâu cho hợp.

“Cô?!..... Mỹ Mỹ”-Tề Lăng nhìn rõ mỹ nhân, thì trợn tròn mắt. Nàng thật sự thay đổi, thật sự khiến hắn giật mình. Tuy rằng sớm biết nàng là mỹ nhân, nhưng không ngờ lại đẹp đến thế.

Mái tóc dày tự nhiên, gương mặt trắng nõn xinh đẹp, đôi mắt to sáng rực, đôi môi mơn mởn căng mọng, váy ngắn khêu gợi, vòng eo mảnh khảnh, đùi đẹp thon dài, cùng giày cao gót trắng mềm mại, đáng yêu động lòng người, giọng nói êm dịu, Tề Lăng không nghĩ tới tiểu nữ nhân, nàng có thể... kinh thiên như vậy.

“Sao vậy.. khó coi sao..”- bản thân ôm Tề Lăng nửa ngày mà hắn cũng không có nửa điểm phản ứng, Mỹ Mỹ không khỏi thất vọng chậm rãi buông tay, đang tính thối lui. Nàng nghĩ hắn sẽ rất vui, không nghĩ tới lại thờ ơ, không có phản ứng như thế

“Không... Mỹ Mỹ em .. rất đẹp... làm anh không thể tin được. Em sẽ thuộc về anh, phải không?”- Thấy Mỹ Mỹ đột nhiên đẩy người ra, Tề Lăng vươn hai tay ôm lấy eo nhỏ của nàng, gắt gao ôm lấy nàng, đôi mắt như chim ưng mang theo chiếm đoạt nhìn chằm chằm nàng, muốn xác định gia nhân trước mắt thật thuộc về hắn.

“Ấn.. đời này, kiếp này. Em chỉ thuộc về anh”-Nghe thấy Tề Lăng nói, Mỹ Mỹ tự nhiên cảm thấy thẹn thùng, tự nhiên dựa sát vào lòng hắn, vui vẻ, nhỏ giọng trả lời thuyết phục hắn.

Nhìn câu lạc bộ cao cấp trước mắt, Mỹ Mỹ có chút chùn bước. Nó giống như cung điện xanh vàng lộng lẫy, nhìn là biết rất cao cấp, mà nàng đối với thế giới cao cấp này chẳng biết gì cả

“Đừng sợ, có anh!!”- Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, thấy nàng lưỡng lự chần chừ liền hiểu rõ, cười cười khích lệ đem nàng đẩy vào trong.

Nhìn Tề Lăng hoàn mỹ đánh bida, Mỹ Mỹ có chút thất thần, không nghĩ tới lúc khởi đầu hắn lại trở nên lóa mắt đến thế. Lâu lâu nghe thấy tiếng vỗ tay tán thưởng, Mỹ Mỹ lần đầu tiên phát hiện một nam nhân cũng có thể khiến người khác động lòng.

Nhìn xung quanh càng nhiều mỹ nữ, cảm gậy bida vẽ mặt sùng bái nhìn Tề Lăng, Mỹ Mỹ có chút không vui, sợ rằng đây mới là mục đích chân chính của nam nhân.

“Anh lại thắng”- Nhìn nam tử cùng Tề Lăng đánh bida, hắn bắt đắc dĩ nhún vai, bốn phía vang lên tiếng vỗ tay.

Tề Lăng lơ phớt quay người mỉm cười, lập tức đưa quả cầu trong tay cho nhân viên phục vụ đi về bên Mỹ Mỹ, trước mắt bao người ôm nàng vào lòng. Mỹ Mỹ có thể cảm nhận được rất nhiều ánh mắt hâm mộ và thất vọng. Nàng quả thật rất vui, ít nhất không làm Tề Lăng mất mặt.

“Có chơi không”- Tề Lăng trong mắt chỉ có Mỹ Mỹ, thì thào vào tai nàng. Nhìn bộ dạng sủng nịch của Tề Lăng, những mỹ nữ có hứng thú với Tề Lăng trở nên thất vọng, một nam nhân tao nhã như vậy mà lại đã

có chủ? Những nam nhân có hảo cảm với Mỹ Mỹ cũng thầm than, khó khi lại thấy được mỹ nhân, ai ngờ danh hoa đã có chủ!

“Em không...”- Mỹ Mỹ nhìn Tề Lãng, ngượng ngùng nói, nàng rất muốn hòa nhập vào cuộc sống của hắn, nhưng xem ra rất khó.

“Đến đây, anh dạy em”-Nhìn ánh mắt Mỹ Mỹ có chút chờ đợi nhưng không dám, Tề Lãng bá đạo giữ chặt lấy nàng đi đến bên bàn bida, bộ dạng dính như keo sơn của hai người khiến mọi người cảm thấy không thú vị tản ra, chỉ có ai chưa từ bỏ ý định, vẫn tò mò vây quanh xem náo nhiệt.

“Đây... thân thể thả lỏng, tự nhiên gấp người xuống bàn, cầm nhẹ nhàng tì lên cây .. nhắm vào những quả cầu, coi nó là mục tiêu .. cổ tay không dùng sức, nhẹ nhàng co lại tìm hướng đánh cầu.. xem thử...”- Tề Lãng nhẹ nhàng ở sau lưng Mỹ Mỹ, tay kiên nhẫn hướng dẫn nàng làm sao ngắm cầu, đánh cầu

“EM đánh trúng rồi.”- Mỹ Mỹ theo sự chỉ thị của Tề Lãng, nghiêm túc học, thử, rốt cuộc sau 101 lần cũng hiểu được cách đánh, thuận lợi bắn vào những quả cầu, Mỹ Mỹ nhìn không được kinh hô, ôm lấy Tề Lãng.

Đột nhiên phát hiện, bốn phía đều im lặng, tất cả mọi người đều nhìn về phía nàng. Mỹ Mỹ cảm thấy bản thân mình sao lại vênh váo thế, không khỏi xấu hổ, tay nắm lấy quần áo Tề Lãng. Tề Lãng cười tươi, cười ha ha, nắm tay nàng đi ra ngoài.

Đây là ngày khó quên nhất của Mỹ Mỹ. Tề Lãng mang nàng đến câu lạc bộ cao cấp, nàng lần đầu tiên nhìn thấy kỹ xảo bida xuất quỷ nhập thần của hắn, lần đầu tiên tiếp xúc bida, lần đầu tiên hòa vào cuộc sống của hắn.

Sau đó hai người đi dạo phố, cùng xem những nghệ nhân hát rong, cùng chơi trò chơi bàn đu dây, ngay cả khi nàng mất chứng sợ độ ọ ị thứ cũng không đáng sợ nữa. Bởi vì ở đâu, Tề Lãng đều không rời nàng, gắt gao ôm lấy nàng.

Không kiềm được nàng mới hiểu kỳ muốn chơi thử yun-night speed khiến nàng sợ đến mức cả chân đều mềm nhũn. Cuối cùng bị Tề Lãng ôm về nhà, nhìn sắc mặt tái nhợt của nàng mà trở nên khẩn trương, nhớ rõ hắn cần thận chăm sóc nàng, nhớ rõ hắn tự trách bản thân, nhớ rõ hắn hôn lên khóe mắt vẫn còn vương lệ của nàng.

Mỹ Mỹ tin rằng kiếp này, hai người sẽ không quên lần đầu tiên nhìn thấy nàng xinh đẹp, cùng nhau hẹn hò thật sự

ta xe # Hl W sao?”- Đường Phiền khôi phục lại tinh thần, không dám tin nhìn về phía Hải Lỗi, thì thào hỏi.

Hải Lỗi cũng tỏ vẻ cứng ngắc, vẻ mặt khó hiểu nhìn về phía Đường Phiền, không nói gì lắc lắc đầu.

14. Chương 14

Mấy ngày sau đó, Mỹ Mỹ lại khôi phục như trước, chỉ là không mang kính đen nữa. Nàng không muốn để bản thân thay đổi rồi thu hút nhiều sự chú ý, nhưng có lẽ ngay cả nàng cũng không phát hiện ra, sự cải trang của nàng, cùng khí chất trước đây đã thay đổi.

Tất cả đều phát hiện, Mỹ Mỹ ngày càng trở nên xinh đẹp, nhiều nam sinh còn tự trách bản thân “có mắt không trông, có mắt như mù”. Nhiều người vẫn thà tin rằng Mỹ Mỹ thay đổi hoàn toàn là bởi vì sức mạnh tình yêu, chính tình yêu đã khiến cho Mỹ Mỹ ngày càng chói mắt, mê người, đồng thời Mỹ Mỹ cũng làm cho đám nữ nhân vốn tự ti nay được chứng kiến tận mắt cái gọi là: “TRên đời này không có phụ nữ xấu, chỉ có phụ nữ lười”

Tề Lãng cũng chẳng để tâm mấy đến sự giả dạng của Mỹ Mỹ, chỉ cần nàng vui vẻ, hắn đều không muốn can thiệp. Dù là công khai dưới bất cứ trường hợp nào, Tề Lãng đều ngày càng trở nên bá đạo. Chỉ cần ở gần nhau, tay hắn nhất định sẽ không rời khỏi thân hình Mỹ Mỹ. sau đó, Tề Lãng ngày càng không hề kiêng kị gì hết, đối với Mỹ Mỹ muốn ôm liền ôm.

Hắn dùng hành động tuyên bố với mọi người — Bộ Mỹ Mỹ là của Tề Lãng. Rất nhiều người vẫn còn chưa rõ, Bộ Mỹ Mỹ rốt cuộc là tốt ở đâu, hoặc đã cho Tề Lãng uống thuốc mê gì, mà vô số hoa khôi giăng đường, ngôi sao, đại mỹ nhân quốc sắc thiên hương đều đành về tay không, còn Tề Lãng thì luôn một lòng với Mỹ Mỹ.

Kỳ thật, tình yêu chính là thế đó, không thể nói rõ được. Tình yêu giống như thời tiết, không phải muốn trời mưa thì sẽ mưa, không phải muốn tránh thì sẽ tránh được.

Ở cùng Tề Lãng, Mỹ Mỹ lần đầu tiên biết rung động, cũng lần đầu tiên được người khác quan tâm, loại cảm giác đó thật ngọt ngào, thật hạnh phúc làm cho nàng lo lắng sẽ đánh mất nó, trở nên đa sầu đa cảm.

Nếu so với Tề Lãng, nàng chỉ là một đóa phù dung mỹ lệ sớm nở tối tàn. Chính vì thế, nàng tuyệt đối không hối hận cho dù dùng hết sinh mạng của mình để tranh đấu. Ít nhất, nàng cũng có được lòng của hắn, cuộc sống của nàng nhớ có hắn trở nên thật nhiều màu sắc, nhiều mùi vị, chỉ cần thế là đủ.

Nghĩ đến buổi chiều lại sắp đến, lại có thể nhìn thấy Tề Lãng, Mỹ Mỹ không nhịn được khoe miệng khe cong lên.

Ngày mai là chủ nhật, nàng có thời gian hai ngày để ở cùng hắn. Đêm nay, đầu tiên sẽ đền bù cho những vất vả của hắn, nấu thật nhiều món ngon. Nhớ tới dáng vẻ đáng yêu của Tề Lãng, bộ dạng cảm động của hắn, trái tim Mỹ Mỹ liền đập nhanh, tinh thần phấn chấn hôm chồng sách vở đi về phòng học, ngay cả môn nàng ghét nhất là “Ly luận vận động” cũng không còn cảm giác bài xích

Xuyên qua con đường nhỏ Tùng Lâm, thân hình Mỹ Mỹ bỗng cứng lại, xa xa là dáng người quen thuộc toàn thân màu đen. Tề Lãng? Hắn không phải đang ở văn phòng xử lý công vụ sao, sao lại ở đây cùng một mỹ nữ đáng người xinh đẹp bữa bãi? Mỹ Mỹ không thể tin được mở to hai mắt, cẩn thận nhìn lại, thật sự... là hắn.

Nhìn chiếc váy đen ngắn hở nửa lưng ôm sát lấy thân hình gợi cảm của nữ nhân đang dính vào người Tề Lãng, Mỹ Mỹ cảm thấy đau lòng, tức giận!! Khó trách hắn đêm nào cũng bận rộn như thế, thì ra là ban ngày đi hẹn hò cùng mỹ nữ. Nghĩ đến bản thân mình ban ngày không dám quấy rầy hắn, chịu đựng đêm nào cũng kiên trì nấu cơm pha cà phê cho hắn, Mỹ Mỹ cảm thấy uất ức muốn bật khóc.

Nhìn tay Tề Lãng vẫn còn đặt trên phần lưng quang lỏa của mỹ nhân, Mỹ Mỹ tức giận xoay người chạy đi.

Chiết tiết xú nam nhân, có mối nối cũ, gặp sắc quên nghĩa, nam nhân xấu xa... Mỹ Mỹ chạy thẳng một mạch vừa chạy vừa mắng, trong mắt mọng nước. Nàng cả người giống như Bì Cầu tức giận uể oải, không phấn chấn, tâm tình lúc này còn tốt bấy giờ lại thành hư không. Đột nhiên nàng lại trầm nghĩ, không biết sau này nên đối mặt với Tề Lãng ra sao. Nên cùng nhận hắn đang yêu người khác hay chủ động rời đi? Hay là nên lừa mình dối người, coi như chưa phát sinh chuyện gì.

Nếu lựa chọn cái đầu, nàng không muốn; lựa chọn cái sau nàng không cam lòng.

Tề Lãng đẩy Salsa ra, không thể tin được hắn cũng có ngày bị người khác cưỡng hôn. Hắn chẳng qua đi ăn cơm trưa, không nghĩ lại gặp Salsa, lại bị dây dưa với nàng ta nửa ngày, không muốn ở trong trường bị người ta lời ra tiếng vào, nên hắn mới kéo nàng tới đây. Không nghĩ tới vừa nói chuyện chưa hai phút, mà nàng bắt đầu ôm ấp hắn.

“Đủ rồi!! Salsa, cô nên biết, tôi cũng có nguyên tắc của tôi, đừng khiêu khích sự nhẫn nại của tôi”-Tề Lãng dùng sức cách xa thân hình Salsa, nghĩ khó khó chịu. Một chân đạp hai thuyền, không phải là phong cách từ trước đến nay của hắn, nàng hắn phải rất rõ, từ trước tới hắn căn bản không muốn cái gọi là “Tề nhân chi phúc”

“Vì sao? Chẳng lẽ em thua kém cô ta đến thế sao? Luận đáng người, luận phẩm chất, luận trình độ...”- Salsa vẻ mặt đầy nước nhìn Tề Lãng, không cam lòng để bản thân thất bại trước một nữ nhân thua kém mình.

Tề Lãng cùng nàng lớn lên, hắn là người duy nhất nàng chủ động lấy lòng, bọn họ mới là trai tài gái sắc chân chính, nàng vẫn nghĩ, nếu bỏ nàng hắn sớm muộn cũng sẽ hối hận, không nghĩ tới mình vừa mới xuất ngoại thăm người thân mấy ngày, hắn liền quen với người khác?

“Cho dù cô ấy có không cô, nhưng tôi yêu cô ấy, không cần tiếp tục khiêu chiến sự nhẫn nại của tôi nữa, lần sau tôi sẽ không thủ hạ lưu tình đâu”- Lạnh lùng trừng mắt nhìn Salsa, Tề Lãng lãnh khốc không chút lưu luyến xoay người bỏ đi.

“Vì sao, vì sao... lại không công bằng với em...”- Yêu, hẳn lại còn nói yêu? Nhìn dáng vẻ tuyệt tình của Tề Lãng, nhớ tới quãng thời gian ngắn ngủi tốt đẹp từng có được, Salsa vẻ mặt phần hận bất bình.

**

Tề Lãng một bên chăm chú nhìn Laptop, chốc chốc mắt lại nhìn ra cánh cửa đóng im ỉm. Đột nhiên bụng lên tiếng kháng khí khiến hắn quyết định không thể chờ nữa.

Đóng laptop lại, Tề Lãng giương mắt nhìn đồng hồ treo tường!! Đã tám giờ, hôm nay xảy ra chuyện gì sao? Hắn nhớ không lầm, Mỹ Mỹ nói buổi tối thứ sáu không có tiết!! Bình thường, nàng đã sớm ngồi ở bên cạnh hắn đọc sách.

Tuy là lúc ở bên, nàng cũng chỉ im lặng, nhưng không có nàng ở đây, hắn cảm thấy cả đêm tâm không yên. Xem ra thói quen cũng thật đáng sợ!! Miễn cưỡng cười cười, Tề Lãng cầm lấy điện thoại nhấn số.

Sau khi nhìn thấy Tề Lãng ôm mỹ nhân, Mỹ Mỹ tâm tình trở nên không tốt. Nghe tiếng chuông quen thuộc vang lên, Mỹ Mỹ cảm thấy hữu khí vô lực, không muốn tiếp.

Tiếng chuông hình như không hề muốn dừng lại, Mỹ Mỹ rút cuộc vẫn không dám tắt điện thoại, chung quy vẫn là ấn nút nghe.

“Mỹ Mỹ, em chừng nào mới qua đây! Anh đói bụng quá”-Nghe có người tiếp, Tề Lãng thả lỏng người, tự nhiên nấn nỉ Mỹ Mỹ.

“Em tối nay không rảnh”- Vừa nghe giọng Tề Lãng, Mỹ Mỹ liền tức giận, hắn đói bụng mới nhớ tới nàng? Nàng không phải nữ đầu bếp của hắn.

“Mỹ Mỹ, em... làm sao vậy? Tâm tình không tốt sao?”- Nghe giọng Mỹ Mỹ đầy mùi thuốc súng, Tề Lãng không nhịn được quan tâm hỏi, hắn đã lâu rồi không nghe thấy nàng nói bằng giọng đó.

“Không có”- Mỹ Mỹ mất hứng hẳn có thể ảnh hưởng đến cảm xúc, nàng điều chỉnh tâm tình, tiếp tục nói

“Anh... gặp chuyện gì sao?”

“Không có”

“....”

“Anh không cần biết em có thể hay không, nội trong nửa giờ nếu không tới, anh sẽ tự mình đi qua, anh nói được làm được”- Nói xong, Tề Lãng ngắt điện thoại. Nghe giọng mỹ Mỹ, Tề Lãng cảm nhận rõ cảm xúc của nàng, không muốn tiếp tục đoán hay tra vấn, Tề Lãng quyết định gặp nàng trực tiếp.

Nghe được mệnh lệnh bá đạo của Tề Lãng, Mỹ Mỹ liền mất hứng. Nàng thật sự hiểu rõ, lời Tề Lãng nói một là một, hẳn có thể tự mình chạy tới đây!! Tuy trong bụng ủy khuất nhưng Mỹ Mỹ vẫn cầm lấy túi đi về cao ốc Kim Long.

“Mỹ Mỹ xảy ra chuyện gì vậy? Sắc mặt sao lại khó coi như thế-Tề Lãng mở cửa phòng, chỉ thấy sắc mặt Mỹ Mỹ trắng bệch, hai mắt đỏ ửng, không khỏi khẩn trương.

“Không có việc gì, có lẽ là do quá mệt, anh không phải đói bụng sao, em nấu cơm cho anh”- Né tránh đi bàn tay của Tề Lãng tính vuốt ve gò má mình, Mỹ Mỹ xoay người đi vào bếp.

Tề Lãng nhìn dáng vẻ lãnh đạm, lảng tránh của Mỹ Mỹ, có chút khó hiểu cũng có chút hờn giận, nàng có việc nhưng gạt hắn? Chạm rãi đóng cửa phòng lại, Tề Lãng tính đi vào phòng bếp hỏi cho rõ ràng nhưng đi động vang lên, khiến hắn đành phải vào phòng tiếp điện thoại.

Sau khi nói chuyện điện thoại xong, đi vào phòng bếp, chỉ thấy trên bàn đã dọn sẵn đồ ăn. Bụng đói lại kêu vang, Tề Lãng quyết định đồ đây bụng trước, sau đó cùng Mỹ Mỹ tâm sự. Ngồi xuống, nhìn món hành thái bánh trứng bột giòn ngon, Tề Lãng không nhịn được nước miếng chảy ròng ròng, liền cầm lấy một miếng bỏ vào miệng.

“Trời à!! Mặn quá”- miệng đầy vị mặn của muối, Tề Lăng không nhịn được kêu lên, vội vàng đứng dậy cầm ly cà phê mở to mồm uống.

“Hảo đắng..”- Tề Lăng uống một ngụm, so với thuốc Đông y còn đắng hơn, làm hần thiếu chút nữa phun ra, đành phải nuốt xuống. Tề Lăng giơng mắt nhìn miếng gà trên bàn, nắm hương cải dầu, không có dũng khí nếm thử.

“Mỹ Mỹ.. sao đồ ăn lại khó ăn đến thế...”- Nhìn Mỹ Mỹ đột nhiên trở mặt, Tề Lăng vẻ mặt khổ sở. Tuy biết rằng không nên đả kích Mỹ Mỹ, nhưng hần thật sự là không muốn ăn tiếp đồ ăn không chút mỹ thực này.

Mỹ Mỹ xoay người lại, nhìn vẻ mặt đau khổ của Tề Lăng, một câu cũng không nói, bưng đồ ăn trên bàn đổ vào thùng rác, cởi tạp dề trên người ra.

“Mỹ Mỹ, em...”- Nhìn động tác của Mỹ Mỹ, Tề Lăng choáng váng, hần biết lời nói của hần châm chích đã khiến Mỹ Mỹ không vui, nhưng Mỹ Mỹ lại tức giận đem thành quả nửa ngày đổ vào thùng rác.

“Nếu khó ăn thì đừng ăn, về sau cứ kêu ai làm ngon tới làm cho anh ăn. Dù sao thiếu mất em cũng chẳng sao!”- Mỹ Mỹ hai mắt rưng rưng, ủy khuất tức giận kêu, xoay người rời đi.

“Mỹ Mỹ, thực xin lỗi, anh không nên nói vậy. Em hôm nay.. làm sao vậy”- Tề Lăng thấy Mỹ Mỹ tức giận, khẩn trương đuổi theo sau ôm lấy nàng, ôn nhu trấn an. Nghĩ có lẽ mình đã quá mức xem nhẹ Mỹ Mỹ, chọc nàng không vui, Tề Lăng tự trách.

Đột nhiên cảm giác cánh tay mình có gì đó, Tề Lăng buông Mỹ Mỹ ra, tay bên hông chuyển lên trên, nhìn Mỹ Mỹ cắn chặt môi, hai mắt đỏ bừng, vẻ mặt đáng thương đầy nước mắt.

“Mỹ Mỹ, làm sao vậy, em đừng khóc!! .. Là anh không tốt.. không nên soi mói... ngoan.. đừng khóc a!”- nước mắt trong suốt của Mỹ Mỹ rơi trên tay hần, làm hần đau lòng.

Nếu sớm biết câu vô tâm “đồ ăn khó ăn” sẽ khiến nàng đau lòng như vậy, đánh chết hần cũng không nói, hần thà rằng nuốt đồ ăn mặn chết người kia cũng không muốn thấy nàng đau lòng.

Tay chân Tề Lăng luống cuống, lau đi nước mắt của Mỹ Mỹ, trong lòng hỗn tạp, chưa từng có nữ nhân nào làm hần nóng ruột gan như thế, nhu tràn như đứt ra từng khúc. Thì ra tình yêu thật sự như củ hành tây lột vỏ, cứ cởi ra một tầng sẽ làm người khác rơi lệ

15. Chương 15

Tề Lăng ôn nhu lôi kéo Mỹ Mỹ ngồi xuống sofa, một bên nhanh ôm chặt lấy nàng, dỗ nàng, còn một bên không ngừng cầm lấy khăn giấy nhẹ nhàng chà lau vẻ mặt chật vật của nàng. Hần chưa bao giờ biết thì ra nàng cũng là tiểu nữ nhân dễ khóc như vậy, chẳng lẽ phụ nữ thật sự đều là làm từ nước sao?

“Mỹ Mỹ, xem như anh cầu xin em được không, đừng khóc nữa... em khóc làm lòng anh đều rối loạn... Hôm nay. . . Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? ...”Tề Lăng kiên nhẫn dỗ Mỹ Mỹ, hần biết nàng hôm nay nhất định là gặp chuyện gì không vui, nếu không sẽ không khác thường như vậy.

“Cùng... Có dính líu đến anh?...”Tề Lăng thấy Mỹ Mỹ này giờ không nói gì, chính là hai mắt ướn ắt nhìn chằm chằm mình, không khỏi có chút hoang mang, tự mình đoán . Nhìn ánh mắt chất vấn của Mỹ Mỹ, Tề Lăng không khỏi tự mình kiểm điểm, hần không nhớ rõ gần đây làm cái gì có lỗi nha.

“Anh... Thích phụ nữ khác ... Có phải hay không?”. Liên tưởng đến cảnh ả đàn bà mặc đồ đen gợi cảm dán lên người Tề Lăng, Mỹ Mỹ nước mắt lại nhịn không được ào ào rơi xuống.

“Em là... Vì chuyện này... thương tâm như vậy?”Tề Lăng thấy Mỹ Mỹ một bộ dáng đau lòng khó chịu, trong lòng không khỏi bức bối. Không biết là tên hỗn đản chết tiết nào lại nói bậy huyên thuyên, nàng vì sao không tới hỏi hần có hay không trước lại quyết định tự làm khổ bản thân như vậy?

“Tôi... tận mắt thấy anh ôm... một phụ nữ ...”Thấy Tề Lăng một bộ dạng bất đắc dĩ, Mỹ Mỹ nhịn không được nói chuyện đã xảy ra.

“Em để ý đến việc đó sao?” Nghe lời Mỹ Mỹ nói, Tề Lăng nhớ tới Sa Sa, sẽ không khéo như vậy đi! Gắt gao nhìn chăm chăm ánh mắt Mỹ Mỹ, Tề Lăng thấy được ủy khuất, tổn thương trong mắt nàng, cũng thấy được trong mắt nàng tình yêu thâm trầm.

Thấy Mỹ Mỹ nửa ngày sau rốt cục vẫn là gật gật đầu, Tề Lăng vui vẻ nở nụ cười, lập tức cúi đầu hôn lên hai má Mỹ Mỹ, tất cả nhu tình, vạn phần quý trọng, hẳn muốn hôn tới nước mắt của nàng, hôn tới ủy khuất của nàng, cũng hôn tới đáy lòng nghi hoặc của nàng.

Nhìn Tề Lăng cẩn thận ôm mình, ôn nhu hôn mình, Mỹ Mỹ cũng có chút do dự không chừng, hẳn đây là có ý gì?

“Một khi đã để ý như vậy, vì sao còn muốn để ở trong lòng sinh hờn dỗi? Anh không có thích người khác, chính là thời điểm ăn cơm trưa vừa vặn gặp được Sa Sa, bị cô ấy dây dưa trong chốc lát... tuy có tiếp xúc thân thể một chút ... Có điều anh cam đoan. . . Tâm của anh từ đầu đến cuối. . . Chỉ có một cô bé trước mắt này làm cho người ta nóng ruột nóng gan...” Tề Lăng nhẹ nhàng vuốt ve tóc dài của Mỹ Mỹ, thâm tình nhìn nàng nói.

“Em không thích... Anh ôm người khác...” Nghe Tề Lăng cam đoan, trong lòng Mỹ Mỹ đột nhiên tiêu tan rất nhiều, vẫn là được một tác lại muốn tiến một thước nhỏ giọng ra yêu cầu.

“Anh chỉ muốn ôm người phụ nữ anh thích ...” Nhìn bộ dáng Mỹ Mỹ ăn bình dấm chua, Tề Lăng nhin không được thần thái bay lên, đem nàng ôm chặt hơn nữa. Hẳn thực tự tin, Mỹ Mỹ đã yêu hẳn, hơn nữa yêu không thể tự kiềm chế.

Cảm nhận được lực đạo Tề Lăng ôm, đêm nay Mỹ Mỹ rốt cục nở nụ cười.

“Như thế nào, không tức giận nữa sao?” Thấy Mỹ Mỹ rốt cục mở miệng cười, Tề Lăng tâm tình cũng tốt lên, chính mình vừa dỗ vừa ôm cuối cùng không có uống phí, hẳn vẫn là thích xem bộ dáng vô cùng cao hứng, linh động của nàng hiện ra trước mắt.

“Ừm!” Nói cũng kỳ quái, Mỹ Mỹ vừa rồi còn khổ sở muốn chết, hẳn nói mấy câu lại có thể làm cho nàng vui vẻ như sắp bay lên trời .

“Kia có phải hay không... Có thể giúp anh nấu bát mì gói? Anh đói lắm rồi ... Tưởng mình là ăn xin rồi nè ...”

Nhìn bộ dáng Tề Lăng đáng thương, lại thật cẩn thận cầu xin, Mỹ Mỹ vui vẻ nở nụ cười, khó được lúc nhìn hẳn có việc cầu xin người khác nha! Nhẹ nhàng đẩy hẳn ra, Mỹ Mỹ đi đến phòng bếp.

Nghĩ trong nồi còn lại một chút canh, Mỹ Mỹ không ngừng cố gắng. Nguyên tắc từ trước đến nay Nàng nấu cơm đều là lúc thiếu lúc nhiều, nàng cảm thấy cuộc sống như vậy mới là hưởng thụ chân chính. Mở nắp ra, Mỹ Mỹ thử một ngụm canh thật bỏ vào trong miệng, nếm thử mặn nhạt ra sao, lập tức vẻ mặt khổ sở chạy đến vòi nước phun ra hết.

“Sao hương vị quái như vậy? Vừa mặn vừa chua?” Mỹ Mỹ rốt cục hiểu được Tề Lăng thật sự không có cố ý không ăn, cũng không có oan uổng nàng, đồ ăn. . . Thật là. . . Rất khó ăn!

Hoàn hảo còn có mấy bó cải dầu có thể tận dụng, Mỹ Mỹ đành phải chấp nhận nấu một chén cải dầu trứng gà cho Tề Lăng, làm cho hẳn miễn cưỡng có thể nuốt đầy bụng.

Thứ Bảy, Tề Lăng nhận được một tờ danh sách dày đặc cần xử lý, Mỹ Mỹ mặc dù có chút thất vọng không thể đi chơi, cũng là thấu tình đạt lý, im lặng bồi ở bên người hẳn xem sổ sách.

Cả một ngày, trừ bỏ nấu cơm ăn cơm, Mỹ Mỹ ngồi một bên trên sofa cầm một quyển sách, thỉnh thoảng ngáy ngủ cười, thỉnh thoảng lau nước mắt, thỉnh thoảng còn nhỏ giọng mắng, sợ âm ỷ đến Tề Lăng, vô cùng tận lực hạ giọng. Mỗi lần lơ đãng ngẩng đầu nhìn đến biểu tình sinh động của Mỹ Mỹ, Tề Lăng liền cảm thấy thực bình tĩnh, thực thỏa mãn.

“Làm sao có thể như vậy?” Việc xong Tề Lăng thu thập hết thấy, lỗ tai liền nghe được Mỹ Mỹ nhỏ giọng oán giận, giương mắt nhìn xem thời gian, đã trễ rồi, thấy Mỹ Mỹ vẫn là một bộ dáng đắm chìm trong đó, Tề Lăng thỏa mãn nở nụ cười, không nghĩ tới nàng làm việc gì đến so với hẳn còn mê mẩn.

“Nhìn cái gì vậy... trông như tẩu hỏa nhập ma?” Tề Lãng di động thân mình ngồi vào bên cạnh Mỹ Mỹ, Mỹ Mỹ cũng ăn ý nâng thân mình lên, lập tức tự nhiên nằm trở về, thoải mái mà dựa vào trong lòng Tề Lãng.

“À! Từ Hiểu nói là năm nay rất lưu hành tiểu thuyết, nghe nói còn được đưa vào điện ảnh, TV nữa...”. Mỹ Mỹ một bên nhìn, một bên giải thích.

“A? Em lúc nào lại thích xem... loại sách này?” Tề Lãng rất ít thấy Mỹ Mỹ xem tiểu thuyết, không khỏi có chút tò mò, trừ bỏ vẽ tranh, hẳn rất ít thấy nàng xem loại tiểu thuyết tình cảm như thế này.

“Em phát hiện em sớm nên xem sẽ tốt hơn, ít nhất sẽ làm ta... Càng thêm hiểu biết tình yêu, nhận thức sớm một chút... dần ông các người đều hư hỏng...”. Mỹ Mỹ giương mắt nhìn Tề Lãng, lại đem mặt vui vào trong sách.

“Như thế nào đột nhiên nói khủng bố như vậy? Có cái gì hay, nói anh nghe thử xem!” Tề Lãng thấy Mỹ Mỹ vẽ mặt kích động phần hận, phảng phất giống như nàng tự mình đã trải qua cái gì, không khỏi có chút tò mò nàng rốt cuộc nhìn thấy gì.

“Rất đơn giản, chính là...” Suy nghĩ trong chốc lát, Mỹ Mỹ tiếp tục nói.

“Chuyện tình yêu ngày xưa của Lý Hồng nói cho em biết, dần ông vô cùng ích kỷ, bởi vì ở trong lòng bọn họ ‘Chính mình quan trọng nhất, cái không chiếm được vĩnh viễn là tốt nhất’; còn tình yêu Helen trải qua làm cho em hiểu được ‘phụ nữ khi yêu đều trở thành kẻ ngốc, lựa chọn người yêu mình hạnh phúc hơn nhiều so với lựa chọn người mình yêu’; tình yêu Lala cùng Vương Vĩ, tuy rằng lãng mạn, sóng gió, cuối cùng cũng có kết cục tốt đẹp, có lẽ là em có vẻ cực đoan đi, tuy rằng em rất chán ghét đứng núi này trông núi nọ, vợ trước Vương Vĩ — Daisy là người không từ thủ đoạn, nhưng em cũng không thích cùng tình nhân cũ dây dưa không dứt, mà dần ông thì lại mềm lòng.. Nếu không phải hẳn do dự, nếu hẳn không có sự may mắn kia, hẳn cùng Lala căn bản sẽ không đi đến cuối cùng...”

Có lẽ là ‘Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã thông, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê’ Thôi, có lẽ là ‘Chuyện không liên quan mình’ Cứ cho là Duyên phận đi, Mỹ Mỹ cảm thấy đối với tình cảm phải là duy nhất, nếu lựa chọn, sẽ vì chính mình lựa chọn thật đúng, nếu cứ phân vân lựa chọn giữa quan hệ bạn bè và tình nhân, sẽ chỉ làm càng nhiều người bị thương tổn.

“Mỹ Mỹ, em là đang ám chỉ anh... Nếu anh cùng Vương Vĩ giống nhau, cũng có khả năng không chiếm được hạnh phúc mình muốn? ...” Tề Lãng ôm lấy Mỹ Mỹ, còn thật sự xem xét nàng, không nghĩ tới chuyện Sa Sa, nàng còn để ý, còn chưa buông tha. Nếu sớm biết rằng xem loại sách này sẽ làm nàng có cảm xúc nhiều như vậy, hẳn tình nguyện nhìn nàng xem sách tài chính kinh tế.

“Nha, đúng vậy, anh không nói em còn không phát hiện đâu... anh... Cùng Vương Vĩ thật đúng là rất giống ... đẹp trai giống nhau, đa tình giống nhau, lãng mạn giống nhau, giống nhau rất nhiều...” Mỹ Mỹ còn chưa nói xong, đã bị Tề Lãng hung hăng ngăn chặn môi, hôn trở về.

“Trừ bỏ kết cục giống nhau, cái khác giống nhau cũng chẳng quan trọng...” Tề Lãng nhìn Mỹ Mỹ, bá đạo nói, hẳn không hi vọng chuyện xưa sóng gió trong sách ảnh hưởng đến tình cảm hạnh phúc của hẳn cùng Mỹ Mỹ.

“Ha ha, các anh nhưng thật ra lại có bộ dạng giống nhau, hẳn giống anh bá đạo như vậy...” Mỹ Mỹ khép lại sách vở, ôm Tề Lãng, lấy lòng làm nũng nói, mà nàng, chính là thích hẳn bá đạo như vậy.

“Em a, phải nhờ anh vui vẻ... Mỹ Mỹ. . . Bất cứ lúc nào chỗ nào... em vĩnh viễn phải nhớ kỹ... em là phụ nữ duy nhất trong lòng anh... Mà em cũng chỉ có thể là của anh...” Tề Lãng sủng nịch sờ sờ hai má hoàn mỹ của Mỹ Mỹ, thâm tình lại bá đạo yêu cầu.

“Khắc ở trong này, đời này vĩnh viễn đều không phai được đâu...” Mỹ Mỹ chìa chìa vào ngực mình, nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Tề Lãng, đột nhiên cảm thấy thật cảm động, chủ động tiến sát vào lòng hẳn, ôm chặt lấy hẳn.

Từ khi nàng có trí nhớ tới nay, nghe được một câu làm nàng động tâm nhất. Kiếp này, nàng sẽ không quên, từng có một người dần ông nói với nàng như vậy ...

Thời gian khoái hoạt luôn qua nhanh, bất tri bất giác sắp đến cuối năm.

Mỹ Mỹ chưa từng nghĩ tới chính mình cũng có thể có thời gian hạnh phúc như vậy, cùng Tề Lăng một chỗ, là quyết định từ lúc chào đời tới nay làm nàng vui vẻ nhất. Tuy rằng rất nhiều bạn học đều đánh đổ, bọn họ cùng một chỗ tuyệt đối nhiều lắm không quá ba tháng, nhưng sự thật chứng minh, kể từ ngày hân hoan trước mặt mọi người tuyên bố, đến nay cũng có ba tháng, mà thời gian bọn họ chân chính cùng một chỗ kỳ thật không chỉ như vậy.

Nghĩ Tề Lăng đối chính mình sủng nịch, yêu thương, Mỹ Mỹ tâm tựa như uống mật đường, cả đáy lòng đều tràn ngập sự ngọt ngào. Chính là gần đây Tề Lăng tựa hồ càng ngày càng không khống chế được mình, muốn cũng càng ngày càng nhiều, làm cho nàng có chút ứng phó không nổi. Mà nàng cũng hiểu được, nàng đã cự tuyệt hân hoan nhiều lần, không thể cứ như vậy mãi được. Chỉ đơn thuần hôn sâu tựa hồ đã làm hân hoan không thể thỏa mãn, càng lúc mãnh liệt hơn, mà nếu lấy cự cự tuyệt hân hoan nhất định sẽ không chấp nhận.

Nhớ tới mỗi lần không được thỏa mãn Tề Lăng sẽ giống đứa nhỏ không được ăn kẹo tính tình trở nên hờn dỗi, Mỹ Mỹ liền nhận không được muốn cười; nàng biết hân hoan có thể khống chế chính mình nhân nhượng trước sự kiên trì của nàng, với hân hoan mà nói đã là một khảo nghiệm rất lớn; thời điểm mỗi lần làm nàng nghĩ đến Tề Lăng sẽ không để ý ý nguyện của nàng mà cưỡng bức nàng, tuy rằng hân hoan không vui nhưng cuối cùng còn cũng thu tay lại; nàng hiểu được đó là bởi vì hân hoan quý trọng nàng, bao dung nàng, mà nàng cũng không xác định phần bao dung này, phần nhường nhịn này Tề Lăng rốt cuộc có thể kiên trì bao lâu.

Kỳ thật Mỹ Mỹ cũng cũng không muốn chọc hân hoan không vui như vậy, nhưng là nàng thực hiểu được, một khi bắt đầu, sẽ không thể dừng lại. Nàng càng thêm rõ ràng, hiến thân của nàng, bình thường chỉ biết có hai loại kết cục, không phải ‘Từ đó ở chung’ Chính là ‘Đi đến chia tay’, mà hai loại kết quả này cũng là loại nàng không muốn nhất.

Nàng hiện tại muốn không còn là ‘Từ đó có được’, mà là ‘Thiên trường địa cửu’. Đối hân hoan, nàng cũng có lòng tham, cũng bắt đầu có hy vọng xa vời.

Nghĩ đêm nay chính là đêm Noel mỗi năm một lần, có dạ tiệc một năm một lần, Mỹ Mỹ quyết định năm nay muốn thay đổi hoàn toàn, muốn xinh đẹp huyền ảo để tham gia vũ hội, sau đó cho Tề Lăng một niềm vui bất ngờ.

Việc này khiến cho nàng tùy hứng một hồi, thôi thì một lần đi, nàng sẽ dùng thân mình trong sạch đổi lấy cái nhìn mới mẻ, cũng tốt hơn cả đời chẳng hay biết gì; cho dù nếu cái trả giá của nàng không đáng như thế nào đi nữa hay nếu trả giá của nàng may mắn được quý trọng gấp bội, sủng ái, mặc kệ tương lai sắp sửa đổi mặt mưa gió như thế nào, thừa nhận ủy khuất như thế nào, nàng sẽ vui vẻ chịu đựng, mãi mãi không rời xa hân hoan.

16. Chương 16

Đứng ở trước cửa hàng thời trang CHRISTIAN DIOR do dự hồi lâu, Mỹ Mỹ rốt cục vẫn là đi vào. Được khoác quần áo Dior trên người, là giấc mộng của mỗi người phụ nữ. Bởi vì nó không chỉ đại biểu cho sự mỹ lệ cùng tao nhã, mà còn là một loại thưởng thức cao quý.

Nhưng loại này là xa xỉ nhất, trước kia Mỹ Mỹ chưa bao giờ dám hi vọng. Hôm nay là ngày đặc biệt, khiến cho nàng phóng túng một lần làm công chúa đẹp nhất đi, nàng cũng không muốn về sau lại có tiếc nuối! Ai làm cho nàng đã lựa chọn nửa ngày mà vẫn không lựa chọn được bộ lễ phục nào vừa ý mình?

“Tiểu thư, lễ phục này... Thật sự là rất thích hợp với cô... như là làm theo yêu cầu của cô vậy...” Một nhóm phục vụ nhìn Mỹ Mỹ quyến rũ động lòng người, toàn bộ sợ ngây người.

“A, là vậy sao? ... Nhưng là. . . Không có size lớn một chút sao? Tôi cảm thấy... có điểm hơi chật...” Mỹ Mỹ nhìn bộ lễ phục màu lam bó sát quá mức lên người, như vậy có thể hay không làm người khác hứng thú quá mức, quá mức gọi cảm?

“Tiểu thư, cô không biết, rất nhiều ngôi sao, người mẫu đến nơi này của chúng tôi đều thực thích bộ lễ phục này, đáng tiếc đều mặc không vừa người, mà nhà thiết kế của chúng tôi vẫn kiên trì giữ lại duy nhất bộ lễ phục này, không sửa không thay đổi, tiểu thư, đáng người của cô thật sự là quá tuyệt vời, mặc vào lễ phục này thật sự là rất xinh đẹp, rất gọi cảm...”

Nghe phục vụ khen dáng người chính mình, Mỹ Mỹ lần đầu tiên không có cảm thấy ngại ngùng. Đứng trước mặt gương vòng vo xoay người, lễ phục màu sắc xanh ngọc bó sát vào thân hình của nàng, sau lưng được thiết kế kiểu hình chữ thập cùng dây thắt lưng ngang hông làm lộ ra lưng trần trắng trẻo, vòng eo mảnh khảnh nhìn không xót một cái gì, hoàn mỹ vô cùng khiến mọi người mơ màng, cái này lễ phục xác thực rất hợp với dáng người, thêm một chút vô ý, sẽ lộ khuyết điểm, chỉ là như thế này, có thể hay không hờ hang nhiều lắm?

Mỹ Mỹ cúi đầu nhìn xem trước ngực chính mình, trừ bỏ hơi lộ ra một chút, quần áo vẫn là hợp với dáng người vô cùng nguyên vẹn, có lẽ lễ phục như thế này cũng không phải là không có đạo lý.

Chọn lựa lâu như vậy, nàng hài lòng nhất chính là cái này, không biết vì sao, thời điểm chọn lựa lễ phục nàng luôn đặc biệt vừa ý với quần áo có thiết kế độc đáo. Có lẽ là bởi vì theo bản năng, nàng vẫn không thể quên được ngày đó nhìn Tề Lăng cùng một chỗ với cô gái gợi cảm kia, trong tiềm thức nàng chính là muốn so với nàng ai xinh đẹp hơn, so với nàng ai gợi cảm hơn, muốn đem nàng ta đi xuống.

“Tốt lắm, vậy chọn cái này đi!” Mỹ Mỹ nhìn nhân viên phục vụ phía sau, nhẹ nhàng đưa ra chi phiếu.

“Cảm ơn tiểu thư!” Nhân viên phục vụ gặp Mỹ Mỹ như vậy liền sáng khoái, vui vẻ đến cực điểm, cầm lấy chi phiếu hướng quầy thu ngân đi đến, Mỹ Mỹ cũng vui vẻ mà bất đắc dĩ cười cười, xoay người đi theo phục vụ, cầm lấy túi đi hướng bên góc thử đồ, muốn thay bộ quần áo trên người ra.

Mỹ Mỹ vừa đẩy cửa đi vào gian phòng thử đồ, trong shop liền xuất hiện ba đại soái ca anh tuấn đến cực điểm, nhất thời rước lấy một trận tiếng động lớn xôn xao.

“Hoan nghênh quý khách!” Nhân viên phục vụ vừa thấy Tề Lăng, Đường Phiền cùng Chu Hải Lỗi ba người, toàn bộ hai mắt liền sáng lên, âm thanh cũng không tự giác ôn nhu lên. Chỉ chốc lát sau, còn có ba bốn cái tiểu thư vây quanh lại đây, tranh nhau vì ba người phục vụ.

Vừa thấy mấy cô gái vẻ mặt háo sắc đến bên người vây quanh, Tề Lăng liền vẻ mặt lạnh như băng, chẳng chút hờn giận, đẩy ra mọi người, xoay người hướng bên phòng nghỉ ngơi đi đến.

“Thật có lỗi, các cô chỉ cần vì hần... phục vụ cho tốt là đủ rồi!” Hải Lỗi gặp Tề Lăng vẻ mặt hắc ám, hiểu biết cười cười, nhìn nhìn một bên nháy mắt với nhân viên phục vụ đang vẻ mặt nhiệt tình lại chuyển sang cứng ngắc, chĩa chĩa Đường Phiền, giải thích nói.

“Tốt lắm, Phiền, chính cậu cứ từ từ mà tuyển, tuyển không được thì chúng ta giúp cậu làm... Cuối cùng quyết định!” Hải Lỗi vỗ vỗ bả vai Đường Phiền, xoay người hướng bên người Tề Lăng đi đến.

“Ai...”. Đường Phiền vừa định nói gì với Chu Hải Lỗi, đã thấy nhân viên phục vụ động tác nhất trí nhìn phía hần, đành phải buông xuống, ngậm miệng lại, xấu hổ cười cười. Thật là! Sớm biết rằng như vậy, còn muốn bọn họ đến làm gì nữa?

Gặp Hải Lỗi cũng ngồi xuống, Tề Lăng liền giận ngồi quay qua chỗ khác.

“Làm cái quỷ gì vậy. Thúc giục chết thúc giục sống đem tôi lôi ra đến đây? Đây là ý hai người các người đó hả?”

Mỹ Mỹ đang thay bộ lễ phục, liền nghe được tiếng quen thuộc rống lên một tiếng, vừa định mở cửa phòng ra lại thu tay rút trở về! Sẽ không khéo như vậy đi! Hần tự nhiên cũng tới nơi này chọn quần áo? Không muốn làm cho Tề Lăng thấy chính mình, Mỹ Mỹ quyết định chờ bọn hần đi khỏi rồi ra, vì thế nàng lại ngồi trở lại ghế dựa thay quần áo, trong tay còn cầm lễ phục.

“Lăng, đừng có tức như vậy! Còn không đều là tại em họ của cậu á! Coi trọng một mỹ nhân siêu cấp, nghĩ đến vũ hội đêm nay... Cùng người ta tiến thêm một bước phát triển phát triển... Khó được hần như vậy trịnh trọng tuyên bố chuyện lạ như vậy, thân làm anh họ như cậu nên hỗ trợ tuyển chọn quần áo cho hần,!” Hải Lỗi cười cười, hướng Tề Lăng giải thích, đương nhiên gọi hần đi ra, cũng không chỉ là vì chuyện này mà thôi.

“Đúng rồi, đàn bà, trong mắt hần đều là những đại mỹ nhân siêu cấp!” Tề Lăng châm chọc bĩu môi, hần yêu thích cùng hàm lượng nguyên tố trong quặng, hần thực hoài nghi.

Mỹ Mỹ nghe được Tề Lăng cùng Hải Lỗi nói chuyện, nhin không được mỉm cười, thì ra bọn họ tới là giúp người khác tuyển quần áo!

“Anh họ, đừng đem ta nói khó nghe như vậy được không? Cho sự kiện kia... Anh vẫn ghi hận ta, cũng không dùng cách như vậy hạ thấp đi ta đi! Yên tâm, ta nguyện đổ chịu thua! Anh lập tức có thể giải thoát rồi... Mau giúp ta nhìn xem, cái này thế nào?” Đường Phiền thân một bộ tây trang màu bạc, đứng xoay qua xoay lại ở trước mặt hai người.

“Nhìn người chẳng khác gì mớ bùn!” Nhìn Đường Phiền liếc mắt một cái, Tề Lăng không lưu tình lưu mặt trực tiếp một câu cho hắn trở về, chỉ thấy Đường Phiền mặt kéo so với mặt ngựa còn muốn dài hơn, khó coi đến cực điểm.

“Miệng chó không thể khạc ra ngà voi!” Nói xong, Đường Phiền tức giận trừng mắt nhìn anh họ liếc mắt một cái, xoay người hướng một bên khu thay đồ nam đi đến.

“Ha ha, Lăng, cho dù thật sự không thể nào đẹp mặt, cậu cũng không dùng cách như vậy... Nói trực tiếp đi! Bùn đất còn có thể chứ sao so sánh với Bộ Mỹ Mỹ? Có điều, tôi thật ra rất bội phục cậu, có thể cùng với một người con gái bình thường đến cực điểm như vậy hòa thuận ở chung hơn ba tháng... Thật sự là ngoài dự kiến của bọn tôi; nếu không phải tiền đặt cược rất hấp dẫn... Nhất định chính là sự nhẫn nại của cậu thật sự quá mạnh mẽ!” Hải Lỗi nhìn xem Tề Lăng, cười cười nói.

Mỹ Mỹ đứng bên cạnh tủ quần áo đột nhiên nghe được tên chính mình, cả người sững sờ ngây ra một lúc, lễ phục trong tay rơi xuống cũng không hề hay biết. Hắn trong lời nói là có ý tứ gì? Mỹ Mỹ đầu đột nhiên giống bị cái gì đánh trúng, đầu trở nên choáng váng hoa mắt.

“Mỹ Mỹ?” Tề Lăng thì thào lặp lại tên Mỹ Mỹ, nhớ tới nàng, cái miệng của hắn giác không tự giác tràn ra mỉm cười, tâm tình cũng tựa hồ đột nhiên tốt lên.

“Đúng rồi! Có điều, trước tiên tôi nói cho cậu một cái tin tức tốt, từ hôm nay về sau cậu có thể không cần làm khổ bản thân mình, bởi vì lần trước ở quảng trường năng trước mặt mọi người hôn môi cậu, cậu cũng tuyên bố từ khắc đó nàng là bạn gái của cậu, đến hôm nay đã vượt qua ba tháng, bọn ta nguyện đổ chịu thua, tiền đặt cược chúng ta đều đã chuẩn bị tốt, đợi lựa xong quần áo cậu có thể đi lấy. Thế nào? Bạn chí cốt chứ! Đêm nay cậu liền có thể khôi phục lại là ‘Tề đại thiếu gia đa tình, tướng mạo sắc sảo, không cần cưỡng bách chính mình ôm một cô gái không nghĩ tới là mình đang ôm người, có thể ôm em ‘Giai Giai’ kêu gọi hoặc không làm em ‘Nana’ tức giận, cũng không cần lại lén lút, có thể quang minh chính đại!” Hải Lỗi một bên lật xem báo chí, một bên hảo tâm nói, lại không thấy được Tề Lăng biểu tình căn bản không phải sự vui vẻ như trong tưởng tượng của hắn!

Nghe được ngoài cửa nói chuyện, Mỹ Mỹ cắn chặt môi không tiếng động, nước mắt không tự giác lăn chã xuống. Thì ra hắn không phải vô duyên vô cớ tiếp cận nàng; thì ra hắn đối của nàng căn bản là đều là sớm có mưu tính; thì ra cùng nàng cùng một chỗ, làm hắn khó chịu đến vậy? Thì ra ôm nàng đối hắn mà nói là như vậy vô cùng thống khổ? Thì ra nàng bắt quá chính là một viên cờ cho hắn đùa giỡn...

Đợi hồi lâu, thủy chung không có nghe đến âm thanh Tề Lăng phủ định trả lời, Mỹ Mỹ rốt cục buông tha cho chính mình trong lòng cuối cùng một tia chờ đợi, nản lòng thoái chí tiếp nhận chuyện này là sự thật.

Lời nói Hải Lỗi làm cho Tề Lăng lâm vào trầm tư, cùng Mỹ Mỹ ở chung lâu như vậy, hắn căn bản đã sớm đã quên ước nguyện ban đầu chính mình, đã quên còn có chuyện đánh cược tồn tại. Nhớ tới cùng Mỹ Mỹ bắt đầu cuộc sống khoái hoạt, nhẹ nhàng, Tề Lăng rất rõ ràng, hắn đối Mỹ Mỹ là thật tâm, hắn cho tới bây giờ chưa hề đối với một cô gái nào quá như vậy, mặc kệ Mỹ Mỹ hôm nay là bộ dáng gì nữa, hắn đều phải lòng nàng.

“Chuyện đánh cược...” Tề Lăng không nghĩ chuyện tình yêu của hắn cùng Mỹ Mỹ trong lúc đó có gì ngăn cản, lại càng không tưởng chuyện này ảnh hưởng đến quan hệ bọn họ, hắn biết rõ, hiện tại hết thấy đối hắn mà nói đều không trọng yếu, hắn chỉ cần Mỹ Mỹ. Hắn vừa định nói cho Hải Lỗi ‘Tiền đặt cược chuyện, không cần nhắc lại, coi như chưa từng có quá, coi như hắn nhận thua, xe, biệt thự bọn họ muốn muốn mượn, hắn đều không cần, nhưng chuyện này, tuyệt đối không thể nhắc lại!’.

“Lỗi, cái này không tồi chứ!” Đường Phiền thay một thân màu đen tây trang, trực tiếp đứng ở trước mặt Hải Lỗi khoe ra, hắn cũng không tưởng tự chọn lại khó đến vậy. Màu đen tây trang phối hợp với áo màu bạc bên trong, vừa không qua trang trọng cũng sẽ không rất nặng nề, hắn rất là thích.

“Ân, đẹp trai vô cùng, cao quý không tầm thường, như là... hoàng gia Anh quốc!” Hải Lỗi cười cười, hướng Đường Phiền giơ ngón tay cái lên.

“Nghe một chút người ta nói trong lời nói, Lỗi, kiếp sau đầu thai cũng là người làm anh họ của ta đi!” Đường Phiền kiêu ngạo mà nhìn Tề Lăng liếc mắt một cái, chuyển hướng Hải Lỗi nói.

“Chọn xong rồi đi! Chọn nhanh lấy nhanh! Đừng ở chỗ này thêm mất mặt xấu hổ!” Tề Lăng không hờn giận trừng mắt nhìn em họ liếc mắt một cái, xoay người trước cửa ra vào đi đến. Hải Lỗi nhìn về phía này, nhất thời nhe răng cười haha, lập tức xoay người rời đi.

Đường Phiền thành công dời đi cuộc đối thoại giữa Tề Lăng cùng Hải Lỗi, Tề Lăng cũng không nóng lòng giải thích, hẳn biết bọn họ có rất nhiều thời gian có thể nói chuyện.

Ba người rời đi làm cho cửa tiệm CHRISTIAN DIOR lại lần nữa khôi phục bình tĩnh, lúc này nhân viên phục vụ mới đột nhiên nhớ tới gian thử đồ của Mỹ Mỹ, chạy nhanh tới phục vụ.

“Tiểu thư, tiểu thư, quần áo cô đổi lại không được sao? Tôi giúp ngài cô kéo lên...”

Âm thanh nhân viên phục vụ lôi kéo suy nghĩ của Mỹ Mỹ về với hiện tại, nàng chạy nhanh ra xoa xoa nước mắt trên mặt, cúi đầu đi ra.

“Tiểu thư... Cô không có việc gì chứ...”. Gặp Mỹ Mỹ vẻ mặt trắng bệch, hai mắt đỏ bừng, nhân viên phục vụ nhìn không được quan tâm hỏi han.

“Không có việc gì, không cần thận quát đung vào mắt ... Phiền cô rồi ...” Mỹ Mỹ nhẹ nhàng đưa lễ phục, chưa sót cười cười.

“Tiểu thư, quần áo của cô, cảm ơn cô đã chọn, hoan nghênh lần sau ghé lại...”

Mỹ Mỹ máy móc tiếp nhận lễ phục, nhìn nhìn chính mình tìm tám vụn mua lễ phục mỹ lệ, nước mắt lại chảy xuống, không có nói gì, nhẹ nhàng gật đầu với nhân viên phục vụ, xoay người đi rồi đi ra ngoài.

Mỹ Mỹ hướng đường lớn chạy ra, lắc lư vô định, nhìn trước mắt những ngọn đèn hồng hồng óng ánh, nàng không có chút cảm giác nào. Nàng không cảm thấy mệt, cũng không biết chính mình đã chạy bao lâu rồi, nàng đang muốn đi đâu đấy, đương nhiên càng không có nghe thấy tiếng chuông di động của mình đang vang lên.

Mặc cho tiếng chuông vang không ngừng, Mỹ Mỹ phút chốc dừng bước chân, ngơ ngác nhìn về phía xa xa trước mắt lóe sáng như ngọn đèn hải đăng. Đột nhiên một chiếc xe hơi không ngừng ấn còi chạy như bay mà đến, bất chợt càng tiến gần về phía nàng, cùng ánh sáng chói mắt không ngừng lao vào, thân ảnh nàng bay lên chậm rãi rồi ngã xuống, bộ lễ phục màu lam cũng nhẹ nhàng phấp phới bay lên rồi lại hạ, đẹp như một đóa hoa màu lam đang rụng giữa trời....

17. Chương 17

Năm năm sau...

Trong phòng ngủ tối đen tuy trang nhã nhưng lại xa hoa tráng lệ ngọn đèn màu vàng ấm áp sưởi ấm mọi thứ. Sàn gỗ Đào xa xỉ, trên tường là bức họa trù tượng đầy vẻ mỹ quan. Đèn treo làm bằng thủy tinh phát ra ánh sáng lóng lánh, kết hợp với màu xám trắng của rèm cửa đã cho thấy chủ nhân nơi này không hề tầm thường.

Giống như sự cao cấp được thể hiện qua những nét điêu khắc được làm từ gỗ thượng đẳng, trên giường là nam nhân đang lỏa nửa thân trên, góc cạnh rõ ràng lạnh lùng, hai lông mày nhíu chặt, trần trổ.

“Em không thích... anh ôm nữ nhân khác”

“Trọn kiếp này, em chỉ yêu một mình anh..”

“.....”

Bống chốc. trên trán Tề Lăng thấm mồ hôi. Hắn ngồi bật dậy, nhìn căn phòng lạnh lẽo u ám, Tề Lăng nhún chót mở trên đầu giường. Ngay lập tức, đèn bên trong phòng bật sáng, giống như ánh sáng của ban ngày làm cho hắn không kịp thích nghi liền lấy tay che mắt lại.

Quay lại nhìn đồng hồ báo thức ở đầu giường điểm 3 giờ? Xem ra tối nay hắn đã định trước là sẽ bị mất ngủ!! Bực bội xóc chân lên, Tề Lăng đi đến quầy bar, thuận tay cầm lấy ly rượu hồng ướp lạnh, Tề Lăng vội vàng uống sạch một hơi.

Năm năm, hắn thỉnh thoảng vẫn mơ thấy Mỹ Mỹ, nhớ tới khoảng thời gian vui vẻ của cả hai, nhớ tới những lời nàng từng nói. Chỉ vì những câu nói chết tiệt kia của nàng, năm năm, hắn thật sự đã sống trong khổ hạnh suốt năm nay, hắn chưa từng đi ôm nữ nhân khác. Còn tiểu nữ nhân đáng chết kia lại thoát khỏi xiềng xích biến mất bất vô âm tín trước mắt hắn.

Năm năm trước tại vũ hội, hắn cả đời này không thể thoát khỏi sự nguyên rủa. Hắn không biết chuyện gì đã xảy ra, vũ hội đêm đó, toàn bộ mọi người trừ Mỹ Mỹ, không ai vắng mà lại thiếu đi nàng, hắn đối với bất cứ ai cũng không hề cảm thấy hứng thú. Hắn như kẻ điên liên tục gọi cho nàng, nhưng chỉ nghe thấy bên kia không ai trả lời.

Sau đêm đó, Mỹ Mỹ giống như không còn ở nhân gian, hắn không thể tìm thấy tung tích nàng, không được gì về nàng. Trường học cũng không biết nàng đã đi đâu, không thể tìm thấy người thân của nàng, cũng không ai liên lạc với hắn, chỉ có một người xưng là cậu của Mỹ Mỹ đến thay nàng làm thủ tục thôi học, sau đó người cậu này cũng biến mất.

Mỹ Mỹ im hơi lặng tiếng, không hề để lại tin nhắn cho hắn mà ra đi, những gì mà hai người đã trải qua giống như chưa từng tồn tại chẳng qua là mộng, là giả dối, là bọt biển khiến hắn nhất thời không thể tiếp nhận.

Tề Lăng không biết bản thân sao lại tự hành hạ như vậy, mỗi ngày, hắn gọi tám cuộc điện thoại cho nàng, hy vọng có một ngày nàng bắt máy, mỗi tối ở nhà chờ nàng, hy vọng có một ngày nàng đột nhiên xuất hiện mang đến cho hắn niềm vui. Hắn dùng hết cách dùng mọi thủ đoạn để kiếm nàng, đến cuối cùng không thu hoạch được; nửa năm sau hắn nản chí, hoàn toàn buông tay.

Hắn nghỉ buông tay để bắt đầu cuộc sống mới. Nhưng hắn sai rồi, Mỹ Mỹ đã ảnh hưởng rất lớn đến cuộc sống của hắn. Nhìn lại, hắn nhớ đến tách cà phê do nàng làm, cũng từ đó mà lưu luyến hương vị mà nàng mà lại; ngay cả khi làm việc, làm bảng báo cáo, hình bóng nàng thỉnh thoảng xuất hiện quấy rầy hắn; muốn đi đánh bida để thư giãn, đến gần mỹ nữ nàng cũng chẳng bỏ qua cho hắn.

Chỉ vì câu nói kia. “Em không muốn anh ôm nữ nhân khác”, hắn lập tức sẽ đẩy nữ nhân xinh đẹp ra, thà rằng hứng nước lạnh cũng chẳng muốn ôm phụ nữ, Mỹ Mỹ không ở bên cạnh hắn, cuộc sống liền trở nên rối loạn.

Năm năm, hắn nửa đêm tỉnh dậy rất thường xuyên, nhớ rất rõ lời nàng nói. Chỉ cần nhớ đến Mỹ Mỹ, hắn vừa đau vừa hận.

Nếu nói năm năm trước, Tề Lăng là kẻ ăn chơi trác táng ngổ ngược, là playboy đa tình, thì hiện nay hắn trở nên lạnh khốc vô tình, không gần nữ sắc, là bá chủ trên thương trường.

Hắn chính thức gia nhập vào tập đoàn Kinh Đế. Tập đoàn Kinh Đế từ đó giống như con thuyền được bổ thêm dầu, thẳng tiến đi lên, những xí nghiệp khác thì dùng tốc độ của ốc sên để đi lên, nhưng tập đoàn của hắn là dùng máy bay với tốc độ cao nhất vượt qua.

Vài năm nay, Tập đoàn Kinh Đế không ngừng đầu tư giống như thủy triều lên, không ngừng mở rộng, bất cứ lĩnh vực nào cũng tấn công, kể cả các sản phẩm xa xỉ, chỉ cần có thể kiếm ra tiền, có tiền đồ, họ đều không ngại đầu tư, điều kiện quan trọng là phải được tổng tài của tập đoàn- Thiếu gia Tề Lăng đồng ý.

Tập đoàn Kinh Đế tài sản đếm không hết, trải rộng toàn cầu. Có thể nói, mỗi quốc gia trên thế giới, mỗi lĩnh vực đều có họ can thiệp. Chủ đề nóng hơn là, thiếu gia duy nhất của Tập đoàn Kinh Đế — Tề Lăng, trở thành đối tượng để vô số tiểu thư, ngôi sao, người mẫu tranh nhau. Nhưng mọi người đều nói, Tập đoàn Kinh Đế đầu tư mọi lĩnh vực, nhưng chỉ duy nhất đối với ngành giải trí là ít, bởi vì Tề Lăng có tiếng ghét nữ sắc.

Người đàn ông kim cương này không gần nữ sắc, không biết làm biết bao nhiêu thiên kim quý tộc bóp cổ tay đau lòng, thương tâm gần chết!! Đương nhiên mối quan tâm hàng đầu cần là chức vị chủ tịch phu nhân của Tập đoàn Kinh Đế. Không ai biết Tề Lăng trúng tà gì, mỗi ngày hắn tự giam cầm mình, buông thả trong chùng mực, hiện tại họ ước gì Tề Lăng mỗi ngày đều trắng hoa, còn hơn là đi lo lắng sợ rằng không có người nối nghiệp.

Nhưng Tề Lăng đúng là Tề Lăng, hắn đã quyết định thì không ai thay đổi, chuyện hắn không muốn làm, ai cũng không ép được, bao gồm cả đảng sinh thành, dưỡng dục.

Cha mẹ Tề Lăng gặp con trai mình một lòng một dạ lo cho sự nghiệp, hiếu thuận, đúng đắn, chăm chỉ, nhưng lại lo lắng “Bất hiếu hữu tam, vô hậu vi đại”, hai người thay đổi tìm cách giới thiệu bạn gái cho hắn, nhưng chẳng ai lọt vào mắt hắn. Nhiều năm như vậy, các thiên kim tiểu thư gần xa dù không bị hắn dùng đá ném, thì chẳng qua cũng chỉ là tán gẫu đơn giản 2 câu, làm cho hai lão nhân gia nhìn thấy mà hi vọng.

“Bất hiếu hữu tam, vô hậu vi đại”: trong ba điều bất hiếu, không con là tội nặng nhất

.....oOo.....

Mặt trời dần dần tắt, ánh nắng chiều cuối cùng cũng bỏ đi, màu của hoàng hôn chiếu vào tầng cao nhất, một người con gái ngồi bên cửa sổ, mặc chiếc áo ngủ màu trắng có thắt lưng rất quyến rũ, đầu nghiêng nghiêng, im lặng hưởng thụ thời khắc hoàng hôn thanh bình, thưởng thức dư vị của Lạc Hà.

Đột nhiên đầu cúi xuống, mái tóc đen nhánh cùng những lọn tóc quăn thả xuống, nhẹ nhàng che lấp bàn tay trắng nõn yêu kiều như ngọc, cặp đùi thon dài đẹp tự nhiên gấp khúc, duỗi thân, dung nhan hoàn mỹ xinh đẹp không chút tỳ vết lộ ra sự ưu tư khiến người khác đau lòng, nhìn thấy mà mê mẩn.

“Anh chỉ ôm nữ nhân mà anh thích.”

“Em là nữ nhân duy nhất trong lòng anh, em cũng chỉ có thể là của anh..”

“...”

Những lời ngon tiếng ngọt của ngày hôm qua, hôm nay cảnh còn mà người mất, Mỹ Mỹ khép hờ hai mắt, ngón tay nhẹ nhàng ấn vào vết sẹo nơi mi tâm.

Năm năm, nàng không bao giờ nghĩ đến việc đặt chân lại đây, không nghĩ rằng dù đi bao xa vẫn quay về đây. Nàng quay về đây, những hồi ức ngọt ngào đau khổ nhất cũng ùa về.

Năm năm, tuy hận hắn, nhưng không thể xóa đi những kí ức vui vẻ mà hắn đã tạo ra.

Chỉ vì một câu nói “Em chỉ có thể là của anh”, Nàng liền vì hắn mà đóng cửa trái tim mình, không thể cảm nhận được tình yêu của những người đàn ông khác. Vì sao, nàng không thể quên hắn? Vì sao, hắn không thể như vết sẹo nơi mi tâm, theo thời gian dần dần mờ đi? Dù thoát khỏi hắn, cuộc sống của nàng vẫn giống như bị hắn che phủ?

Dù biết rõ hắn đối với nàng chẳng qua đều là hư tình giả ý, dù biết hắn đối tốt với nàng là có ý đồ khác, nàng lại không thể quên được bản thân mình đã thật lòng. Năm năm, trước vũ hội diễn ra, là thời gian mà lòng nàng đau nhất.

Ngày hôm đó, nàng lần đầu tiên đạt được mộng ước cả đời của người con gái chính là “Christian Dior”, ngày hôm đó, nàng muốn tặng hiến bản thân mình để khiến hắn cảm động, cũng ngày hôm đó, mộng đẹp hy vọng của nàng bị đập nát. Nàng cũng không bao giờ có thể tìm lại giấc mộng ngây thơ của một người con gái bình thường.

Tai nạn xe ô tô đã làm thay đổi cả đời nàng. Lúc nàng hôn mê tỉnh lại đã là một tháng sau. Trên người nàng chằng chịt vết thương, nhưng không đáng lo, chẳng qua đầu nàng bị đập mạnh lưu lại di chứng, chỉ còn thiếu chút nữa nàng đã thành người thực vật. Tai nạn xe ô tô đã khiến cho vết sẹo nơi mi tâm không thể xóa đi.

Tai nạn xe ngày đó khiến nàng nằm trên giường, suốt một năm từ từ hồi phục, cuối cùng phúc lớn mệnh lớn từ từ đứng lên. Ngoại trừ vết sẹo nơi mi tâm, nàng chưa từng giải phẫu thẩm mỹ, thân thể nàng dần dần khôi phục lại trạng thái trước lúc bị thương.

Qua một năm điều dưỡng, coi như nàng trong họa có phúc, không chỉ khiến cho làn da càng thêm mềm mại, trắng nõn mà lại còn kết bạn được với người tài hoa hơn người, thiên vương siêu sao — Ôn Bác.

Con người Ôn Bác cũng như tên, ôn hòa nhã nhặn, bác học đa tài. Hắn có công ty điện ảnh và truyền hình riêng, là có danh tiếng trong làng sáng tác. Hắn tuần mỹ, cao lớn, là một ngôi sao thần tượng có quyền lực, hai người họ gặp nhau thì phải cảm ơn tai nạn xe đó.

Ôn Bác nói, hắn chưa từng xúi quẩy như thế, bóp kèn cả nửa ngày, cuối cùng vẫn là tông người khác đến bị thương, rồi còn hỏng xe. Nhưng cũng nhờ thế mà may mắn, bỏ lỡ máy bay, thoát được một kiếp nạn, bảo vệ tánh mạng, cuối cùng còn nhặt được một mỹ nhân thiên tiên làm bằng hữu.

Cũng vì Ôn Bác, mà cuộc sống không có phương hướng của nàng lại phát triển theo hướng khác. Đời người chính là như thế, dự định không thể cản nổi những thay đổi trong cuộc sống, nếu mọi chuyện đều có thể tiên đoán trước thì chẳng có ba từ “ngoài ý muốn”

Giống như cuộc đời nàng, nàng cho đến nay cũng chưa từng muốn dây dưa với Tề Lăng, không ngờ đến cuối cùng vẫn bị hắn làm cho rối loạn. Kế hoạch trong tương lai của nàng chính là trở thành người dẫn chương trình trụ cột tài năng, sống trong căn phòng xinh đẹp, có xe riêng, hưởng thụ sung sướng, hiện tại nàng đã có mọi thứ; nàng không phải nhà lãnh đạo, cũng chẳng phải thiên tài, đánh chết nàng cũng không ngờ mình lại thành ngôi sao giải trí, nàng mỗi ngày khổ luyện tiếng Nga không phải để giao tiếp với người nga, mà là để hát bài “tình yêu vĩnh hằng”

Năm năm qua, Ôn Bác vẫn toàn tâm bảo hộ nàng, Mỹ Mỹ cảm kích mười phần, nếu không có Ôn Bác, cũng không có nàng của hôm nay. Nàng hiểu tấm lòng của Ôn Bác, nhưng nàng không có dũng khí thử yêu lần nữa, càng không có dũng khí không có tư cách nhận tình yêu của hắn, không biết làm sao báo đáp.

Năm năm qua, lòng nàng tĩnh lặng không hề nổi sóng. Nàng thừa nhận nàng hận Tề Lăng lừa gạt, đùa giỡn nhưng không thể phủ nhận nàng không quên được hắn, không thể quên được nam nhân đã mang lại cho nàng những cảm xúc hỉ nộ ái ố.

Không còn người đàn ông nào có thể khiến nàng cảm động như Tề Lăng, không còn ai so với Tề Lăng vừa báo đạo vừa độc tài như hắn có thể khiến nàng đau lòng.

Trải qua nhiều năm tu luyện, nàng đã học được cách che dấu cảm xúc; đối mặt với những thứ đã qua, trở lại thành phổ biến thuộc kia, nàng không thể dễ dàng che dấu nội tâm yếu ớt. Nếu thật sự đối mặt với hắn, nàng làm sao ngụy trang bản thân, làm sao trở nên kiên cường?

Có câu: “Đời người cũng giống như một ly trà, không thể đắng cả đời người, nhưng cũng phải đắng một lúc”, cuộc đời của nàng cũng chưa tới mức đau tận cam lai!

18. Chương 18

Tuy là chủ nhật, nhưng cuộc sống Tề Lăng trước sau như một. Bây giờ, cuộc sống của hắn ngoại trừ làm việc, ăn uống rồi ngủ thì theo lời Đường Phiền, hắn chính là kẻ nhàm chán nhất. Đường như trên thế giới này, không còn có ai khiến hắn hứng thú, cả thể thay đổi gương mặt vô cảm của hắn.

Cả ngày, Tề Lăng làm đi ;àm lại những việc hàng năm vẫn làm, không phải bơi lội trong hồ, thì cũng xem tin tức, xem phương án, lâu lâu cùng bạn bè ra ngoài vui chơi, nhưng cơ hội như vậy cũng chẳng nhiều. Tề Lăng biết không thể cứ sống độc thân, nhưng thời cơ chưa tới, tạm thời hắn không thể ngừng nhớ Mỹ Mỹ, cũng chưa gặp được người con gái nào khiến hắn động tâm, hắn bây giờ “thà thiếu không ầu”.

Chán chường cầm lấy tờ báo lật xem liền cảm thấy bụng đói kêu lên, vừa định nhất điện thoại kêu bữa tối thì tiếng chuông cửa vang lên.

“Chào anh họ...”- Đường Phiền nhìn thấy bộ dạng lẳng nhăng của Tề Lăng, liền lắc lắc bữa tối trong tay, tự mình đi vào phòng.

“Hai người... sao lại rảnh tới đây?”- Tề Lăng thấy Hải Lỗi và Đường Phiền tề tụ đông đủ, không khỏi cảm thấy kì lạ. Hiếm Khi, hai vị đại ân nhân cùng rảnh rang chạy tới chăm lo cho hắn.

“Anh nghĩ rằng bọn ta muốn tới sao!! Không phải sợ anh trong lòng lẫn quẩn.... không ngại ngàn dặm xa xôi điện thoại về kêu Lai Đặc tự giải quyết công việc..cho nên mới rảnh tới đây?”- Đường Phiền nhiên anh họ, một bên đặt đồ ăn lên bàn, sau đó ngồi xuống ghế sofa, về mặt ủy khuất nói.

“Vừa hay mình cũng rảnh, nên tới góp vui!! Lâu lâu tụ họp mà!”- Chu Hải Lỗi coi nó như nhà mình đi đến quầy bar cầm lấy chai bia, rồi giải thích.

“Đúng lúc, ta đang đói gần chết”- Tề Lăng không hề giận liếc nhìn em họ, kể từ khi nào hắn không biết lớn nhỏ như thế, có chút gì của phận làm em không? Nói xong, Tề Lăng ngồi xuống ghế, cầm lấy thức ăn hưởng thụ mỹ thực.

Ba người vừa ăn cơm vừa uống rượu, vừa trò chuyện. Cái gọi là “Ra trận không rời binh tướng, đành hổ không rời huynh đệ, tuy Tề Lăng và Đường Phiền không hợp nhau, cả ngày chít chít méo mó, gặp chuyện cả hai đều cùng có ý tưởng đen tối; Hải Lỗi thì không còn cần nói tới, tình anh em giữa ba người bọn họ có thể sánh bằng ba huynh đệ ở “Đào Viên kết nghĩa”.

Sau khi ăn cơm chiều, dọn dẹp xong, Tề Lăng cầm lấy tờ báo thương mại tiếp tục đọc, Đường Phiền cùng Hải Lỗi cảm thấy vô vị, cũng thuận tay cầm lấy quyển tạp chí mới mua lật xem.

“Em nói anh này, Đại Chu anh có phiền không? Một năm xem suốt mấy con số kí hiệu đó mắt anh không hoa lên sao? Thư giãn đi... nhìn đi có rất nhiều mỹ nữ, ít nhất còn có cả cảnh đẹp”- Đường Phiền một bên lật quyển tạp chí có hình mỹ nữ, vẫn không quên mở miệng giễu cợt Tề Lăng.

“Người không nói lời nào không ai nói người cầm đầu”- Tề Lăng nâng đôi mắt lạnh như băng trừng trừng nhìn Đường Phiền, sau đó thu mắt lại tiếp tục cúi xuống.

Chu Hải Lỗi nhìn hai anh em đầu vô mồm, giống như đang trở lại thời đại học vui vẻ, nhưng chỉ cười không nói.

“Oa, đẹp quá, trên thế giới này... làm sao có... nữ nhân quyến rũ như thế.”- Đường Phiền nhìn vào ảnh chụp trên tạp chí Bát Quái, trái tim không nhịn được run lên, không hổ là thần tượng của hắn vừa quyến rũ, vừa mê hoặc.

“Trời ạ, nếu thật có được giai nhân này... táng gia bại sản ta cũng chịu..”- Đường Phiền vừa nhìn tạp chí Bát Quái vừa nhịn không được buông lời khen, thì thầm tự nói.

Nhìn biểu tình này của hắn Chu Hải Lỗi không nhịn được cười, Đường Phiền này đúng là đã bị mê hoặc, nửa năm nay mỗi lần nhìn thấy ảnh chụp nữ nhân đó liền như kẻ say mất cả hồn vía.

Nghe thấy Đường Phiền nói vậy, Tề Lăng chỉ cười nhạt, nhịn không được ngẩng đầu liếc nhìn hắn.

“Mê hoặc lòng người... mê hoặc lòng người... Mị Tâm... Mị Tâm rất đẹp”- Đường Phiền nhìn tạp chí không kiềm được tự nói, dáng vẻ say mê mang theo chút háo sắc.

“Người... lại phát điên gì thế?”- Nhìn thấy biểu tình của Đường Phiền, nghe Đường Phiền nói nhỏ, Tề Lăng nhịn không được nhún mày, tức giận nói. Những lời Đường Phiền nói khiến hắn nổi cả da gà.

“Lăng, cậu đừng quan tâm hắn, hắn thậm chí một tiểu minh tinh... không có việc gì đâu..”- Chu Hải Lỗi nhìn Tề Lăng, lại nhìn Đường Phiền, hảo tâm giúp hắn giải thích.

“Một tiểu minh tinh đang cho người kêu la như quỷ thế sao? Giống như chưa từng thấy qua phụ nữ vậy!! Cái loại nữ nhân này... người không sợ xấu mặt sao..”- Tề Lăng khinh bỉ nói, đối với ngôi sao trong thế giới giải trí, hắn từ trước đến giờ chẳng có hảo cảm, loại nữ nhân này từ trước đến nay hắn luôn khinh thường.

“Anh họ à, đừng có mang theo thành kiến như vậy... nữ nhân này trong thế giới giải trí, ai cũng biết, tên là Mị Tâm, gần hai năm nay luôn được hàng tỉ người trên mạng bầu chọn là nữ minh tinh gợi cảm nhất Châu Á, 99% nam nhân bình thường đều muốn cô ấy trở thành tình nhân. Gương mặt hoàn mỹ, dáng người như yêu nữ, ánh mắt câu hồn, đặc biệt tạo cho người ta ấn tượng đặc biệt, khiến người khác tinh thần rối loạn, nhiệt huyết sôi trào... những lời của anh mà để fan của cô ấy nghe được thì sẽ náo động cho coi”- Đường Phiền nhìn anh họ, khoa trương nói.

“Chỉ có người vô vị rảnh rỗi mới đi thích phụ nữ đẹp, hào nhoáng bên ngoài..”- Tề Lăng nhin không được nói móc hần. Nữ nhân trong làng giải trí xinh đẹp thì nhiều, hần cũng không biết Mị Tâm có gì đặc biệt, nữ nhân càng xinh đẹp sợ là càng không biết giữ thân.

“Anh họ, anh đừng đã kích em nữa được hay không? Hảo, em hôm nay không để cho anh nói Mị Tâm như vậy. Anh đừng coi thường Mị Tâm, hai năm nay, cô ấy nữ minh tinh xuyên hồng, nghe nói ra không ít đĩa nhạc, đĩa nào cũng đại thắng, nàng ở Hân Quốc phát triển sự nghiệp, dạo gần đây mới về nước. Sự xinh đẹp gợi cảm của nàng khiến vô số nam nhân điên cuồng, nghe nói có người mê nhạc chỉ vì muốn nhìn thấy mặt cô ấy mà đợi dưới dầu suốt bảy ngày không rời đi, thiếu chút nữa là chết vì đói, sau đó đưa vào bệnh viện.. buổi biểu diễn của nàng thì khỏi nói, hàng trăm vệ sĩ quay quanh cô ấy.. ngăn không cho những kẻ mê nhạc tới phát điên đến gần...”

Nhìn Tề Lăng không chút hào hứng, Đường Phiền càng lúc càng không tin Tề Lăng như thế, ra sức giải thích.

“Đặc biệt hơn, Mị Tâm rất thần bí, cũng rất phóng khoáng, cô ấy cho tới bây giờ chỉ làm việc chứ chưa từng tham dự tiệc, khiến rất nhiều tổng tài càng hứng thú muốn mời nàng đến để quang vinh. Ngay cả xí nghiệp Lâm Thị, lão tổng Lâm Thụy Thiên cũng không ngoại lệ. Nghe nói, hần ta dù tướng mạo xấu xí, nhưng rất cao ngạo, tự phụ, đối với phụ nữ rất hào phóng, biệt thự khu nhà cao cấp, kim cương châu báu cũng không hề ngại, cho nên nữ nhân đều vây lại, các ngôi sao rất thích. Nghe nói ca sĩ Lisa cũng do một tay hần nâng đỡ. Thậm chí nhiều mỹ nữ ngôi sao còn chủ động yêu thương nhưng nhớ, nhưng bị hần ta không hề nể mặt mắng cút ra ngoài, nói gì. “Đối với loại phụ nữ ai cũng có thể lấy làm chồng ta không có hứng thú...” có thể thấy hần đối với phụ nữ yêu cầu rất cao. Nhưng hiện tại, ai cũng biết, Lâm tổng nhiều lần mời Mị Tâm, công bố chỉ cần nàng đưa ra điều kiện, muốn bầu trời ánh trăng hần cũng sẽ làm được, thậm chí nếu Mị Tâm nguyện ý, hần sẽ chấp nhận làm bạn cả đời của nàng, đáng tiếc Mị Tâm lại chưa từng ra mặt trả lời..”- Nói đến đây, Đường Phiền cũng bội phục Mị Tâm, ở nơi hang bần vẫn còn có thể sống được như vậy.

“Như vậy so với đám phụ nữ bốc đồng kia, cô ta còn sống đến bây giờ tính ra cũng may mắn”- Tề Lăng nghe Đường Phiền miếu tả, không lưu tâm bổ sung thêm một câu.

“Anh không nghe nói sao? Phụ nữ thất thường nhất định sao lưng có nam nhân rất sủng nàng!! Mị Tâm chưa bao giờ dự tiệc, chỉ trừ bỏ Thiên vương Ôn Bác. Ôn Bác chuyện xấu quả nhiên không ít, nhưng chưa bao giờ chính miện thừa nhận phụ nữ, chỉ có đối với Mị Tâm, hần công bố là người quan trọng nhất. Có nam nhân nào lại để nữ nhân của mình đi bồi nam nhân khác? Lại là một nữ nhân sắc nước hương trời có một không hai! Nếu ta là hần, ta nhất định đem Mị Tâm giấu trong nhà, nụ cười của nàng có thể khiến xương cốt nam nhân hóa thành tro.. Đáng tiếc cô ấy như Hằng Nga tiên nữ, mỹ lệ tinh khiết chỉ có thể nhìn không thể sờ. Anh nói xem, cô ấy xinh đẹp quyến rũ như thế chụp bao nhiêu ảnh thì bấy nhiêu ảnh sẽ bán hết”

“Đừng có khuếch đại như thế.. hàm lượng nguyên tố trong người người.. khi nào mới bình thường hã”- Đường Phiền thăm mền nữ nhân không nói, lại còn làm điệu bộ đàn bà. Tề Lăng không nhin được thốt lên.

“Haizz ta rốt cuộc vẫn là kẻ không bình thường? Nhưng anh nói thử xem... chuyện ta thích một nữ nhân quyến rũ là không bình thường... hay người từ hồi phổ thông vì một người con gái tự phong bế bản thân không chạm nữ nhân mới không bình thường”- Đường Phiền tức giận nhét tạp chí vào lòng Tề Lăng, lúc này mới phát hiện vẻ mặt hần lúc xanh lúc tím.

Hần đã chạm vào đại kị của Tề Lăng, từ năm năm trước khi Bộ Mỹ Mỹ biến mất không hiểu tại sao, nàng đã trở thành cấm kỵ trong lòng Tề Lăng. Nghe lời hần nói, Chu Hải Lỗi cũng bị dọa.

Trong phòng trở nên yên tĩnh, Chu Hải Lỗi và Đường Phiền đều cẩn trọng nhìn về phía Tề Lăng, không biết làm sao phá vỡ yên lặng. Đường Phiền hận không thể cắn đầu lưỡi chết đi!! Thật sự hần đối với Tề Lăng có chút áy náy, nếu năm đó hần không gây chuyện, thì Tề Lăng hôm nay có thay đổi một trăm tám mươi độ thế này không?

Tuy rằng không biết Bộ Mỹ Mỹ và Tề Lăng xảy ra chuyện gì, nhưng hần hiểu, Bộ Mỹ Mỹ đối với Tề Lăng hết sức đặc biệt, đặc biệt đến mức khiến Tề Lăng cả đời khó quên.

Tề Lăng không hề tức giận chỉ liếc mắt nhìn Đường Phiền, không phát hỏa cũng không nói gì, cầm lấy tạp chí lên xem, vừa nhìn thấy bức ảnh chụp cả người cứng ngắc, tay run rẩy, đứng lên.

Là nàng, đúng là nàng, Bộ Mỹ Mỹ!!

Nhìn ảnh chụp Mỹ Mỹ vẻ mặt dịu dàng, quyến rũ, trang phục hoa văn màu sắc phong tình, phối hợp cùng với những trang sức kim cương độc đáo, giống như một vị công chúa cao quý, vẻ đẹp tâm hồn đến nhan sắc đều khiến người ta say đắm. Nhưng gương mặt này, hần sợ rằng cả đời cũng không dám quên, hần đã từng nhìn thấy bộ dạng chân thật nhất của nàng, năm năm trước hần đã từng thấy sự mỹ lệ bị nàng che dấu rất kĩ.

Nhớ tới những chuyện năm năm trước, nhớ tới lời Đường Phiền nói, Tề Lăng tức giận vung tay, chén trà trên bàn rơi xuống, tiếng cốc vỡ thanh thúy vang lên phá vỡ không gian yên tĩnh, Hải Lỗi và Đường Phiền sợ tới mức đều rung lên.

“Anh họ... “- Nhìn thái độ tức giận khác thường của Tề Lăng, Đường Phiền cảm thấy khó hiểu liền gọi nhỏ.

Tề Lăng đứng dậy, không nói được lời nào đi đến phòng ngủ, đi được nửa đường đột nhiên nhớ tới gì đó liền quay đầu lại, lạnh lùng nhìn Đường Phiền, bá đạo cực điểm nói:

“Mặt kệ nàng là Mị Tâm cao ngạo, hay hằng nga trên trời; trong vòng nửa năm, người của nàng, lòng của nàng ta đều có được, ta sẽ tự tay lột mặt nạ nàng xuống.... Người tốt nhất đừng có bất cứ ảo tưởng nào với nàng!”- Hần sẽ làm nàng ném thử mùi vị bị người yêu vứt bỏ, hần sẽ tự tay hủy diệt nàng.

Năm năm qua, hần vì nàng sống không bằng chết, nàng lại cùng nam nhân khác vui vẻ? Hần sẽ không tha thứ cho nàng, những gì nàng gây ra cho hần, hần sẽ đòi lại gấp đôi. Chưa từng có nữ nhân nào lại đùa giỡn tình cảm hần như vậy, chưa từng!

“Lăng, cậu.”- Nhìn Tề Lăng vẻ mặt tuyệt hận, Chu Hải Lỗi và Đường Phiền đều cảm thấy giật mình, khẩn trương đứng lên. Chuyện gì vậy? Lúc này hần còn tỏ vẻ khinh bỉ, không hứng thú, sao bây giờ lại...?

“Không tin? Chúng ta ở đây đánh cược? Tiền đặt cược chính là... toàn bộ tập đoàn Kinh Đế!! Nếu ta thua.. ta sẽ nhường lại vì trí tổng tài, hai người ai cũng có thể làm!”- Tề Lăng mỉm cười lạnh lùng, nhìn vẻ mặt khó hiểu của hai người vô tình nói.

Nghe lời Tề Lăng nói, Đường Phiền và Chu Hải Lỗi trợn tròn mắt? Hần có biết hần đang nói gì không? Toàn bộ tập đoàn Kinh Đế? Hần điên rồi sao?

“Anh họ. Sao lại.... anh...”

“Ra ngoài đi... đừng quên đóng cửa!”

Đường Phiền vừa định hỏi Tề Lăng sao làm như vậy, đã Tề Lăng cả nửa ngày cũng chưa nói một câu, chỉ lạnh lùng liếc mắt ra lệnh tiễn khách sau đó đi vào phòng ngủ, cả người như Diêm La đến từ Địa Ngục, nhưng lại khiến người ta không rét mà run lên.

“Ta nhìn lầm sao...?”- Chu Hải Lỗi nhìn theo bóng Tề Lăng biến mất, nhin không được ngơ ngác hỏi Đường Phiền, hần chưa bao giờ thấy Tề Lăng đối với nữ nhân hứng thú như thế? Càng chưa từng nhìn thấy hần có phản ứng mạnh như thế.

Đường Phiền nhìn Hải Lỗi không nói gì, hần cũng khó hiểu.

đang 8 Hl Wu đây, đương nhiên càng không có nghe thấy tiếng chuông di động của mình đang vang lên.

Mặc cho tiếng chuông vang không ngừng, Mỹ Mỹ phút chốc dừng bước chân, ngơ ngác nhìn về phía xa xa trước mắt lóe sáng như ngọn đèn hải đăng. Đột nhiên một chiếc xe hơi không ngừng ẩn còi chạy như bay mà đến, bất chợt càng tiến gần về phía nàng, cùng ánh sáng chói mắt không ngừng lao vào, thân ảnh nàng bay lên chậm rãi rồi ngã xuống, bộ lễ phục màu lam cũng nhẹ nhàng phấp phới bay lên rồi lại hạ, đẹp như một đóa hoa màu lam đang rụng giữa trời....

19. Chương 19

“Mị Tâm, hai chữ này có được là do giữa ấn đường có một vết tích rất độc đáo khiến người ta ấn tượng sâu. Hai chữ Mị Tâm còn nói đến sự quyến rũ động lòng người, giỏi ca hát, giỏi nhảy múa, hành động xuất chúng gây không ít sự chú ý, chỉ một lần xuất hiện trên quảng cáo “Ái thượng Venus” nghiêm nhiên trở thành Minh Tinh. Một đóa phù dung xinh đẹp được nhiều người ngưỡng mộ, chỉ có thể hình dung nàng bằng bốn chữ quốc sắc thiên hương, đem nghệ danh sửa thành Mị Tâm, Mị hoặc lòng người. Nghe nói, năm năm trước Mị Tâm cùng Ôn Bác ra Hàn quốc tu nghiệp, chỉ trong vòng hai năm xuất hiện đã nhanh chóng trở thành Minh Tinh của cả ba giới..”

Tề Lăng nhìn nhìn tờ giới thiệu Mỹ Mỹ trong tay, nàng ngoái đầu lại nhìn mỉm cười đầy mê hoặc, hấn phần hận siết chặt tờ tạp chí trong tay. Nữ nhân chết tiệt, chỉ vì bên tên tiểu bạch mà bỏ rơi hấn chạy tới Hàn Quốc năm năm? Khó trách hấn dùng mọi cách vẫn không tìm thấy nàng.

“Ôn Bác là Thiên vương trong các ngôi sao thần tượng, là thiên tài sáng tác âm nhạc, được vô số cô gái chọn làm tình nhân trong mộng. Bao nhiêu ngôi sao, Model, thiên kim tiểu thư công khai theo đuổi, thậm chí cam nguyện bỏ lại tất cả chỉ cần làm phụ nữ của hấn. Nhưng Ôn Bác từ trước tới nay chỉ mỉm cười cảm kích không hề tỏ vẻ gì. Chỉ có đối với Mị Tâm, Ôn Bác che chở, bao nhiêu tiểu thư cầu mà không được, tất cả các tác phẩm của Ôn Bác đều là của Mị Tâm. Ôn Bác còn chính miệng thừa nhận “Mị Tâm là người quan trọng nhất của hấn”. Còn Mị Tâm, mặc dù không đáp lại nhưng cũng không ra mặt phủ nhận, mọi người ai cũng biết Mị Tâm đối với Ôn Bác rất kính nể, là người duy nhất nàng cùng xã giao.. đối với Ôn Bác có những đãi ngộ đặc biệt. Hai người có thể nói là nam tài nữ mao, hoàn toàn xứng đôi”

Tề Lăng mở laptop, lật xem ảnh chụp hai năm về trước của Mị Tâm cùng với tin tức của nàng, càng xem càng hận, càng xem càng phát hỏa. Ôn Bác kia đối với nàng quan trọng như thế sao? Vì hấn, nàng có thể bỏ qua mọi thứ? Vì hấn nàng có thể dắm đầu vào làng giải trí không chút hứng thú này? Vì hấn, nàng có thể bỏ rơi Tề Lăng này? Vì hấn, nàng có thể trở nên mỹ lệ như thế? Vì hấn, nàng có thể cự tuyệt, bỏ qua mọi nam nhân? Bao gồm cả hấn.

“Bộ Mỹ Mỹ, tôi sẽ khiến em hối hận cả đời. Lựa chọn một nam nhân không nên chọn... Em càng thương hấn, tôi lại càng muốn chia rẽ hai người. Lời em từng nói... em đều phải thực hiện.. cho dù trễ năm năm”

“Tôi thề, sẽ làm cho em đau khổ như tôi...”

Đóng laptop lại, hai mắt Tề Lăng đầy căm hờn, cũng tràn đầy băng giá. Năm năm dày vò, năm năm nhớ nhung, hấn chưa từng nghĩ năm năm sau kết quả lại như thế này, chưa từng có ai, không có chuyện gì làm hấn thấy thất bại, tuyệt vọng như thế!! Chưa từng có ai lại bình yên rời khỏi hấn như thế? Hấn tuyệt đối sẽ không tha thứ cho sự hư tình giả ý của nàng, sẽ không dễ dàng tha thứ cho sự phản bội của nàng.

“Kenvin, công bố với giới truyền thông, Tập đoàn Kinh Đế sẽ đầu tư vào công ty điện ảnh và truyền hình, đang tìm kiếm người hợp tác. Còn nữa, giúp ta điều tra tư liệu về người tên Ôn Bác..”- Tề Lăng gọi di động cho trợ lý giọng nói đầy lửa giận và sự đố kỵ.

..oOo...

Hôm nay là đêm “từ thiện cảm ơn” tập trung khá nhiều nghệ sĩ nổi tiếng, mở một bữa tiệc rượu lấy tên lưu Vân, mọi người đều mặc trang phục dự tiệc, mong muốn từ việc từ thiện này đánh bóng tên tuổi. Diễn viên nếu may mắn còn gặp được vài nhân vật nổi tiếng trong giới thượng lưu, hoặc các đạo diễn tên tuổi, nói không chừng có thể từ cá muối thành người, vinh quanh tột đỉnh. Nếu cùng những thương nhân kết bạn lại có thêm bạn bè quyền thế, nói không chừng sẽ thăng tiến rất nhanh, tài nguyên cuộn cuộn kéo đến.

Trong giới giải trí rất tin vào cáo gọi là “Mệnh trung chú định, nhân duyên hội ngộ”. Bởi vì trong ngành này, người so với năng lực quan trọng hơn. Không biết khi nào vận may buông xuống, mỹ nhân minh tinh nơi nào chẳng có, sẽ chẳng ngạc nhiên khi mẫu chốt là bản thân có được may mắn hay không.

Ai cũng biết ông trời không có khả năng quyết định mọi chuyện, nhưng không phải là toàn bộ, làng giải trí là minh chứng tốt nhất. Có lẽ người không có khí chất đặc biệt nhưng nếu đạo diễn muốn, nhìn ra được sự độc đáo tổ chất của người thì ngay cả thương nhân cũng tán thưởng. Ở đây, quan trọng là không sợ có

nhiều gương mặt, chẳng sợ không có danh tiếng, chỉ cần không bị lãng quên, thì nhất định có cơ hội may mắn như vậy.

Một thân Mỹ Mỹ mặc bộ lễ phục đen trắng đi cùng với Ôn Bác mặc đồ tây màu trắng tham dự tiệc, vừa xuất hiện đã gây xôn xao, tuần nam mỹ nữ chính là đây. Những người đã từng nhìn thấy dáng vẻ chân thật của Mỹ Mỹ thì không nói, nhưng ai chưa thấy lại không tự chủ hướng ánh mắt về nàng, sự xinh đẹp quyến rũ của nàng, phong tình vạn chủng khiến người ta bồng bênh.

“Trời, cô ấy không chỉ xinh đẹp thôi... mà còn gợi cảm”- Một nam tử đi ngang qua trước mặt Mỹ Mỹ, kiềm không được mở to hai mắt nhìn, chảy nước miếng nói. Rõ ràng, bộ lễ phục của Mỹ Mỹ rất đơn giản, thậm chí còn có chút bảo thủ, nhưng nam tử vẫn cảm thấy mơ màng. Hắn chưa từng thấy người nữ nhân nào có thể đẹp hơn cả trên báo chí, hắn chưa từng nữ nhân nào có dáng người hoàn mỹ đến mức làm hắn ảo tưởng.

Trừ khi không thể, Mỹ Mỹ cũng không muốn tham gia. Những thứ đã sớm trở thành trào lưu, sự tranh giành cầu xé lẫn nhau, những biệc tiệc rượu xã giao đối trá đối với nàng mà nói là điều khó khăn nhất. Nàng thật sự chán ghét ánh mắt ghê tởm của đàn ông chăm chú nhìn mình, chán ghét ánh mắt của nữ nhân nhìn nàng đầy hận thù. Nàng thà rằng quay về phòng luyện âm, đối mặt với ống kính còn hơn phải ở đây tiếp đãi những vật thể lạ từ đâu chạy tới xưng là bằng hữu.

Tề Lăng vừa đi vào bữa tiệc, đã bị cặp đôi Mỹ Mỹ và Ôn Bác đang khiêu vũ hấp dẫn. Nàng đứng là vật sáng, dù bị mọi người vây quanh, hắn chỉ có thể liếc mắt cũng nhìn thấy nàng. Quan sát hai người khiêu vũ thân mật dựa sát vào nhau, sắc mặt Tề Lăng lạnh như băng trông rất khó coi, xem ra lời đồn bên ngoài không hề giả, mối quan hệ của họ không đơn giản!! Hắn muốn xem, nàng như thế nào khước từ nam nhân khác.

Mỹ Mỹ vừa khiêu vũ vừa trò chuyện cùng Ôn Bác, nhưng đột nhiên nàng cảm thấy mắt rất lạ, giống như sắp có chuyện gì xấu xảy ra. Vì sao nàng cảm thấy có một ánh mắt rất đáng sợ nhìn chằm chằm mình, cảm giác vừa quen thuộc lại vừa sợ hãi?

“Sao vậy”- Phát hiện bước chân của Mỹ Mỹ có chút hỗn loạn, ngay cả người cũng cảm thấy khó chịu, Ôn Bác nhận không được hỏi.

“Không có gì... mắt hình như có chút không thoải mái”- Mỹ Mỹ không muốn bản thân tự tưởng tượng, lại càng không muốn Ôn Bác lo lắng, mỉm cười, dịu dàng đáp.

“Yên tâm, trừ anh ra, em có thể cự tuyệt lời khiêu vũ của ai cũng được.. càng không muốn em vì chuyện này mà không vui”- Ôn Bác biết Mỹ Mỹ luôn cố gắng thoát khỏi khiêu vũ, hắn phải dùng hết lời lẽ mới có thể kéo nàng tiến vào. Nghĩ đến nàng không quen những buổi tiệc rượu, Ôn Bác muốn đùa vui để nàng bớt khấn trương.

Có lẽ từ khi hắn đụng nàng, nàng đã dành một vị trí trong lòng hắn. Nửa năm nàng bị thương, hắn chiếu cố nàng như hình với bóng. Hắn biết nàng ghét ánh mắt chăm chú của đàn ông, không thích cùng nam nhân xa lạ đụng chạm, cho nên hắn không ép nàng đi xã giao, dù là bởi hắn, hắn cũng sẽ hỏi ý kiến nàng trước. Hắn không biết Mỹ Mỹ đã từng chịu tổn thương thể nào, nhưng hắn cảm giác nàng luôn trốn tránh tình cảm, gạt bỏ lòng tốt của nam nhân.

“Em không sao, anh cũng đa tâm quá, có thể cùng bạch mã vương tử khiêu vũ, không biết có bao nhiêu nữ nhân hâm mộ em chứ.”- Mỹ Mỹ nhìn Ôn Bác, cười cười nói, hắn đối với nàng quá nuông chiều.

“VẬY.. em có muốn trở nên đặc biệt hơn không?”- Nói xong, Ôn Bác đem Mỹ Mỹ kéo vào lòng, giả vờ thân mật.

Tề Lăng nhìn hai người không chớp mắt, ánh mắt phần hận đồ kị, hai tay nắm chặt run lên.

“Đừng loạn nữa.. em mệt rồi... đi Toilet một chút”- Không hờn giận nhìn chăm chú Ôn Bác, hắn sao lại nói đùa như thế chứ? Mỹ Mỹ đẩy Ôn Bác ra đi về phía Toilet.

“Cho dù anh là bạch mã vương tử của toàn bộ nữ nhân trên thế giới, nhưng cuối cùng vẫn không phải là của em...”- Nhìn bóng Mỹ Mỹ vội vàng rời đi, ánh mắt Ôn Bác hiện lên chút thất vọng làm người khác đau lòng.

Mỹ Mỹ trốn vào toilet điều chỉnh tâm trạng, sửa sang lại quần áo một chút rồi chậm rãi đi ra. Mỗi lần nhìn thấy bộ dạng trêu ghẹo của Ôn Bác, Mỹ Mỹ không biết làm sao, muốn cự tuyệt nhưng ngại không dám nói, cho nên mỗi lần chỉ biết trốn tránh.

Ra khỏi toilet, Mỹ Mỹ vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy bên cạnh hành lang một dáng người nghiêng nghiêng phóng khoáng tà mị. Bộ đồ tây màu đen bao lấy thân hình của hắn, áo trong màu trắng đối ngược lại làm tăng sự ngang tàng của hắn, năm năm không gặp, hắn càng lúc càng trở nên chín chắn, cũng rất quyến rũ luôn khiến người khác cảm thấy nguy hiểm.

Nhìn thấy dáng người quen thuộc, cả người Mỹ Mỹ run lên, trái tim điên cuồng nhảy dựng, nhưng lúc này Mỹ Mỹ che dấu rất tốt, coi như không có chuyện gì, trang bị cho bản thân đi về phía trước. Nàng cũng không nghĩ hắn hiện tại còn nhớ đến dáng vẻ quê mùa ngu ngốc của Bộ Mỹ Mỹ, cũng không cho rằng hiện tại Mị Tâm đủ sức hấp dẫn hắn. Hắn cùng nàng đều giống nhau, đối với ngành giải trí không có hứng thú, trực giác của nàng cho rằng hắn sẽ không nhận ra nàng, nàng cũng không muốn cùng hắn có liên quan.

Mỹ Mỹ ưỡn ngực, nghênh ngang đi qua người Tề Lăng, chỉ có chính nàng hiểu, lòng nàng đang hồi hộp đến mức nước miếng muốn trào ra ngoài.

Thấy Mỹ Mỹ đi ngang qua mình mà không hề có phản ứng, nổi hận trong lòng Tề Lăng càng sâu. Mỹ Mỹ cũng từng được xem là bạn thân của hắn, hắn lại không nhận ra nàng, quả thật rất thất vọng. Vừa đi chưa được hai bước, đã thấy tay mình bị giữ lại, Mỹ Mỹ dừng chân, xoay người lại, chỉ thấy vẻ mặt Tề Lăng không giận không hờn trừng mắt nhìn nàng.

“Tiên sinh!! Ngài không thấy làm như vậy đối với một cô gái là không hợp sao!? Buông tay!”- Mỹ Mỹ áp đi sự kích động nơi đáy lòng, cố gắng lạnh lùng nhìn về phía Tề Lăng, lễ phép nói, dùng hết sức lực rút tay về.

Nghe Mỹ Mỹ nói vậy, Tề Lăng lại càng nổi giận lôi đình, tiên sinh? Được, tốt lắm, nàng còn dám gọi hắn như thế? Không biết hắn? Được! Hắn sẽ giúp nàng nhớ tất cả. Tề Lăng tức giận kéo mạnh Mỹ Mỹ, thô bạo đẩy nàng vào tường đá, đem toàn bộ người ép lên nàng.

“Không hợp? Như thế nào mới gọi là hợp? Bộ Mỹ Mỹ?”- Tề Lăng nhìn gương mặt vạn phần quen thuộc trước mắt, vẻ mặt lạnh như băng không hờn không giận.

“Tôi... ngài nhớ lầm rồi, tôi là Mị Tâm... không phải”- Mỹ Mỹ không ngờ hắn còn nhớ rõ mình? Hơi thở nam tính mạnh mẽ bao lấy mình, đột nhiên nàng không biết ứng phó thế nào.

Lời nàng còn chưa nói xong, Tề Lăng tức giận chà đạp lên đôi môi mỹ hồng của nàng, không mang theo chút tình cảm. Nàng phủ nhận? Hắn sẽ giúp nàng khôi phục trí nhớ.

“Ngài làm gì vậy? Ngài còn như vậy, tôi sẽ la to...”- Mỹ Mỹ không thể tin được hắn lại làm càn, trước nơi đông người hôn nàng? Hắn chưa từng hỏi xem nàng có đồng ý hay không? Hắn khẳng định nàng là Mỹ Mỹ năm đó sao? Hiện tại nàng và quá khứ khác nhau một trời một vực.

“La đi, anh không ngại để em la to thêm một chút, tốt nhất em đem bạn trai của em lại đây.. càng nhiều người đến xem.. anh càng hứng thú”- Nhắc tới Ôn Bác, Tề Lăng càng thêm phát hỏa, tay liền xoa lấy bộ ngực sữa của nàng, cách một lớp quần áo vuốt ve, đôi môi không buông tha vai gáy, cả một mảng da thịt tùy ý để hắn càn.

“Ngài...”- Mỹ Mỹ tà ác nhìn Tề Lăng, vẻ mặt cam chịu, đành đẩy hắn ra, kêu cũng không dám cao, cứ như vậy bị hắn ăn hết, để cho hắn ăn hết đậu hũ, chiếm mọi tiện nghi. Trời biết, suốt năm năm qua, chưa từng có nam nhân nào dám đối xử với nàng như thế.

“Tề Lăng.. cầu xin anh.. đừng như thế”- Thấy Tề Lăng muốn làm càn xé đi nửa ống tay áo của nàng, một bên hôn lên bộ ngực sữa nàng, một bên không ngừng chạy dọc trên quần áo của nàng. Mỹ Mỹ rút cuộc đầu hàng trước, dáng vẻ hiện giờ của hắn, nàng cảm thấy rất xa lạ!! Nàng sợ hắn chuyện gì cũng dám làm!

“Nhớ ra anh rồi sao?”- Tề Lăng tức giận nhìn Mỹ Mỹ, tay kéo trang phục Mỹ Mỹ trở lại, đẩy nàng ra, vẻ mặt hắn lại lạnh như băng, cảm xúc mãnh liệt lúc nàng biến mất như chưa từng tồn tại.

“Anh...”- Mỹ Mỹ không dám tin nhìn Tề Lăng, hắn làm càn chẳng qua vì muốn nàng nhận ra hắn.

‘Bộ Mỹ Mỹ, em đúng là diễn viên trời sinh. Năm năm trước, tôi bị em lừa xoay vòng vòng, nghĩ em thật sự... thuần khiết, đẹp đẽ, rất đáng.. để yêu, là một cô gái tốt, thì ra em cũng chẳng qua... hư tình giả ý, giả vờ thanh cao, làm người khác ghê tởm!! Năm năm trước.. những gì em đã hứa... tôi đều nhớ... phải thực hiện cho bằng được.. người của em... lòng của em’- Tề Lăng nhìn Bộ Mỹ Mỹ, vẻ mặt khinh bỉ, vô tình nhọc mạ nàng.

Hắn nhất định sẽ khiến nàng nếm thử mùi vị bị người yêu bỏ rơi, nhất định sẽ khiến nàng trải qua những đau khổ mà hắn phải chịu.

Mỹ Mỹ nhìn vẻ mặt căm hận của Tề Lăng, có thể cảm nhận nỗi hận không chút che giấu của hắn, cùng sự quyết tâm ép buộc nàng? Vì sao? Sao hắn lại hận nàng? Là vì nàng rời đi hại hắn thua một ván bài sao? Hắn có nghĩ tới, từ đầu đến cuối, nàng mới là người bị hại, hắn dựa vào cái gì mà hận nàng? Người nên hận là nàng? Nếu không phải hắn vô tình xuất hiện, nàng làm sao lại như thế, làm sao xảy ra tai nạn xe, làm sao trở thành Mị Tâm như hôm nay? Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng, nhìn không được dùng tay sờ vết sẹo nơi mi tâm.

“Mặc kệ em là người thế nào, tôi sẽ khiến em ngoan ngoãn trở về bên tôi.. tôi sẽ cho cô cảm nhận được.. cái gì là đau khổ tuyệt vọng”- Tề Lăng nâng cằm Mỹ Mỹ lên, giọng nói u ám, như lời nguyền rủa của ma quỷ đánh vào lòng Mỹ Mỹ, nàng liền cảm thấy một nỗi đau thấu tâm can đang lan tỏa.

Bỏ qua vẻ mặt khiếp sợ, khó hiểu của Mỹ Mỹ, Tề Lăng hung hăng bỏ cằm nàng ra, sau sửa sang lại ống tay áo đi vào trong. Để lại Mỹ Mỹ trong lòng tràn đầy nghi hoặc, bối rối thật lâu sau đó vẫn không thể lấy lại bình tĩnh.

20. Chương 20

Nghe thấy những tiếng thì thầm chỉ trỏ, Mỹ Mỹ mới giật mình bừng tỉnh, tay ngượng ngùng điều chỉnh quần áo, lấy chiếc gương trong túi ra , sau đó mới cúi đầu đi ra ngoài.

Sự xuất hiện của Tề Lăng làm cho tâm tình Mỹ Mỹ cả tối đều lơ đãng. Sự tồn tại của hắn nàng làm sao có thể xem nhẹ, nhìn hắn tự nhiên cùng mọi người trò chuyện vui vẻ, lúc thì lãnh khốc không nói câu gì, Mỹ Mỹ giật mình phát hiện ra hắn lúc này rất xa lạ, hắn lạnh như băng, phần hận, vô li, hắn thay đổi đến kì lạ, chẳng lẽ mặt khác của hắn mà nàng chưa từng gặp qua.

Năm năm trước hắn rất bá đạo, nhưng vẫn không đến mức làm cho nàng kinh ngạc thế này. Hắn hiện tại đã trở nên chín chắn, tự tin ngang tàng, khéo miệng thỉnh thoảng nhếch lên ngạo nghễ mỉm cười là bằng chứng tốt nhất.

“Tiểu thư Mị Tâm, không biết tôi có vinh hạnh mời em một điệu nhảy không?”- Tề Lăng lễ độ đưa tay về phía Mỹ Mỹ, khéo miệng mỉm cười nhưng trong mắt lại không hề có, ngược lại mang theo chút đùa cợt.

“Thực xin lỗi, Mị Tâm chưa bao giờ nhận lời khiêu vũ”- Ôn Bác đứng bên cạnh Mỹ Mỹ tuần mỵ như thần thánh, Tề Lăng lại tao như như báo, cả hai đều ngửi ra mùi nguy hiểm, không đợi Mỹ Mỹ mở miệng cự tuyệt, hắn đã thay nàng cự tuyệt.

“Tôi mời cô ấy, anh có thể thay cô ấy ... quyết định sao?”- Tề Lăng hơi ngẩng đầu nhìn Ôn Bác, ánh mắt đầy địch ý, mang theo chút khinh thường, sau đó ánh mắt uy hiếp dời sang Mị Tâm, chờ đợi đáp án của nàng. Đây là lý do nàng cự tuyệt nam nhân sao? Trực tiếp cũng tốt.

Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng, giống như có thể đọc ra cảm xúc trong mắt hắn. Nàng dám khẳng định, nếu nàng cự tuyệt, hắn sẽ dùng tất cả những thủ đoạn ti bỉ nhất ép nàng vào khuôn khổ, cho đến khi đạt được mục đích mới thôi. Giống như năm đó, nàng cự tuyệt sự theo đuổi của hắn, chuyện hắn đã quyết sẽ không dễ dàng buông tay.

Ôn Bác quay đầu nhìn Mỹ Mỹ, tính bảo nàng không cần khách khí, đã thấy Mỹ Mỹ đặt một tay vào tay Tề Lăng. Vừa nhìn thấy thế, Ôn Bác kinh ngạc, những người từng si tâm vọng tưởng cũng kinh ngạc, thì ra còn có người làm cho nàng ngoại lệ?

Nhìn trên sàn nhảy hai bóng người thân thiết ôm lấy nhau, không ít người quen biết Tề Lãng cũng tròn mắt, tổng tài tập đoàn Kinh Đế không phải rất ghét nữ sắc sao? Nếu không ngay cả tiệc rượu cũng một mình tham dự? Nhưng nhìn thấy dáng vẻ thân mật ai dám nói Tề Lãng đối với Mị Tâm không hứng thú? Sợ lừa quỷ cũng không tin.

“Anh..”- Cảm giác cánh tay ngay eo càng siết chặt, bàn tay to cũng làm càn, Mỹ Mỹ nhịn không được tức giận mở to mắt, hấn ngay cả khiêu vũ cũng không để nàng yên? Không ăn đậu hũ của nàng hấn sẽ chết có phải không?

“Đừng trách anh không nhắc nhở em, hiện tại có rất nhiều đôi mắt nhìn chúng ta, nếu em muốn mọi người chăm chú hơn nữa thì cử động mạnh thêm một tí...”- Tề Lãng kéo Mỹ Mỹ lại gần, nhẹ giọng uy hiếp nàng, động tác trong tay chưa hề dừng lại.

“Anh cuối cùng muốn như thế nào?”- Mỹ Mỹ trừng mắt nhìn Tề Lãng, bắt lực hỏi. Biết rõ mọi người đang nhìn hấn còn dám trắng trợn như vậy? Chẳng lẽ hấn không để ý đến hình tượng bản thân sao? Nói như thế nào hấn cũng là người uy tín a!

“Anh đã nói rồi .. anh muốn em thực hiện lời hứa năm năm trước.. chỉ thuộc về mình anh.. duy nhất...”- Tề Lãng ôm lấy Mỹ Mỹ, tà ác nhìn chằm chằm nàng, giống như muốn đem tất cả xương cốt của nàng nuốt vào bụng.

“Nếu em cự tuyệt?”- Mỹ Mỹ không biết hấn lại muốn làm trò quỷ gì, cũng biết bản thân không phải đối thủ của hấn, nếu không hỏi chẳng lẽ nàng ngay cả quyền tự do cũng không có?

“Được thôi!! Vậy em cứ đợi mà xem... người đàn ông bên cạnh em ... bắt đầu xui xẻo!”- Tề Lãng cười lạnh nhìn Mỹ Mỹ, điệu bộ thần nhiên.

“Anh muốn làm gì?”- Nghe Tề Lãng nói vậy, Mỹ Mỹ hoảng sợ mở to hai mắt, nắm chặt quần áo, ngay cả câu hỏi nàng cũng đột ngột cao giọng.

Thấy thái độ khấn trương của Mỹ Mỹ, Tề Lãng lại nổi trận lôi đình, cánh tay ôm nàng lại không tự chủ dùng sức thêm.

“Chuyện này em không cần biết, nếu không muốn hấn ta xảy ra chuyện, em tốt nhất nên ngoan ngoãn nghe lời, không cần chống lại ý của anh. Cũng đừng nghĩ tới chuyện hồi hận, tốt nhất nhớ kỹ lời anh nói.... Có lẽ em cũng nên bắt đầu tìm hiểu về tập đoàn Kinh Đế đi”- Lạnh lùng nói xong, Tề Lãng đẩy Mỹ Mỹ ra khỏi lòng, xoay người rời khỏi sàn nhảy.

Nhìn bóng dáng Tề Lãng xa dần, Mỹ Mỹ cảm giác bản thân như đang bị trói chặt, không thể thoát khỏi lưới, dây trói quấn lấy nàng, nàng càng giãy dụa nó càng siết chặt, làm cho nàng ngay cả thở cũng bắt đầu khó khăn.

Năm năm trước, nàng không thể thoát khỏi dây dưa với hấn, kìm lòng không được yêu hấn sâu đậm, nàng không thể thoát đi cơn ác mộng do hấn tạo ra. Mỗi đêm ác mộng quay về lại thấm ứốt khấn; năm năm sau, cho dù nàng thành công lột xác thành Mị Tâm, chẳng lẽ vẫn không thể thoát khỏi sự độc chiếm của hấn, sự đùa giỡn của vận mệnh?

Hồn bay phách lạc trở về nhà, Mỹ Mỹ thay một bộ lễ phục ngắn nắp, tắm rửa đơn giản, rồi ôm laptop ngồi trên giường. Mở web ra nàng do dự cả nửa ngày cuối cùng đánh “Tập đoàn Kinh Đế” nhấn enter.

“Tập đoàn Kinh Đế là tập đoàn lớn nhất toàn cầu, là trung tâm sản xuất các sản phẩm công nghệ cao đa quốc gia, có thể tạo ra các thiết bị kỹ thuật cao tiên tiến, cùng với các nhân tài chuyên nghiệp. Tổng bộ của tập đoàn Kinh Đế ở Mỹ, sản nghiệp trải rộng khắp thế giới, nhiều đến mức không đếm hết. Mỗi trụ sở ở quốc gia đều độc lập, có tổng tài điều khiển, nghe nói tổng tài trên cả vạn người, tập đoàn Kinh Đế có bao nhiêu bí ẩn, còn phải nói...” (Có nổ quá ko???)

“nếu không có tập đoàn Kinh Đế, tivi không thể nhìn, máy tính không thể dùng, máy giặt không đúng giờ, nước không thể đun lên... bạn có thể tưởng tượng được không? Nếu không có tập đoàn Kinh Đế, cuộc sống của mọi người sẽ lui vào thời kỳ đồ đá!? Có thể nói, mọi thứ bạn đang sử dụng, phần nửa đều nằm trong tay tập đoàn Kinh Đế”

“Tin tức quan trọng — tập đoàn Kinh Đế dệt hoa thêu gấm, đầu tư cho hàng tiêu dùng nhiều nhất, thành công trong gia nhập liên minh LV’M, Hugo boss là hàng tiêu dùng được chờ đón nhiều nhất, cũng trở thành cổ đông lớn nhất...”

“Tin tức kinh người — tập đoàn Kinh Đế dưới sự dẫn dắt của tổng tài Tề Lăng, không ngừng phát triển, sản lượng công nghiệp so với cùng kì năm ngoái tăng 30%, cụ thể số lượng không ai biết, một số người nói đủ để mua một tiểu quốc cũng còn dư...”

“Theo tin tức nhỏ, tập đoàn Kinh Đế thu mua khách sạn Thế Kỷ chỉ vì tổng tài Tề Lăng thích thiết kế độ cao nơi này, dùng số tiền gấp 3 lần để mua nó không hề tiếc...”

“Theo mọi người nói gần đây.... Cổ phiếu của công ty Hyuga chuyên về kỹ thuật sinh khoa học đã sụt giảm trong lúc vô tình đã đắc tội tổng tài tập đoàn Kinh Đế. Cổ phiếu giảm mạnh khiến cho cổ đông khủng hoảng... xí nghiệp già dặn đứng vững 50 năm không hề ngã nay chỉ trong một đêm tuyên bố phá sản...”

“..”

Nhìn đồng tin tức trước mắt ngày càng mơ hồ, Mỹ Mỹ trợn tròn mắt, tập đoàn Kinh Đế lợi hại vậy sao? Nói thẳng ra nếu nó xảy ra chuyện kinh tế của cả thế giới đều bị ảnh hưởng? Tuy Tề Lăng năm năm trước mà nàng biết chỉ là công tử, là thiên chi kiêu tử hiếm có, nhưng không hề nghĩ lại may mắn như thế!! Khó trách hắn luôn bá đạo, luôn tự phụ, trừ bỏ sự thông minh kiêu ngạo, hắn còn có của cải chứ chẳng phải khoe khoang.

Nhìn những tin tức mấy năm giống thật lại giống giả, Mỹ Mỹ thà tin là có, chứ không thể tin là không, nàng không biết toàn bộ tài sản của Ôn Bác mà hắn vất vả gây dựng không dễ mà thành chỉ trong chốc lát bị hủy.

“Thiên gia tập đoàn Kinh Đế không gần nữ sắc, vô số thiên kim thực nữ phải bóp cổ tay...”-Nhìn tin tức, Mỹ Mỹ nhịn không được nở nụ cười? Không gần nữ sắc? Cui như chẳng có chút hiểu hắn, hắn sợ là không thể thiếu ấy chứ.

Năm năm trước, ngay cả sắc đẹp nàng như thế, hắn đều chẳng bỏ qua cơ hội ăn đậu hũ hắn làm sao có thể...? Nói hắn bắt bẻ thì có, nói hắn phong lưu vô tình nàng cũng tin, nói hắn không gần nữ sắc? Quả thật đậm rồng hang hổ, nhìn biểu hiện của hắn với nàng thì biết, nói hắn ai cũng cự không từ chối thì chuẩn xác hơn.

Hiểu biết càng nhìn, lòng Mỹ Mỹ càng hoang mang, nàng có một dự cảm rất mãnh liệt, lần này nàng không thể thoát khỏi yêu cầu của Tề Lăng. Giống như năm năm trước, chấp nhận hắn lại làm tổn thương nàng? Thật sự có thể thờ ơ cùng hắn tiếp tục trò chơi giả dối sao? Nàng không dám xác định.

Đóng laptop lại, Mỹ Mỹ lẳng lặng nằm trên giường, nghĩ tới những chuyện có thể xảy ra. Năm năm trước sự ra đi không từ giả của nàng đã khiến hắn giận, dù nàng mới là người bị tổn thương, nhưng hắn lại hận nàng. Nàng có dự cảm dù có chạy đến chân trời góc bể hắn cũng sẽ không từ thủ đoạn đem nàng đào ra!

Bình đến tường chắn, nước đến đất chặn, nàng biết đi đâu mà trốn hắn? Nếu không thể dùng cảm đối mặt, nàng sợ cả đời này cũng không thoát khỏi bóng ma của hắn.

Nghĩ thông suốt xong Mỹ Mỹ cảm thấy thoải mái hơn nhiều, không còn lo sợ vớ vẩn, quyết định đối mặt sự thật, tâm trạng ung dung, chậm rãi nhắm hai mắt lại. Đêm nay, nàng ngủ an ổn đến khác lạ.

oOo

“Mỹ Mỹ, là anh, anh ở công ty có chuyện quan trọng muốn thương lượng cùng em, em mau tới đây”- Ôn Bác cầm tờ báo trong tay lật xe, một bên gọi điện thoại về mặt hưng phấn kích động.

Không nghĩ tới tập đoàn Kinh Đế chen chân vào làng giải trí. Với tài lực của họ, công ty điện ảnh truyền hình của hắn sẽ nâng ột bậc, trực tiếp thăng cấp trở thành công ty điện ảnh chế tác truyền hình. Chuyện tập đoàn Kinh Đế mọi người đều biết, hắn phải nắm lấy cơ hội này, đề ra phương án quảng cáo, hắn tin tưởng tài hoa của bản thân, càng tin tưởng khả năng diễn xuất mười phần của Mỹ Mỹ.

“Thiên sứ mê hoặc” chủ đề này căn bản làm theo yêu cầu của Mỹ Mỹ, thử hỏi trên thế gian này còn nữ nhân nào với sự quyến rũ của nàng cao hơn? Ôn Bác tin tưởng nàng làm tốt Thiên sứ mê hoặc và “Thiên Thần

đá quý”

“Anh Bác, anh muốn tham gia cùng tập đoàn Kinh Đế?”- Mỹ Mỹ vừa nghe thấy kế hoạch của Ôn Bác, trong lòng dẫn đo xem ra lời Tề Lăng là thật? Hẳn thật sự đầu tư vào ngành giải trí? Tiến vài vòng xoay? Ôn Bác chẳng khác nào đang nhảy vào hổ lửa.

“Đương nhiên phải thế, có được sự đầu tư của tập đoàn Kinh Đế. Quả thật là cơ hội trời ban ai nỡ cự tuyệt? Một công ty có được sự ủng hộ của tập đoàn sẽ như hổ mọc thêm cánh. Tập đoàn Kinh Đế từ trước tới nay đều nổi danh khắc nghiệt, nghe nói số tiền cam kết lần này là rất lớn, chúng ta không biết có được hay không? Nội dung chủ đạo là Thiên Sứ mê hoặc và quảng cáo đá quý! Còn không biết chúng ta có thể kí kết hay không! – Nhất là lần này có rất nhiều công ty cạnh tranh, Ôn Bác có chút lo lắng.

“VẬY.... ý của anh muốn nói... không phải Tề... em nói là không phải do tập đoàn Kinh Đế quyết định sao?” Nghe thấy Ôn Bác nói vậy, Mỹ Mỹ đột nhiên thả lỏng, xem ra nàng suy nghĩ quá nhiều. Nếu nhắm vào Ôn Bác, hẳn là tất phải phải để cho nhiều người vậy làm vương chân vương tay!

“Mỹ Mỹ... em đang lo lắng gì vậy? Em ... không muốn giúp anh tham gia lần này sao?”- Ôn Bác cảm thấy Mỹ Mỹ rất lạ, lại không thể nói rõ.

“Nói gì vậy? Em làm sao có thể không giúp anh. Hiếm khi có ích cho anh như thế... anh tin tưởng em như thế... chỉ cần nói cho em biết nên làm thế nào là được”- Mỹ Mỹ nhìn Ôn Bác cười cười nói.

Thật ra trong lòng Mỹ Mỹ luôn bài xích không muốn liên quan đến tập đoàn Kinh Đế, nhưng nàng không muốn Ôn Bác thắc mắc quá nhiều, càng không muốn giải thích, cũng không thể chối cãi. Nghe giọng Ôn Bác, lần hợp tác này hẳn rất hi vọng, nàng cũng không muốn làm hắn mất hứng.

Năm năm tới, Ôn Bác vẫn ở bên cạnh chăm sóc nàng. Nhưng nàng cho tới bây giờ chưa từng hồi đáp, mối tình đầu với thiếu gia tập đoàn Kinh Đế— hiện giờ là Tề Lăng đã khiến nàng đau khổ. Ôn Bác sợ nàng không thoải mái, trừ những lúc vô tình hỏi, năm năm qua, hẳn chưa từng tra xét nàng, nàng cũng chưa từng đề cập tới. Không đề cập không có nghĩa là nàng đã quên mà vì nó đã khắc cốt ghi tâm.

21. Chương 21

Công ty điện ảnh và truyền hình Hồng Thụy là một trong nhữ công ty chế tác điện ảnh và truyền hình khá nổi tiếng, quy mô lớn, nhân tài xuất hiện lớp lớp, các ngôi sao xuất hiện từ đó cũng cảm thấy vinh quang. Nhưng rừng càng lớn, những con chim non lại càng bay xa. Mấy năm qua do trong quản lí có chút sơ sẩy, nên trong các lãnh tranh hợp đồng các công ty mới mọc lên nhanh chóng phát triển, điện ảnh Hồng Thụy và đài truyền hình Huy Hoàng không hề thua kém nhau.

Nhưng không thể phủ nhận, Hồng Thụy luôn có những thiết bị quay tiên tiến nhất, cách biên tập cắt nối kỹ thuật vẫn là ngọn cờ đi đầu, đây cũng là một trong những nguyên nhân tập đoàn Kinh Đế quyết định để họ tổ chức.

Có thể nói hôm nay Hồng Thụy rất náo nhiệt, không chỉ tập trung các đạo diễn nổi tiếng, mà các Thiên Vương quan trọng cũng đại giá quang lâm. Vì hôm nay không chỉ là ngày tập đoàn Kinh Đế giao thiệp với làng giải trí, là bữa thứ hình lớn, hơn nữa tổng tài Kinh Đế ngự giá thân chinh, mọi người ai cũng vì tò mò muốn gặp “Thiếu gia Kinh Đế”- Tề Lăng một nhật vật kiệt xuất nổi tiếng xa gần trên thương trường, một thiếu niên trong truyền thuyết cực kì tuần tú.

Tề Lăng mặc bộ âu phục màu đen của nhãn Hugo Boss rất tao nhã, hoàn mỹ xuất hiện trước mặt mọi người. AI cũng không thể tin được, nơi tập trung các mỹ nam mỹ nữ của Hồng Thụy mà khí thế của Tề Lăng vẫn không hề thua kém, khiến cho bất cứ ai cũng không dám khinh thường. Hẳn đẹp trai không thua gì siêu sao Thiên Hoàng, ngược lại khí chết quý phái, phong thái lạnh lùng, kiêu ngạo khiến cho những người đàn ông bình thường không thể sánh bằng, khí chất phi phàm của hắn đã ăn vào trong xương tủy.

“Kevin, thông báo những người đến thử kính đến địa điểm rút thăm, chuẩn bị, 30 phút sau bắt đầu!”

“Báo cho đoàn chuẩn bị”

“Báo cho nên viên đèn, thợ chụp ảnh, mỗi người vào vị trí làm việc của mình đi”

Tề Lãng đi đến bên phòng nghỉ, một bên là các quản lí các chủ quản đều rất trật tự làm việc của mình. Những người thấy hắn đi qua đều khom lưng cúi chào, vội vào bỏ đi. Từ đầu đến cuối sắc mặt Tề Lãng vẫn bình tĩnh, không chút dao động, giống như đang thảo luận về thời tiết hàng ngày.

Mọi người đứng ở hai bên mớ màn nhìn người đàn ông kiên nghị, tràn ngập mị lực trước mắt. Nam nhân biến mất sau cửa gỗ khắc hoa.

Sự xuất hiện của Mị Tâm cũng khiến ọi người xôn xao. Vẻ đẹp của nàng, sự quyến rũ của nàng khiến mọi đàn ông phải thần thốt, phụ nữ thầm than. Nàng như viên ngọc không thể chạm vào, chỉ cần ở cạnh nàng người sẽ đau và rất khó chịu.

Vừa thấy Mị Tâm sắc mặt Lisa liền tối lại. Hai năm trước, hai người cùng xuất hiện trong giới giải trí. Cả hai đều mỹ lệ đều rực rỡ, đều có khả năng diễn xuất chúng. Nhưng so với dung mạo của Mị Tâm nàng vẫn thua một bậc. Nàng ta không cần phơi bày tất cả sự quyến rũ độc đáo của mình, không những không làm cho nàng trở nên ảm đạm thất sắc ngược lại càng không giống người thường.

Có người phụ nữ nào lại sẵn lòng để lộ nhược điểm bản thân? Nhưng Mị Tâm nguyện ý. Vết sẹo ngay giữa mi tâm như được khắc tạo thành một thứ đồ trang sức hấp dẫn sự chú ý của mọi người, sự mê hoặc tràn ngập nhưng không mức cho phép. Giá trị của nàng không phải chỉ có nhiều đó, phong cách diễn tự nhiên tạo nên nét rất đặc biệt.

Hai năm qua, hai người không ngừng giao đấu, nhưng mỗi năm nữ thần may mắn đều chiếu cố Mị Tâm. Bất luận người ta xem xét ở mặt nào, nàng vẫn vượt lên Lisa dẫn đầu dù chỉ một khoảng rất nhỏ.

Nhưng như thế cũng không khiến Lisa từ bỏ- nàng là viên ngọc rực rỡ của Hồng Thụy!! Mị Tâm đâu dễ dàng lấy đi mọi hy vọng của nàng, con đường nghề nghiệp của nàng càng gồ ghề nàng sẽ càng phải đứng lên.

Nếu khoảng cách giữa hai người thật sự quá chênh lệch, nàng cũng không tới mức phần hận bất bình đến thế, chẳng qua chỉ là thua kém một chút, làm sao có thể nhịn được.

Hai năm qua, Mị Tâm như “Xứng bất ly đà, tiêu bất ly mệnh” cho dù là tin tức sự kiện gì. Phụ nữ gọi cảm nhất Châu Á lại là Mị Tâm đứng nhất, nàng đứng thứ hai; thậm chí kể cả lượng tiêu thụ đĩa nhạc, Mị Tâm là quán quân nàng là á quân; cùng một bộ lễ phục màu đen, Mị Tâm quyến rũ nàng thì bình thường. Ngay cả tuyển nhân vật chính cho quảng cáo đều là Mị Tâm còn nàng chỉ là dự bị. Nàng hận, nàng làm sao chấp nhận thua, vì sao vĩnh viễn nàng đều xếp sau Mị Tâm chứ?”

Xứng bất ly đà, Tiêu bất ly mệnh: Dùng để ví ối quan hệ mật thiết, không bao giờ rời xa nhau giữa 2 người. Tiêu và Mệnh ở đây chỉ 2 vị tướng của Dương Diên Chiêu(Dương lục lang) tên đầy đủ là Tiêu Tấn và Mạnh Lang, 2 người này là anh em kết nghĩa có quan hệ rất khăng khít, sau này cũng thường được dùng để nói về những người có quan hệ vững chắc, kiên định, cảm tình nồng hậu.

Tham khảo : [zhidao.baidu /question/214...ex=1'fr2=query](http://zhidao.baidu.com/question/214...ex=1'fr2=query)

→ Ở đây, ý chỉ nơi nào có Mị Tâm thì có Lisa. Nếu nói về tình cảm nồng hậu thì không phải.

Nàng thích Ôn Bác, nhưng Ôn Bác lại luôn hướng mắt về Mị Tâm, nàng chung tình, nhưng hắn thủy chung chỉ chú ý đến Mị Tâm; nàng khổ cực biết bao chỉ muốn dành được vai chính cho quảng cáo làm sao dễ dàng để Mị Tâm vượt mặt? Vì sao nàng ta cái gì cũng có hứng thú, cái gì cũng dành với nàng?

Mấy năm qua tranh giành gay gắt, giúp nàng nhận ra một đạo lí, nơi nào có Mị Tâm thì nàng vĩnh viễn chỉ là thứ đồ dự bị. Nàng thật sự rất ghét như thế.

Thấy trợ lí của Mị Tâm ôm một bộ lễ phục màu đỏ đi ngang qua phòng nghỉ, tim Lisa đập nhanh!! Không thể nào!! Khéo như vậy!! Ngay cả cách chọn màu sắc quần áo cũng giống nhau!! Cả hai người đều cùng dùng một màu, trong đầu Lisa nảy sinh một suy nghĩ tà ác.

Nhìn mọi người ở xa đầu lo chuẩn bị biểu diễn, Mỹ Mỹ trong lòng thầm tán thưởng. Mỗi một ý tưởng sáng tạo đều trải qua rất nhiều công đoạn, tỉ mỉ thiết kế, xem ra việc thử hình quảng cáo này so với truyền hình

trực tiếp còn đẹp hơn. Nhìn đạo diễn ở phía dưới không ngừng dặn dò, trong lòng Mỹ Mỹ sinh ra cảm giác khản trương.

Nghĩ đến việc chỉ còn hai người nữa là tới lượt mình, Mỹ Mỹ rời khỏi đó tính đi thay trang phục rồi chuẩn bị. Vừa bước vào phòng nghỉ, Mỹ Mỹ nhìn thấy lễ phục của mình bị ném ở trên sàn, một dự cảm không tốt nảy sinh.

Mỹ Mỹ nhanh chóng chạy tới, cầm lấy lễ phục đã bị nhàu nát, nhìn kỹ hơn, Mỹ Mỹ bắt đầu hoảng loạn, nhìn đồng hồ chỉ còn năm phút, nàng biết đi đâu kiếm ra bộ lễ phục phù hợp? quần áo của nàng số lượng đều rất hạn chế.

Mỹ Mỹ cầm lấy quần áo đã tàn tạ đi ra ngoài gọi điện, quay đầu lại, nhìn thấy Tề Lăng đứng ngoài cửa nhìn mình không nói câu nào.

Giương mắt nhìn bộ lễ phục trong tay Mỹ Mỹ bị hủy, Tề Lăng lạnh lùng cười, xoay người bỏ đi. Nhìn thấy Tề Lăng cười không hề có ý tốt, Mỹ Mỹ lạnh cả sống lưng, hắn nhìn thấy? Nhưng không hề quan tâm hỏi han? Đây phong thái của người làm quản lý sao? Hắn ... vẫn là muốn khiến nàng xấu mặt, muốn tìm cơ khiến nàng bị knockout.

Biết thời gian không còn kịp, Mỹ Mỹ vẫn đem bộ lễ phục mặc vào, nhìn lễ phục bị hủy, Mỹ Mỹ kéo làn váy rũ xuống, sau đó lấy đại một mảnh quần trước ngực, bên hôn che lấp đi da thịt bị lộ ra, rồi dùng kim băng cố định lại, tuy thoát nhìn hơn lộn xộn nhưng cũng còn tốt.

Đột ngột phát ý tưởng, Mỹ Mỹ đem những sợi tóc đã búi lên gọn ghẽ xoa ra, cố tình che dấu đi ấn kí ngay giữa mi gian, đem trang sức trên cổ xuống đeo vào mắt cá chân.

Nghe thấy tiếng chuông chuẩn bị, Mỹ Mỹ hít một hơi thật sâu đứng ra bên ngoài diễn.

Tiếng đạo diễn vừa hô to, ban giám khảo cũng đi vào. Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, không ngờ nàng thật có cách đem bộ lễ phục này sửa lại lại còn tạo ra cách diễn rất độc đáo gợi cảm. Mỹ Mỹ định đứng lên bình tĩnh giới thiệu thì lại bị Tề Lăng ngăn lại.

“Cô có thể đi, tôi không muốn “Trang sức Angle” lại đeo trên người một tên ăn mày! Cô quá coi rẻ tập đoàn Kinh Đế của chúng tôi.. không hề có thành ý hợp tác”

Nghe giọng nói châm chọc của Tề Lăng, ban giám khảo đều hoài nghi nhìn về phía hắn, sau đó hướng mắt về phía Mị Tâm đang đứng giữa sàn. Trời ạ, tuy nàng không xứng với hai chữ thiên sứ, nhưng cũng không giống khát cái! Giống như yêu nữ tràn ngập ma tính, là yêu tinh hấp dẫn linh hồn người khác, đẹp mắt, mê hoặc người.

Mỹ Mỹ trừng mắt nhìn Tề Lăng, vẻ mặt hờn giận, hắn nhìn thấy lễ phục của nàng bị hủy, bây giờ còn dám ném đá xuống giếng! Cố ý làm nàng khó xử.

“Tổng tài Tề ngài làm sao biết được... công chúa nghèo túng thì không thể là thiên thần quyến rũ người khác? Phải chăng là do ngài quá độc đoán?”

Nghe lời Mỹ Mỹ nói, mọi người đều bị nàng làm toát cả mồ hôi lạnh, đừng nói lúc này có người cầu xin, dù không hề quan hệ, dám nói với thiếu gia “tập đoàn Kinh đế” như thế nàng có ba đầu sáu tay cũng khó sống a?

Nghe giọng phản kích của Mỹ Mỹ, Tề Lăng mỉm cười, nàng vẫn là nàng, thông minh như trước, dũng cảm như trước, khiến hắn nhìn nàng bằng cặp mắt xưa.

Mọi người đều cảm thấy không khí xung quanh bất thường, đều chuẩn bị giúp Mị Tâm cầu xin, nhưng lời của Tề Lăng lại ngoài dự đoán.

“Vây giúp tôi mở rộng tầm mắt, thiên sứ nghèo túng làm sao thể hiện bản lĩnh mê hoặc của mình!”

“ nếu Tề Lăng đã không để tâm, như vậy không bằng nhắc tay mời thiên sứ nghèo túng này một bản tango được không!”- Nghe Tề Lăng đáp, Mỹ Mỹ lập tức nở nụ cười đưa ra yêu cầu.

Nàng chuẩn bị một bộ lễ phục màu đỏ, dự định diễn một người con gái mỹ lệ vừa mới kết hôn, trở về gia đình hạnh phúc của mình ôm ấp tình cảm, qua đó biểu đạt sự mê hoặc của trang sức trên người, với hàm

nghĩa. “Mỹ lệ yêu trang sức, nhờ có trang sức mà có mỹ lệ” đây là lời nàng muốn nhấn nhủ, hiện tại xem ra không thể được nữa.

Kevin kêu người chuẩn bị, thì Tề Lãng đột nhiên đứng lên, trước bao nhiêu người, hần tháo cúc áo bên bộ tây trang kéo Mỹ Mỹ ra giữa sàn diễn.

Mọi người thấy vậy đều choáng váng, hần không phải muốn đích thân lên diễn chứ!!

“Có thể bắt đầu chứ?”- Tề Lãng đi đến trước mặt Mỹ Mỹ, vẻ mặt nghiêm túc nói.

Mỹ Mỹ nhìn Tề Lãng, chứng thật, sau đó nhìn sang bên người thợ đàn nhẹ gập đầu, đặt tay vào tay Tề Lãng. Tiết tấu thanh thoát của điệu tango vang lên, Mỹ Mỹ cùng Tề Lãng khiêu vũ một màn nóng bỏng.

Giả dạng thành một mỹ nữ nóng bỏng, tinh quang bắn ra bốn phía, trên người Tề Lãng mặc bộ đồ đen của Itali, mỗi hành động đều tao nhã mê người, hai người phối hợp tựa hồ bạn nhảy lâu năm tâm ý tương thông, thành công trong sự thu hút ánh mắt của mọi người, ai ai cũng tập trung tinh thần, ngay cả thở cũng quên mất.

Mỹ Mỹ xoay tròn vẽ nên một bức tranh tango hoàn mỹ, lúc dừng lại còn dùng đôi môi đỏ mọng quyến rũ say sưa hôn lên chiếc nhẫn kim cương đeo trên ngón trỏ, thu hút ánh mắt của mọi người nhìn về điểm sáng.

Sau khi điệu nhảy chấm dứt, Tề Lãng thu hồi suy nghĩ, xoay người bỏ đi. Mọi người ai cũng say mê, không hề chớp mắt. Rất hoàn mỹ!! Hai người quả thật không chê vào đâu được. Hơn nữa mỗi động tác của nữ nhân đều rất cẩn trọng, bất luận là xoay đầu, lắc tay, hay cúi khễ rung, ánh mắt của nàng vẫn quét nhẹ qua những trang sức đeo trên người, khiến cho người khác không tự chỉ được đều cảm thấy trang sức trên người đầy mị lực, rực rỡ, chói mắt.

Angle, nhờ có nó, thiên sứ không hề nghèo túng, đây là biểu ngữ quảng cáo của Mỹ Mỹ, làm lộ rõ bản chất mê hoặc của thiên sứ, Mỹ Mỹ đã thành công trong việc chứng minh giá trị quan trọng của trang sức.

Đáp của ban giám khảo rất rõ, nhưng tay trong bút không dám đặt xuống, nóng bỏng nhìn về phía Tề Lãng, đợi kết quả của hần. Tề Lãng lạnh như băng nhìn Mỹ Mỹ, trầm tư hồi lâu, yên lặng cả nửa ngày, tay vỗ nhẹ theo điệu nhạc.

Nhìn kết quả trung bình, Mỹ Mỹ nở nụ cười, nhìn Tề Lãng cảm kích. Tề Lãng nhìn Mỹ Mỹ trong lòng dâng lên cảm xúc phức tạp, vẻ mặt lạnh lẽo xoay người đi ra ngoài. Mọi người không hẹn mà cùng nhìn về hần, cả ban giám khảo lẫn chủ quản đều nhìn thấy ông chủ rời đi, liền theo sát hần.

Nhìn kết quả, thân thể Lisa chấn động, mọi người đều xem đến cuối cùng, không thấy thú vị nữa liền gián tán. Tay Mỹ Mỹ buông lỏng quần áo, thông thả đi ra ngoài.

Đi đến nửa đường, Tề Lãng nhớ tới điều gì đó, liền dừng chân cởi bỏ bộ tây trang, cởi áo khoác ngoài màu đen, xoay người lại, nhìn thấy trên người Mỹ Mỹ đã phủ áo khoác màu trắng của đàn ông, vui vẻ cười nói với Ôn bác.

Tề Lãng hạ mắt, cảm hận siết chặt áo khoác. Cảm nhận có ánh mắt đang nhìn mình chăm chú, Mỹ Mỹ quay đầu lại, trùng hợp nhìn thấy đôi mắt lạnh như băng đầy hận ý của Tề Lãng.

Nhìn bàn tay của Tề Lãng siết chặt áo khoác, xoay người rời đi, trong lòng Mỹ Mỹ dâng lên cảm xúc khó nói, khiến cho nàng đau lòng cứ như vậy nhìn theo bóng Tề Lãng cho đến khi mất hần. :5p;Hl Wht:15.0pt;background: white;vertical-align:baseline>Bỏ qua vẻ mặt khiếp sợ, khó hiểu của Mỹ Mỹ, Tề Lãng hung hăng bỏ cảm nàng ra, sau sửa sang lại ống tay áo đi vào trong. Để lại Mỹ Mỹ trong lòng tràn đầy nghi hoặc, bối rối thật lâu sau đó vẫn không thể lấy lại bình tĩnh

22. Chương 22

Kể từ ngày hôm đó, Tề Lãng không còn xuất hiện trong cuộc sống Mỹ Mỹ, công ty điện ảnh và truyền hình của Ôn Bác đạt được “đầu tư” của tập đoàn Kinh đế, nhưng mọi hạng mục đầu tư đầu phải được Tề Lãng gập đầu mới thực hiện.

Tề Lãng vất vả từ phân nhánh công ty ở Pháp trở về, vừa ngồi lên xe đón hân đã vội vàng gọi cho Mỹ Mỹ. Bảy ngày không gặp, hân sợ hãi nàng sẽ biến mất như trước đây.

Tề Lãng miễn cưỡng cười khở, ngay cả bản thân hân hân cũng không hiểu, trên thế giới này nhiều phụ nữ như thế sao hân cứ phải khăng khăng thích nàng? Dù trải qua năm năm, hân chỉ đối với nàng một cảm giác duy nhất.

“Ồ đâu?”

Mỹ Mỹ vừa bắt điện thoại, đã nghe bên đầu dây kia truyền đến giọng nói quen thuộc, mang tính tra hỏi lại lạnh như băng. Mỹ Mỹ vẫn cố tình bài xích không muốn gặp hân, nhưng lại luôn muốn nghe thấy giọng hân. Tâm trạng buồn chán mấy ngày qua đã trở nên bình tĩnh ngay lập tức, cho dù cách nói chuyện không lễ độ khiến người ta chán ghét, nhưng nàng vẫn nở nụ cười.

“Em đang ở... khách sạn năm sao.. chụp quảng cáo”- Mỹ Mỹ báo cáo chi tiết, không bởi vì giọng điệu khó nghe của hân mà giận dữ.

“Khi nào thì xong?”- Nghe giọng Mỹ Mỹ, Tề Lãng nhắm hai mắt lại. Ngồi trên máy bay hân bắt đầu cảm thấy mệt mỏi.

“Không rõ nữa, kết thúc công việc... e rằng sẽ mất cả đêm”- Mỹ Mỹ nhìn quảng cáo chụp được một nửa, hai bên đang sửa chữa tìm đạo cụ, nguyên nhân vì đèn không đủ, quần áo không chuẩn, hóa trang không hiệu quả, từ nãy đến giờ sửa đi sửa lại đã hơn 20 lần, nói không chừng đến mười hai giờ đêm nay cũng chẳng xong.

“Mị Tâm, dẹp mọi chuyện qua một bên đi, cùng nhau ăn tối”

Ôn Bác đã kết thúc công việc hôm nay nên liền hỏi ý Mị Tâm, vừa đến trường quay liền thấy mọi người đang vội vàng đổi cảnh, lập tức cúi chào đạo diễn, muốn đón Mị Tâm cùng đi ăn tối.

Tề Lãng đang nhú mồm, giọng nói rõ ràng ôn nhu đầy nam tính, giọng của Ôn Bác truyền vào trong điện thoại khiến hân liền mở mắt.

“Mặc kệ em dùng cách gì, nửa giờ sau đến khách sạn Bắc Đảo phòng 2501 gặp anh, trễ 1 phút thì em cứ đợi mà xem”- Tề Lãng tức giận nói xong liền tắt điện thoại, ra hiệu cho lái xe quay về khách sạn Bắc Đảo

Nghe bên điện thoại chỉ còn tiếng đô đô, Mỹ Mỹ im lặng không nói, chẳng phải đang trò chuyện vui vẻ lắm sao? Hân sao tự nhiên lại giận như thế còn cúp điện thoại?

Nhìn đồng hồ, sắp bảy giờ rồi, Mỹ Mỹ không dám kéo dài vội vã báo với Ôn Bác một tiếng, liền vội vàng thay quần áo chạy ngay ra ngoài. Ôn Bác còn đang muốn biết chuyện gì thì Mỹ Mỹ đã biến mất chẳng thấy đâu.

Không biết làm gì ngoài lắc đầu, hân đành viện cớ với đạo diễn, tuy Mỹ Mỹ thường xuyên mang đến cho người ta cảm giác cao ngạo, nhưng trên thực tế tiếp xúc với nàng đều rất tốt, nàng cũng chưa bao giờ kiêu căng, trừ khi thật sự gặp người rất ghét. Trong giới diễn viên, danh tiếng của nàng không hề ngoa, lúc này mà lo lắng quả là hiếm thấy.

Ai, hân ôm mộng muốn hẹn nàng đi ăn tối vẫn chưa kịp mở lời Mỹ Mỹ đã bỏ đi, lại còn phui mông để lại đồng công việc cho hân.

oOo

Mỹ Mỹ đi không ngừng tới chỗ hẹn vậy mà vẫn trễ, điều chỉnh lại hô hấp, Mỹ Mỹ ấn chuông cửa.

“Đủ rồi? Nghe không hiểu tiếng người hay sao?”- Tề Lãng tưởng rằng lại là tên phục vụ chết tiệt nào đó chạy tới không khỏi nóng giận mở cửa một cái rầm. Hân nghĩ ngợi chưa đến một giờ mà đã có năm sáu tên phục vụ đi tới, rốt cuộc có muốn để hân yên không?

Nhìn dáng vẻ nóng giận của Tề Lãng, Mỹ Mỹ sững sờ đứng ngay cửa, vẻ mặt luống cuống, hân thật sự ăn phải hỏa dược à? Nàng chẳng lẽ lại còn thúc roi vào mông ngựa.

Nhìn mỹ nhân đứng ở cửa, Tề Lăng liền duỗi tay kéo Mỹ Mỹ đi vào, cửa liền đóng sầm lại, đem nàng áp lên trên cửa, bá đạo ôm lấy nàng, cuồng nhiệt mà hôn trút hết nỗi giận trong lòng.

Cảm thấy lực đạo của Tề Lăng không hề buông lỏng, Mỹ Mỹ không dám động dậy, không dám nhúc nhích để mặc hắn làm bậy. Nhận thấy thể thể mềm mại có chút trúc trắc, cứng ngắc, Tề Lăng đẩy Mỹ Mỹ ra, thích thú xoay người ngồi xuống ghế sofa.

Mỹ Mỹ nhìn thấy Tề Lăng đột nhiên không vui thu tay bỏ đi, từ lúc vào đây nàng chẳng nói câu nào không biết vì sao lại dắc tội hắn. Tay kéo dây nịt y bị Tề Lăng hạ xuống lên vai, sau đó cài lại nút áo đã bị hắn cưỡng ép tháo ra, rồi theo hắn đi vào trong.

Tề Lăng ngồi trên ghế sofa, nhìn về mặt ửng đỏ của Mỹ Mỹ, lấy một ly rượu vang uống sạch. Lập tức thu hồi ánh mắt tham lam của mình, hắn đưa cho nàng đôi đũa, không hề nhìn tới nàng cúi đầu xuống ăn.

Mỹ Mỹ thấy Tề Lăng không nói lời nào, cũng không dám lên tiếng, im lặng ngồi một bên nhìn hắn.

“Em thích làm gì thì làm, nhưng có sự cho phép của anh em không được khỏi đây”- Sau khi đã no bụng, Tề Lăng nhìn sang Mỹ Mỹ đang thẫn thờ ngồi trên ghế sofa, ra lệnh cho nàng, bá đạo phân phó, đặt chiếc đũa sang một bên rồi đi tới bên giường.

Mỹ Mỹ trơ mắt nhìn Tề Lăng rửa mặt xong xuôi, rồi nằm xuống giường, nhưng đến cuối nàng vẫn không hiểu hắn gọi nàng tới đây làm gì? Nhìn trên bàn đầy những món ăn khá đơn giản, Mỹ Mỹ cầm lấy chiếc đũa từ từ ăn.

Cơm nước xong xuôi, dọn dẹp bàn, Tề Lăng vẫn nằm không hề nhúc nhích, Mỹ Mỹ kiềm lòng không được đi gần tới giường nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh, về mặt chán chứa tình cảm ngơ ngẩn nhìn hắn. Dáng vẻ lúc ngủ của hắn vẫn không đổi lông mày nhíu lại, Mỹ Mỹ vươn tay muốn xóa đi những điều không vui trên mặt hắn.

Chuyện gì đã xảy ra khiến cho hắn giận đến thế? Nhìn thấy Tề Lăng ngủ không thoải mái, trở mình, Mỹ Mỹ khẽ mỉm cười, hắn vẫn như năm năm trước, tùy hứng làm bậy! Có một gia đình tốt không về lại muốn ở khách sạn, còn nữa uy hiếp kêu nàng tới đây, chỉ vì nhìn hắn ngủ sao? Lúc này đây, sự có mặt của nàng là vô nghĩa, nhưng hắn vẫn bá đạo không để nàng bỏ đi.

Nhìn gói hành lý vẫn chưa mở đặt trên đầu giường, lại cúi đầu nhìn Tề Lăng mệt mỏi mơ màng ngủ say. Mỹ Mỹ đau lòng tự mình đắp chăn cho hắn, sau đó rón rén trở về nằm trên ghế sofa, khép mắt lại.

Có một câu nói, thích một người thì chỉ cần ở cùng nhau cũng thấy vui, yêu một người, dù không vui cũng muốn ở cùng nhau. Nhưng lời này có thể hình dung nên mối quan hệ mâu thuẫn phức tạp của Mỹ Mỹ và Tề Lăng lúc này.

Hôm sau trời vừa sáng, Tề Lăng theo thói quen dậy sớm tỉnh lại, một đêm ngủ ngon khiến cho tinh thần hắn phấn chấn cả trăm lần. Nhìn khung cảnh xung quanh có chút lạ lẫm, những việc xảy ra đêm qua bắt đầu hiện lên trong não. Mỹ Mỹ? Tề Lăng xoay người xuống giường muốn xem nàng còn ở đây không, đã thấy một dáng người gầy yếu nằm cuộn trên ghế sofa, ánh mắt hắn liền trở nên nhu hòa.

Nhẹ nhàng đi tới bên cạnh Mỹ Mỹ, Tề Lăng say sưa nhìn dáng vẻ say ngủ của nàng, tay đẩy những sợi tóc trên thái dương ra. Nhìn thấy nơi mi tâm của Mỹ Mỹ có vết sẹo, hắn khẽ đau lòng, tên nam nhân chết tiệt kia chăm sóc nàng thế nào vậy? Làm sao lại để nàng bị thương còn cả vết sẹo này nữa? Nhẹ nhàng di chuyển thân hình Mỹ Mỹ, Tề Lăng ôm lấy nàng đi đến giường.

Nhẹ nhàng kéo chăn đắp lên thân thể mềm mại mê hoặc, Tề Lăng xoay người chuẩn bị thay đổi, hắn không quên hôm nay có cuộc họp quan trọng hắn phải đến dự.

Mỹ Mỹ mở mắt ra, bản thân nằm trên giường xa lạ liền ngồi bật dậy, gương mặt nhìn Tề Lăng đang đứng trước kiếng điều chỉnh caravat, quần áo chỉnh tề. Mỹ Mỹ cứ ngồi ngây bên giường, ngơ ngẩn nhìn hắn. Cho đến khi nhìn thấy hắn khó chịu, Mỹ Mỹ mới đi xuống giường, tự tay chỉnh lại dùm hắn.

Nhìn dáng vẻ chăm chú tỉ mỉ của Mỹ Mỹ, Tề Lăng vươn tay giữ lấy eo nhỏ, ôm chặt nàng.

“Em...”- Ánh mắt Tề Lăng chấn động nhìn Mỹ Mỹ tỏ vẻ khó hiểu, thấy hắn vẫn không nhúc nhích ôm lấy mình, Mỹ Mỹ vươn tay ôm chặt lấy thân hình cương nghị ấm áp trước mắt.

“Từ hôm nay trở đi, công việc của em đều phải qua sự đồng ý của anh, nếu anh không thích em không được làm”- Hấn không biết Mỹ Mỹ trước kia từng được bao nhiêu nam ngôi sao ôm thế này, chụp ảnh quá lộ ngực, quảng cáo hờ lưng, MV, Tề Lãng không chấp nhất, nhưng hấn hy vọng mọi điều tốt đẹp của nàng chỉ thuộc về hấn.

Hấn không biết rằng Mỹ Mỹ từ trước đến nay vẫn chủ yếu là ca hát, quảng cáo, điện ảnh, rất ít xuất hiện trên tivi, cũng chưa từng cùng người đàn ông xa lạ nào chạm vào cơ thể, dù trong vũ hội nàng cũng chưa bao giờ nhận lời khiêu vũ cùng người lạ.

“Anh sao lại bảo đạo như vậy? Can thiệp vào công việc của em. Em không muốn”- Nghe Tề Lãng nói vậy, Mỹ Mỹ có chút giận

Thật ra trong lòng Mỹ Mỹ chỉ xem nghề này chỉ là nhất thời hứng thú, không phải là công việc lâu dài. Nghề được mọi người chú ý, không có được tự do không phải là điều nàng muốn. Nàng biết thanh xuân của nữ nhân là hữu hạn, cho nên nàng muốn lợi dụng cơ hội này tích góp tiền để sau này có cuộc sống tốt. Lúc này nàng vẫn chưa có ý định thu tay lại.

“Em nói lại lần nữa? Nếu em dám, anh lập tức sẽ khiến Ôn Bác rút lui...”- Tề Lãng tức giận nhìn Mỹ Mỹ, hai mắt mở to, kiên trì nói, mặc kệ trước kia thế nào, hấn hiện tại sẽ chú ý đến mọi việc nàng làm.

“Kevin, mở cuộc họp báo tuyên bố...”

“Được rồi Tề đại thiếu gia”- Nhìn thấy Tề Lãng rút di động, Mỹ Mỹ dùng tay che miệng hấn lại, phần hấn muốn thuyết phục hấn.

Nghe thấy cách gọi quen thuộc của Mỹ Mỹ, Tề Lãng như quay lại năm năm về trước, nhìn thấy dáng vẻ vừa giận vừa làm nũng rất đáng yêu của Mỹ Mỹ. Nhịn không được mở miệng cắn vào lòng bàn tay mềm mại của nàng, sự thỏa hiệp của nàng là vì hấn, tâm tình Tề Lãng liền tốt lên, cúp điện thoại, ôm chầm Mỹ Mỹ, tức giận hôn nàng.

Thấy Tề Lãng lúc thì dịu dàng, lúc thì vô lý uy hiếp nàng, khi lại hung hăng tính tình trẻ con đột nhiên hôn nàng, Mỹ Mỹ cũng không biết làm sao, mọi người đều nói “Lòng của phụ nữ như mò kim đáy biển”, hấn xem ra còn trở mặt nhanh hơn.

oOo

Từ lần sau đó, Mỹ Mỹ liền ý thức được, ở gần Tề Lãng giống như ở gần con mèo, lâu lâu phải vuốt ve nó thì mới bình yên mà sống qua.

Nhưng dù Mỹ Mỹ ngoan ngoãn phục tùng, Tề Lãng cũng luôn hỉ nộ vô thường, hay thay đổi, Mỹ Mỹ còn thường xuyên không biết mình làm sai chuyện gì, trước hết đành để hấn hung hăng trừng phạt đã.

Từ ngày gặp lại, trừ bỏ cửa cuối cùng, thân thể của nàng từ trên xuống dưới đều bị hấn thưởng hết. Điều khiến nàng khó hiểu là mỗi khi nàng nghĩ hấn sắp tiến thêm một bước thì hấn luôn ở giữa đường thẳng phanh lại, sau đó tức giận bỏ đi. Mỗi lần nhìn hấn như vậy, Mỹ Mỹ cũng buồn bực không biết hấn như thế là ý gì? Không thích sao còn hôn nàng? Hôn nàng thì lại tức giận.

Mỹ Mỹ đến cuối cùng vẫn không đoán ra suy nghĩ của Tề Lãng, thật cẩn thận ở chung với hấn. Mỹ Mỹ phát hiện, có lẽ nàng không hiểu hấn như trong tưởng tượng, bởi vì hấn luôn thay đổi thất thường, một khắc xuân phong ngay lập tức lại trở thành cuồng phong vũ bão.

23. Chương 23

“Mỹ Mỹ tối nay tám giờ theo anh đi dự tiệc, lát nữa anh qua đón em”- Tề Lãng một bên lật lật tấm thiệp, một bên gọi di động. Trước kia, hấn luôn đi một mình lần này hấn muốn có bạn.

“Anh tại sao không hỏi em có thể đi hay không?”- Vừa nghe giọng mệnh lệnh như mọi ngày của Tề Lãng, Mỹ Mỹ liền nhịn không được ưỡn khuỷu mở miệng. Thật ra nàng đâu phải bảo mẫu của hấn? Chẳng lẽ suốt hai mươi tư giờ phải đợi lệnh hầu hạ? Nàng chẳng lẽ không có công việc, không có bạn bè, không cảm thấy mệt, không có việc sao? Muốn tìm nàng thì gọi tới sao?

“Anh biết, nên anh đạ gọi cho Ôn Bác hủy bỏ tất cả hoạt động của em tối nay”- Nghe giọng nói oán giận của Mỹ Mỹ, Tề Lãng trả lời.

“Anh?? Em đêm nay không có việc! nhưng cũng không kịp chuẩn bị!”- Biết Tề Lãng có thể một tay che trời, nhưng nàng không muốn thuận theo ý hắn, tức giận nói lại.

“Muốn anh cùng em đi chọn lễ phục hay trang sức? Hay muốn anh phái người qua đưa em đi”- Nghe giọng nói dỗi hờn của Mỹ Mỹ, Tề Lãng nở nụ cười, biết nàng chính là cố tình không thuận theo, nên muốn giúp nàng thoải mái.

“Anh?! Em tự chuẩn bị, hy vọng Tề đại thiếu gia lần sau có thể trước khi làm thì nên hỏi ý kiến của người khác”- Vừa nghĩ đến Tề Lãng tự dàn xếp, Mỹ Mỹ liền tức giận, hắn biết rõ nàng chưa bao giờ đi xáo giao nên cố ý làm nàng khó xử.

“haha, lần sau.. anh sẽ tận lực... đêm đó thấy...”- Nghe giọng Mỹ Mỹ, Tề Lãng có thể tưởng tượng ra dáng vẻ chu môi bất mãn, nhin không được cười phá lên.

Nghe giọng Tề Lãng cười to, Mỹ Mỹ nghiêng răng nghiêng lợi nói “gấp lại”, làm cái mắt quỷ rồi tắt điện thoại.

Mỹ Mỹ vọt vào tắm rửa, sau đó đi bên cạnh tủ quần áo lựa lễ phục. Nhìn những ngăn tủ đầy lễ phục đủ mọi kiểu dáng, sắc màu rực rỡ, Mỹ Mỹ lại không biết nên chọn ra sao. Bình thường khi cần, họ luôn chọn trước sau đó sửa lại đôi chút, chỉ có như thế cùng một bộ lễ phục nhưng có thể sử dụng nhiều lần, không lãng phí.

Đột nhiên Mỹ Mỹ liếc nhìn xuống đáy ngăn tủ, quần áo được che lại bởi nắp hộp, khom người, Mỹ Mỹ lấy lễ phục ra, đáy mắt không nén khỏi đau thương. Đây là lần đầu tiên nàng có được CHRISTIAN DIOR, nhưng chưa từng mặc vào, năm năm trước nàng vì hắn mà chọn, vì hắn mà không chạm vào.

Lấy ra, Mỹ Mỹ đo đo trên người. Tuy rằng năm năm qua, tuy lễ phục có hình thức đơn giản nhưng vẫn rực rỡ, không hề có chút lỗi thời. Trên bàn trang điểm, vòng tai lóe sang, dáng người lung linh, phối hợp cùng với bộ lễ phục màu xanh, trước kiếng Mỹ Mỹ như một nữ thần lãnh diễm cao quý, chỉ có thể xa xa đứng nhìn không thể chạm.

KHi Mỹ Mỹ trang điểm lên cực kì tao nhã xuất hiện trước mặt Tề Lãng, tâm của hắn như bị đánh trúng. Nàng đứng là ngôi sao trời sinh, vừa quyến rũ lại sinh đẹp, lại thuần khiết tự nhiên nhưng cũng cao ngạo khiến hắn kinh diễm, làm hắn khiếp sợ.

Đi nhanh tới Mỹ Mỹ, Tề Lãng vòng tay trên eo nhỏ của nàng, vuốt ve làn da thịt trơn bong như tơ, khi không lại phạt hôn nàng.

“Em có thể đừng như vậy.. hấp dẫn người khác không?”- Tề Lãng một bên vuốt ve eo nhỏ của nàng, một bên cắn vào vành tai nàng

“Nhưng đây chẳng phải... là mục đích của Tề đại thiếu gia khi mời em làm bạn sao?”- Mỹ Mỹ nhẹ nhàng đẩy Tề Lãng ra, giả hoạt đáp.

Tề Lãng tán thưởng nhìn Mỹ Mỹ, ôm sát thân thể mềm mại vào lòng đi đến bên cạnh chiếc xe thể thao cao cấp, nàng dĩ nhiên có cách khiến hắn á khẩu không trả lời được.

Hôm nay là lễ mừng thọ 50 tuổi của cha Hải Lỗi, tập đoàn Chu Thị nhân cơ hội này tổ chức vũ hội nhỏ, một là mừng sinh nhật, hai là kết giao, chính vì thế những nhân vật có danh tín trên thương trường đều nhận được giấy mời.

Bên trong khu nhà cao cấp của Chu gia giăng đèn kết hoa, náo nhiệt lạ thường, Chu Hải Lỗi vừa đón tiếp khách quý, vừa nhìn xung quanh chờ bạn tốt xuất hiện, đương nhiên hắn chịu khó như thế là có mục đích, ai có thể khiến cho Tề Lãng đáp ứng bỏ hộp, còn hứa hẹn sẽ mang bạn tới?

“Bác trai sinh nhật vui vẻ”- Đường Phiền đi vào đại sảnh, liền tiếp đãi cha con Chu Hải Lỗi, sau đó chúc phúc, rồi tự mình mang tới lễ vật đã chuẩn bị tỉ mỉ.

“Đường tổng quá khách khí rồi, đến đây Hải Lỗi, hai người thanh niên cùng nhau tâm sự đi”- Chu lão gia nhìn thấy Đường Phiền đại giá quang lâm liền rất vui vẻ, tuy rằng biết hắn cùng con trai là bạn tốt đáng

tin, nhưng cũng không dám chậm trễ, lúc này đã khác xưa, hắn cũng chẳng còn là công tử vô công rồi nghề, mà là người lãnh đạo tập đoàn.

“Lỗi, bác trai gọi ta Đường tổng, nghe không được tự nhiên lắm, vẫn là kêu ta Tiểu Phiền nghe hay hơn”- Đường Phiền cùng Hải Lỗi vừa đón tiếp khách vừa oán giận nói.

“Ai bảo cậu là tổng tài tập đoàn Đường Thị? Trước kia, cậu không có việc gì, nay tam thúc giục tứ đều mong muốn mời cậu tới..”- Chu Hải Lỗi nhìn Đường Phiền, vẻ mặt trêu đùa nói.

“Cậu cũng thế mà...”- Đường Phiền nhìn người bạn thân, hai người nhìn nhau cười, hiểu long nhau

“Ah, Tiểu Khiết của cậu đâu? Hôm nay quan trọng thế mà không tới sao?”- Đường Phiền nhìn về mặt Hải Lỗi cô đơn, tò mò hỏi.

“Ai cậu đừng hỏi nữa, cô ấy đúng lúc đi ra nước ngoài xử lý công việc nên không đến đây...”- Hải Lỗi vừa nghĩ tới liền tức giận, sớm không bị trễ không đi lại khéo ngay lúc này.

“Được rồi, đừng than nữa, có cơ hội, ông anh này giúp cậu làm chút việc thiện, hôm nay, ta sẽ theo bồi giúp người cô đơn như cậu..”- Đường Phiền vỗ vỗ vai bạn tốt, an ủi nói.

“Đừng nói như thương cảm đến thế, cậu và anh họ của mình nếu bớt bắt bẻ người ta, thì giai nhân trong long sớm đã xếp thành núi”- Chu Hải Lỗi nhìn Đường Phiền giễu cợt nói.

Lúc này Đường Phiền như Tề Lãng năm năm trước, gặp là yêu, yêu rồi đá, cho tới giờ chưa có phụ nữ nào duy trí được nửa năm, càng không bao giờ mang phụ nữ đi theo trong các trường hợp đại chúng thế này.

“Đừng đánh đồng như thế, nhắc tới cậu ta liền thấy giận”- Đường Phiền nhớ tới mỗi lần gặp mặt chỉ biết đối chọi gay gắt, luôn hất nước lạnh vào hắn, tâm tình liền buồn bực.

“Haha, đừng giận, nói cho cậu một tin tốt, biết đâu lát nữa cậu gặp được người tình trong mộng, bởi vì anh họ đã hứa sẽ mang một người tới cùng, cậu đoán xem là ai?”- Hải Lỗi đẩy tâm tình nói.

“CHuyện đùa sao? Hay anh họ uống nhầm thuốc? Đừng mơ, căn bản không có khả năng, Mị Tâm chưa từng cùng ai đi xã giao..”- Về mặt Đường Phiền không kì vọng lắm, đối với Mị Tâm hắn rất quan tâm. Đáng tiếc nữ nhân quyền rũ như thế nếu để bên người thì lúc nào cũng lo lắng đề phòng.

“Haha, đối với Tề Lãng mà nói không gì không có khả năng”- Hải Lỗi nhìn Đường Phiền, ra hiệu cho hắn nhìn về trước.

Đường Phiền lơ đãng đưa mắt nhìn, thoáng sửng sốt. Nhìn Tề Lãng thân mật, ôm lấy Mị Tâm, Đường Phiền tròn mắt, đánh giá Mị Tâm từ đầu đến cuối, long diên cuồng nhảy dựng, nàng quả thật rất đẹp, rất gợi cảm.

“Nhìn đủ chưa!” Nhìn dáng vẻ kinh ngạc của Đường Phiền, Tề Lãng không hề không giận ôm sát Mỹ Mỹ vào long, trừng mắt nhìn Đường Phiền.

“Để anh giới thiệu với em hai người bạn tốt, đây là Chu Hải Lỗi, còn đây là em họ Đường Phiền”- Tề Lãng nhìn Mỹ Mỹ đang được ôm trong long, dịu dàng giới thiệu.

“Nữ nhân của ta...”

“Không cần giới thiệu ai mà không biết tiểu thư Mị Tâm? Thật vui khi được gặp cô”- Tề Lãng không biết nên giới thiệu Mỹ Mỹ ra sao, Đường Phiền rắc rối này lại giúp hắn giảm đi phiền toái.

“tôi cũng vậy”- Mỹ Mỹ đáng yêu liếc nhìn Đường Phiền, mỉm cười vươn tay. Không biết vì sao, đối với ánh mắt chăm chú của hắn nàng không ghét, nàng cảm giác nó không mang theo tà niệm, chỉ là nam nhân tán thưởng nữ nhân.

Nhìn nụ cười của Mỹ Mỹ, Đường Phiền cùng Hải Lỗi đều kinh diễm, không nghĩ tới nàng trông cao ngạo lãnh diễm, mở miệng lại hiền hòa mang đến cảm giác thoải mái.

Hải Lỗi cũng bắt tay Mỹ Mỹ, lãnh đạm lịch sự. Tề Lãng cùng Mỹ Mỹ, quả thật là tuấn nam mỹ nữ, một người lãnh diễm lạnh lùng, một kẻ luôn sản ghét nữ sắc, một người chưa từng đi xã giao, một sự kết hợp tưởng chừng không thể loại thu hút mọi người.

Nhìn bàn tay phải của Tề Lãng từ đầu đến cuối chưa từng rời khỏi eo nhỏ của Mỹ Mỹ, thỉnh thoảng dung ánh mắt thâm tình nhìn nàng, mọi người đều nhận ra, tổng tài tập đoàn Kinh Đế đối với nữ nhân xinh đẹp trong long quan tâm cỡ nào, ham muốn chiếm giữ mãi mãi.

“anh họ, em có hân hạnh mời bạn gái anh một điệu nhảy không? Mị Tâm tiểu thư, có thể để ý đến sự chân thành say mê mà khiêu vũ không?”- Đường Phiền vừa hỏi ý kiến anh họ vừa vươn tay về phía Mị Tâm.

Tề Lãng nhìn Đường Phiền, thả lỏng tay bên hông. Nhận được sự đồng ý của Tề Lãng, Mỹ Mỹ cười cười, chìa tay ra.

Đường Phiền dặt tay vào sàn nhảy, có thể cùng tình nhân trong mộng một lần thật vui sướng vạn phần, hai người vừa khiêu vũ vừa trò chuyện vui vẻ. Tay Đường Phiền cũng không dám lộn xộn. Cho dù cách xa vạn dặm, hắn cũng nhận thấy ánh mắt của anh họ như đang tra tấn chăm chú nhìn mình.

Vợ của bạn còn không thể, huống chi cô gái này còn có khả năng sẽ trở thành chị dâu? Đường Phiền lần đầu tiên biết cái tên anh họ cao ngạo kia lại quan tâm nữ nhân như thế.

Mị Tâm nhìn thấy hai vị bằng hữu của Tề Lãng thích thú như thế, cũng không thể xem bên này nặng bên kia nhẹ nên cũng khiêu vũ với Hải Lỗi. Lúc từ sàn nhảy ra, Tề Lãng dung tay đem nàng kéo vào long, biểu thị công khai quyền sở hữu.

Đường Phiền và Hải Lỗi nhìn hành động của Tề Lãng, nhìn nhau cười, nâng ly rượu, vui vẻ uống.

Lúc cùng Mỹ Mỹ đi vào phòng khiêu vũ, Lâm Thụy Thiên chưa từng rời mắt khỏi nàng. Thấy nàng không chỉ cùng tổng tài tập đoàn Kinh Đế tham dự vũ hội, ngược lại còn cùng những người khác khiêu vũ, hắn cảm thấy mình cũng có hy vọng.

Chỉ cần có cơ hội tiếp xúc nàng, hắn đều muốn nắm lấy. Nữ nhân trong thiên hạ, không có một ai không cần tiền, không giả vờ, chỉ cần đánh vỡ sự kiên trì của nàng, đào một lỗ hổng trong thành lũy của nàng thì người ngoài dễ dàng xâm nhập. Hắn tin, chưa từng có nữ nhân nào chỉ cần nhìn cũng khiến hắn mất khống chế nhiệt huyết sôi trào.

Gặp Đường Phiền và Hải Lỗi đều ly khai, Lâm Thụy Thiên nâng ly rượu đi đến chỗ Tề Lãng và Mỹ Mỹ.

“Tề tổng, không biết ta có vinh hạnh mời bạn nhảy của người một điệu nhảy không?”- Lâm Thụy Thiên đi đến bên Tề Lãng, vừa trò chuyện ánh mắt lại hướng về giai nhân gợi cảm trong lòng hắn

Mỹ Mỹ thấy ánh mắt tác ác của hắn chăm chú nhìn, theo bản năng dung bàn tay nhỏ bé giữ lấy quần áo Tề Lãng. Nàng ghét ánh mắt của hắn, tuyệt đối không cùng hắn tiếp cận

Cảm được hành động nhỏ của Mỹ Mỹ, Tề Lãng nâng ly rượu uống cạn, tay ôm Mỹ Mỹ không buông ngược lại càng chặt.

“Thật có lỗi, tối nay thời gian mượn bạn gái ta đã hết, thời gian còn lại là của mình ta”- Tề Lãng chẳng hề để tâm đến Lâm Tổng, lạnh lùng nói, ôm Mỹ Mỹ xoay người rời đi, tuyệt đối không nể mặt hắn.

Lúc xã giao quay về Đường Phiền và Hải Lỗi nhìn thấy Tề Lãng không chút lịch sự chối từ, hai người chỉ biết bội phục lắc đầu. Cũng chỉ có hắn mới tùy tiện, dám làm như vậy không chừa lối thoát. Cũng mới có nam nhân như hắn, mới có bản lĩnh gặp Mị Tâm, mới đem nàng bảo hộ cẩn thận.

Nhìn sắc mặt Lâm Tổng khó coi, quả nhiên không ngoài dự đoán bị Tề Lãng cự tuyệt thẳng, với thân phận và địa vị như hắn bây giờ cũng chưa từng bị đối xử mất mặt như vậy.

Sợ rằng cho dù Tề Lãng ra tay đánh hắn ngay tại chỗ, hắn cũng chỉ là Hoàng Liên cầm điếu, mật vàng chỉ dám nuốt vào, với thế lực của tập đoàn Kinh Đế muốn đấu sợ rằng không biết tự lượng sức.

24. Chương 24

Thấy Tề Lãng không đáp ứng, Mỹ Mỹ thở phào nhẹ nhõm. Vừa rồi nàng sợ hắn thật sự đáp ứng, nếu vậy, nàng cũng chỉ có thể tùy cơ ứng biến.

“Nhảy cùng anh một điệu?” Tề Lăng ôn nhu nhìn về phía Mỹ Mỹ, trong lời nói mang khẩu khí không cho phép cự tuyệt.

“Được.” Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng, thân hình dựa sát hẳn, ôm nhau đi vào sàn nhảy. Nếu có thể lựa chọn, nàng tình nguyện chỉ cùng hắn một người khiêu vũ, còn hơn là xã giao cùng những con cầu (chó) giả tạo.

“Vì sao... từ chối hẳn?” Thấy Tề Lăng gắt gao ôm lấy chính mình, Mỹ Mỹ cũng chủ động đưa ôm lấy cổ hắn, nàng thích lúc hắn ôn nhu ôm lấy chính mình, làm cho nàng có cảm giác an toàn hạnh phúc.

Suy nghĩ hồi lâu, Mỹ Mỹ nghi hoặc hỏi chính mình, nàng muốn biết vì sao hắn không có phản đối Đường Phiền cùng Hải Lỗi mời nàng nhảy, lại như vậy trực tiếp cự tuyệt Lâm tổng, chẳng lẽ hắn cũng sẽ đối với soái ca có điều thiện vị?

“Như thế nào? Em rất thất vọng khi anh không đáp ứng?” Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, trêu đùa hỏi.

“Không có, không có, em hi vọng anh vĩnh viễn không đáp ứng... Em không thích cùng đàn ông xa lạ thân cận... Chính là em không hiểu, vì sao Đường Phiền cùng Hải Lỗi...”. Mỹ Mỹ khó hiểu, chẳng lẽ hắn cùng nàng thật sự tâm linh tương thông, nàng không thích hắn cũng chán ghét?

“Hải Lỗi đã là cây có chủ, đối với em không thể có ý nghĩ không an phận; về phần Đường Phiền, hắn hiểu biết tính cách của anh, cho dù thế nào cũng tuyệt đối không dám dễ dàng xằng bậy...” Nhìn Mỹ Mỹ nóng lòng phủ nhận vội vàng, nghe trong lời nói của nàng, không biết vì sao, đáy lòng Tề Lăng cảm thấy vô cùng vui vẻ.

“Thì ra anh cùng em giống nhau, cũng sợ đàn ông ăn đậu hủ của em?” Nghe được Tề Lăng giải thích, Mỹ Mỹ vui vẻ nở nụ cười, thì ra hắn vẫn để ý đến nàng.

“Chỉ có anh mới có thể như vậy đối với em...” Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ vui vẻ, tâm tình cũng tốt lên, nhin không được gắt gao ôm nàng, vuốt ve tấm lưng trắng mịn.

“Lăng... Rất nhiều người đang nhìn...” Mỹ Mỹ thật cẩn thận nhìn một cái quanh bốn phía, vui vẻ ôm lấy cổ Tề Lăng ở bên tai hắn nhẹ giọng nhắc nhở.

Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ mềm mại mà thẹn thùng, thu hồi đôi tay đang làm cản về, ôm giai nhân động lòng người trước mắt, khó có lúc hưởng thụ ngọt ngào, đã bao lâu, bọn họ chưa từng bình tĩnh vui vẻ ở chung như vậy.

“Đi ăn chút gì đó đi, sau đó nghỉ ngơi, anh qua gặp bạn, đi một chút sẽ trở lại!” Một khúc chấm dứt, Tề Lăng buông tay Mỹ Mỹ ra, hướng bằng hữu vẫy vẫy tay, ý bảo nói chuyện một chút.

“Ừm.” Biết hắn có chuyện quan trọng cần bàn, Mỹ Mỹ im lặng đi đến một góc bàn ăn, nàng không muốn mọi người nhìn chằm chằm vào.

Tối nay, khó được lúc nàng cùng Tề Lăng có thể ở chung vui vẻ như vậy, nàng không nghĩ có người đến phá hư hòa bình của họ.

Tề Lăng một bên cùng bạn bè trò chuyện, một bên không quên quay đầu chú ý Mỹ Mỹ, thấy nàng một người im lặng đứng ở một góc, hắn mới chuyên tâm theo bạn bè nói đến chính sự, muốn tốc chiến tốc thắng.

Mỹ Mỹ một bên nhắm nháp thức ăn, một bên nhìn những đôi nam nữ khiêu vũ, thỉnh thoảng còn vụng trộm nhìn về phía Tề Lăng đang đàm sự. Mỹ Mỹ phát hiện thì ra vũ hội cũng không có thống khổ như trong tưởng tượng vậy, nếu không cần xã giao cùng người bên trong, tựa hồ cũng không tệ lắm.

Đột nhiên tiếng chuông di động vang lên đánh gãy Mỹ Mỹ đang rơi vào trầm tư, nhìn biểu hiện trên di động, nghe ồn ào vũ khúc, Mỹ Mỹ xoay người đi đến một bên hành lang không có người.

Tề Lăng chấm dứt thảo luận, vừa định trở về tìm Mỹ Mỹ, chỉ thấy nàng ôm di động đi ra khỏi, hắn cũng xoay người đi theo.

“Bác ca? Có việc gì sao?” Thấy Ôn Bác từ nước Pháp xa xôi gọi điện thoại trở về, trực giác Mỹ Mỹ cho rằng xảy ra chuyện gì lớn.

“Không có việc gì sẽ không có thể tìm em sao?” Nghe được Mỹ Mỹ nghiêm trọng nói, Ôn Bác còn có chút không vui, hắt đi nước Pháp cả tuần, nàng ngay cả điện thoại quan tâm đều không có.

“Đương nhiên không phải, anh bận rộn như vậy, lại chỉ đi bảy ngày, chuyện gì đáng giá anh lãng phí cước điện thoại nhiều như vậy? Là cước quốc tế đường dài nha. . . .” Mỹ Mỹ tâm tình đang tốt theo Ôn Bác nổi lên vui đùa.

“Có vẻ tâm tình của em hôm nay tốt lắm?” Nghe được thanh âm trêu đùa khác thường của Mỹ Mỹ, Ôn Bác tựa hồ có thể cảm thấy nàng khác hẳn với bình thường vô cùng vui vẻ.

“Ừm, cũng không tệ lắm ... Anh rốt cuộc cũng không có việc gì... Lại chỉ muốn nói nhảm với em thôi hử ...”

“Được rồi, nước Pháp nổi tiếng với nước hoa, em có muốn loại nào đó không... Anh mua cho em... Channel? Guerlain? Givenchy?” Ôn Bác lợi dụng thời gian rảnh đi mua quà cho Mỹ Mỹ, lại đoán không ra nàng yêu thích cái gì, sợ chính mình nóng lòng, tốn tiền không ít mà hiệu quả lại chẳng có.

“Nước hoa? Anh biết em rất ít khi dùng mà..đừng lãng phí tiền như vậy..tầm lòng của anh em ghi nhận.” Mỹ Mỹ không thích trên cơ thể có mùi vị nào khác, vẫn là vô cùng lãng phí đi thôi.

“Này, làm sao em có thể...Thôi được rồi, anh tự quyết định là được rồi.” Ôn Bác cũng không muốn chính mình tay không đi về, mỗi lần hỏi nàng muốn mua gì nàng đều nói không cần, nàng không thiếu, như vậy tự mình quyết định là được.

“Bác ca, khi nào thì anh trở về?” Mỹ Mỹ bắt đầu dĩ cười cười, thuận miệng hỏi.

“Như thế nào, đã nhớ anh rồi sao?” Ôn Bác nghe được câu hỏi của Mỹ Mỹ, cuối cùng có một câu làm cho hắn cảm thấy tâm tình tốt lắm.

“Hử, cho là vậy đi!” Mỹ Mỹ nghe ngữ điệu trẻ con của Ôn Bác, nhin không được cùng hắn đấu khẩu.

“Vì lòng anh yêu đồng chí Mỹ Mỹ nên nhất định mau chóng trở về, trễ nhất ngày kia.” Ôn Bác khoa trương nói.

“Được, đợi anh trở về rồi nói tiếp!” Nói xong, Mỹ Mỹ cười cười cúp điện thoại, xoay người lại chỉ thấy Tề Lãng vẽ mặt đen lại trừng mắt nàng, tươi cười nhất thời cứng lại trên mặt, hắt tới đây lúc nào?

Mỹ Mỹ vừa định giải thích đã thấy Tề Lãng vẽ mặt nổi giận dùng dùng đi tới. Nghĩ đến khuôn mặt ngọt ngào của nàng, nụ cười của nàng đều vì một người đàn ông khác mà nở rộ, Tề Lãng nhất thời ghen tuông, chỉ muốn đi giết người đàn ông kia. Mấy ngày nay ở chung, có lẽ hắn đã quên, Mỹ Mỹ có lẽ đã không còn thuộc về hắn, mà hắn tiếp cận nàng cũng chỉ vì mục đích trả thù nàng, gây ra tổn thương cho nàng.

“Đừng như vậy, đừng như vậy. . . .” Mỹ Mỹ không hiểu Tề Lãng như thế nào đột nhiên như một người thay đổi, vẻ mặt lạnh như băng, không để ý đến nàng phản kháng mà thô bạo, hung hăng hôn nàng, ôm nàng, phóng đảng xé rách quần áo trên người nàng, cánh môi lạnh của hắn tùy ý cắn mút trên da thịt nàng, đột nhiên nàng thật sự cảm thấy rất sợ hãi.

Tề Lãng cảm thụ được thân hình dưới thân mềm mại và uyển chuyển tràn đầy hứng thú, để mặc hắn tùy ý vuốt ve, cắn mút, nhưng không hề vui vẻ như trong tưởng tượng. Bất chợt nghĩ người bên dưới đã sớm bị đàn ông khác nhanh chân đến trước, hắn liền tức giận; cùng lúc cảm nhận được thân thể mềm mại dưới thân phản ứng giây dựa, bài xích hắn; một cảm giác đổ kỵ phần hận dâng lên trong lòng.

“Lãng, em xin anh. . . Không nên. . .” Thấy Tề Lãng đã muốn rút đi thất lưng phía sau nàng, không hề cố kỵ vuốt ve tấm lưng trần cùng bộ ngực sữa đã lộ ra quá nửa, điên cuồng hôn môi, Mỹ Mỹ sợ tới mức khóc lên, bộ dáng phát điên của hắn làm cho nàng sợ hãi.

Nghe được tiếng khóc run rẩy của Mỹ Mỹ, Tề Lãng phút chốc dừng động tác trong tay, chỉ thấy Mỹ Mỹ kéo giữ quần áo ngồi xổm xuống, khóc nỉ non.

Lúc này, hắn chỉ muốn hung hăng xóa sạch trên người nàng dấu vết của người đàn ông khác, hắn phát điên vì ghen tuông, chỉ muốn xé nát nàng ra. Hắn thực sự để ý việc nàng thuộc về người đàn ông khác, nhưng hắn cũng không muốn thương tổn nàng, kết quả cuối cùng hắn tức giận buông khỏi người nàng.

Tề Lãng lom khom cúi xuống, thay nàng thắt lại dây lưng, lập tức cởi áo khoác tây trang của mình phủ lên thân thể của nàng. Nước mắt của nàng là nhược điểm trí mạng của hắn, cho dù hắn tức giận như thế nào, nhưng vẫn cố gắng kiểm soát không làm nàng đau lòng.

Tề Lãng lái xe đưa Mỹ Mỹ về nhà, giúp nàng mở cửa phòng ra, Tề Lãng liền xoay người rời đi. Mỹ Mỹ túm lấy quần áo trên người, nhìn bóng dáng hắn không chút nào lưu luyến rời đi, một trận thương tâm khổ sở dâng lên. Hắn vì sao lại thành ra như vậy? Nàng vừa định đối tốt với hắn, hắn liền vô cớ tức giận, phát điên, đem nàng biến thành bộ dạng chật vật không chịu nổi sau đó lại phủi mũng rời đi, sau đó sẽ là vài ngày đối với nàng hồ hững sao?

Vì sao bọn họ không lúc nào có thể vui vẻ mà ở chung? Mỹ Mỹ không rõ hắn rốt cuộc muốn làm gì? Đối với nàng khi thì bá đạo, khi thì sủng nịch; khi thì phần hận; hắn rốt cuộc ôm cái gì tâm tư gì khi cùng nàng ở cùng một chỗ? Là yêu? Hay là hận? Nhưng là nàng cũng hiểu được, tâm chính mình đối với hắn còn chưa thay đổi, nàng thương hắn, cho dù biết rõ khả năng còn có thể bị thương tổn, nàng vẫn là nhịn không được muốn cùng hắn ở cùng một chỗ.

Năm năm đều không thể quên được, có lẽ lúc trước lựa chọn trốn tránh đoạn tình cảm này chính là sai. Chính là, tình ý giả dối ấy rốt cuộc có thể duy trì bao lâu? Nếu năm đó nàng không có xảy ra tai nạn xe cộ, không có tính đường một năm, không có rời đi hắn, nói không chừng nàng cũng chẳng qua là bị hắn quên đi cùng với vô số tiền đặt cược đó!

Vào thời điểm ván bài của hắn chấm dứt, cũng là lúc mỗi người bọn họ mỗi người đi một hướng, tựa như năm năm trước, món quà giáng sinh kia, nếu nàng không có rời đi, chia tay, có lẽ sẽ là món quà giáng sinh duy nhất nàng nhận được.

Đang trong cơn mơ, Mỹ Mỹ cảm giác di động vẫn vang lên không ngừng. Nàng nhớ rõ ba ngày nay nàng vẫn chưa có thông báo gì, không muốn bị quấy rầy, Mỹ Mỹ không thêm quan tâm đến, tiếp tục vui đùa vào gối.

Thấy di động im lặng trong chốc lát lại tiếp tục vang lên, Mỹ Mỹ bất đắc dĩ cầm lấy điện thoại di động. Vừa thấy trên màn hình hiện chữ Ôn Bác, Mỹ Mỹ có chút hờn giận, vừa mới trở về, không một à, điện thoại liên tục như muốn đòi mạng nàng sao? “Alo..”

“Mỹ Mỹ, em làm cái gì vậy? Em làm sao có thể cùng tổng tài Kinh Đế tập đoàn ở cùng một chỗ? Còn làm cho phóng viên chụp được ảnh như vậy?” Ôn Bác vừa về nước, đã bị một đám phóng viên vây quanh, thế mới biết, chỉ mới hai ngày mà đột nhiên lại xảy ra nhiều chuyện như vậy.

“Anh nói bậy bạ gì vậy?” Mỹ Mỹ vừa định trách cứ hắn quấy nhiễu giấc ngủ của nàng, lại bị âm thanh hỏa đại của Ôn Bác đi trước từng bước chặn đứng, nghĩ đến thần kinh hắn không được bình thường, nàng cũng chẳng quan tâm để ý đến.

“Anh nói bậy? ! Hai ngày nay em chắc là đóng cửa ở lì trong nhà không bước ra đi! Mở máy tính ra vào kênh mục giải trí, tự em nhìn xem, trong chốc lát anh đi tìm em!” Ôn Bác nói xong liền cắt đứt điện thoại, lái xe hướng gian nhà Mỹ Mỹ tiến đến. Nàng thật đúng là sẽ cho hắn thêm phiền toái! Lúc này hắn thật sự muốn sút đầu mẻ trán.

Mỹ Mỹ khó hiểu mở máy tính lên, tiêu đề kênh giải trí đập vào mắt thiếu chút nữa làm cho nàng ngất đi.

“Mị Tâm bản lĩnh lớn, một cước đạp hai thuyền...”

“Tổng tài Kinh Đế mê đắm Mị Tâm, đêm xuân nồng cháy trong khách sạn năm sao...”

“Tổng tài Kinh Đế yêu Mị Tâm, trong đêm dạ tiệc hôn điền cuồng...”

Mỹ Mỹ nhìn ‘Chính mình cùng Tề Lãng ở Bắc Đảo khách sạn vượt qua một đêm ‘ Ảnh chụp bị phóng viên thêm mắm thêm muối nói thành ‘Trăng đêm cuồng hoan ‘; ‘Chính mình cùng Tề Lãng ở vũ hội khiêu vũ’ Ảnh chụp cũng bị phóng viên đưa lên đầu đề kênh giải trí, lại nói khó nghe; Mỹ Mỹ thực sự cảm thấy mù mịt.

“Thiên sứ Mị Tâm giả thanh thuần, hai tay bắt gọn thiên vương tổng tài ...”

“Phóng viên hôm qua được biết, luôn luôn cho rằng Mị Tâm gọi cảm nhưng lạnh nhạt, bằng vào dụ dỗ bề ngoài, nàng đã thành công mê hoặc tổng tài Kinh để tập đoàn – Tề Lăng, không chỉ có đánh vỡ quy tắc chỉ cùng Ôn Bác xã giao trong quá khứ, lại càng không tiết lộ bản tính, ở hội trường tình cảm mãnh liệt nồng nhiệt... Theo thông tin, trong lúc Ôn Bác ra nước ngoài công tác, Mị Tâm một bên cùng tổng tài Kinh để ước hội tình yêu cuồng nhiệt, một bên còn cùng Ôn Bác điện thoại tán tỉnh... Thì ra thế giới bên ngoài nhìn thấy Mị Tâm thánh khiết chính là biểu tượng... giả dối bề ngoài, một cước đạp hai thuyền mới chính là bản tính tham lam của nàng...”

“Biểu hiện bề ngoài giả dối của Mị Tâm làm cho rất nhiều người thích nàng, duy chỉ có fans của Ôn Bác thất vọng... Bởi vì nàng mà phản đối tin tức, không chịu nổi hình tượng của nàng, làm rất nhiều công ty nàng từng làm phát ngôn bị ảnh hưởng, hiện tại rất nhiều công ty đã muốn đưa ra giải ước, yêu cầu bồi thường... Công ty điện ảnh và truyền thông Bác Nghệ đã bị vây quanh...”

“Nghe nói, trước mắt trừ bỏ Kinh để tập đoàn, không ít công ty đều lo lắng muốn cùng công ty Bác nghệ điện ảnh và truyền hình giải ước... Nhưng không ít công ty lại còn do dự... Còn vì muốn xem thêm Kinh để tập đoàn phản ứng ra sao... Dù sao việc kinh để tập đoàn tham dự từ trước đến nay đều là kích thích tăng trưởng ... Chính là lần này tổng tài Kinh để tập đoàn cùng giám đốc công ty Bác nghệ điện ảnh và truyền hình cũng là tình địch, thông tin này làm người ta khó có thể đoán... Về phần phản ứng của tổng tài Kinh để tập đoàn... Trước mắt còn không có người nào có thể có đáp án chính xác...”

Nhìn những tin tức đưa lên ngày càng không chịu nổi, Mỹ Mỹ ủy khuất khóc. Nàng chưa từng nghĩ tới sự tình sẽ phát triển trở thành cái dạng này, nàng cái gì cũng không có làm, nếu công ty Bác nghệ bởi vì hành vi của một người là nàng mà từ nay về sau biến mất, nàng như thế nào sẽ không làm Ôn Bác thất vọng ?

Sự tình căn bản không phải như họ nói, vì sao bọn họ muốn gây oan uổng, thương tổn nàng? Hiện tại nàng nên như thế nào giải thích toàn bộ sự tình? Như thế nào xử lý hết thảy việc đột phát này? Chỉ sợ sẽ làm mọi việc trở nên rắc rối hơn !

25. Chương 25

“Bác ca, thực xin lỗi, em sẽ nghĩ biện pháp tận lực bù lại tổn thất của anh. . .” Vừa thấy Ôn Bác đến, vẻ mặt Mỹ Mỹ áy náy liền nói.

“Mỹ Mỹ, ý của em là. . . Trên báo nói đều là sự thật. . . em cùng Tề Lăng. . . Thật sự cùng một chỗ?” Ôn Bác nghe trong lời nói Mỹ Mỹ, so với việc đọc trên báo chí càng làm hắn khiếp sợ, hắn nghĩ đến Mỹ Mỹ sẽ cho hắn một lời giải thích, không nghĩ tới thứ nàng muốn cho hắn cũng là bồi thường.

“Vì sao? Mỹ Mỹ, năm năm qua, em rõ ràng biết anh thích em, nhưng vẫn không chịu nhận tấm lòng này? Duy có Tề Lăng. . . hai người mới quen biết không bao lâu, vì sao em dễ dàng chấp nhận hắn như vậy? Anh đã cho là anh đặc biệt, một ngày nào đó. . . em sẽ chấp nhận anh. . . Vì sao em không muốn đàn ông khác chạm vào người, nhưng đối với anh ta lại là ngoại lệ. . .” Ôn bác bắt lấy Mỹ Mỹ, không dám tin lay người nàng, không rõ vì sao chính mình năm năm đối xử tận tâm tự nhiên lại thua kém Tề Lăng – người chỉ vừa quen biết?

“Thực xin lỗi, Bác ca, em. . . Đã từng nói với anh. . . Chúng ta chỉ có thể là bạn bè. . . Kỳ thật năm năm trước xảy ra tai nạn xe cộ chính là bởi vì. . . Tề Lăng. . . Em không thể tiếp nhận hắn vì một cuộc cá cược ở cùng một chỗ với em mới có thể...”

“Biết rõ hắn sẽ em tổn thương, vì sao năm năm sau em vẫn lựa chọn cùng hắn ở cùng một chỗ?” Nhìn Mỹ Mỹ, Ôn Bác có chút đau lòng.

“Em nghĩ có lẽ yêu và thích vẫn là khác nhau, thích một người, cùng người ấy ở cùng một chỗ hẳn là sẽ rất vui vẻ; nhưng yêu một người, cho dù không vui, vẫn mong muốn cùng một chỗ với người ấy. . .”

“Mà anh, chỉ có thể là người em thích, đúng không?” Ôn Bác vẻ mặt khổ sở nhìn Mỹ Mỹ, kỳ thật hắn đã sớm biết đáp án, chính là hắn vẫn lựa chọn lừa gạt chính mình. Hắn vẫn ôm hi vọng, hi vọng có một ngày Mỹ Mỹ có thể chấp nhận hắn. Nhưng hắn sớm nên biết, nếu nàng đối với hắn có cảm giác, sẽ không để hắn phải chờ năm năm lâu đến vậy.

Có người ở chung cả đời đều không có cảm giác, mà có người, chỉ cần liếc mắt một cái, liền cả đời khó quên, đây là tình yêu, đây là số mệnh đã định sẵn.

“Anh là người bạn quan trọng nhất cả đời em, anh có biết, không có anh, em không thể làm nên chuyện gì.” Mỹ Mỹ nhìn Ôn Bác, còn thật sự nói.

“Anh biết, nhưng từ đầu đến cuối, đó là những điều anh không hề muốn nghe, anh chỉ có thể lựa chọn giữa “rời khỏi em” và “bạn bè”, vậy anh lựa chọn điều thứ hai.” Ôn Bác nhìn Mỹ Mỹ, cố gắng áp chế khát vọng dưới đáy lòng, gian nan vươn cánh tay ra.

“Bác ca, chuyện Bác Nghệ của chúng ta làm sao bây giờ? Những công ty khác nếu bởi vì em mà giải ước, chúng ta phải đối mặt với khó khăn bởi thường hợp đồng . . .” Mỹ Mỹ có chút lo lắng nói, trong năm năm làm việc nàng cũng có tích góp được một khoản, nhưng sợ cũng chẳng đủ để bồi thường.

“Chuyện Bác Nghệ em không cần lo lắng, cùng lắm thì đóng cửa là được. Em có biết, đối với anh mà nói, em mới là quan trọng nhất, nhưng Mỹ Mỹ. . . hình tượng của em đã bị phá vỡ. . . lúc này sợ phải ẩn cư một thời gian . . . đợi sóng gió qua đi chúng ta ngóc đầu trở lại. . .” Bác Nghệ tuy rằng là một tay hấn sáng lập, nhưng nếu đã muốn tử, thì chỉ có thể hy vọng mà thôi.

“Bác ca, anh có biết, em cho tới bây giờ đều không thích cảnh phía trước an nhàn nhưng sau lưng lại là cuộc sống chua xót, em cũng không để ý việc ra đi, em chỉ là không cam lòng Bác Nghệ của anh vô tội mà bị hủy hoại chỉ trong chốc lát. . .” Mỹ Mỹ lòng còn sợ hãi nói, làm việc trong giới này kiếm tiền cũng nhiều, nhưng đồng dạng tiêu phí cũng nhiều, sợ nhất chính là cảnh gặp scandals, tin tức không hay vậy lấy thân!

“Mỹ Mỹ, làm nhân vật của công chúng phải trả giá rất đắt, chỉ cần bình thường sơ sẩy một chút, việc nhỏ vô hạn có thể bị phóng đại biến thành đầu đề của giới giải trí, nhưng những chuyện mới mẻ như thế này hiệu ứng xảy ra cũng không lâu lắm, sẽ có những scandal khác thay thế liền. Có một số việc không thể giải thích, chỉ có thể chờ đợi thời gian phai nhạt. . . Chuyện hiệp ước anh sẽ nghĩ biện pháp, việc đối ngoại anh sẽ tận lực giải thích, cũng tuyên bố em tạm thời lui về. . . Còn chuyện còn lại tùy cơ ứng biến đi! . . .” Ôn Bác dù sao cũng đã trải qua mưa gió, kiến thức rộng rãi, ở trong giới giải trí hoạt động nhiều năm, hấn vẫn là có chút kinh nghiệm .

“Ừm. . . Em đã biết. . . Cám ơn anh. . .” Mỹ Mỹ gật đầu đồng ý, đáy lòng áy náy lại càng sâu.

Sau khi Ôn Bác rời đi, nội tâm Mỹ Mỹ thật lâu không thể bình tĩnh. Nàng không thể làm cho sự nghiệp Ôn Bác một tay sáng lập bị hủy ở trong tay chính mình, mấy năm nay, nàng đã nợ anh nhiều lắm. Nàng hiểu được nếu chính mình đưa anh tiền, anh quả quyết sẽ không chịu nhận.

Đột nhiên nàng nghĩ tới Tề Lăng, nếu hấn hỗ trợ, Bác Nghệ nhất định không có việc gì. Chỉ cần hấn ra mặt tuyên bố hoặc giả vờ như chưa có chuyện xảy ra, Bác Nghệ có thể có cơ hội xoay chuyển.

Nghĩ một hồi, Mỹ Mỹ liền gọi điện thoại cho Tề Lăng.

Đến nơi Tề Lăng chỉ định, nhìn biệt thự trước mắt xa hoa độc đáo, Mỹ Mỹ có không thể tin. Đây là nhà hấn? Như thế nào có thể so sánh với cung điện châu Âu xa hoa? Nhìn xa xa kiến trúc trắng lộng lẫy, suối phun nước xa xỉ được chạm trổ tinh mỹ, khuôn viên ngập tràn hoa cỏ, còn có đường lớn bên trong, phỏng chừng từ cửa đi vào đến nơi cũng ít nhất chục phút.

Sớm biết vậy nàng nên tự mình lái xe đến, còn đỡ hơn trời nắng như thế này còn phải đi bộ.

“Mị Tâm tiểu thư phải không? Thiếu gia ở trong phòng chờ đã lâu, mời đi theo tôi.” Một người đàn ông trung niên bộ dáng nhìn như quàng gia nghiêm trang nhìn Mỹ Mỹ, lập tức vẫy tay đưa tới một chiếc xe thay vì đi bộ, cũng đích thân vì Mỹ Mỹ mở cửa xe.

Mỹ Mỹ dựa theo lời quàng gia chỉ thị, theo thang lầu hướng thư phòng Tề Lăng đi đến. Nàng nghĩ đến chính mình ở phòng cao cấp đã thực xa xỉ, không nghĩ tới khu nhà xa hoa của Tề Lăng quả thực làm cho nàng mở rộng tầm mắt. Phòng khách thiết kế độc đáo, xa hoa, bên trong toàn những thiết bị hiện đại tiên tiến, bày vẽ ra vô số trang sức hoàn mỹ cao cấp không tầm thường chút nào. Mỹ Mỹ phát hiện chính mình ngay cả hô hấp cũng không tự giác thật cẩn thận, sợ phá hỏng cả một khối mỹ quan hoa lệ.

Đi đến trước cửa thư phòng, Mỹ Mỹ trấn an một chút tâm trạng đang kinh ngạc, nâng nhẹ tay gõ cửa.

“Vào đi!” Nghe được âm thanh lạnh như băng quen thuộc ở bên trong, Mỹ Mỹ đột nhiên cảm giác rùng mình. Nhẹ nhàng đẩy cửa ra, cẩn thận đi vào.

Mở cửa ra, Mỹ Mỹ thấy Tề Lăng cũng không ngẩng đầu, còn chăm chú nhìn tài liệu trong tay, không biết vì sao, nhìn Tề Lăng trước mắt, nàng đột nhiên có cảm giác xa lạ.

“Tìm anh có việc gì?” Tề Lăng khép lại văn kiện trong tay, đứng dậy cầm lấy chai rượu bên cạnh bàn, rót một ly, chậm rãi uống, vẻ mặt bày ra như đang đàm phán công việc.

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Tề Lăng, Mỹ Mỹ đột nhiên không biết nên mở miệng như thế nào, khẩn trương cắn cắn môi, Mỹ Mỹ nhỏ giọng nói ra.

“Em...có thể hay không nhờ anh giúp một chuyện ...?”

Nghe được lời của nàng, động tác uống rượu của Tề Lăng dừng một chút, hần đã sớm đoán được nàng sẽ không có việc gì mà lại tìm đến hần, Tề Lăng lạnh như băng ngẩng đầu nhìn Mỹ Mỹ.

“Em muốn biết anh có thể hay không...”

“Anh sẽ không đầu tư...!” Vừa nghe câu đầu của Mỹ Mỹ, Tề Lăng liền đoán được nàng sẽ hỏi hần về chuyện đầu tư Bác Nghệ, không chút nghĩ ngợi, Tề Lăng liền phủ định, dập tắt hi vọng của nàng.

“Em xin anh, giúp em một lần được không. . . Không cần làm như vậy. . . Ít nhất không cần nhanh như vậy. . .” Mỹ Mỹ vội vàng cầu xin hần, quyết định của hần không khác Hỏa Thượng Kiều Du, chỉ càng làm Bác Nghệ nhanh chóng diệt vong.

Nghe được âm thanh cầu xin của Mỹ Mỹ, đôi mắt Tề Lăng trong khoảnh khắc phủ thêm một lớp băng mỏng. Nàng cứ nhiên vì một người đàn ông ăn nói khép nép van nài hần?

“Van anh? Anh dựa vào cái gì mà phải giúp em? Giúp em anh được lợi ích gì?” Bưng ly rượu lên, Tề Lăng phẫn hận uống một hơi cạn sạch, lập tức lạnh như băng nhìn về phía Mỹ Mỹ, vẻ mặt vô tình hỏi.

”Anh muốn như thế nào. . . Mới bằng lòng giúp em? . . .” Nhìn Tề Lăng trước mắt, Mỹ Mỹ đột nhiên cảm thấy sợ hãi, sợ hãi hần hận nàng? Đáy lòng nàng lúc này chỉ duy nhất có cảm giác này.

“Muốn anh giúp hần? Có thể, phải xem em có thể hy sinh tới trình độ nào ? . . . Cởi quần áo ra. . .” Tề Lăng một bên mân mê ly rượu, một bên mặt không chút thay đổi tà ác nói.

Nghe được trong lời nói Tề Lăng, Mỹ Mỹ phút chốc mở to hai mắt nhìn, cảm giác như nhìn thấy quỷ. Thấy ánh mắt hần vẫn nhìn chằm chằm nàng, nàng biết lần này hần không nói chơi .

Nhìn nhìn Tề Lăng, Mỹ Mỹ chỉ còn cách mở từng hàng nút áo trên người ra, nước mắt đã rơi đầy trên mặt. Hần thật sự hận nàng như vậy? Không nhục nhã nàng không hề cam tâm? Không ép nàng vào bước cùng đường mới không dừng tay?

Nhìn Mỹ Mỹ dần dần rộng mở vạt áo, Tề Lăng tức giận nắm chặt ly rượu trong tay. Nàng thực sự vì tên họ Ôn kia mà trả giá ? Vì hần bán đứng chính mình cũng cam nguyện? Thấy Mỹ Mỹ vẻ mặt thương tâm cùng nước mắt ủy khuất, Tề Lăng tức giận một tay cầm ly rượu ném văng ra ngoài, âm thanh thanh thúy rơi xuống đất đánh vỡ sự yên lặng trong phòng , cũng ngăn lại động tác cởi bỏ nội y của Mỹ Mỹ.

“Bộ Mỹ Mỹ! Được ! Tốt lắm! ! . . . Em lợi hại! . . . Tôi sẽ cho em cả đời đều hối hận vì từng mở miệng cầu xin tôi. . .” Tề Lăng tức giận đi đến trước mặt Mỹ Mỹ, hai mắt bốc hỏa trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, xoay người hướng ngoài phòng đi đến.

“Anh định làm gì với Ôn Bác?” Nghe trong lời nói của Tề Lăng, Mỹ Mỹ cảm giác kinh hãi, lo lắng , không tự chủ được hỏi ra.

“Tôi sẽ làm cho hần cả đời này đều hối hận. . . không thể chạm vào đàn bà. . .” Tề Lăng dừng lại bước chân, hung tợn nói.

“Hần không làm gì sai cả, anh nếu thật sự làm như vậy, tôi sẽ hận anh cả đời. . . Tôi cùng Ôn Bác. . .” Mỹ Mỹ đột nhiên ý thức được Tề Lăng sợ dĩ làm hết thấy có lẽ đều là bởi vì nàng, không khỏi lên tiếng muốn ngăn cản Tề Lăng, muốn giải thích nàng cùng Ôn Bác trước giờ vẫn là bạn bè.

Đáng tiếc giờ phút này Tề Lăng đã bị đố kỵ, ghen tuông thiêu đốt mắt, cũng thiêu luôn lí trí còn sót lại của hắn. Hắn cơ bản nhìn không ra trong mắt Mỹ Mỹ đối với hắn đều là tình yêu, hắn chỉ nhìn ra nàng vì một đàn ông khác mà cam nguyện hy sinh hình tượng của mình.

“VẬY em liền chuẩn bị hận tôi cả đời đi!” Tề Lăng lãnh khốc nói xong, xoay người đi ra thư phòng.

Nhìn bóng dáng Tề Lăng rời đi, Mỹ Mỹ phát hiện chính mình sẽ hối hận cả đời khi làm chuyện này. Nếu sớm biết rằng mình đến đây sẽ chỉ làm sự tình trở nên càng thêm phức tạp, tình huống càng thêm chuyển biến xấu, nàng còn không bằng ở nhà ngủ ngon, đáng tiếc hiện tại nghĩ lại thì đã muộn rồi.

Mỹ Mỹ như thế nào cũng không nghĩ tới Tề Lăng quả thực nói được thì làm được, hơn nữa còn làm được hơn thế nữa.

26. Chương 26

Sáng thứ hai, trợ lý Kevin luôn ở bên cạnh Tề Lăng thay mặt “tập đoàn Kinh Đế” mời phóng viên dự họp báo, tuyên bố Ôn Bắc rút lui khỏi làng giải trí. Đúng như Mỹ Mỹ dự đoán, Kinh Đế đã nhanh chóng khiến Ôn Bắc diệt vọng. Chỉ trong mấy ngày tất cả những người hợp tác với Ôn Bắc đều đồng loạt hủy bỏ, ngay cả cổ đông đầu tư cũng rút ra. Còn nàng và Ôn Bắc dù cố gắng tới đâu cũng không thể挽 hồi.

Rơi vào đường cùng, Ôn Bắc đành phải tuyên bố phá sản giải nghệ. Công ty nghệ thuật Ôn Bắc chỉ trong một đêm đã biến mất, không biết làm sao mà bị một công ty nhỏ lấy ra năm trăm vạn thu mua.

Lúc đó, đôi mắt Ôn Bắc đã ướt ướt, đó cũng là lần đầu tiên nàng đối với Tề Lăng sinh ra hận ý. Điều khiến cho Mỹ Mỹ không thể tha thứ chính là Tề Lăng lại đuổi tận giết tuyệt, ngay cả một con đường sống cũng không lưu lại. Hắn dám thông báo ra giới quyền thông nói rằng ai dám phụ giúp công ty Ôn Bắc chính là đối địch với tập đoàn Kinh Đế.

Từ ngày hôm đó Ôn Bắc như bị giết chết. Tuy rằng Ôn Bắc rất hay nói giỡn với này “hiếm khi có được cơ hội tốt như vậy thả lỏng một chút, nhưng Mỹ Mỹ biết Ôn Bắc và nàng không giống nhau, hắn là thật sự đem cả tình yêu của mình đặt vào sự nghiệp ca hát diễn viên, nhiệt tình sáng tác.

Mỹ Mỹ những năm gần đây đều cố gắng tích góp ít đầu, sau đó đem đi đầu tư, thành lập công ty trang phục M'M, cũng không ngại dùng tiền trợ giúp Ôn Bắc vượt qua cửa ải khó khăn này.

Tuy rằng đã rất cố gắng, nhưng cả hai người đều biết rõ kết thúc đã là như thế. Thật tế hơn hai người biến thành bộ tạt là từ đất, chỉ trong một đêm từ thiên đường rơi xuống địa ngục, chỉ một đêm công chúa và vương tử đều trở thành khất cái bà và khất cái công. Quá khứ qua đi, bây giờ hắn chỉ có hai bàn tay trắng, mọi thứ đều bị rửa sạch.

Điều khiến Mỹ Mỹ cảm động là Ôn Bắc chưa từng trách nàng, hắn lợi dụng số tiền ít ỏi còn lại thuê gian phòng nhỏ làm việc, chuyên tâm sáng tác, mong ngày có thể chấn hưng.

Dù như vậy nàng vẫn cảm thấy bản thân nợ Ôn Bắc rất nhiều. Nếu không phải gặp nàng, hắn đã không xui xẻo như thế, nếu không vì nàng, hắn của ngày hôm nay vẫn là một siêu sao, nếu không vì nàng, công ty của hắn sẽ không ngừng phát triển, hắn vẫn nhận được sự yêu thương của mọi người, ủng hộ hắn, coi hắn là thiên vương sáng tác nhạc.

Ôn Bắc luôn tin rằng “Mây đen sẽ qua đi” nhưng Mỹ Mỹ không cảm thấy tình hình lạc quan như thế, nàng cho rằng “Ngày mai trời lại sáng”, nếu Tề Lăng không buông tay sợ rằng ngày mai sáng sủa sẽ không bao giờ xuất hiện.

.....

“Chính là cô ta, xinh đẹp thì.... Xinh đẹp.... đúng là...hồng nhan họa thủy”

“Nghe nói Ôn Bắc trở thành như hôm nay đều do cô ta hại..... vẫn là nên tránh xa cô ta ra.....”

“Đều là vì cô ta, nếu không Vương tử Ôn Bắc cũng sẽ không như thế, chúng ta không thể nghe thấy tiếng hát mê người của anh ấy..... cô ta thật đáng chết”

“Nam nhân đều giống nhau! Anh không phải cũng thích cô ta sao? Đi đi, xem mạng của anh có đủ mạnh không, nếu không sẽ bị cô ta làm cho táng gia bại sản....”

“Xem cô ta còn muốn trèo cao, dụ dỗ tổng tài tập đoàn Kinh Đế... Hồ Ly tinh chính là hồ ly tinh, vĩnh viễn không thể vào được hào môn, thật mất mặt..... xinh đẹp có ích gì..... Cuối cùng vẫn bị người ta chơi đùa rồi quang đi..... Vọng tưởng vào được nhà giàu... có mà mơ mộng hão huyền”

“Thật đáng thương, trước kia sáng rực như thế..... hiện tại..... ai...ai”

“Phụ nữ như vậy muốn một chân đạp hai thuyền, coi đàn ông đều là gốc hết sao. Tự làm tự chịu”

Mỹ Mỹ ôm nguyên liệu nấu ăn rời khỏi siêu thị, xung quanh liền bị người chỉ trở chửi bới không ngừng. Suốt ngày qua, Mỹ Mỹ chỉ cần ra khỏi cửa, sẽ nghe tiếng chửi bới, nhục nhã, tuy rằng lỗ tai nghe thấy có chút lạng người đi, không còn cảm thấy xót đau nhưng nàng vẫn thấy rất ủy khuất, muốn khóc to.

Mỹ Mỹ cúi đầu tránh né ánh mắt chăm chú của người đi đường, nước mắt càng không ngừng tích tụ lại dần. Đi qua một cửa hàng lưu niệm, trùng hợp lại thấy Tề Lăng đi tới.

Nhìn vẻ mặt tiều tụy, bi thương của Mỹ Mỹ, Tề Lăng cảm thấy nhói đau trong lòng. Hai mắt Mỹ Mỹ rừng rưng rất đáng thương, hắn muốn dùng tay xóa đi ưu thương trên mặt nàng, ôm nàng vào lòng nhẹ giọng an ủi.

Mỹ Mỹ nâng đôi mắt lạnh giá không chút biểu cảm nhìn Tề Lăng, không nói lời nào lách người bước qua khỏi hắn.

Xem hắn như không thấy, lãnh đạm rời đi, cả người Tề Lăng cứng lại, cảm thật chặt hộp quà trong tay. Lần đầu tiên hắn thấy hận ý mãnh liệt đến như thế trong mắt Mỹ Mỹ.

.....

Nếu có thể chọn lựa, Mỹ Mỹ càng hy vọng giờ phút này mình chính là kẻ mù, kẻ điếc, không nhìn thấy vẻ mặt khinh bỉ của mọi người, nghe không được lời phê phán của thế gian, chỉ sống trong thế giới nhỏ nhỏ của bản thân, thế giới đen tối cô độc lại yên tĩnh.

Năm năm qua trừ Ôn Bác nàng cũng không có bạn bè. Thân thể nàng quá đặc biệt nên không thể có bạn bè khác phái, dung nhan của nàng cũng khiến nàng không dễ có được bạn bè cùng giới. Năm năm, bất luận gặp chuyện gì, cũng là mình bản thân gánh chịu, trong lòng dù không vui cũng chỉ có một mình chống đỡ.

Thức trắng đêm mien man, tinh thần u u có chút uể oải không hề phấn chấn. Sáng sớm, Mỹ Mỹ có thói quen mua báo, lầm lỳ bản thiết kế trang sức phát thảo đi đến cửa hàng quần áo của mình.

Tuy rằng không muốn xem báo, nhưng ngày ngày vẫn kiên trì mua một tờ, lúc rảnh có thể mở ra xem. Nhìn tinh túc bình luận về hai người dần dần lắng xuống không còn nằm trên trang nhất, lòng nàng cảm thấy được an ủi không ít.

Công ty thiết kế trang phục M'M là tâm huyết của nàng, mỗi lúc rảnh nàng đều tự tay thiết kế, tìm người gia công. Có thể lập nên M'M cũng nhờ nàng trước kia đối với mỹ thuật tạo hình cũng có xem qua, cùng với kiến thức rộng rãi không giới nghệ sĩ nên có rất nhiều cảm hứng. Không nghĩ tới công ty nàng vốn xem là “kế hoạch dưỡng già” lại trở thành vật “duy trì sự sống”

Những tin tức tiêu cực cũng không buông tha cho M'M, thiết kế M'M tuy độc đáo, cũng tạo chút danh tiếng, nhưng cũng chỉ đủ tạm sống qua ngày. Rơi vào đường cùng, Mỹ Mỹ sa thải công nhân, tự tay mình làm tất cả. Rõ ràng thiết kế nàng rất được nam nữ ưa thích, nhưng tại thời điểm này, khách hàng đều fan trung thành của nàng hoặc Ôn Bác hoặc là chán ghét Mị Tâm mà cuối cùng bỏ rơi thiết kế của nàng.

Nếu không phải trên thế giới có khả năng bán hàng trên mạng, bạn bè quốc tế đều ủng hộ nàng ra sức giữ lấy M'M nói không chừng nàng đã đóng cửa.

Trang phục thiết kế đều theo khuynh hướng cuộc sống, chi tiết nhỏ đều tỉ mỉ, đơn giản nhưng trang nhã, nhưng cũng độc nhất vô nhị, mỗi loại quần áo cùng họa tiết trên đó đều khác nhau. Trên quần áo luôn có dấu hiệu của M'M một đóa hoa quý màu vàng Mân Côi.

Thông qua các quốc gia, ngẫu nhiên nàng tìm được một loại thuốc nhuộm màu vàng kim hết sức độc đáo, đóa hoa Mân Côi là do Chương Dã lão bá muốn kỉ niệm duyên phận giữa hai người mà tự tay điêu khắc cho nàng. Nàng cũng thích và quý trọng nó liền dùng nó làm ấn kí cho M'M, còn cố ý không quăng ngàn dặm xa xôi gửi hàng mẫu đến cho lão bá.

Mỹ Mỹ mở cửa, đem bản thiết kế phác thảo kiểm tra, sửa chữa lần nữa, mới bắt đầu xem xét, fax bản vẽ qua cho khách hàng nước ngoài, đợi phản hồi từ họ. Mỗi một đơn đặt hàng từ internet, Mỹ Mỹ đều cẩn trọng, nàng thà rằng mạo hiểm một nhọc kiếm tiền, cũng nhất định cam đoan làm khách hàng vừa lòng.

Tốt quá, Internet nàng cũng không tệ lắm, mỗi vị khách đều do nàng từ từ tích góp từng giọt từng giọt một, cách vị khách này cũng coi trọng uy tín nên hợp tác rất vui vẻ, nàng có thể bằng con đường này mà duy trì phát triển cho M'M.

Mở tờ báo tạp chí ra, đầu đề đập vào mắt, tâm Mỹ Mỹ lập tức trở nên trống rỗng.

“Tổng tài tập đoàn Kinh Đế có tình yêu mới, dùng số tiền lớn cho Lisa.”

“Ngày càng gọi cảm hơn xưa, quả nhiên là có cái gọi tình yêu bên cạnh.....”

Nhìn tấm ảnh Tề Lãng cùng Lisa ôm nhau, hai mắt Mỹ Mỹ bỗng trở nên ướt.

“Theo nhiều nguồn tin tiết lộ, tổng tài Kinh Đế rất sủng ái Lisa, so với tình cũ Mị Tâm trước kia thì còn gửi hoa tặng lễ vật tình yêu... Lisa không chút che giấu tình yêu đối với tổng tài tập đoàn Kinh Đế, nhiều lần công khai tỏ vẻ, chỉ cần anh ấy mở miệng, mọi việc đều do anh ấy làm chủ.... Chim nhỏ nép vào người, ngoan ngoãn phục tùng càng khiến người ta tin rằng Lisa đang yêu rất sâu đậm, không thể tự kiềm chế...”

Hai ngày không xem báo, việc thành công Lisa đã thay thế nàng trở thành chủ đề mới? Hẳn thật sự hận nàng thế sao? Ngay cả chọn phụ nữ cũng cố ý chọn kẻ thù của nàng? Trong giới nghệ sĩ ai chẳng biết ân oán của hai người? Cho dù chưa từng chính thức chào hỏi, chưa từng chính thức giao chiến, nhưng luôn ngầm đấu đá chưa từng dừng lại, cho dù nàng không thừa nhận, lại càng không thể phủ nhận, quan hệ giữa hai người vẫn là địch nhân đối lập.,

Có gì tốt chứ, cho dù đã rời khỏi làng giải trí, nàng cũng bị người ta đem ra so sánh. Chẳng lẽ thoát khỏi rồi nàng vẫn không thể yên lặng sống sao?

Cả một ngày, Mỹ Mỹ không hề khơi dậy hứng thú, ngay cả lúc khách hàng tới mua, thái độ của nàng vẫn là đứng đưng, thuận theo tự nhiên, thích thì mua không thì thôi.

Có lẽ ông trời thật sự công bằng, tình trường đã thua, thương trường sẽ thắng, tâm tình nàng không tốt, nhưng buôn bán lại trở nên phi thường tốt, mãi đến sáu giờ khách hàng mới dần dần bớt đi.

Gian hàng náo nhiệt trong nháy mắt trở nên yên tĩnh, Mỹ Mỹ tính dọn dẹp rồi đóng cửa về nhà. Vừa đem bộ quần áo trên người ma- nơ canh xuống, xoay người lại đã Lisa cùng trợ lý ở trong cửa hàng, nhìn nàng, Mỹ Mỹ càng thêm không vui.

“Thật xin lỗi, cửa hàng đã đóng cửa, nếu muốn ngày mai quý khách có thể quay lại..”- Mỹ Mỹ không muốn tiếp Lisa, thẳng thắn tiễn khách. Dù sao nàng cũng là bà chủ, buôn bán là do nàng quyết định.

“Haiz, tôi còn tưởng là ai? Nhìn qua cửa hàng... không thấy chủ nhân đâu, cứ tưởng bị bỏ hoang rồi”- Lisa nhìn Mị Tâm dung nhan động lòng người, nhin không được liền châm chọc, nhiều năm như vậy lần đầu tiên nàng mới có thể leo lên đầu Mị Tâm, hân diện đến thế. Nàng làm sao bỏ qua cơ hội tốt thế này chế giễu Mị Tâm?

“Cho dù bị bỏ hoang cũng có thể khiến một người như cô đại giá quan lâm tới... Nếu không phải là tại vì đồ vật ở đây có gì quý giá thì do mắt thẩm mỹ của cô quá kém”- Không biết vì sao mỗi lần nghe Lisa châm chọc Mỹ Mỹ đều nuốt không vào, liền há mồm mắng lại.

“Cô?! Đóng quần áo..... thật thấp kém”- Nghe Mỹ Mỹ mắng chửi nhưng không hề xuất ngôn thô tục, Lisa cả bụng đầy cơn tức, tay ném quần áo xuống đất dùng chân đạp lên cho hả giận.

“Cô làm gì vậy”- Nhìn Lisa la om sòm, Mỹ Mỹ không hờn giận chạy tới, cầm lấy quần áo vuốt nhẹ.

Bị đẩy ra Lisa đổ về phía bàn, nhìn đồng bản thiết kế phát thảo trên bàn, Lisa cầm lên, không chút nghĩ ngợi xé chúng thành từng mảnh.

“Cô đừng quá đáng!”- Nhìn bản thảo thiết kế vất vả lắm mới có được bị Lisa hủy, Mỹ Mỹ tức giận chạy tới đoạt lấy bản vẽ, tát Lisa một bạt tay.

Trợ lý Lisa trở mắt đứng nhìn mọi việc diễn ra, lại không biết nên ra tay ngăn cản hay ra tay giúp đỡ.

“Cô... Dám đánh tôi”- Tay ôm lấy bên má bỏng rát, Lisa vẽ mặt kinh hãi, từ nhỏ đến lớn chưa ai dám đánh nàng. Lisa phản ứng lại vung tay tát Mỹ Mỹ, lực đạo khá mạnh đánh ngã Mỹ Mỹ té ngồi xuống đất, bản thiết kế bay lên không trung.

“Dừng tay lại!”- Lisa muốn khom người đánh tiếp thì một âm thanh quát lạnh vang lên khiến người ta sợ hãi. Nàng ngẩng đầu chỉ thấy vẻ mặt Tề Lăng lạnh như băng đứng ngay cửa, trừng mắt nhìn ba người.

27. Chương 27

Hôm qua cùng Mỹ Mỹ không hẹn mà gặp làm cho Tề Lăng nhất thời tâm phiền ý loạn, luống cuống không thôi. Hắn không thể nào ngừng nghĩ về nàng, mặc dù trong lòng hận nàng, không thể phủ nhận, hắn vẫn còn yêu nàng, thậm chí đau lòng vì nàng.

Đánh không lại đáy lòng dày vò, rốt cục hắn vẫn đầu hàng, xử lý xong mọi việc liền chạy tới đây ngay. Không nghĩ tới vừa đi đến shop M'M, chỉ thấy Lisa vung một bạt tai hướng về phía Mỹ Mỹ, ngay cả hắn cũng không kịp ra tiếng ngăn cản.

Nhìn Mỹ Mỹ té trên mặt đất một thân chật vật, cả mặt đỏ bừng, Tề Lăng đau lòng không thôi.

“Tề Tổng. . . , là cô ta...”. Lisa nhìn vẻ mặt xanh đen của Tề Lăng, ánh mắt lại không hề rời khỏi Mị Tâm, không khỏi có chút sợ hãi, muốn mở miệng làm nũng, giải thích.

“Câm miệng! Một cái tát này, tôi sẽ thập bội hoàn trả!”. Tề Lăng hung hăng trừng mắt nhìn Lisa, âm lãnh vô tình nói, không ai có thể động vào người của hắn, trừ bỏ hắn, ai cũng không thể chạm vào một ngón tay Mỹ Mỹ.

“Tề Tổng. . . , em...” Lisa còn muốn giải thích, lại bị tiếng hét của Tề Lăng dọa cho sợ hãi.

“Cô muốn tôi tự mình động thủ sao? Còn chưa cú đi? !” Nhìn bộ dáng Tề Lăng điên cuồng tức giận, Lisa sợ tới mức khóc lên chạy đi ra ngoài.

Mỹ Mỹ nghe được Tề Lăng cùng Lisa đối thoại, nhưng từ đầu đến cuối, trừ bỏ bắt đầu đối diện liếc mắt một cái, Mỹ Mỹ chưa từng ngẩng đầu nhìn qua hắn, cũng không có mở miệng nói với hắn quá một câu.

Tề Lăng khom người xuống, thấy Mỹ Mỹ quỳ trên mặt đất cẩn thận nhặt từng trang giấy, muốn đưa tay đỡ nàng đứng dậy, Mỹ Mỹ lại không để ý đến hắn, dùng sức bỏ tay hắn ra khỏi sự đụng chạm vào cơ thể mình, Tề Lăng không phục lại đưa tay ôm lấy, Mỹ Mỹ lại bỏ ra.

“Mỹ Mỹ... Đứng lên...” . Thấy thái độ Mỹ Mỹ tức giận không chịu phối hợp, thanh âm Tề Lăng cũng có chút không kiên nhẫn đứng lên, thân thủ đã muốn kéo nàng dậy.

“Ồ. . . Ô. . . ” Bỗng chốc, chỉ thấy Mỹ Mỹ đột nhiên ngồi dưới đất, ôm đầu gối gào khóc.

Nhìn Mỹ Mỹ trước mắt khóc như núi đổ, Tề Lăng đột nhiên trợn tròn mắt, một bộ dờ khóc dờ cười, không biết làm cách nào. Trời biết, hắn cái gì cũng không có làm nha, nàng tự nhiên lại khóc thét lên, chẳng khác nào bị người ta hung hăng khi dễ

“Mỹ Mỹ...” Tề Lăng cúi xuống nhẹ nhàng ôm lấy bả vai Mỹ Mỹ, gọi nàng, lại không biết nên nói cái gì đó trấn an nàng.

“Anh vui vẻ phải không? Xem tôi bị người ta khi dễ như vậy, bị người ta thương tổn, anh cao hứng lắm đi ? Vì sao anh muốn nhắm vào tôi như vậy, tôi chỉ còn hai bàn tay trắng , vì sao còn không buông tha cho tôi? Nhiều năm trôi qua, tôi đều chỉ có một mình, vui vẻ, buồn bã, thành công, thất bại, khổ sở, ủy khuất, cái gì đều chính mình tôi một người gánh vác, tôi không có bạn bè, tôi không thể làm cho ba mẹ lo lắng, tôi

mệt mỏi quá, thật sự mệt mỏi quá. . . Tôi chỉ là một người bình thường. . . Tôi cũng có cảm xúc. . . Vì sao không thể làm cho tôi sống một cuộc sống đơn giản. . .”. Mỹ Mỹ nhìn Tề Lãng, liên tục phát tiết bức xúc. Nàng chỉ là một người con gái bình thường, cũng muốn được yêu thương, quan tâm, muốn một cuộc sống tốt đẹp, vì sao muốn cho nàng thừa nhận nhiều lời đồn đãi như vậy, liên tiếp chửi rửa vũ nhục, nàng rốt cuộc đã làm sai cái gì?

Hơn hai tháng qua, đã xảy ra nhiều chuyện, nàng thật sự không chịu nổi, áp lực của nàng thật sự lớn! Nàng cũng không thể xem như chưa từng nghe thấy !

“Mỹ Mỹ... Thực xin lỗi... Đừng khóc ...” Tề Lãng đau lòng gắt gao ôm lấy Mỹ Mỹ, nhẹ nhàng vuốt lưng nàng, không nghĩ tới trong lòng nàng phải gánh chịu áp lực lớn như vậy.

“Tôi không sao, chúng ta đi thôi!” Ôm Tề Lãng khóc kể đã lâu, khóc kể xong rồi, Mỹ Mỹ trong lòng cũng tốt lên rất nhiều, nhẹ nhàng đẩy thân mình Tề Lãng ra, đứng lên.

“Gi? Trời mưa ? !” Vừa định đứng dậy ra ngoài, Mỹ Mỹ mới phát hiện không biết khi nào ngoài cửa đã nổi lên một trận mưa to, vậy phải làm sao bây giờ? Nàng hôm nay không lái xe lại đây!

“Có ô(dù) không?” Tề Lãng nhìn xem ngoài cửa mưa to như vậy, tựa hồ không ngớt, lại xoay người nhìn vào cửa hàng quần áo, thuận miệng hỏi.

“Vây đi thôi!” Thấy Mỹ Mỹ lắc lắc đầu, Tề Lãng cởi áo khoác tây trang ra, nắm lấy tay Mỹ Mỹ .

“Đi chỗ nào?” Mỹ Mỹ nhìn Tề Lãng, vẻ mặt khó hiểu ngơ ngác hỏi.

“Chẳng lẽ em muốn qua đêm ở chỗ này? Mưa lớn thế này, một chốc cũng ngừng không được, xe anh đậu ở phía trước, anh đưa em về nhà!” Tề Lãng giúp Mỹ Mỹ khóa cửa, một tay ôm nàng vào trong lòng mình, dùng áo khoác tây trang sa hoa vì nàng che mưa, bá đạo ôm nàng hướng về phía xe hơi cao cấp.

Hai tay ôm lấy thắt lưng Tề Lãng, nhìn hắn đem hơn phân nửa áo khoác chắn trên người mình, thật cảm thán vì chính mình che gió che mưa, Mỹ Mỹ đột nhiên cảm thấy ấm áp vô cùng. Ngồi trên xe, Tề Lãng bắt chắp chính mình đẩy người ướt át, cầm lấy khăn mặt lau người và quần áo cho Mỹ Mỹ, Mỹ Mỹ nhìn không được cảm thấy cay trong hốc mắt, một chút việc nhỏ, hắn cũng có thể làm cho nàng cảm động vạn phần.

Khởi động động cơ, Tề Lãng cấp tốc điều khiển xe ra ngoài đường lớn.

“Hắt xì! Hắt xì! ...”

Thấy Mỹ Mỹ trên đường không ngừng hắt xì, Tề Lãng cẩn thận tắt điều hòa bên trong xe, thay đổi hướng xe đến phòng nghỉ của hắn sau giờ làm ở công ty.

“Đây là chỗ nào?” Mỹ nhìn cao ốc cao ngất trước mắt, có chút nghi hoặc hỏi, chỗ này đâu phải nhà nàng !

“Nhà của anh! Em vào thay quần áo khô rồi ăn một chút gì đó rồi anh đưa em về nhà !” Không để ý Mỹ Mỹ phản kháng, Tề Lãng ôm lấy nàng hướng thang máy đi đến.

“Nhà của anh thật đúng là nhiều? ! Thỏ khôn mới có thể xây hang động, anh so với thỏ còn khôn hơn...” Nhìn cao ốc xa hoa trước mắt, các phòng đều có phương tiện đầy đủ, Mỹ Mỹ liên liên tưởng đến năm năm trước nàng từng đi vào Kim Long Cao ốc, hẳn rốt cuộc có bao nhiêu nhà vậy?

“Mỹ Mỹ, sao nghe khẩu khí của em có vẻ giễu cợt vậy? Em đổ kỵ anh có nhiều nơi ở sao? Chắc là đổ kỵ rồi...” Tề Lãng nhìn bộ dáng không hề giận của Mỹ Mỹ, cảm giác có chút không thích hợp.

“Hắt xì!” Mỹ Mỹ run run thành công hấp dẫn lực chú ý của Tề Lãng, cũng chặn đứng lời nói trong lòng hắn. Không muốn cùng nàng đấu vô mồm, Tề Lãng xoay người đi vào phòng ngủ đưa cho nàng bộ quần áo sạch sẽ.

“Đi tắm rửa trước rồi thay quần áo, coi chừng bị cảm lạnh, anh giúp em chuẩn bị đồ ăn, nhớ thay quần áo khô rồi mới đi ra!” Tề Lãng không cho Mỹ Mỹ cự tuyệt đẩy mạnh nàng vào trong phòng tắm, thuận tay giúp nàng đóng cửa lại.

Cảm nhận được Tề Lãng thật sự quan tâm, Mỹ Mỹ không có cự tuyệt nữa, cười cười mở vòi nước vào bồn tắm màu vàng xa hoa.

Trong lúc Mỹ Mỹ tắm, Tề Lãng cũng đi vào phòng tắm trong phòng khách đơn giản tắm qua một chút, thay đổi quần áo ở nhà. Nghĩ trời mưa to như vậy cũng không tiện ra ngoài mua thức ăn, Tề Lãng lợi dụng đồ ăn trong tủ lạnh tự giải quyết.

Hoàn hảo có gian phòng nghỉ này hẳn thường xuyên đến ở lại, nơi này đồ vật đầy đủ hết, cái gì cần có đều có, bọn họ ở chỗ này cho dù ngày ngốc một hai ngày còn không sợ đến mức đói chết.

Mỹ Mỹ vừa đi ra khỏi phòng tắm, chợt nghe trong phòng bếp truyền đến thanh âm linh binh lách cách, đem quần áo ướt quăng vào trong máy giặt tự động, Mỹ Mỹ xoay người hướng đến chỗ phát ra âm thanh đi đến.

Nhìn Tề Lãng tự tay đảo trứng gà, Mỹ Mỹ đột nhiên có cảm giác hạnh phúc, khoe miệng nhin không được nổi lên ý cười.

“Vẫn là để em làm đi!” Nhìn trong chảo trứng gà chiên đã trở thành một góc cháy đen thui, Mỹ Mỹ rốt cục nhin không được ra tiếng, tiếp nhận đồ vật trong tay Tề Lãng, nhìn dáng vẻ của hắn, chỉ biết hắn cho tới bây giờ còn chưa đi đến phòng bếp, đương nhiên ăn cơm không tính. Nàng cũng không muốn không được ăn no bụng lại ngộ độc thức ăn.

Nhìn Mỹ Mỹ mặc quần áo trắng rộng thùng thình của chính mình, vẻ mặt còn tập trung vào mấy quả trứng gà, Tề Lãng lại hồi tưởng về năm năm trước, thấy được mỗi ngày Mỹ Mỹ đều vội tới nấu cơm cho hắn ăn, bồi hắn làm việc.

Mỹ Mỹ một thân quần áo màu trắng nữa trong suốt, thân hình bên trong như ẩn như hiện, bộ dáng xinh đẹp khi nấu ăn tản ra cực kỳ mê hoặc. Mái tóc dài tùy ý búi lên hiện ra cái cổ trắng nõn mê người, dáng người hoàn mỹ cộng thêm cặp đùi thon dài, trông nàng chẳng khác nào một tiểu yêu tinh gợi cảm mê hoặc toàn bộ thế gian, những kẻ phạm phu tục tử không tự chủ được mà vì nàng si mê, phát cuồng.

Tề Lãng không kìm lòng từ phía sau ôm lấy Mỹ Mỹ, hắn vươn hai tay gắt gao ôm lấy thân hình mảnh khảnh, nhẹ nhàng hôn lên cái cổ trắng mịn, ngọt ngào. Bất chợt một mùi hương nhẹ xâm nhập vào hơi thở, làm cho Tề Lãng nhin không được muốn càng nhiều.

“Lãng... Đừng như vậy... Em đang nấu cơm...”. Thấy Tề Lãng càng ngày càng làm càn, không chỉ không hề cố kỵ hôn lên cổ, bả vai của nàng, bàn tay còn không yên phận thâm nhập vào trong quần áo vuốt ve bộ ngực mềm mại, Mỹ Mỹ rốt cục nhin không được ra tiếng nhắc nhở, còn tiếp tục như vậy, nàng sợ chính mình trực tiếp bị hạ gục rồi ngã xuống đi.

“Mỹ Mỹ... Anh muốn em...” Nghe được trong lời nói Mỹ Mỹ, Tề Lãng trực tiếp xoay người Mỹ Mỹ lại, gắt gao hôn lên đôi môi kiều diễm ướt át xinh đẹp, không cho phép nàng không thuận hay cự tuyệt.

Cảm nhận được dục vọng mãnh liệt của Tề Lãng, chút lý trí còn sót lại của Mỹ Mỹ cuối cùng cũng tiêu tan, vẫn là đem sự chống đối đối thành cái ôm đầy khát vọng. Không thể phủ nhận, nàng cũng không chán ghét hắn đụng chạm, cũng chỉ cho phép một mình hắn được làm như vậy với nàng. Có lẽ đời này, người nhất định ở bên cạnh nàng phải là Tề Lãng.

Thấy Mỹ Mỹ không nói gì, cũng không tiếp tục phản kháng, Tề Lãng càng thêm ôn nhu, nhưng cũng càng thêm mãnh liệt, cấp tốc cởi áo sơ mi màu trắng trên người nàng, hôn lên thân thể mềm mại, no đủ mà lâu nay vẫn khát vọng, nhẹ nhàng ôm lấy nàng hướng một bên phòng ngủ đi đến.

Trên giường lớn xa hoa, thân hình người đàn ông cương nghị hoàn mỹ dính sát vào những đường cong tinh tế của người con gái xinh đẹp, không chừa lấy một tia khe hở. Tề Lãng nhẹ nhàng cúi xuống, tinh tế ngắm nhìn thân thể xinh đẹp trắng mịn dưới thân mình, môi hắn lướt qua cái cổ trắng nõn cao thẳng của nàng, sau đó đến bộ ngực sữa mềm mại, không ngừng một đường đi xuống phía dưới, không buông tha một tắc da thịt nào của nàng.

Nhìn nơi cấm địa tinh tế hoàn mỹ, tràn ngập mùi vị kích thích kia, Tề Lãng rốt cục không khống chế được chính mình, hạ thân điên cuồng xâm chiếm lấy nơi riêng tư của nàng.

“A! Không cần... Đau quá...” Đột nhiên bên dưới trở nên đau xé rách làm cho thân thể Mỹ Mỹ phút chốc cứng lại, cả người không nhin được run rẩy lại đứng lên, trong mắt cũng nổi lên một lớp sương mù.

“Mỹ Mỹ? ... Em! ... Ngoan. . . Sẽ hết đau thôi. . . Ngoan... Đừng nhúc nhích... Nhin một chút...”

Nhìn thân thể mềm mại bên dưới bài xích làm cho Tề Lăng đổ mồ hôi; hắn không rõ ràng lắm chính mình vừa mới đột phá là cái gì? Cũng không không rõ giờ phút này cơ thể dưới thân kịch liệt bài xích hắn? Mãnh liệt kích thích cùng niềm vui ngoài ý muốn làm cho Tề Lăng càng trở nên thật cẩn thận, cố gắng áp chế dục vọng điên cuồng của chính mình, không ngừng nhẹ nhàng hôn lấy Mỹ Mỹ, ôn nhu dạy nàng, cho đến khi cảm giác được nàng hoàn toàn thả lỏng, bao dung, hắn mới chậm rãi phóng túng dục vọng chính mình, lần lượt xâm chiếm thân thể dưới thân kia...

Đêm dài chậm rãi trôi qua, Trên giường lớn màu trắng bạc hiện ra hai thân hình gắt gao triển miên chưa từng tách ra, trình diễn một màn kịch tình làm mặt trăng cũng xấu hổ núp sau đám mây...

Một đêm trôi qua, Tề Lăng không có đáp ứng sự cầu xin của Mỹ Mỹ, điên cuồng yêu cầu nàng cả đêm, mỗi một lần đều là mãnh liệt, là ôn nhu, lại thật cẩn thận; một đêm này, Mỹ Mỹ lại hiểu được Tề Lăng bá đạo khó chơi, cho dù nàng mọi cách đau khổ cầu xin, hắn vẫn là cố ý muốn cùng nàng mây mưa thất thường, mang nàng đến thiên đường khoái lạc; và cũng một đêm này, tuy rằng một chết đi, nhưng hai người, một người vô cùng thỏa mãn, còn một người lại tỏ ra vui vẻ.

28. Chương 28

Trời vừa tờ mờ sáng Tề Lăng theo thói quen thức dậy. Tuy mệt mỏi nhưng trong lòng lại thỏa mãn, nhìn tuyệt sắc giai nhân đang ngủ mê, trên cơ thể trắng như tuyết loang lổ những vết tích khiến Tề Lăng rất đau lòng.

Tuy rằng hắn đã tận lực khắc chế mình nhưng vẫn không nghĩ bản thân lại mãnh liệt tàn sát bữa bãi như thế. Là vì hắn cảm dục quá lâu hay tại vì nàng quá mức mê người. Dù là năm năm trước kẻ điên cuồng như hắn cũng chưa từng phóng túng quá độ như thế! Hắn luôn tự hào vì khả năng tự chủ của bản thân nay lại biến mất!

“Kiếp này, Tề Lăng sẽ không bao giờ phụ em”- nhẹ nhàng hôn lên môi Mỹ Mỹ, Tề Lăng đưa ra lời hứa hẹn.

Chỉ trong một đêm, nỗi hận của hắn đối với Mỹ Mỹ đã biến mất. Ngay cả chính hắn cũng không muốn làm rõ chuyện năm năm trước tại sao Mỹ Mỹ không nói lời nào bỏ đi hay? Vậy còn nỗi hận năm năm sau nàng thuộc về người khác. Đáp án hắn chính là kẻ đó. Hắn thừa nhận, hắn đối với Mỹ Mỹ ích kỷ, keo kiệt, cao ngạo, hắn không thể rộng lượng để nàng ngã vào lòng người khác. Cho nên hắn đối với nàng vừa hận vừa yêu, tưởng trả thù nàng sẽ làm đau nàng nhưng ngược lại hắn cũng bị đau.

Từ đầu đến cuối hắn đều bị đồ kị che mắt, quên mất bản tính “giữ mình trong sạch” của nàng, hắn cũng quên mất mục đích ban đầu là tìm hiểu sự thật sao nàng bỏ đi. Nếu không phải đêm qua kim lòng không được, có lẽ hắn đã tự tay đẩy nàng cho người đàn ông khác.

Nhìn giữa mi tâm Mỹ Mỹ có vết sẹo, sau một đêm nhìn hai má nàng có chút sưng đỏ, Tề Lăng ôm chặt lấy nàng, thề kiếp này không để bất cứ ai làm tổn thương nàng.

Đột nhiên cảm thấy hít thở không thông, Mỹ Mỹ nhin không được xoay người, mở hai mắt mệt mỏi. Nhìn chính mình cả người mềm như vải sợi tựa vào lòng Tề Lăng, tình cảm mãnh liệt đêm qua cùng nữ hình ảnh bài sơn đảo hải dũng mãnh hiện lên trong đầu, Mỹ Mỹ đỏ mặt ngượng ngùng, đứng dậy tỉnh rời đi.

“A.....”- Vừa cử động thì toàn thân đã đau nhói, giữa hai chân Mỹ Mỹ đau buốt cực kì khó chịu nhìn không được kinh hô.

“Sao vậy Mỹ Mỹ? Vẫn không thoải mái sao?”- Tề Lăng khẩn trương ôm Mỹ Mỹ, quan tâm hỏi.

Nghe câu hỏi của Tề Lăng, Mỹ Mỹ xấu hổ đến mức tức giận muốn tìm cái lỗ để chui, có chút ngượng ngùng lắc đầu.

“Mỹ Mỹ, vết sẹo giữa mi tâm của em...”- Tề Lăng nhẹ nhàng nâng mặt Mỹ Mỹ, vuốt tóc nàng, đột nhiên muốn biết rõ vết sẹo nơi mi tâm của nàng do đâu mà ra.

“Anh không thích nó sao?”- Trực giác Mỹ Mỹ cho rằng hắn không thích khuyết điểm của nàng, cả người không khỏi run lên, đẩy hắn ra muốn trốn tránh. Hiện tại khoa học kỹ thuật đã phát triển, thật chất vết sẹo này có thể biến mất nhưng không hiểu sao nàng không muốn làm vậy.

“Đồ ngốc, anh làm sao ghét em, anh chỉ là đau lòng..... Em không muốn nhắc tới... anh cũng sẽ không nhắc nữa”- Nhìn phản ứng bài xích của Mỹ Mỹ, nhịn không được ôm lấy nàng, cúi đầu hôn lên vết sẹo. Hắn cảm giác được đoạn kí ức đó của nàng không tốt đẹp nên cũng không tiếp tục truy vấn.

Nhớ tới vết sẹo nơi mi tâm, Mỹ Mỹ nghĩ tới năm năm trước, nàng không còn muốn nhớ tới nó. Hiện tại, nàng chỉ muốn im lặng nằm trong lòng hắn, hưởng thụ sự chăm sóc quan tâm.

“Mỹ Mỹ, vì sao em không nói..... em là lần đầu tiên? Em cùng.....”- Tề Lăng muốn hỏi năm năm trước Ôn Bác cùng nàng xảy ra chuyện gì? Vì sao đó lại là lần đầu tiên.

“Anh yên tâm, chúng ta đều là người trưởng thành, em sẽ chịu trách nhiệm vì những hành động của mình, em không cần anh nhận nhận trách nhiệm..”- Lời của Tề Lăng nói Mỹ Mỹ lại hiểu lệch đi, Mỹ Mỹ nghĩ hắn đang tự trách mình, sợ chịu trách nhiệm không khỏi giận dữ, đẩy mạnh hắn ra, muốn rời khỏi giường, nàng cho tới bây giờ không nghĩ sẽ nắm giữ hắn.

“Mỹ Mỹ, em đừng hiểu lầm, anh không có ý đó”- Thấy Mỹ Mỹ hiểu sai ý mình, Tề Lăng tính giải thích, nhưng lúc này Mỹ Mỹ lại đang đau khổ căn bản không quan tâm đến hai mắt thâm tình của Tề Lăng. Ở trong suy nghĩ của nàng người hiện tại hắn thích là tân hoa đán Lisa, hai người chỉ là nhất thời xúc động mà thôi.

Tề Lăng thấy Mỹ Mỹ đột nhiên giận như thế, ngay cả lời giải thích của hắn cũng nghe không lọt, liền duỗi tay ôm nàng áp cả cơ thể mình trên nàng, hung hăng hôn nàng. Hắn thật không rõ, chẳng lẽ thái độ của hắn như vậy là chơi đùa với nàng sao?

“Anh vì sao lại như vậy? Lúc thì đối với em rất dịu dàng, trong chốc lát anh lại trở nên hờ hững, lúc thì lại tức giận, lát sau lại đi yêu kẻ thù của em... còn không muốn chịu trách nhiệm với em..... anh rốt cuộc muốn thế nào?”- Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng bá đạo hôn mình, nhịn không được ủy khuất hai mắt rưng rưng, hắn vì sao luôn khiến bao nhiêu hy vọng trong nàng vỡ tan? Hắn không biết hy vọng rồi thất vọng sẽ đau khổ đến thế nào sao?

“Mỹ Mỹ, em có biết anh vui biết bao nhiêu khi hoàn toàn có được em... anh thừa nhận bản thân có chút gia trưởng... nhưng lần đầu tiên đối với anh căn bản không có ý nghĩa gì đặc biệt”- Thấy ánh mắt Mỹ Mỹ dần dần ảm đạm, Tề Lăng cúi đầu xuống hôn nàng, tiếp tục nói.

“Nhưng mà với em thì khác, anh rất để tâm đến việc em đã từng có người đàn ông khác hay chưa... cho nên mỗi lần không kiểm chế được hôn em... anh luôn nghĩ đến dáng vẻ kiêu mỵ của em phô bày trước mặt người đàn ông khác, điều đó khiến anh rất ghen tị. Anh không chế không được bản thân luôn tức giận.... muốn tự tay phá hủy đi người đàn ông đã từng chạm vào em.. muốn tẩy đi vết tích của họ trên người em..”

“Anh nói bậy bạ gì đó? Em chưa từng có người đàn ông nào, đến lúc này, trừ anh ra, ngay cả môi em cũng chưa cho người đàn ông khác chạm vào... anh dựa vào cái gì mà đổ oan cho em như thế”- Mỹ Mỹ tức giận dùng tay đánh Tề Lăng, lại không phát hiện hắn nghe thấy lời nàng nói trong mắt liền vui vẻ ngập tràn sung nịch.

“phải, là anh không tốt, chưa làm rõ mọi chuyện..... chỉ tin lời báo chí liền nghĩ mấy năm qua em cùng Ôn Bác ở bên nhau”- Tề Lăng ôm lấy Mỹ Mỹ, chấp nhận để nàng đánh trút giận.

“Em cùng Ôn Bác chỉ là bạn bè... vì vậy, anh hận Ôn Bác là vì em sao?”- Mỹ Mỹ đột nhiên nhận ra gì đó, hai mắt mở to nhìn, chẳng lẽ ham muốn có được nàng khiến hắn phát điên, hắn thật sự thích nàng?

“Nếu em thật sự thuộc về Ôn Bác... anh sẽ không quan tâm... bỏ mặc em sao...”- Mỹ Mỹ đột nhiên muốn biết nếu nàng thuộc về người khác, hắn sẽ thế nào.

“Anh sẽ để tâm, đối với em là hoàn toàn để tâm.. nhưng mà... nhưng mà.... Anh sẽ liều lĩnh có được em..... như đêm qua nếu chọn lựa “đau khổ mất đi em” hoặc “không có được em trọn vẹn” anh nhất định sẽ chọn cái thứ hai...”- Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ nghiêm trang nói.

“Anh thật ... quá bá đạo mà..... Lăng năm năm trước...”- Nhìn ham muốn chiếm giữ Tề Lăng, Mỹ Mỹ không hề cảm thấy không vui. Nàng cảm giác được hắn càng yêu nàng sẽ càng hận nàng. Mỹ Mỹ đột nhiên muốn biết tình cảm 5 năm trước của hắn với nàng?

“Chuyện quá, anh không muốn nhắc nữa, Mỹ Mỹ chúng ta làm lại từ đầu, làm người phụ nữ của anh, là người phụ nữ duy nhất”- Tề Lăng nghĩ Mỹ Mỹ muốn giải thích chuyện 5 năm trước bỏ đi, nên trực tiếp cắt lời nàng, mọi thứ đã qua không còn quan trọng nữa, hắn muốn nàng của hiện nay, toàn bộ nàng.

“ Anh không phải có người tình mới rồi sao, làm gì cần em, mọi người đều biết rõ bọn em bất hòa, còn đi khắp nơi giúp cô ta đối phó người ta.....”- Nghe giọng Tề Lăng nói, Mỹ Mỹ ủy khuất lại vui vẻ, nàng quên mất mục đích hỏi ban đầu, ngược lại nhớ tới bản thân bị Lisa tát, nhẹn không được xoa hai má, đáng về làm nũng đáng yêu.

“Tình nhân khác? Mỹ Mỹ... trên đời này còn ai có thể thông minh, quyến rũ, ngọt ngào mị hoặc lòng người như em sao?”- Tề Lăng vuốt ve làn da bóng loáng của Mỹ Mỹ, khó hiểu cười.

Nếu hắn thật sự có người khác, sẽ không khổ sở chờ đợi nàng năm năm qua không gần nữ sắc? Nhưng mà, năm năm vất vả đó hắn tin hắn sẽ đòi Mỹ Mỹ bồi hường. Có lẽ trên đời này không còn Mỹ Mỹ thứ hai làm hắn khắc cốt ghi tâm đến thế.

“Còn nói không có? Báo chí đều đăng ảnh hai người ôm nhau.... Lại còn tặng quà..... còn tuyên bố lấy mọi thứ của em đưa cho cô ta...”- Nhớ lại thời điểm bản thân đau khổ, hắn lại đi ôm kẻ thù của nàng, tâm tình Mỹ Mỹ đang tốt liền xui xuống.

“Haha, Mỹ Mỹ.... em đang ghen? Anh chưa từng ôm nữ nhân nào trừ em. Anh cũng chưa từng tặng hoa, hay quà cho phụ nữ, nếu là em thì còn có thể. Về chuyện tuyên bố đưa mọi thứ cho Lisa, vì nàng đủ sức hút, khiến cho tin tức không còn nhằm vào em nữa”- Tề Lăng siết chặt Mỹ Mỹ, chân thành giải thích.

“Vậy anh đối với cô ta không hề có ý gì cả?”- Mỹ Mỹ trừng mắt nhìn Tề Lăng, muốn nghe đáp án trực tiếp.

“Anh chỉ có hứng thú với em... tha thứ cho anh.... Về sau anh sẽ không lỗ mãng.. làm tổn thương em”- Tề Lăng ôm Mỹ Mỹ, thật tâm nói.

“Đáng tiếc tổn thương đã thành.... Em cũng bị người ta chửi rửa..... còn phiền tới Ôn Bác.....”- Nhớ tới những việc xảy ra, Mỹ Mỹ trong mắt vẫn xót xa bi ai.

“Nếu anh giúp anh ta khôi phục như trước.... em có thể tha thứ cho anh không..!”- Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, không muốn giữa hai người có khúc mắc.

“Có thể được anh yêu, em thấy mọi thứ đều đáng giá, em không trách anh, nhưng Ôn Bác..... công ty của anh ấy bị người ta thu mua, Em biết thực lực anh rất mạnh..... nhưng có những chuyện không thể vãn hồi nữa.. đừng nhằm vào anh ấy nữa. như vậy sẽ khiến em rất áy náy.”- Mỹ Mỹ chủ động ôm Tề Lăng, thật sự nói, nàng không muốn nợ Ôn Bác.

“Không, trừ em ra, nam hay nữ anh đều không hứng thú..... Mỹ Mỹ.... nợ Ôn Bác anh sẽ trả, nhưng em thì không thể..... em phải vĩnh viễn ở bên cạnh anh”- Chuyện Ôn Bác chẳng qua là một bữa ăn sáng, hắn sẽ không vì loại đàn ông nhỏ bé đó mà khiến Mỹ Mỹ hận hắn, hắn chỉ cần nàng cam nguyện ở lại bên cạnh hắn cả đời.

“Được, nhưng anh phải giúp em khôi phục M'M, điều này là anh nợ em.”- Mỹ Mỹ ôm Tề Lăng làm nũng, còn mặc cả với hắn.

“Được rồi, tiểu bảo bối...”- Tề Lăng đáp ứng ngay, cúi đầu hôn giai nhân đang thẹn thùng nép trong lòng.

Trên chiếc giường trắng chuyện tối qua lại lặp lại.

29. Chương 29

Mỹ Mỹ như thế nào cũng không nghĩ tới Tề Lăng thật có bản lĩnh “Lật ngược thế cờ”. Thì ra Bác Nghệ ban đầu là do hắn phái người mua đứt, khó trách hắn tự tin có thể khôi phục vị trí của Ôn Bác như lúc đầu.

Quả thật, tập đoàn Kinh Đế trước mặt mọi người tuyên bố ra sức ủng hộ, phát triển Bác Nghệ, đầu tư cho dự án của Ôn Bác. Ai dám phản đối? Mặc kệ quá trình thế nào, Ôn Bác vẫn có thể tiếp tục sự nghiệp, đáy lòng Mỹ Mỹ cũng cảm thấy bớt áy náy rất nhiều.

Hiện tại, nàng đang rất hạnh phúc, có Tề Lăng thương yêu. Có nhiều lời đồn bịa đặt bên ngoài, nàng may không để ý. Công ty M'M có tập đoàn Kinh Đế “làm hậu thuẫn”, nàng còn gì phải lo lắng? Tuy nói thế nhưng Mỹ Mỹ không một chút dám thả lỏng công việc, vẫn cố sức làm. Mà M'M của nàng toàn lực phát triển càng ngày càng được nâng cao.

Bản vẽ cuối cùng cũng được phác thảo xong, Mỹ Mỹ không nhịn được cười. Nhìn đồng hồ đã hơn 4 giờ, Mỹ Mỹ thu dọn đồ đạc, bàn giao công việc cho cô bé bán hàng mới tuyển – Tiểu Nhã, về mặt tươi cười bước ra khỏi công ty.

Nhớ tới việc gần đây đắc tội với Tề Lăng, Mỹ Mỹ không nhịn được cười. Hắn đôi lúc bướng bỉnh như trẻ con, nàng cùng lắm về trễ hai buổi tối, hắn liền giận dỗi phạt nàng mỗi ngày đi làm trễ 2 giờ. Nhưng đôi lúc hắn lại làm việc đến quên cả sức khỏe, nhiều đêm không ngủ được liền đem công việc ra xử lý. Có thể khẳng định thành tựu hôm nay mà hắn đạt được không phải tay không mà có. Người ta chỉ nhìn bên ngoài mà không để ý đến cái giá mà hắn phải trả.

Đi vào toà cao ốc của tập đoàn Kinh Đế, cảm nhận không khí náo nhiệt từ đại sảnh rộng lớn. Mỹ Mỹ lịch sự chào hỏi rồi nhanh chóng bước đi.

“Xin chào, tôi muốn hỏi Tề Lăng...là Tề tổng tài, văn phòng làm việc ở đâu?” Mỹ Mỹ thấy trước mắt có 2 cô gái xinh đẹp liền vui vẻ hỏi thăm.

“Xin cho biết quý danh của tiểu thư. Xin hỏi cô và Tề tổng có hẹn trước?” Trước mặt là 1 cô gái tóc dài quăn rũ, áo đỏ tà trắng, giày cao gót đỏ vô cùng gợi cảm nhưng thái độ có phần cao ngạo thì lạnh nhạt trả lời, nhìn Mỹ Mỹ bằng ánh mắt coi thường.

“Cần phải hẹn trước sao? Làm phiền hỏi giúp tôi một chút!” Mỹ Mỹ không nghĩ tới bản thân tan làm sớm, chỉ mong được gặp hắn nhưng không ngờ lại phiền toái như vậy.

“Cô nhìn sang bên kia, họ đều đang chờ được gặp Tề tổng, nếu thực sự có chuyện gấp thì hãy từ từ qua bên đó xếp hàng còn nếu không gấp, mong cô ngày khác ghé lại. Cô muốn dùng mỹ nhân kế e cũng vô ích” Gặp loại người vẻ ngoài xinh đẹp quăn rũ thật không mấy thiện cảm, đặc biệt là nơi này, người đẹp càng không có đặc quyền, vả lại Tề tổng đối với những cô nàng như vậy không hề coi trọng.

“Có gì đặc biệt hơn người...” nhìn đoàn người ngồi chật kín trên hàng ghế lại nghe những lời không mấy thiện cảm, Mỹ Mỹ tức giận xoay người tiến thẳng. Nói trắng ra chính là hai lễ tân ý thể hiếp người, đã vậy, chờ thì chờ thôi!

Nhìn đồng hồ đã gần 5h30, Tề Lăng vẫn không có ý định ra ngoài, Mỹ Mỹ gần như không còn kiên nhẫn nhưng vừa thấy ánh mắt nhạo báng thỉnh thoảng phóng đến mình liền nhanh chóng chỉnh đốn tinh thần. Nếu không phải Tề Lăng tắt điện thoại, nàng đâu cần phải rước phiền toái vào thân.

Hết giờ làm, đại sảnh náo nhiệt hơn hẳn. nhân viên tập đoàn Kinh Đế ai nhìn thấy đại mỹ nhân ngồi ở đây nghỉ ngơi đều không khỏi đi chậm lại, tiến gần đến Mỹ Mỹ ra vẻ nịnh bợ, kẻ bưng trà, người bưng nước, ai nấy như bị đặt trong sương mù, bị mỹ nhân trước mặt làm mờ mắt.

Phải biết rằng, Kinh Đế là tập đoàn lớn nhưng vẫn là nơi “sói nhiều thịt ít”, bỗng xuất hiện cô nàng quá ư là xinh đẹp gợi cảm, chỉ tiếc không có hồi chuông báo động mà thôi.

Mỹ Mỹ thấy đám đàn ông bao quanh mình, có chút khó xử, cố tỏ ra lạnh nhạt nhưng vẫn lịch sự mỉm cười, lời nói vẫn khiêm tốn nhẹ nhàng.

“Xin lỗi, tôi không rảnh...” Mỹ Mỹ cố mỉm cười, vội từ chối lời mời của tay tổng giám kỹ thuật gì đó!!!

“Cảm ơn, thật sự không cần...” Mỹ Mỹ bất đắc dĩ nhìn bên cạnh, cự tuyệt sự giúp đỡ của một tay phụ trách quản lý tiêu thụ.

“Thật ngại quá, tôi có hẹn...” Mỹ Mỹ thật không nghĩ phải ngốc nghếch tiếp tục ở cùng bọn đàn ông này. Nàng thà bị hai người kia cười nhạo, nghĩ vậy nàng quyết định đi trước, về nhà chờ cũng tốt!

“Có chuyện gì?” Tề Lăng vừa bước ra khỏi thang máy, hắn nhìn thấy cả đám công nhân đứng tụm lại, nhìn không được tức giận hỏi, bọn họ không sợ tắc nghẽn giao thông nhưng hắn thì sợ ảnh hưởng hình tượng công ty.

“Lăng...” Nghe được tiếng gọi, mọi người nhanh chóng tránh ra, Mỹ Mỹ như vớ được cứu tinh, lướt qua đám người chạy đến bên cạnh, nhẹ nhàng ôm lấy hân.

“Mỹ Mỹ, sao em lại đến đây? Tại sao hôm nay lại đến tìm anh? Chờ có lâu không?” Tề Lăng vừa thấy Mỹ Mỹ sà đến, tự nhiên ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn của nàng, ôn nhu hỏi.

Mọi người chỉ thấy Lãnh Nhược Băng tổng tài thường ngày hôm nay lại tự nhiên thân mật với mỹ nhân trước mặt công ty, lại còn mềm giọng an ủi. Thật không khỏi choáng váng, ai nấy nhìn vào hai người chăm chăm, không nói được lời nào.

“Còn không phải tại anh ngày thường quá nghiêm khắc sao? Không hẹn trước thì không được phép làm phiền?” Mỹ Mỹ hờn dỗi trách. Là ai hại nàng đợi nhiều giờ không nói, lại còn phải hứng chịu nhiều ánh mắt khinh thường nữa.

“Được rồi, đừng giận nữa, anh mời em đi ăn đồ ăn Pháp xem như bồi thường được không?” không hờn giận quay sang liếc hai cô gái ở quầy lễ tân một cái. Tề Lăng ôn nhu vuốt đầu nàng nói.

Hai cô gái quầy lễ tân được một màn sáng mắt, thiếu chút ngắt tại chỗ. Trong đại sảnh, Mỹ Mỹ cố tình để đám nam nhân thấy cảnh tượng này, nhất thời bọn họ sợ tới toát mồ hôi, cũng may vừa rồi không có hành động gì thất lễ, nếu không ngay cả chết như thế nào cũng không biết. (hehe, vợ boss đâu thể đụng?!!)

“Không muốn tan ca, còn muốn làm việc tiếp sao?” Nhìn đám người đàn ông ai nấy không rời mắt khỏi Mỹ Mỹ. Tề Lăng không hề giận mà tiến thẳng về phía bọn họ. Ăn gan báo hay sao mà dám có ý với người của hân?

Mọi người bắt gặp vẻ mặt không một chút giận dỗi của tổng tài, sợ đến nhanh chóng rời đi, bọn họ không phải không hiểu chuyện, làm sao dám đắc tội với ông chủ? Bạn gái của Tề Lăng, sợ là đưa đến miệng, bọn họ muốn ăn cũng cần cẩn thận suy nghĩ. Ai chẳng biết, đụng đến Tề Lăng chẳng khác nào đụng đến chữ ‘tử’

“Anh bình thường đối với cấp dưới đều hung ác như vậy?” Mỹ Mỹ nhìn bọn họ bị dọa đến chạy như điên, vẻ mặt trêu tức đùa cợt Tề Lăng, hân không sợ ngày nào đó nhân viên sợ chạy hết sao?

“Công tư, thưởng phạt rõ ràng, anh làm việc rất nguyên tắc” Tề Lăng mỉm cười, bá đạo kéo Mỹ Mỹ ra ngoài. Hân không phải kẻ bủn xỉn, tuyệt đối không bạc đãi nhân viên. Nhưng không cho phép nhân viên lên lút sau lưng làm bậy. Nếu có kẻ vượt qua giới hạn của hân, hân sẽ trả cái giá rất đắt.

Ở cạnh Tề Lăng suốt ngày, Mỹ Mỹ hạnh phúc như được ở thiên đường,, cuộc sống của nàng chỉ dùng từ ‘ngọt ngào’ để diễn tả. Tề Lăng không hề che dấu sự say đắm dành cho nàng, nhiều lúc không kìm được ôm chặt lấy nàng. Có chuyện gì Tề Lăng cũng ra mặt giúp nàng giải quyết. Chỉ cần không có người đàn ông nào gần gũi nàng, hân bình thường luôn tốt. Cho dù có người si tâm vọng tưởng, Tề Lăng cũng không để ý.

Hiện tại Tề Lăng nâng niu nàng trong lòng bàn tay, xót xa không dám nặng lời, tất cả lại làm cho Mỹ Mỹ có chút hoảng hốt, cảm giác không thực. Hay do trước kia cái bản tính thay đổi thất thường của Tề Lăng là do nàng ảo giác?

Mỹ Mỹ phát hiện bản thân trở nên vô cùng thoải mái, mỗi ngày nàng bỏ nhiều thời gian chuyên tâm thiết kế, không hề để ý đến những việc làm mình phiền lòng. Bởi lẽ nàng biết rõ, cho dù có chuyện gì, sẽ có người bảo vệ, che chở cho nàng. Thỉnh thoảng nàng cố gắng góp sức giúp đỡ Tề Lăng, mà nàng chỉ có thể đi công tác cùng hân, lợi dụng chuyên môn tiếng Nga phụ giúp hân phiên dịch thư kiện. Mà thật nàng rất vui khi vì hân mà góp chút sức.

Nhưng đến đêm, mọi chuyện đều do hân định đoạt. Hân lớn tiếng nói là do nàng nợ hân, bắt nàng phải một lòng bồi thường mà nàng chỉ có thể vui vẻ tiếp nhận. Nếu nói nàng từng chán ghét bản thân vì quá xinh đẹp, giờ phút này nàng tuyệt đối cảm ơn trời cao. Bởi vì Tề Lăng thích, hân không hề che dấu cùng nàng thân mật, không chút giấu diếm bên nàng thoả mãn hài lòng. Mà mỗi lần Tề Lăng điên cuồng dục vọng, nàng muốn ngừng cũng không ngừng được, như có lửa thiêu đốt, làm cho nàng hiểu “hân yêu nàng”.

Điều làm nàng khó mở miệng chính là hần thường làm việc không nói trước, thích thú thì liền ôm nàng ngay cả khi ở trước đám đông, thường xuyên ở trên đường làm người khác chú ý, hại nàng xấu hổ không dám ngẩng cao đầu.

Lần quá đáng nhất là nàng hảo tâm đến văn phòng hần giúp đỡ, hần tự nhiên bỏ bê việc muốn nàng cả buổi chiều, hại nàng bước ra khỏi phòng liền tay chân bủn rủn, đáng về đi đường có chút kì quái, kết quả là đi ngang công ty cả đám nhân viên đều nhìn nàng bằng ánh mắt tò mò. Những lần sau đó, Mỹ Mỹ thề không bao giờ đặt chân vào văn phòng hần nữa bước.

Tề Lăng tuy rằng báo đạo nhưng đối với nàng một lòng chiều chuộng. Chỉ cần nàng nói ra, hần chưa bao giờ từ chối. Có đôi lúc cảm giác nàng bị hần chiều hư. Có người nói, con gái làm nũng luôn đẹp nhất, hoàn toàn chính xác bởi lẽ người đẹp đều do đàn ông yêu chiều mà có.

Mà những người con gái ấy nhất định rất thương yêu người đàn ông của mình vì vậy mới càng trở nên nữ tính, xinh đẹp.

Ngày hạnh phúc càng trôi nhanh, Mỹ Mỹ đã ở cùng Tề Lăng ba tháng vô lo vô nghĩ. Tuy rằng có cãi nhau nhưng phần lớn vẫn là ngọt ngào. Mỹ Mỹ cả nghĩ Tề Lăng đối với nàng là ham mới mẻ nhưng dần nhận ra họ không phải là nhất thời mê muội, ba tháng, họ gần như ở cùng một chỗ. Tề Lăng đối với nàng không những không có phiền chán, mà càng lúc càng bá đạo, thương yêu, chiều chuộng.

Mà tình yêu nàng dành cho Tề Lăng không còn kiềm chế được nữa, không có nữ nhân nào có thể kháng cự những trò chọc phá của nam nhân, càng không có nữ nhân nào bỏ qua được sự ôn nhu chiều chuộng hết mực. 5 năm trước, nàng chống cự không được, 5 năm sau, kết quả vẫn không thay đổi.

Hần chính là mẫu người làm cho phái nữ phải xiêu lòng, mà nàng cũng chỉ là một người con gái rất đổi bình thường.

Mỹ Mỹ run rẩy nhìn tờ báo trong tay, mắt đã thấm ướt. Nàng thật không tin, tuyệt đối không tin đây là sự thật, chẳng lẽ hạnh phúc mấy ngày nay có được đều là bọt biển dễ dàng trôi đi mất sao?

Tháng ngày vui vẻ bên nhau khiến nàng sớm quên nỗi đau của 5 năm trước, chẳng lẽ nàng lại vấp vào vết xe đổ của quá khứ? Nàng bắt quả chỉ có thể bỏ trốn như lần trước. Nàng không tin ông trời lại đối xử tệ với nàng, càng không tin Tề Lăng phụ nàng, tuyệt đối không tin.

30. Chương 30

“Thiên kim tập đoàn Phương Thị về nước, vợ chồng chủ tịch tập đoàn kinh tế đi theo, thái độ cực kỳ thương yêu, cũng thừa nhận thân phận tương lai của nàng...”

“Lỗi, người nói. . . là ta hoa mắt... hay là có hiểu lầm gì rồi? ... Chẳng lẽ anh họ thích cô ta . . . Đúng thật. . . là cô ta...” Đường Phiền một bên lật xem báo chí, chia chia một góc tin tức, một bên vẽ mặt nghi hoặc hỏi.

Nửa năm qua, tuy rằng thời gian gặp mặt anh họ cũng không nhiều lắm, nhưng hần vẫn có thể cảm giác được anh họ vô cùng thích Mị Tâm, mà cũng kỳ quái, báo chí nói có sách sách có chứng, lại khẳng định như vậy...chẳng lẽ lần này hần bị mù mắt nên nhìn lầm rồi ?

“Lăng là người như thế nào người nên rõ ràng, không có người có thể bắt buộc hần làm một chuyện gì, đương nhiên cũng không có người có khả năng tham dự vào quyết định của hần...”

Chu Hải Lỗi nhìn tờ báo chí, tuy rằng cảm thấy có chút nghi ngờ, lại cũng không dám xác định chắc chắn.

“Ý của người sẽ không phải là...anh họ thật sự sẽ cưới cái cô họ Phương gì đó hả..vậy còn Mị Tâm thì tính sao...mấy ngày hôm qua chẳng lẽ anh họ đối với cô ấy chỉ là chơi đùa mà thôi?” Đường Phiền không tin, không lẽ anh họ đối với mỹ nhân tuyệt sắc như vậy ở chung nửa năm mà không hề rung động tí nào sao ?

“Có gì mà tò mò như vậy? Người cũng không biết vì sao Tề Lăng lại theo đuổi Mị Tâm ?” Chu Hải Lỗi nhìn tờ báo chí, lơ đãng nhắc nhở, đối với Tề Lăng, hần không thể nào suy đoán ra ý nghĩ của hần.

Tề Lãng là một người đàn ông lạnh lùng, đối với con gái, phụ nữ, cho dù là hoa hậu giảng đường thanh tú động lòng người, còn bị hấn bỏ rơi; Mỹ Mỹ tầm thường xấu xí thì có thể xem như là một cửa lạ quý hiếm, còn đối với Mị Tâm hấn có thể nhất thời hưng phấn, cũng có thể là chơi qua một chút. Chỉ cần hấn muốn, có thể một ngày thay ba bốn phụ nữ ; mà hấn không muốn, cũng có thể năm năm không chạm vào đàn bà; hấn vui có thể tùy hứng mà ôm, mà sủng; hấn đã không vui thì tuyệt đối không có người nào có thể ép buộc được hấn.

Dù sao năm năm qua, chỉ có Phương Diêu là phụ nữ đặc biệt không làm cho hấn quả quyết cự tuyệt. Hai nhà lại môn đăng hộ đối, đám hỏi thương mại cũng chẳng hề gây cho người khác ngạc nhiên gì cả. Phương Diêu so ra thua kém Mị Tâm về hình thức bên ngoài, nhưng nói như thế nào cũng là tiểu thư khuê các, dịu dàng hiền thực, Tề Lãng chọn nàng làm phu nhân tương lai của tổng tài tập đoàn Kinh Đế cũng là vấn đề không hấn không có, chỉ có điều Tề Lãng lại tùy tiện chọn một người phụ nữ ở bên cạnh mình cả đời sao ? Điều này dường như không giống với phong cách của hấn!

Nhớ tới phản ứng của anh họ khi nhìn thấy Mị Tâm, Đường Phiền thật sự không dám xác định. Dù sao lần này hấn lấy “Toàn bộ tập đoàn Kinh Đế” ra đặt cược, tuy rằng hấn cùng Hải Lỗi không nghĩ giống nhau, nhưng anh họ nghĩ như thế nào thật không có khả năng đoán ra.

“Người không thấy anh họ làm như vậy là hơi quá đáng sao ? Vì một cuộc cá cược vô nghĩa như vậy mà làm tổn thương Mị Tâm?” Đường Phiền nhìn Hải Lỗi, chậm rãi khép lại tờ báo, lúc này đây, hấn thật sự đã làm Mị Tâm đau lòng. Nàng vô tội, nếu không phải hấn nhất thời bị ma quỷ ám ảnh mê đắm nàng, nàng làm sao có thể bị anh họ làm tổn thương ? Đối với nàng, hấn đột nhiên có một cảm giác áy náy.

“Trong vòng nửa năm, cả người và lòng của cô ấy, ta đều sẽ có được..”- Trước đây anh họ đã từng nói như thế. Nếu những lời báo chí là thật, đã chính thức lên tiếng thừa nhận thân phận của Phương Diêu, nói vậy khẳng định đã qua sự đồng ý của anh họ. Có lẽ ván cờ mà anh họ muốn đánh đã thắng, Mị Tâm chẳng qua chỉ là một quân cờ trên bàn, có ý nghĩa gì chứ.

“Phiền, kỳ thật ta cũng không rõ ràng, năm năm trước Bộ Mỹ Mỹ biến mất, Tề Lãng liền thay đổi, có lẽ việc chúng ta lại lấy tình cảm ra đánh cược đã mang lại sự dày vò đau khổ cho người khác... chính là còn Mị Tâm, chúng ta vô năng vô lực”- Hải Lỗi nhìn Đường Phiền, vẻ mặt ai oán, muốn trách chỉ trách Mị Tâm quá xinh đẹp, xinh đẹp đến mức khiến Tề Lãng tự phong bế mình suốt năm năm lại đột nhiên nảy sinh hứng thú với phụ nữ

“Chỉ mong cô ấy có thể hiểu, và nhẫn nhịn..... E là không còn bao nhiêu thời gian”- Đường Phiền nhìn Hải Lỗi, vẻ mặt áy náy, bất đắc dĩ nói, từ đầu đến cuối hấn luôn cảm giác bản thân mới là kẻ đầu sỏ gây nên đau khổ cho nàng.

Tề Lãng vừa đi đến phòng trà, chỉ thấy Đường Phiền cùng Hải Lỗi lại tự nhiên im lặng uống trà, không khỏi có chút sững sờ! Hai ông tướng kia lại im lặng vào lúc này đúng là không thể tin được.

“Làm sao vậy? Khó có khi nào rảnh mà cùng nhau uống trà, hai người các người nhìn cũng không hề vui vẻ, có chút khác thường nha!” Tề Lãng nhìn vẻ mặt ngưng trọng của hai người bạn tốt, cảm thấy có chút không thích hợp.

“Anh họ...Không phải anh muốn kết hôn với cô ta chứ...” Đường Phiền nhìn anh họ, giờ giờ tờ báo hỏi thẳng điều nghi hoặc trong lòng, không đợi Tề Lãng trả lời, lại hỏi tiếp một vấn đề quan tâm hơn.

“Em muốn hỏi... Anh họ à... Anh đối với Mị Tâm...” Đường Phiền biết Tề Lãng đối với Mị Tâm vẫn thiên vị hơn Phương Diêu, còn chưa hỏi xong đã bị Tề Lãng cắt ngang.

“Đương nhiên là thật , ai lại không muốn bản thân có một người vợ xinh đẹp lại thuần khiết, ta nhất định sẽ lấy nàng...” Tề Lãng nghĩ đến Mỹ Mỹ, không tự chủ được cho Đường Phiền một cái đáp án khẳng định, cả đời này, hấn chỉ nhận bà xã duy nhất là nàng.

“Lãng, xem ra người không chỉ có chiếm được người của Mị Tâm, cũng chiếm được lòng của nàng rồi! Khó trách người dám lấy Kinh Đế tập đoàn đem ra cá cược, người lại thắng rồi. . . Còn chưa đến nửa năm. . . Không nghĩ tới ngay cả Mị Tâm quyến rũ động lòng người như vậy đều trốn không thoát khỏi tay người? Không biết Phương đại tiểu thư gì có tài đức gì lại có thể may mắn có được lời hứa hẹn cả đời của người?

Người dùng nói với ta đơn giản là vì nàng vô cùng thuần khiết nha...” Hải Lỗi nghe được Tề Lăng trả lời, nhin không được hỏi ra.

Tề Lăng nghe xong lời nói khó hiểu kia, định vừa giải thích, lại bị thanh âm lạnh như băng phía sau lưng chất vấn đánh gãy lời nói của hắn.

“Thắng thua..đối với anh..thật sự quan trọng như vậy sao?”

Ba người đồng loạt xoay người lại, chỉ thấy sau lưng Tề Lăng là Mỹ Mỹ, cả người nàng run run nắm chặt lấy tờ báo, mặt xám như tro tàn, vẻ mặt tỏ ra vô cùng thoái chí nản lòng.

“Mỹ Mỹ?...” Tề Lăng còn chưa hiểu được gì nên quay sang nhìn Mỹ Mỹ, đột nhiên nhớ tới nàng có khả năng nghe được lời nói của Hải Lỗi nên hiểu lầm rồi, vừa định giải thích, lại bị Mỹ Mỹ lạnh như băng tuyệt vọng đứng khóc ngay tại chỗ.

“Năm năm trước, anh vì cá cược nên mới quan tâm đến một người xấu xí tầm thường không ai hỏi thăm như tôi? Năm năm sau, anh cũng lại vì cá cược nên mới điên cuồng theo đuổi Mị Tâm quyến rũ chói mắt? Anh thắng rồi, năm năm trước, anh là người thắng; năm năm sau, anh vẫn là người thắng, tôi lại càng thua hoàn toàn, anh chắc hẳn là vô cùng vui vẻ thích thú.” Mỹ Mỹ mặt không chút thay đổi nhìn Tề Lăng liếc mắt một cái, cũng không muốn nhắc tới chuyện cũ.

“Anh không phải vẫn muốn biết vết sẹo nơi mi tâm này do đâu mà có sao? Tôi nói cho anh biết, năm năm trước, tôi vì muốn làm anh vui, cố ý đi đến Christian Dior chọn lễ phục, kết quả tôi nghe thấy những gì mọi người nói rất rõ ràng. Vì đánh cược nên miễn cưỡng ở cùng tôi đúng không? Vì đánh cược đành tự ép bản thân mỗi ngày ở cùng một người con gái xấu xí, thật là miễn cưỡng đúng không? Tôi vẫn nghĩ là do anh thích tôi Mới ở cùng tôi. Thì ra từ đầu đến cuối tôi chỉ là quân cờ trên ván bài của anh,tôi tồn tại vì sự đánh cược của anh. Còn tôi lại ngu ngốc ảo tưởng đem cả bản thân mình dâng hiến. Những lời anh nói với tôi vốn dĩ không có câu nào thật, tôi cũng chưa từng hoài nghi... đêm hôm đó, tôi xảy ra tai nạn xe... Phải nằm trên giường bệnh suốt một năm, vết sẹo lưu lại là để luôn nhắc nhở tôi về ngày đó, nhắc nhở bản thân mình ngu ngốc thế nào nên phải trả giá bằng tính mạng cho thứ tình cảm hư giả...”

Nàng nói nhẹ nhàng như vậy, phảng phất như hết thảy đều cùng nàng không có quan hệ, lại làm cho người nghe cảm thấy bị thương cho nỗi lòng của nàng.

“Mỹ Mỹ...” Tề Lăng chưa bao giờ nghĩ đến chính mình lại gây thương tổn cho nàng như vậy, nhưng hắn thề, cho dù ban đầu hắn đối với nàng không phải là vì yêu, nhưng mỗi một câu nói với nàng đều là thật lòng

“Năm năm qua, tôi cố gắng quên đi hết thảy mọi việc, muốn trở thành một Bộ Mỹ Mỹ hoàn toàn khác, lại vẫn không tránh khỏi những việc đã phát sinh. Chỉ bởi vì anh từng nói một câu :”Anh chỉ có thể là của em”, tôi liền né tránh mọi đụng chạm của đàn ông, chưa bao giờ dính líu tới họ; cho dù Ôn Bác năm năm đối với tôi yêu thương hết lòng, tôi vẫn kiên trì như cũ...” Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng, trong mắt chứa đầy đau xót và tủi thân.

“Không nghĩ, năm năm sau, chúng ta vẫn tiếp tục dây dưa, lại là vì đánh cược, tập đoàn Kinh Đế? Tôi chưa từng nghĩ giá trị bản thân tôi lại cao như thế? Lần này anh lại thắng rồi, thắng hoàn toàn, anh đã thành công trong việc hủy hoại Mị Tâm, hủy đi sự nghiệp của cô ấy, hủy đi thể xác, hủy đi tình cảm của cô ấy. Từ nay về sau không có người đàn ông nào có thể có được lòng của Mị Tâm... bởi vì nó đã chết Tề Lăng... nếu Bộ Mỹ Mỹ năm năm trước ra đi không lời giải thích, như vậy Mị Tâm đã thay cô ấy trả lại cho anh , từ nay về sau, Bộ Mỹ Mỹ và Tề Lăng không còn bất cứ quan hệ gì, chỉ là hai kẻ xa lạ”- Mỹ Mỹ tuyệt vọng nhìn Tề Lăng, tẩy bẻ gãy đi động màu xanh, cầm lấy tờ báo ném vào người Tề Lăng, xoay người rời đi.

“Mỹ Mỹ, sự tình không phải như em nhìn thấy...Nghe anh nói...” Tề Lăng đau lòng gọi Mỹ Mỹ, muốn giải thích với nàng tất cả đều là hiểu lầm.

“Không cần nói nữa, cũng đừng đi theo tôi, chúng ta không còn quan hệ gì nữa, đừng để tôi phải hận anh, nếu bất cứ ai ở bên cạnh tôi còn vì tôi mà chịu đau khổ thì tôi sẽ trút tất cả lên đầu anh để tính sổ... tôi sẽ biến mất vĩnh viễn khỏi thế giới này...”- Mỹ Mỹ hung tợn nói, xoay người chạy khỏi Tề Lăng

Hải Lỗi cùng Đường Phiền nghe Mỹ Mỹ cùng Tề Lăng nói chuyện, mới bưng tỉnh ra sự việc, thì ra không phải do Mị Tâm xinh đẹp làm lay động trái tim đóng băng đã từ lâu của Tề Lăng, mà từ đầu đến cuối, có

thể làm cho Tề Lãng thất thường không không chế được cũng chỉ có một người là Bộ Mỹ Mỹ mà hắn yêu.

Khom người nhắt lấy viên ngọc màu xanh, Tề Lãng đau khổ tột đỉnh. Trên thế giới này, người hắn không muốn làm tổn thương nhất là nàng. Năm năm trước, hắn yêu nàng không kiềm chế, năm năm sau, hắn vẫn chung tình. Hắn nhớ rõ từng kỷ niệm giữa hai người, mỗi câu nói, đương nhiên cũng không quên chiếc cúc áo LV'M do hắn tự tay làm. Năm năm, hắn đối với nàng không đổi, tìm kiếm nàng suốt năm năm.

Nhưng không nghĩ, tình cảm của hai người sụp đổ tất cả chỉ vì hiểu lầm, nếu biết kết cục là như vậy, hắn sẽ không bao giờ đánh cuộc. Cho đến nay hắn không để ý vấn bài thắng hay thua, thậm chí còn không ngờ, từ đầu đến cuối hắn chỉ để ý mình nàng. Năm năm trước, hắn thắng nhưng cũng là thua, hắn chưa từng nghĩ năm đó tình yêu giữa hai người không thuần khiết, bởi vì hắn đối với nàng đều là thật.

Lơ đãng liếc nhìn tờ báo, Tề Lãng cảm hận cầm chặt cúc áo, thề mặc kệ dùng phương pháp gì, hắn nhất định phải xoay chuyển tâm của Mỹ Mỹ, bởi vì, hắn yêu nàng, năm năm trước, hắn không hề có nửa điểm giả dối, năm năm sau, cũng như vậy, từ đầu đến cuối, bọn họ trong lúc đó tất cả không phải là vì không yêu, mà là vì quá yêu...

31. Chương 31

“Thật là, bài báo này đúng là nói dối không biết ngượng. Mình khi nào thừa nhận Tề gia có con dâu ?.. Tuy rằng mình mong sớm có cháu. Nhưng cũng không thể tùy tiện được.” Tề phu nhân lật từng trang tạp chí, vẻ mặt bất đắc dĩ, thật là, bà mới trở về vài hôm ngay lập tức lại lên báo.

“Ha ha, báo chí còn biết ngượng sao ? Nếu Bát Quái đều là sự thật thì còn người muốn mua sao ? Đừng xem nữa, việc gì phải tự làm mình giận. Nhiều chuyện đều do cái miệng người ta nói ra, chẳng lẽ bà muốn mọi chuyện vặt đều đưa lên báo để cả thiên hạ biết hay sao ? Trước kia còn có thể hờn giận nhưng giờ thì tôi đã quên rồi.” Tề lão gia nhìn khuôn mặt đẹp mặn mà không hề có dấu tích thời gian của người bạn đời, dịu dàng an ủi. Ngay cả khi bọn họ phải thường xuyên xuất ngoại hay sau bữa ăn boả bao nhiêu, tạp chí Bát Quái đều có ghi lại. Huống chi là chuyện chọn con dâu trọng đại như vậy, thực là có ‘gió’ rồi.

“A...Lãng nhi, con về rồi.” Tề phu nhân vừa định lái nhai, oán giận vài câu nhưng chớp mắt lại phát hiện con trai bảo bối nhiều năm không về nhà bỗng chốc trở về, không khỏi mừng rỡ reo lên.

“Ba, mẹ con thật xin lỗi, con trở về là muốn nói mọi người biết, con không thích ở xa, càng không thể không lấy cô ấy, mặc kệ hai người có đồng ý hay không, cả đời này con chỉ lấy Bộ Mỹ Mỹ.” Tề Lãng nhìn vẻ mặt kinh ngạc đến ngây người của cha mẹ, nói hết những điều cần nói liền trở về phòng, hắn biết họ cần thời gian để tiêu hoá chuyện này.

“Ông này, tôi có nghe lầm không ? Lãng nhi nói cả đời này chỉ cần duy nhất ... Cái gì Bộ Mỹ Mỹ... ” Tề phu nhân nhìn qua bạn già, vẻ mặt thật không dám tin. Cô Bộ Mỹ Mỹ kia rốt cuộc là thần tiên phương nào ? Bà còn chưa từng thấy qua diện mạo, là người như thế nào lại có khả năng khiến bảo bối nhà bà để sâu trong tim ?

“Bà không nghe lầm... Thật là, tính nó giống hệt tôi năm đó, bà không thấy nó bây giờ rất giống tôi năm đó cố chấp theo đuổi bà sao? Bây giờ chúng ta chỉ có thể cầu cho người hữu tình sẽ nên duyên mà thôi... Nếu không thì chẳng có hy vọng được bằng cháu đâu” Tề lão gia hiểu rõ trả lời.

Tề phu nhân liếc mắt nhìn chồng, lại không thể phản bác. Tề gia này tính tình đúng là di truyền tuyệt đối mà.

Những ngày tiếp theo, liên tiếp ba ngày, Tề Lãng đứng 8 giờ đứng chờ tại M'M cho đến khi Mỹ Mỹ đóng cửa về nhà. Nhưng hắn vẫn là đi theo nàng, chăm chú nhìn nàng, cái gì cũng không làm. Hắn đang đợi, đợi nàng mở lời trước, đợi nàng đồng ý nghe hắn giải thích.

Đêm đó trở về, Mỹ Mỹ đã khóc rất nhiều, nàng tự nói với chính mình, đời này nàng chỉ khóc lần này nữa thôi, sau này sẽ không vì bất kì ai mà rơi nước mắt nữa, đặc biệt là đàn ông. Khóc xong một trận thấy rất

thoải mái, ngấm kĩ lại, dù sao nàng cũng đã rất quý trọng, cho dù hiện tại mất đi thì nàng cũng không còn gì hối tiếc nữa. Chỉ cần nàng không thẹn với lương tâm, không nên tiếc nuối.

“Anh muốn thế nào?” Mỗi ngày đều thấy Tề Lăng như hình với bóng đi theo nàng, Mỹ Mỹ rốt cuộc không nhịn được mở miệng. Đại thiếu gia như hắn có thể tùy hứng ra vẻ không quan tâm nàng nhưng nàng chẳng còn để tâm nữa.

“Mỹ Mỹ, cho anh một cơ hội, kiên nhẫn nghe anh giải thích được không?” Tề Lăng cảm nhận được Mỹ Mỹ không hề bài xích mình cũng bình tĩnh hơn rất nhiều, dịu dàng nói.

“Tốt thôi, anh muốn nói cái gì?” Mỹ Mỹ lạnh nhạt nói, nhìn Tề Lăng bằng ánh mắt xa lạ.

“Xin lỗi, Mỹ Mỹ, anh thừa nhận 5 năm trước theo đuổi em là do cá cược nhưng từ đầu đến cuối anh chưa từng lừa em, đối với em đều thật lòng. Ngay từ đầu anh có chút miễn cưỡng nhưng ở chung lâu ngày, anh không tự chủ được đã bị em hấp dẫn, thích nhìn em làm đồ ăn, thích nhìn em phân tích cổ phiếu, thích cảm giác ở cùng em. Nếu bọn Đường Phiền không nhắc nhở, anh cũng không phát hiện ra anh đã quên mất lời cá cược đó. Anh không nghĩ tình cảm lúc đó có hiểu lầm nên cam tâm nhận thua, anh thật chưa từng nghĩ đến việc tổn thương em. 5 năm sau, anh nói như vậy là vì nhất thời nóng nảy, nghĩ đến việc em lạnh lẽo đi không nói 1 lời theo người đàn ông khác. Cho nên anh đã hận em, muốn làm tổn thương em, trả thù em nhưng mỗi lần nhìn thấy em anh đều bị em lôi cuốn. Về phần bài báo đó không phải sự thật đâu, anh ở phương xa chỉ có vài lần gặp mặt trừ những lần đó ra không còn quan hệ nào khác...Mỹ Mỹ, hãy tha thứ cho anh” Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, hy vọng 2 người có thể xóa bỏ hiểu lầm.

“Lăng, không phải một câu xin lỗi là có thể xóa bỏ tất cả. Ở cùng anh, em thật sự rất hạnh phúc nhưng cũng rất mệt mỏi, em không muốn phải sống trong lo lắng đề phòng. Anh biết không? Trên đời này đau đớn nhất không phải là không có được, đau khổ nhất chính là có rồi nhưng lại mất đi. Ở cùng anh, đôi lúc em nghĩ mình đang ở trên thiên đường thì chợt phát hiện ra phía trước căn bản chính là địa ngục cam bẫy. Em chỉ là 1 người phụ nữ bình thường, thật sự không thể chịu nổi cuộc sống nay lên mai xuống, em chỉ muốn toàn tâm yêu...và ở cùng anh nữa, hai cái này quả đối lập, anh biết không? Em sợ lắm, sợ bản thân là quân cờ trong trò chơi của anh, khi trò chơi kết thúc thì quân cờ không còn giá trị. Không biết sau này ai đó lại cá cược với anh về 1 cô gái khác không phải Bộ Mỹ Mỹ. Em thừa nhận, em thích anh, chính vì vậy mới không chịu nổi đả kích. 5 năm, em mệt đủ rồi, có lẽ từ đầu quen nhau là sai lầm, chúng ta không ở cùng 1 thế giới, đừng tìm em nữa. Em không đáng giá bằng toàn bộ tập đoàn Kinh Đế đâu.” Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng, lần đầu tiên có cảm giác bình yên. Tình yêu của nàng quá đẹp, quá huy hoàng nhưng cũng quá đủ rồi. Sau cơn mưa trời lại sang, nàng phải học cách chấp nhận mà thôi.

Nói xong, Mỹ Mỹ không chút lưu luyến rời đi, trong mắt đọng một tầng hơi nước, bởi lẽ nàng biết, nàng sẽ mãi không còn mối quan hệ nào với người đàn ông này, sẽ không bao giờ gặp lại nữa.

Nhìn bóng dáng yếu ớt của Mỹ Mỹ đi xa, Tề Lăng cười nhạt, thì ra nàng vẫn để ý lời cá cược kia, nàng lo sợ cái được cái mất... Chỉ cần nàng yêu hắn, hắn nhất định không buông tay. Bởi vì hắn không còn đủ sức, không đủ khả năng đem tình yêu dành cho nàng đưa cho người khác. Cả đời này, những gì hắn yêu thích thì nhất định phải có được.

Thứ hai trời sáng sớm, Mỹ Mỹ đem bản thiết kế đến cho khách kiểm tra, Khi trở về đi ngang qua quảng trường, đột nhiên màn hình lớn xuất hiện bản tin nóng nhất.

“Cảm ơn các vị phóng viên đã đến dự họp báo, hôm nay tôi muốn tuyên bố từ chức tổng tài tập đoàn Kinh Đế. Tôi không phải nhất thời xúc động, là trải qua nhiều lần suy nghĩ. Tôi muốn dung hành động nói với người con gái tôi yêu rằng không có gì quan trọng hơn cô ấy”

Nhìn lên màn hình lớn, thấy Tề Lăng nghiêm túc, tình cảm nồng nàn, thoáng mắt Mỹ Mỹ đã thấm nước.

“Thế giới này có thể có hai cái tập đoàn Kinh Đế nhưng chỉ có duy nhất một Bộ Mỹ Mỹ. Mỹ Mỹ, anh muốn nói với em, nếu tình yêu của chúng ta không thể thoát khỏi ván bài vận mệnh, cho dù xảy ra bao nhiêu chuyện, cũng chỉ có một kết cục là sẽ có người chiến thắng, bởi vì từ đầu đến cuối, chỉ có em là người duy nhất khiến anh muốn chơi trò cá cược này. 5 năm trước là như thế, 5 năm sau không thay đổi. Mỹ Mỹ, tha thứ cho anh, tình cảm anh dành cho em là thiên trường địa cửu, mãi không thay đổi.”

Nghe Tề Lãng thổ lộ thâm tình, Mỹ Mỹ thật sự kích động, hấn thật lòng yêu nàng. Thật lòng đến mức từ bỏ giấc mơ của vạn người là tập đoàn Kinh Đế. Có thể được 1 người đàn ông toàn tâm toàn ý yêu như vậy chính là mơ ước của mọi phụ nữ. Có được một người đem tình yêu dành ình khắc cốt ghi tâm, thật sự là hy vọng quá xa vời của phụ nữ.

Mỹ Mỹ hết nhìn màn hình lớn rồi nhìn xung quanh mọi người vây quanh kinh ngạc có, hâm mộ có. Nàng nở nụ cười, có thể yêu một người cũng yêu mình sâu đậm, là phụ nữ, nàng đã thật sự có được khoảng thời gian quý báu nhất trong đời, còn cần gì nữa chứ? Nàng thật mong ngay thời khắc này có thể bay vào lòng Tề Lãng, nói với hắn rằng nàng muốn được làm người phụ nữ hạnh phúc của hắn. Cả đời này muốn được dính chặt lấy hắn cho dù hắn có đuổi nàng cũng không đi.

“Tôi nghe lầm sao??..Từ chức??” Đường Phiền thật không dám tin trên mạng đang lan truyền với tốc độ ánh sáng, về mặt hấn thật sự rất kinh ngạc ‘Tổng tài tập đoàn Kinh Đế từ chức vì một người phụ nữ? Cần mỹ nhân không cần giang sơn’

“Phù...Làm ơn không phải sự thật đi..” Trong văn phòng Hải Lỗi vừa uống ngụm cà phê vừa thông thả nghĩ ngợi đã bị tin tức chấn động trên ti vi làm cho choáng tới mức phun hết cả ra ngoài. Tề Lãng thật sự... không thể buông tay?

“Từ chức? Hấn từ chức thì tập đoàn tính sao? Chẳng lẽ muốn ta vác bộ xương già đi làm việc sao? Thật hồ đồ mà.” Nhìn thấy tin tức, Tề lão gia giận đến tím mặt trừng mắt.

“Thật cảm động nha, không nghĩ được đứa con khó chiều này là thâm tình nặng ý như vậy..” Gấp về mặt bạn già cảm động lau nước mắt, Tề lão gia thật sự muốn qua đánh cho vợ 2 cái trút giận. Lúc này còn tỏ ra Hoả Thượng Kiều Du?

“Hấn có gan từ chức, ta có gan đem Bộ Mỹ Mỹ gì đó trói lại đem đến đây...”Tề lão gia tức giận quát, ông vừa thoải mái được vài ngày, cũng không nghĩ trở lại những tháng ngày làm việc bán sống bán chết.

“Vậy ông còn không mau giao cho con bé đó. Nói không chừng bảo bối vì thương xót giai nhân mà không thể không lo” Tề phu nhân nhìn chồng, nhin không được hất một gáo nước lạnh nói. Hiện tại vì con mà giận, không nghĩ lại bản thân, không phải cũng từng là loại người ‘Điên cuồng vì yêu’ sao?

“Cũng đúng nha... Đây, biện pháp này không phạm pháp lại gọn gàng...Có thể suy nghĩ” Tề lão gia về mặt như được khai sang, hết thấy tức giận đều biến mất.

“Ông...” Tề phu nhân nhìn chồng, ông có biết ông đang nói cái gì không? Bà chỉ là thuận miệng, nếu ông ta thật sự đem cả tập đoàn giao cho người ngoài, ông không sợ Kinh Đế sẽ biến mất trong một đêm hay bản thân phải lưu lạc tha phương sao?

“Yên tâm đi... bà còn chưa nhìn ra ánh mắt của nó? Nhiều năm rồi...nó có bao giờ dùng ánh mắt này để nói về chuyện gì chưa? Tuy rằng chưa thấy người nhưng tôi dám đảm bảo đứa con gái này là bảo bối trên đời hiếm gặp. Nghĩ lại thì thằng Lãng có diễm phúc gì...Có thể làm cho nó cái ta quy chính, vì một người mà buông tay tất cả, đứa con gái này, nhất định có chỗ xuất chúng. Tuyệt đối không nông cạn, ham giàu sang, là bình hoa di động không thôi” Tề lão gia phân tích, dùng đôi mắt tinh đời tràn đầy sắc bén.

“Ôi, thật là... tập đoàn Kinh Đế ở trong tay Lãng nhi phát triển rất tốt. Nó nhất định phải suy nghĩ rất kĩ. Tôi tin rằng nó không phải chỉ lo cho bản thân, tuy húng làm vậy. Chúng ta cứ im lặng chờ đã...”

Tề lão gia, Tề phu nhân nhìn nhau cười, mọi quyết định đều để con trai làm chủ. Họ khẳng định cho dù Tề Lãng thật sự từ chức, họ tuyệt đối sẽ không can thiệp.

Mỹ Mỹ vừa trở lại M'M, đã thấy Tề Lãng ôm một bó bách hợp chờ nàng. Nhìn Tề Lãng, không kìm lòng được nhất thời lòng tràn đầy hạnh phúc.

“Mỹ Mỹ, tha thứ cho anh, đồng ý lấy anh nhé!!!” Tề Lãng chân thành nhìn Mỹ Mỹ, trao cho nàng bó hoa bách hợp mang ý nghĩa “trăm năm hạnh phúc”.

Gặp Mỹ Mỹ ngốc nghếch không có phản ứng, Tề Lãng cảm thấy tim đập nhanh, nhẹ nhàng quỳ xuống. Chẳng lẽ bộ dạng bây giờ vẫn chưa đủ thành ý?? Nếu thế này mà nàng vẫn không thể tha thứ chỉ vì một

việc đã qua thì căn bản nàng không còn yêu hắn nữa. Hắn cũng không cần kiên trì cố gắng nữa.

“Mỹ Mỹ, trả lời anh đi. Mặc kệ câu trả lời như thế nào. Hãy cho anh 1 đáp án cuối cùng ”. Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, vừa chờ đợi nhưng đồng thời lo sợ.

“Nếu tình yêu chúng ta không thể thoát khỏi ván bài vận mệnh, em đồng ý làm quân cờ trong tay anh. Từ đầu đến cuối, em thật không sợ trở thành quân cờ mà là sợ ván bài kết thúc, Đây chính là đáp án của em. Còn anh ? Anh bằng lòng cùng em đi đến hết ván bài này chứ ?” Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng, rưng rưng nước mắt hỏi.

“Đương nhiên” Nói xong, Tề Lăng đưa vào ngón tay Mỹ Mỹ chiếc nhẫn kim cương được mài 99 mặt hình bách hợp tượng trưng cho tình yêu vĩnh hằng, vui vẻ ôm nàng xoay tròn.

Mỹ Mỹ gất gao ôm lấy Tề Lăng, mỉm cười hạnh phúc.

Buông Mỹ Mỹ ra, Tề Lăng nhanh nhẹn hôn lên đôi môi của nàng, đồng ý trở thành đôi uyên ương mãi mãi chỉ có một tình yêu không bao giờ thay lòng.

————— Happy Ending —————

32. Chương Ngoại Truyện 1

“Lăng, em.....”

Đi đến khu nhà cao cấp của Tề gia, Mỹ Mỹ đột nhiên có chút do dự. Nàng mãi đắm chìm trong vui sướng mà quên mất thân phận và bối cảnh của Tề Lăng.

Nếu chỉ là yêu, nàng có thể bỏ mặt tất cả, tùy tâm sở dục, nay đã đáp ứng lời cầu hôn của Tề Lăng, nàng không thể không lo lắng cảm nhận của cha mẹ chồng tương lai, dù sao cũng phải sống cùng nhau cả đời. Liệu họ có chấp nhận một người con gái bình thường, thân phận cách biệt, bối cảnh khác nhau một trời một vực?

“Yên tâm... tất cả đã có anh”- Tề Lăng nhìn thấy ánh mắt lo lắng của Mỹ Mỹ cũng biết nàng nghĩ gì. Cánh tay vòng lấy thắt lưng nàng siết chặt, Tề Lăng cam đoan cười nói. Nàng làm sao không lo lắng chứ, Tề gia dù gì cũng giàu có, cha mẹ hắn liệu có coi trọng cái gọi là hôn đăng hộ đối, bảo hắn lấy các tiểu thư khuê các khác.

Đi vào đại sảnh, Mỹ Mỹ chỉ thấy một cặp vợ chồng trung niên đang nhấm nháp trà toát lên chí chất quý phái, chắc chắn thời trẻ họ cũng là tuấn nam mỹ nữ, dù hiện tại ngoài trừ sự từng trải, đáng vẻ ưu nhã, họ vẫn xuất chúng như trước.

“Ba mẹ, đây là con dâu tương lai của hai người.”- Mỹ Mỹ nhìn ba mẹ, khó nén nổi cao hứng.

“Cháu chào hai bác...”- Mỹ Mỹ nghe Tề Lăng giới thiệu như thế vừa cao hứng vừa sợ, nàng sợ ba mẹ Tề Lăng không thích con dâu như nàng, vội vàng nắm lấy quần áo phía sau Tề Lăng, vội vàng hành lễ.

“Vậy, cô chính là người khiến cho con trai tôi từ bỏ sự nghiệp dòng họ sao? Thoạt nhìn cũng có chút tư sắc.....”- Cha Tề Lăng nhìn thấy vẻ đẹp quyến rũ của Mỹ Mỹ, nhìn chằm chằm nàng nói thẳng, hoàn hảo không làm cho ông thất vọng. Nếu đứa con trai này của ông vì một người con gái xấu xí mà buông bỏ tất cả, chắc ông sẽ khóc đến chết?

Vừa nghe giọng ba Tề Lăng, trái tim Mỹ Mỹ lạnh đi một nửa, trực giác cho thấy ông ấy không thích nàng, không khỏi cúi đầu, vẻ mặt khó xử.

“Đừng đứng nữa, mau ngồi đi”- Mẹ Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ rất lâu, mới cảm thấy hơi quen mắt, lại nhớ không ra, chỉ biết chăm chú đánh giá nàng.

Bà không biết là ánh mắt của bà khiến cho tim Mỹ Mỹ như ngừng đập.

Tề Lăng nhìn vẻ mặt tò mò của ba mẹ, biết chắc hai người đang kín đáo đánh giá. Không hề quan tâm kéo Mỹ Mỹ ngồi xuống ghế, Tề Lăng theo thói quen ôm nàng vào lòng tự nhiên.

Thái độ làm càn của Tề Lãng khiến Mỹ Mỹ thét chói tai, tay khê nhéo nhẹ sau lưng hắn, khiến cho phía sau hắn hỏa thượng kiêu du? Có phải muốn ba mẹ hắn thêm chán ghét nàng không?

Ba mẹ Tề Lãng nhìn thấy cách cư xử của con trai, vẻ mặt liền sụp đổ. Tên bất hiếu này lại bị một cô gái nắm giữ. Thật khiến họ hết chỗ nói. Nhìn sắc mặt hai người, sắc mặt Mỹ Mỹ cũng không còn tốt.

Trong đại sảnh trừ Tề Lãng, sắc mặt của ai cũng không bình thường.

“Tề Lãng, con có thể bớt phóng túng lại không?”- Cha Tề Lãng nhìn thấy con trai đáng vẻ như sợ người khác cướp bảo bối của hắn liền nhịn không được tức giận. Đứa con này sợ người khác không biết hắn có bao nhiêu quan tâm đến mỹ nữ này hay sao? Uống phí công ông dạy dỗ nhiều năm dù giận vui cũng không biểu lộ, xem ra đứa con này đã quăng hết mọi thứ.

“Cha, đây là nhà mình, con không thể thoải mái sao? Con thích như thế”- Liếc mắt nhìn cha, Tề Lãng xoay người sang hôn lên má Mỹ Mỹ, Mỹ Mỹ sợ tới mức muốn ngất đi.

“Cha còn chưa đồng ý”- Nhìn thấy đứa con trai cố ý, cha Tề Lãng nhịn không được nói to.

“Vậy cha tự mình dưỡng già đi, tự lo cho thân mình trước khi lâm chung đi”- Tề Lãng trả lời không hề nề nan, mẹ Tề Lãng nhìn thấy hai cha con lại cãi nhau, cũng vui vẻ hẳn lên, chỉ là không biết tình trạng khổ sở, bị ai của Mỹ Mỹ.

“Hai người cứ tiếp tục đi..... coi chừng vợ con sợ đến mà bỏ chạy đó...”- Mẹ Tề Lãng hảo tâm nhắc nhở hai kẻ đang đổ mặt tía tai, hai cha con này không hợp lại như thế.

“Mỹ Mỹ, đừng để ý ông ta, ông ta tuổi già sức yếu, mắt kèm nhèm, suy nghĩ không minh mẫn”-Tề Lãng nhìn Mỹ Mỹ, an ủi nàng, hắn cùng cha hắn cũng thường xuyên như thế, căn bản không có gì.

“Lãng, đừng nói bừa, em không muốn vì em mà gia đình anh bất hòa.. chuyện của chúng ta... về sau hãy tính?”- Mỹ Mỹ nhìn Tề Lãng, thương lượng nói.

Nghe thấy Mỹ Mỹ nói vậy, Tề Lãng hung hăng trừng mắt nhìn cha mẹ, cha Tề Lãng thấy Mỹ Mỹ cũng hiểu chuyện nên hảo cảm có tăng lên, kỳ thật họ không phản đối đứa con dâu này chỉ cần con trai thích là được.

“Cha cứ đợi đó, tới lúc lấy Mỹ Mỹ, cha đừng mơ ôm cháu của mình..”- Tề Lãng nhìn Mỹ Mỹ, vẻ mặt biến hóa ý bảo nàng chờ xem kịch vui.

“Cha nói không đồng ý khi nào? Cha còn tính đem vị trí tổng tài tập đoàn kinh tế giao lại cho con dâu! Chỉ cần con tiếp nhận vị trí này, con chính là con dâu của Tề gia”- Cha Tề Lãng nhìn Tề Lãng, đưa ra điều kiện trao đổi.

“Lãng...”- Mỹ Mỹ nghe hai người đối đáp, hai mắt tròn tròn, rốt cuộc là sao?

“Yên tâm, có anh!! Cha, chỉ cần tiếp quản tập đoàn thì cha sẽ an tâm đi làm người chủ trì hôn lễ cho con đúng không?”- Tề Lãng nhìn Mỹ Mỹ, nhìn về phía cha nói, từ lúc mười tám tuổi hắn đã giúp cha xử lý công việc, hắn cũng chưa từng nhàn rỗi.

“Thật? Chỉ cần con tiếp quản, những chuyện này không thành vấn đề”- Cha Tề Lãng thấy con trai thỏa hiệp, vẻ mặt liền xoay chuyển 180 độ, hơn hớn hơn hẳn.

“Mỹ Mỹ, con cần phải quản giáo đứa con trai này cho tốt, phải dạy cho nó biết kính già yêu trẻ, sau đó nhanh nhanh sinh vài đứa cháu để ôm, như vậy là đủ...”

Mỹ Mỹ nhìn thấy thế, nàng như chìm vào sương mù, chẳng lẽ bác trai không phải không thích nàng mà là giận Tề Lãng bỏ tập đoàn Kinh Đế.

.....

“Anh họ, chúc mừng anh, cuối cùng cũng đi vào mộ phần hôn nhân! Đây, đáng để chúc mừng, làm một ly nào...”

“Mỹ Mỹ, cô cũng thật vĩ đại, vì nghĩa mà hy sinh gánh đại họa của nhà Tề Lãng... mọi người đều hạnh phúc đáng để mừng”

Đường Phiền và Hải Lỗi nhìn Mỹ Mỹ và Tề Lãng ân ái, giơ tay kính rượu, nhiệt tình chúc phúc.

“Cám ơn mọi người..”- Mỹ Mỹ nhận lời chúc phúc, cười bưng ly rượu.

“Quả nhiên không lầm khi làm bạn với hai người”- Tề Lãng lắc đầu, cười cười nâng ly, hẳn nghe giọng điệu hai người cũng đã quen.

“Nhưng mà nói thật, Mỹ Mỹ, sớm biết cô xinh đẹp như vậy, lúc ở Nhã Tư Á, tôi đã sớm theo đuổi cô, nói không chừng hôm nay cô cũng không phải chị dâu của tôi..” Đường Phiền nhìn Tề Lãng, vẻ mặt châm chọc.

“Mặc kệ nó, nó cũng chỉ làm một cái bình hoa thôi”- Tề Lãng tức giận liếc mắt nhìn thẳng em họ, xoa người ôm Mỹ Mỹ. Hẳn cũng chẳng phải thật lòng chẳng qua vì nhan sắc của nàng.

“haha, Mỹ Mỹ, tôi cũng muốn thay Tề Lãng làm ít chuyện, cậu ấy tuyệt đối không thích nữ nhân chỉ biết chưng diện, nếu không làm sao Nhã Tư Á có nhiều hoa hậu như thế cũng đành thương tâm không có được cậu ấy, cậu nói xem có đúng không”- Hải Lỗi nhìn Tề Lãng dừng cảm đứng dậy.

“Hai người có phải thấy tôi hạnh phúc thì bất bình không?”- Tề Lãng trừng mắt nhìn hai người, hai tên này hồ đồ không ra hồ đồ! Mỹ Mỹ thấy ba người cãi nhau âm ỉ, nhưng cũng cảm nhận tình cảm bằng hữu trong đó, nhin không được mỉm cười.

“Haha, đùa chút thôi... Mỹ Mỹ, nói thật làm bạn với Tề Lãng nhiều năm như thế, tôi cũng chưa từng thấy cậu ấy đối xử với người con gái nào thật lòng như thế! Cô có thể tưởng tượng xem một nam nhân bình thường mà vì một nữ nhân cấm dục suốt năm năm không thay đổi thì chứng minh điều gì? Chỉ có thể nói là... Tề Lãng yêu cô”- Hải Lỗi thu lại vẻ mặt vui đùa, nhìn về phía Mỹ Mỹ, nói.

“Phải a, chị dâu Mỹ Mỹ, có thể để cho kẻ yêu xe như anh họ cam tâm tình nguyện bỏ chiếc Porshe Carrera GT số lượng có hạn, có thể khiến một kẻ cuồng công việc như anh ấy bỏ mọi thứ, bỏ đi tập đoàn Kinh Đế đã dốc sức nhiều năm, người con gái đó tuyệt đối không có thứ hai. Nếu như cô có thể hiểu sự nghiệp đối với nam nhân quan trọng thế nào cũng sẽ hiểu rõ tình cảm của anh họ”- Lần đầu nhìn thấy Đường Phiền thay Tề Lãng trân tình, nhiệt tâm muốn hẳn hạnh phúc.

“Cảm ơn hai người, tôi biết... anh ấy sẽ không làm tôi tổn thương.. tôi cũng là người con gái hạnh phúc nhất..”- Mỹ Mỹ cảm kích nhìn hai người, kiễng chân hôn Tề Lãng, nhẹ nhàng ghé vào tai hẳn nói ba chữ em yêu anh

..

Đáp ứng Mỹ Mỹ, Tề Lãng cùng nàng tổ chức hôn lễ không linh đình. Hôn lễ được tổ chức ở giáo đường hoàng gia Anh, khách tham dự toàn bạn thân. Hôn lễ thần bí, linh thiêng mà ấm áp, ai gặp qua cô dâu cũng cảm thán vì vẻ đẹp, ai gặp qua chú rể cũng cảm nhận được khí thế cao ngạo, khiến người khác cảm phục

Hai người họ đứng cùng nhau, tạo nên đôi trai tài gái sắc, có một không hai; sợ rằng trên thế gian này muốn tìm ra tuần nam mỹ nữ như thế cũng khó. Hai người đứng cạnh khiến cho hội trường rung động, người người ca ngợi.

Sau hôn lễ, Tề Lãng đưa Mỹ Mỹ đi tuần trăng mật, hưởng thụ thế giới riêng của hai người. Ở biển Aegean, hai người cùng xem mặt trời lặn, đi thăm những căn nhà biệt thự xa hoa trên đảo, ở trên phố cùng xem những nghệ nhân đàn, Mỹ Mỹ lần đầu tiên cảm nhận được thế giới cũng có nơi tựa thiên đường, như trong truyện cổ tích thật thần kỳ, nàng như công chúa trong truyện hưởng thụ tình yêu của hoàng tử.

33. Chương Ngoại Truyện 2

“Mỹ Mỹ, tối nay mình cùng ăn cơm được không?” Xử lý xong công việc, Tề Lãng có thói quen gọi điện ngay cho vợ yêu.

“Được, vậy để em ra tay, vẫn nên là một bữa tối có cây nến lãng mạn!” Mỹ Mỹ một tay thiết kế quần áo, một bên cùng ông xã đưa ra ý kiến.

“Anh không muốn tối nay em lấy có mệt mỗi từ chối anh đâu, 7 giờ, khách sạn Bắc Đảo, anh chọn chỗ, chút nữa anh đi đón em!” Tề Lăng trêu đùa nói, chỉ khi ở cùng Mỹ Mỹ hẳn mới có dáng vẻ như vậy, thật dễ chịu!!

“Không đành lòng chút nào! Tốt nhất anh đừng đến muộn đó, không thì đừng trách em ‘mệt mỗi từ chối anh’ nhá!” Không nghe thấy ông xã ngăn mình nói, Mỹ Mỹ nhịn không được cười uy hiếp. Nàng thật không nghĩ bụng đói cả ngày có thể còn sức vào bếp.

“Chuyện kia đã là chuyện của n năm trước, sao em còn nhớ dai thế?” Tề Lăng bắt đầu dĩ lắc đầu, chỉ trách bản thân một lần đầu óc bận rộn quên mất, trí nhớ của nàng có thể không cần tốt thế được không??

“Haha, ông xã, người ta không trách anh, chỉ là nhắc nhở anh ‘Một lỗi không nên mắc hai lần thôi’ chẳng lẽ anh muốn thấy em đói bụng à...” Mỹ Mỹ cố tình xuống giọng làm nũng, chính nàng cũng không nhận là bản thân lại công khai bộ dạng tán tỉnh như vậy.

“Vợ à, được rồi...Lát nữa gặp” Vừa nghe giọng Mỹ Mỹ nhẹ nhàng mềm mại, Tề Lăng cảm thấy mềm nhũn người, đối với nàng hẳn thật không có cách mà, Chỉ cần một câu “ông xã” cho dù nước sôi lửa bỏng hẳn cũng không chối từ, làm gì còn dám có ý kiến nào nữa?

“Bye bye, chồng yêu!!” Mỹ Mỹ vui vẻ hôn một cái thật kêu vào điện thoại, sau đó liền cắt đứt điện thoại.

Nghe được tiếng trong điện thoại, Tề Lăng cười cười không nỡ cắt điện thoại

Thật không cảm nhận được hẳn đã cùng Mỹ Mỹ kết hôn được ba năm rồi, con cũng đã hơn hai tuổi nhưng tình yêu hẳn dành cho nàng không hề giảm mà ngày càng tăng thêm. Ba năm trước, hẳn từ bỏ chức vụ tổng tài, nhậm chức chủ tịch. Từ đó về sau, đối với Kinh đế thật không thể trốn tránh trách nhiệm nhưng thật sự không khổ cực chút nào, vì cha mẹ, vì vợ hiền, đối với hẳn tất cả đều đáng giá.

Thời gian trôi qua, Mỹ Mỹ càng trở nên xinh đẹp động lòng người hơn nữa càng chín chắn hơn, hẳn chưa bao giờ thấy một người phụ nữ sau khi sinh còn có thể muôn phần xinh đẹp hơn. Hiện tại Mỹ Mỹ so với ‘Mị Tâm’ của ba năm trước càng khiến người ta rung động nhiều hơn. Ai cũng cảm thấy nàng thật sự rất đẹp, khiến hẳn thật sự muốn dùng nhẫn của nàng đeo vào ngón trỏ cũng chẳng hề hẳn gì.

Ngay cả bản thân hẳn cũng không tin được, đã có Mỹ Mỹ nhiều năm như vậy, dự vọng mãi vẫn không thể thỏa mãn, mỗi lần như vậy hẳn đều điên cuồng không thể kìm chế được. Đôi lúc hẳn thật đổ kị trời thương yêu Mỹ Mỹ, tuy rằng đã có con nhỏ nhưng cơ thể, phong cách, sự nhanh trí tinh tế của nàng đều là của thiếu nữ thanh xuân, hoàn mỹ khiến người ta đổ kị. Hơn nữa nàng càng ngày càng biết làm nũng, nhìn thế nào cũng khiến người ta yêu thích không buông tay được, hẳn dám thề, không có người đàn ông bình thường nào có thể cự tuyệt yêu cầu của Mỹ Mỹ, sẽ không thẳng đàn ông nào muốn cô vợ tốt như vậy đau lòng.

Mỗi lần hẳn đều nói “Em đúng là yêu tinh chuyên mê hoặc đàn ông”. Có khi nàng nhẹ nhàng quyến rũ “Chỉ vì anh thôi” liền đánh đổ miệng lưỡi của hẳn, khiến hẳn kích động đến tột đỉnh. Có được nàng và Khải Việt, là hạnh phúc lớn nhất cuộc đời hẳn.

Nói đến thẳng con Khải Việt, Tề Lăng không nhịn được cười thỏa mãn. Thằng nhóc mới đúng là nghịch tử, thật là biết chọn những ưu điểm tốt đẹp của hẳn và Mỹ Mỹ. Kiện tại lại la ó, chỉ mới hai tuổi 3 tháng mà đã xinh đẹp khiến nhiều người đổ kị, nét đáng yêu khiến vừa nhìn đã thấy vui.

Bây giờ hẳn có thể khẳng định, tiểu bảo bối rất có tương lai làm tai họa tình trường, mới chỉ là đứa trẻ mà đã biết chọn lựa những cô bé xinh đẹp chơi cùng. Mà ông bà già nhà hẳn càng lúc càng kiêu căng, cứ lấy lý do công tác để mang theo cháu nội đi khắp nơi, gặp ai cũng khoe.

Từ lúc Khải Việt ra đời, nhà của hẳn càng hoàn hảo hơn. Tề gia đối với Mỹ Mỹ vô cùng vừa lòng, đến mức hẳn chỉ cần nói nặng lời với nàng một câu, ngay lập tức ba mẹ hẳn đều không ngại quay đầu súng chĩa vào hẳn. Chỉ sợ hẳn lớn tiếng, không biết thương hoa tiếc ngọc.

Còn về Mỹ Mỹ, một tia bất mãn cũng không có, nàng càng không như vậy mà tự kiêu. Mỗi lần hẳn nói muốn ăn món nàng làm, nàng sẵn sàng lao ngay vào bếp chuẩn bị. Hẳn nói bận công việc không thể ở cạnh nàng, nàng không hề trách một câu, xử lý hết mọi chuyện. Khi biết cổ họng mẹ chồng không tốt, kén ăn hẳn vậy mà nàng vẫn kiên trì nấu canh ổi bổ dưỡng trong những ngày gần sinh. Đứa bé ra đời, nàng cố

giấu mặt mỗi, tất cả đều tự mình làm. Sợ đứa bé nửa đêm khóc âm ỉ không cho hẳn yên giấc, nàng thường xuyên thức trắng đêm trông con. Từ ít thành nhiều, mỗi việc nàng làm hẳn đều cảm kích tận đáy lòng.

Bây giờ Khải Việt đã lớn một chút, ba mẹ, mẹ vợ thay nhau chăm sóc, còn hẳn và Mỹ Mỹ ban ngày đều lo làm việc, buổi tối về nhà cùng trò chuyện, cuộc sống không có gì phải phàn nàn. Hẳn chỉ hy vọng người một nhà có thể bên nhau như vậy mãi mãi.

“Chủ tịch, đây là bản danh sách nhân viên gửi đi huấn luyện do các chi nhánh gửi tới, mời ngài xem qua!” Kevin đem danh sách vừa đánh đến bên bàn, chờ Tề Lăng thông qua.

“Kevin, tôi không có ý kiến gì, 3 tháng này, đưa chuyên viên đến dạy bọn họ PDM quản lý hệ thống căn kè, căn cứ bọn họ ở các chi nhánh để sắp xếp ngành học tập. 3 tháng sau, sát hạch nghiêm ngặt, vượt qua thì về lại chi nhánh thi hành chính sách mới, còn không qua được thì loại bỏ, cho chuyên gia thiết kế PDM trực tiếp đến chỉ huy.” Tề Lăng lướt nhanh bản danh sách, lưu loát nói.

“Vâng, tôi biết rồi, tôi sẽ nhanh chóng sắp xếp cũng sẽ cho người hối thúc bọn họ, chủ tịch, nếu không còn gì, tôi đi trước.” Nói xong, Kevin cúi đầu, rời khỏi văn phòng.

6g30, Tề Lăng đúng giờ xuất hiện trước cửa M'M, trong tay là một bó hoa hồng đỏ được trang trí rất đẹp, cùng hẳn chờ đợi người đẹp.

Mỹ Mỹ vừa đi thi nhân viên chạy vào cửa, thấy ông xã tựa vào xe thể thao màu bạc cao cấp đậu trước cửa, toát lên vẻ cao quý lạnh lùng tựa như vị thần Hy Lạp, dung mạo xuất chúng không ai có thể bỏ qua. Mỹ Mỹ nhẹ cười đi về phía trước, nhận từ tay hẳn bó hoa hồng, vui vẻ trêu hẳn, tiến sát người vào lòng hẳn.

“Chồng yêu, cảm ơn, anh đó...Càng ngày càng lãng mạn nha...” Mỹ Mỹ lắc trong tay bó hoa, lộ vẻ dịu dàng quyến rũ.

“Như thế phải cảm tạ mới có thành ý.” Nói xong, Tề Lăng ôm cái eo nhỏ của Mỹ Mỹ, cúi đầu hôn nàng thật sâu.

“Đi thôi, ông xã đương nhiên phải đối tốt với bà xã chứ, sau này anh phải cùng em đuổi hết ong bướm xung quanh.” Buông Mỹ Mỹ ra, Tề Lăng cẩn thận mở cửa xe, giải thích tại sao chính mình lại trở nên lãng mạn như vậy.

“À, thì ra anh cũng không phải là thành tâm...Chỉ là không muốn người khác phổng tay thôi!!” Ngồi bên cạnh, Mỹ Mỹ giả hoạt liếc mắt nhìn hẳn, cố ý làm bộ dạng con vịt, đúng là giang sơn để đổi bản tính kho dòi mà.

Thật không nghĩ sau khi cưới, hẳn vẫn không thể thay đổi mối lo ngại về những người đàn ông khác dành cho nàng, càng để ý những kẻ đối với nàng vượt qua bình thường. Khi ngẫu nhiên bắt gặp một người si mộng tặng hoa cho nàng, hẳn liền hung hăng trừng phạt nàng cả đêm, đến khi nàng hứa “nếu có lần sau sẽ lập tức báo cáo” thì mới chịu buông tha.

“Em còn dám nói?? Phải trừng phạt mới được.” Tề Lăng tức giận trừng mắt nhìn Mỹ Mỹ, ép nàng vào ngực hẳn hung hăng hôn, bản tính nàng bướng bỉnh chọc tức hẳn khiến hẳn không yên.

“Chồng à, xin lỗi mà...Xin anh...Sau này em không dám nữa” Thấy tề Lăng tự nhiên kéo quần áo mình xuống, hơi hơi lộ ngực liền tùy ý muốn làm bậy. Mỹ Mỹ trừng mắt rõ to xem xét hẳn, then thùng mở miệng xin tha, mặc kệ giang sơn có đổi thay, bản tính bá đạo của hẳn một chút cũng không đổi.

“Còn dám nói những câu vô trách nhiệm như vậy nữa, cho em biết tay!” Tề Lăng một tay cẩn thận kéo áo Mỹ Mỹ lên, cài lại dây an toàn, một bên ngửi khí uy hiếp.

“Được rồi, về sau không dám, chồng ơi, em đói rồi, chúng ta đi được chưa??” Mỹ Mỹ làm nũng ôm Tề Lăng, vẻ mặt đáng thương cầu xin.

“Em đó, ngồi yên đi!” Tề Lăng nhện không được bắt đắc dĩ lắc đầu, nhẹ nhàng xoa trán Mỹ Mỹ, xoay người nổ máy xe tiến thẳng về phía trước.

Cả một đêm, hai người ăn uống trò chuyện vui vẻ, như trở về khoảng thời gian học đại học trước kia. Nhớ đến thằng nhóc Khải Việt đã theo ba mẹ xuất ngoại thăm người thân, Tề Lăng và Mỹ Mỹ lâu lâu mới có

dịp vô lo vô nghĩ, toàn thân thoải mái, chẳng cần vội về nhà, tùy thích hưởng thụ bầu không khí hai người.

Bữa tối xong, hai người tay trong tay đi đến trước cửa khách sạn, cách đó không xa là quảng trường rộng lớn, nhìn bầu trời đầy sao, hưởng thụ làn gió mát. Tề Lăng cẩn thận cởi áo khoác choàng lên người Mỹ Mỹ, cùng nàng yên tĩnh thưởng thức sao đêm.

Mỹ Mỹ nhìn Tề Lăng chăm sóc tỉ mỉ, lộ ra nụ cười hạnh phúc, tựa vào lòng hắn, độc chiếm sự an toàn ấm áp chỉ có trên người hắn mà thôi!!

“Lăng, đến khi chúng ta chống gậy, liệu còn có thể cùng nhau tay trong tay đến nơi này ngắm trăng tròn không? Nếu có thể thì nhất định đây là chuyện hạnh phúc nhất. Tựa như lời bài hát, em nghĩ chuyện hạnh phúc nhất trên thế gian chính là cùng anh bách niên giai lão. Nhưng đến khi già rồi không đi được, anh vẫn sẽ để em vào lòng che chở cho em chứ?” Mỹ Mỹ tựa vào lòng Tề Lăng, đột nhiên tức cảnh sinh tình nói.

“Sẽ, em hãy tưởng tượng, nơi này sẽ có một đôi vợ chồng già, Ông chồng anh tuấn, bà vợ xinh đẹp thường xuyên cùng nhau ở đây phơi nắng...” Tề Lăng ôm chặt Mỹ Mỹ, cam đoan nói. Hắn thực sự hy vọng tương lai sẽ có một ngày như vậy, chưa biết trước những thay đổi trong tương lai nhưng hắn thật mong sẽ có một ngày tương tự, vẫn sẽ có một kết thúc hoàn hảo!!

Ánh mặt trời chiều xuyên suốt, vào giờ khắc hoàng hôn, đối với hắn, hoàng hôn rồi đến tối, làm rung động cảm giác yêu say đắm. Hai người cùng trải qua mưa gió, đồng cam cộng khổ, chia ngọt sẻ bùi. Có thể thuận lợi, chậm rãi đi đến cuối con đường.

Có thể vợ chồng cùng nhau đi suốt cuộc đời, cho dù chết cũng không cảm thấy cô độc, đời người chỉ mong như vậy, còn mong được gì hơn??

uyệ ?[SVorshe Carrera GT số lượng có hạn, có thể khiến một kẻ cuồng công việc như anh ấy bỏ mọi thứ, bỏ đi tập đoàn Kinh Đế đã dốc sức nhiều năm, người con gái đó tuyệt đối không có thứ hai. Nếu như cô có thể hiểu sự nghiệp đối với nam nhân quan trọng thế nào cũng sẽ hiểu rõ tình cảm của anh họ”- Lần đầu nhìn thấy Đường Phiền thay Tề Lăng trân tình, nhiệt tâm muốn hắn hạnh phúc.

“Cảm ơn hai người, tôi biết... anh ấy sẽ không làm tôi tổn thương.. tôi cũng là người con gái hạnh phúc nhất..”- Mỹ Mỹ cảm kích nhìn hai người, kiễng chân hôn Tề Lăng, nhẹ nhàng ghé vào tai hắn nói ba chữ em yêu anh

..

Đáp ứng Mỹ Mỹ, Tề Lăng cùng nàng tổ chức hôn lễ không linh đình. Hôn lễ được tổ chức ở giáo đường hoàng gia Anh, khách tham dự toàn bạn thân. Hôn lễ thần bí, linh thiêng mà ấm áp, ai gặp qua cô dâu cũng cảm thán vì vẻ đẹp, ai gặp qua chú rể cũng cảm nhận được khí thế cao ngạo, khiến người khác cảm phục

Hai người họ đứng cùng nhau, tạo nên đôi trai tài gái sắc, có một không hai; sợ rằng trên thế gian này muốn tìm ra tuấn nam mỹ nữ như thế cũng khó. Hai người đứng cạnh khiến cho hội trường rung động, người người ca ngợi.

Sau hôn lễ, Tề Lăng đưa Mỹ Mỹ đi tuần trăng mật, hưởng thụ thế giới riêng của hai người. Ở biển Aegean, hai người cùng xem mặt trời lặn, đi thăm những căn nhà biệt thự xa hoa trên đảo, ở trên phố cùng xem những nghệ nhân đàn, Mỹ Mỹ lần đầu tiên cảm nhận được thế giới cũng có nơi tựa thiên đường, như trong truyện cổ tích thật thần kỳ, nàng như công chúa trong truyện hưởng thụ tình yêu của hoàng tử.

34. Chương Ngoại Truyện 3

“Kevin, giúp tôi lấy hợp đồng khoa học kỹ thuật Đông Dương mang vào phòng.”

Ở văn phòng chủ tịch tập đoàn Kinh Đế, Tề Lăng một bên lật xem báo cáo hoạt động mấy tháng qua của công ty, một bên cầm điện thoại gọi điện cho trợ lý.

Đứng ở trước cửa văn phòng, Tống Viễn Tiêu có chút khấn trương, sửa sang lại quần áo của chính mình cho chỉnh tề, sau đó nhẹ nhàng gõ cửa. Dù sao cũng là nhân tài, cũng không phải chưa quen với văn phòng tổng tài, kinh nghiệm lại phong phú, nàng cũng không cảm thấy còn sợ hãi.

“Vào đi!” Nghe được phòng trong truyền đến thanh âm trầm ổn lạnh như băng, Tống Viễn Tiêu phút chốc cuống cuống nhảy dựng lên, ôm chặt tư liệu trong tay, hít sâu một hơi, nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

“Tề Tổng, đây là... tư liệu ngài cần!” Nhìn trước mắt thân ảnh thon dài, Tống Viễn Tiêu có chút khấn trương đi đến phía trước, lễ phép trình ra tư liệu.

“Cô là...ai?” Vừa nghe thanh âm của phụ nữ, Tề Lăng nhin không được ngẩng đầu lên, nhú nhú mày, trợ lý của hắn khi nào đã đổi thành nữ?

“Tôi là Tống Viễn Tiêu, là trợ lý chi nhánh công ty Linh Mẫn, tôi tới tổng công ty nhận huấn luyện, Kevin trợ lý nói muốn tôi tạm thời giữ chức thư ký... Học tập xử lý công việc.” Thấy rõ bộ dáng người đàn ông trước mắt, Viễn Tiêu có chút thất thần, không thể tin được trên thế gian này thật sự có người tuấn mỹ phi phàm, cao quý như vậy? Lòng của nàng đột nhiên kích động kinh hoàng, hai mươi hai năm qua, lần đầu tiên nàng đối một người đàn ông có cảm giác rung động.

“Được, tôi biết rồi, cô đi xuống làm việc của cô đi!”. Liếc mắt cô gái trước mặt một cái, Tề Lăng cúi đầu nói, đối với nàng bình tĩnh thong dong, biểu hiện coi như là vừa lòng.

Tống Viễn Tiêu đi ra khỏi văn phòng, còn giật mình cảm giác như đang nằm mơ. Tuy rằng đã sớm nghe nói chủ tịch tập đoàn Kinh Đế tuổi trẻ đầy hứa hẹn, anh tuấn xuất sắc, nhưng nàng cho tới bây giờ không nghĩ tới hắn lại trẻ như vậy, lại có địa vị cao, thật dễ làm người khác rung động.

Từ nhỏ đến lớn, nàng vẫn đều là mỹ nữ gây được bao sự chú ý, vô luận ở trường học hay là công ty, nàng vĩnh viễn đều là tiêu điểm, mục tiêu truy đuổi của mọi loại đàn ông, trong đó có công tử có tiền có thế, tài tử học giỏi xuất sắc, mỹ nam với bộ dạng xuất chúng, nhưng chưa từng có một người đàn ông nào giống hắn, lại vĩ đại, hoàn mỹ như vậy, vừa có quyền thế, có tướng mạo, có tài, còn có một loại khí chất tà mị không thể nói nên lời.

Tề Lăng là người đàn ông độc đáo mà Tống Viễn Tiêu chưa từng gặp qua, hắn có khí phách trượng phu, trầm ổn bình tĩnh lại có bề ngoài hoàn mỹ xuất chúng, hắn có khí chất bề ngễ thống trị, mỗi một dạng, đều đủ để ột phụ nữ bình thường rung động.

Tống Viễn Tiêu hiểu được, người đàn ông có tài có mạo như vậy, yêu cầu tự nhiên cũng cao, cũng không phải phụ nữ bình thường như bình hoa di động có thể lưu được. Mà nàng tin tưởng, bằng bộ dáng xuất chúng, cách xử sự nhã nhặn của nàng mới có thể, nàng nhất định sẽ có cơ hội.

Cái quan trọng nữa là, nàng còn giữ thứ ngàn vàng, cái mà đàn ông nào cũng muốn. Nàng tin tưởng, ở xã hội hiện tại, đối với đàn ông mà nói, chữ trinh tuyệt đối vẫn rất trân quý và có ý nghĩa.

“Tề Tổng, đây là hợp đồng kèm hiệp nghị khoa học kỹ thuật Đông Dương, tôi đã định đi ra, nhưng về lần trước hợp đồng đề cập đến các điều khoản xử lý vi phạm nếu kéo dài thời hạn, tôi đã ghi chú thêm trong hiệp nghị các điều khoản để xử lý, tuyệt đối sẽ không làm cho hợp đồng khoa học kỹ thuật Đông Dương có bất kỳ sơ hở nào... Mặt khác, đây là chỉ là dự thảo, cá nhân tôi cho rằng không cần gia tăng bộ phận cổ vắn, mong Tề Tổng phê chỉ thị...” Tống Viễn Tiêu thể hiện ra bộ dáng khôn khéo giỏi giang, còn thật sự bấm báo công việc của chính mình, nhìn về phía Tề Lăng bằng ánh mắt mềm mại đáng yêu, thì ra chỉ cần nhìn đến người mình yêu quý, đều có thể làm nàng thỏa mãn vô cùng.

“Tốt, làm rất khá... Cô thật sự rất cẩn thận... Tôi sẽ thông báo văn phòng cho cô tăng lương! ... Viễn Tiêu, thông báo tới các ngành, buổi tối thứ Bảy này công ty tổ chức vũ hội nửa năm một lần nhằm nâng cao quan hệ hữu nghị, hoan nghênh mọi người tham gia.” Tề Lăng tán thưởng nhìn nhìn Viễn Tiêu, đối với nàng biểu hiện rất là vừa lòng, không nghĩ tới nàng làm việc bắt đầu nhanh như vậy, thật là một thư ký giúp đỡ rất tốt.

“Ok, Tề Tổng, tôi lập tức đi làm ngay.” Nhìn trong mắt Tề Lăng tán thưởng, Tống Viễn Tiêu cố gắng không chế được ý cười trên môi, lễ phép gật gật đầu, xoay người đi ra ngoài.

Nàng thức đêm một tuần xem ra cuối cùng cũng không có uống phỉ, ít nhất hẳn đã bắt đầu chú ý tới nàng. Nàng tin tưởng, nàng- Tống Viễn Tiêu muốn người đàn ông nào, nhất định có thể dễ như trở bàn tay. Mà người đàn ông vĩ đại giống Tề Lăng như vậy, cũng chỉ có phụ nữ tài mạo song toàn như nàng mới xứng đôi, ví dụ như mấy thiên kim tiểu thư yếu ớt trông chỉ như bình hoa di động, hay mấy cô gái thông minh trí tuệ nhưng lại vô cùng xấu xí, người nào sẽ là đối thủ của nàng? Nàng đối với tướng mạo của bản thân là cực kì tin tưởng.

Vũ hội thứ bảy tuần này, có lẽ... Nàng có thể để lại cho hẳn một cái ấn tượng sâu sắc, một sự ngạc nhiên kinh hỉ...

Tề Lăng vừa đi vào phòng khách, đã ngửi thấy mùi hương hấp dẫn truyền ra từ phòng bếp, xem ra, hôm nay hẳn có có lộc ăn.

“Thơm quá đi...” Tề Lăng đi vào phòng bếp, cánh tay ôm lấy Mỹ Mỹ từ phía sau lưng, cúi đầu cắn một phát lên cái cổ bóng loáng trơn mịn, trên người nàng vẫn luôn tỏa ra một mùi hương thơm ngát quen thuộc như vậy.

“Dĩ nhiên rồi, bản đại tiểu thư tự mình xuống bếp nha... Có món canh cá, nấm, trứng gà mà người nào thích đó nha...” Mỹ Mỹ vui vẻ quay đầu nhìn ông xã liếc mắt một cái. Vì dạ dày của hẳn, nàng đành phải là hy sinh thời gian làm việc một chút.

“Thật vất vả cho bà xã quá, vậy tối nay ông xã phải bồi thường cho em như thế nào mới xứng đáng?” Nhìn vẻ mặt hiền lành của Mỹ Mỹ, Tề Lăng nhin không được dán tại thân thể của nàng một bên quấy rầy nàng, một bên trêu đùa với nàng.

“Được tiện nghi lại còn khỏe mẽ... nè, lại sờ loạn lung tung... Chúng ta đêm nay cần phải uống Tây Bắc Phong ...” (Không rõ Tây Bắc Phong là cái chi chi ???)

“Được, anh ngoan ngoãn ngồi ở một bên nhìn em nấu ăn...” Tề Lăng cười cười nhìn Mỹ Mỹ, lấy một ly cà phê vừa pha xong, ngồi xuống ghế nhắm nháp.

“Mỹ Mỹ, thứ Bảy ở công ty có vũ hội, em có muốn đi theo anh không?” Tề Lăng nhìn chằm chằm bóng lưng xinh đẹp của Mỹ Mỹ, thuận miệng hỏi.

“Rất quan trọng sao? Em phải tham dự sao?” Vừa nghe nói công ty hẳn có vũ hội, Mỹ Mỹ liền khẩn trương đứng lên, nói thật, nàng không cấm hẳn đi xã giao ngoại trừ việc cùng hẳn đi công ty xã giao.

“Sao hả ? Vẫn còn để tâm đến chuyện kia sao? Qua từ tám trăm năm rồi mà em còn nhớ rõ như vậy à...Ai biểu em xinh đẹp như vậy, làm cho người ta muốn nhin cũng nhin không được!” Vừa thấy vẻ mặt khó xử của Mỹ Mỹ, Tề Lăng không nhin cười được.

Nàng cũng thật là thẹn thùng quá cỡ, hẳn bắt quá chính là ban ngày ban mặt ở công ty sủng ái nàng một chút thôi, nàng cũng cần để ý lâu như vậy sao? Hẳn đâu phải lúc nào cũng vậy, chỉ do ngẫu hứng mà để xảy ra sự tình vậy thôi. Mỗi lần nhắc đến chuyện này, nàng vẫn xấu hổ để hận không thể tìm được cái lỗ chui xuống, bao nhiêu năm rồi, nàng vẫn giống với cô gái còn đang ngượng ngùng e lệ trước mối tình đầu. Nếu lần sau hẳn cũng điên cuồng yêu nàng như vậy, chắc cả đời nàng cũng không ra khỏi cửa.

“Anh còn dám nói...” Nhớ lại buổi chiều hôm đó, Mỹ Mỹ nhin không được liền đỏ mặt, ban ngày ban mặt, bọn họ cư nhiên...việc này có thể quên đi, nhưng ngày đó ở công ty hẳn nhiều người như vậy, đều thấy nàng từ văn phòng tổng tài đi ra, hai chân lại mềm nhũn như bộ dáng vừa được sủng ái quá đà. =.=

“Được rồi, vợ yêu, là chồng không tốt, được chưa? Chồng không nên bị sắc đẹp của vợ làm mê hoặc, không nên bị thân thể mềm mại của vợ hấp dẫn, không nên gần vợ vì cảm thấy không bao giờ là đủ...” Tề Lăng đến gần Mỹ Mỹ ôm lấy người nàng, vẻ mặt mang đầy ý cười tự trách mình. Cô vợ bé bỏng của hẳn thật sự rất giống tiểu yêu tinh, chỉ mới nói hai ba câu đã dễ dàng làm hẳn nổi lên tà niệm.

“Chồng nói cái gì đầu đầu không...Vợ nghe ý của chồng...hình như cho rằng ý của vợ là sai vậy...” Nghe được lời nói của Tề Lăng, Mỹ Mỹ xoay người lại, nắm tay nắm hẳn vài cái, cái người này, rõ ràng hẳn là kẻ háo sắc thềm ăn, còn trách nàng mê người này nọ?

“Ha ha... Mỹ Mỹ. . . Anh chỉ là thuận miệng hỏi một chút... Không có ý ép buộc gì cả. . . Vũ hội ở công ty ngay cả anh cũng chỉ làm theo quy tắc lộ cái mặt mà thôi... Có điều nói tiếp... Mỹ Mỹ, em sẽ không sợ ngày nào đó ở công ty xuất hiện mỹ nhân quốc sắc thiên hương, đem chồng yêu của em câu đi khỏi hay sao... Đến lúc đó...” Tề Lăng nắm bàn tay nhỏ bé của Mỹ Mỹ, nửa đùa nửa thật sự hỏi nàng, dù sao hắn ở công ty quản lý trên dưới mấy trăm nhân viên, hàng năm đều tuyển thêm, thay đổi, nói như thế nào cũng có mấy cô gái được gọi là mỹ nữ, tuy rằng so với nàng, còn kém xa, có cần phải lo lắng việc hắn không nhìn được mà bị mê hoặc hay giữ không được chính mình ?

“Đến lúc đó...em sẽ đem anh cướp về! Lăng, vĩnh viễn em sẽ không buông tay anh ra..trừ khi...anh không còn yêu em, để tâm đến em nữa, em xin tình nguyện rời khỏi.” Mỹ Mỹ chưa nói hết, Tề Lăng đã chạm đến đôi môi đỏ mọng của nàng.

“Sẽ không bao giờ có ngày đó...” Tề Lăng cam đoan nói, cho dù phụ nữ trên thế giới này rất nhiều, nhưng người hắn muốn cũng chỉ có một mình nàng thôi. Cho dù muốn hắn phụ tất cả phụ nữ trên thế giới, hắn tuyệt đối cũng sẽ không phụ nàng.

“Vợ chỉ biết chồng không nở rời xa vợ...Dù sao Mị Tâm cũng có rất nhiều Fans trung thành..khẳng định không lo không gả được cho ai.”

Mỹ Mỹ vui vẻ quay qua ôm lấy Tề Lăng mà trêu đùa.

“Mới cho em chút màu sắc, em đã mở nguyên tiệm thuốc nhuộm rồi...” Tề Lăng yêu thương gõ lên cái trán Mỹ Mỹ, nở nụ cười.

“Được rồi , anh đi ra ngoài đi... Có anh ở đây... Thức ăn người ta làm chất lượng sẽ giảm xuống... ngay cả tốc độ nấu cơm đều đã giảm đi nè...”Mỹ Mỹ nhìn đồ ăn trên bàn đã làm tốt nguội lạnh đi , nhìn không được đầy thẳng Tề Lăng đi ra ngoài.

Sau bữa cơm tối, Tề Lăng theo thói quen xem tin tức, báo chí. Mỹ Mỹ rửa mặt chải đầu xong cũng ôm tạp chí nằm úp sấp giường. Hai người ai cũng không có quấy rầy ai, chỉ cần có thể cảm nhận được hơi thở tồn tại lẫn nhau, lòng bọn họ vẫn có thể vô cùng bình tĩnh.

Trở mình xem tờ báo, Tề Lăng lơ đãng ngẩng đầu hướng bên giường liếc mắt một cái, lại bị sắc đẹp của mỹ nữ trên giường hấp dẫn thiếu chút nữa quên cả hô hấp. Nhìn từ xa những đường cong hiện lên rõ mồn một, Mỹ Mỹ mặc một chiếc áo ngủ khêu gợi, lưng trần, cái cổ thon thon hơi lộ ra, tóc dài rối tung, cặp đùi thon dài trắng nõn mịn màng, sườn mặt hoàn mỹ không tì vết, giờ phút này nàng trông chẳng khác nào một tiểu yêu tinh đội lốt thiên sứ.

Cho dù đã nhìn nàng không biết bao nhiêu lần, nhưng nàng vẫn gây cho hắn không ít cảm giác vui sướng. Những đường cong trên người nàng không chỉ vừa hấp dẫn, vừa gây cho người ta sự hứng thú. Người phụ nữ như Mỹ Mỹ, cho dù phải đem cả tính mạng ra đánh đổi, hắn cũng cam tâm tình nguyện, nàng thực sự là vật báu trời sinh, cho dù cả đời này thưởng thức nàng hắn chỉ sợ là không đủ.

Nhẹ nhàng đi đến bên cạnh Mỹ Mỹ, Tề Lăng nhìn không được giơ tay vuốt ve tấm lưng trần bóng loáng, cúi đầu hôn lên một ngụm.

“Lăng, đừng làm càn nữa, người ta còn bận nhiều việc lắm.” Cảm nhận được động tác của Tề Lăng, Mỹ Mỹ nhìn không được ngẩng đầu lên oán trách, lại thấy ánh mắt như thiêu đốt ánh lửa của hắn.

Tề Lăng mặc kệ yêu cầu của Mỹ Mỹ, bá đạo áp lên thân thể của nàng, cúi người hôn lên cái miệng nhỏ nhắn đang hé mở. Không thể trách hắn nha, tự chủ của hắn vốn là hữu hạn, nàng còn ăn mặc như vậy để dụ dỗ hắn sao?

“Thơm quá...thật ngon...” Nhanh tay bỏ đi quần áo vướng bận trên người Mỹ Mỹ, Tề Lăng nhìn không được vội vàng hôn toàn thân nàng, mà chỉ hôn thôi lại càng chưa đủ, cứ vậy đem dài buông xuống, dâng lên một tràng kích tình nam nữ.

C i mX ?[y đắm. Hai người cùng trải qua mưa gió, đồng cam cộng khổ, chia ngọt sẻ bùi. Có thể thuận lợi, chậm rãi đi đến cuối con đường.

Có thể vợ chồng cùng nhau đi suốt cuộc đời, cho dù chết cũng không cảm thấy cô độc, đời người chỉ mong như vậy, còn mong được gì hơn??

uyệ ?[SVorshe Carrera GT số lượng có hạn, có thể khiến một kẻ cuồng công việc như anh ấy bỏ mọi thứ, bỏ đi tập đoàn Kinh Đế đã dốc sức nhiều năm, người con gái đó tuyệt đối không có thứ hai. Nếu như cô có thể hiểu sự nghiệp đối với nam nhân quan trọng thế nào cũng sẽ hiểu rõ tình cảm của anh họ”- Lần đầu nhìn thấy Đường Phiền thay Tề Lăng trân tình, nhiệt tâm muốn hân hạnh phúc.

“Cảm ơn hai người, tôi biết... anh ấy sẽ không làm tôi tổn thương.. tôi cũng là người con gái hạnh phúc nhất..”- Mỹ Mỹ cảm kích nhìn hai người, kiễng chân hôn Tề Lăng, nhẹ nhàng ghé vào tai hắn nói ba chữ em yêu anh

..

Đáp ứng Mỹ Mỹ, Tề Lăng cùng nàng tổ chức hôn lễ không linh đình. Hôn lễ được tổ chức ở giáo đường hoàng gia Anh, khách tham dự toàn bạn thân. Hôn lễ thần bí, linh thiêng mà ấm áp, ai gặp qua cô dâu cũng cảm thán vì vẻ đẹp, ai gặp qua chú rể cũng cảm nhận được khí thế cao ngạo, khiến người khác cảm phục

Hai người họ đứng cùng nhau, tạo nên đôi trai tài gái sắc, có một không hai; sợ rằng trên thế gian này muốn tìm ra tuần nam mỹ nữ như thế cũng khó. Hai người đứng cạnh khiến cho hội trường rung động, người người ca ngợi.

Sau hôn lễ, Tề Lăng đưa Mỹ Mỹ đi tuần trăng mật, hưởng thụ thế giới riêng của hai người. Ở biển Aegean, hai người cùng xem mặt trời lặn, đi thăm những căn nhà biệt thự xa hoa trên đảo, ở trên phố cùng xem những nghệ nhân đàn, Mỹ Mỹ lần đầu tiên cảm nhận được thế giới cũng có nơi tựa thiên đường, như trong truyện cổ tích thật thần kỳ, nàng như công chúa trong truyện hưởng thụ tình yêu của hoàng tử.

35. Chương Ngoại Truyện 4

Cứ nửa năm Kinh Đế tổ chức vũ hội “Quan hệ hữu nghị” một lần, những người cảm thấy hứng thú nhất dĩ nhiên là những kẻ độc thân, chưa kết hôn. Mục đích ban đầu của vũ hội là để cho nhân viên được thư giãn, giao lưu, mà bây giờ lại có chút biến tấu, rất nhiều người vì mục đích làm quen, tìm ý trung nhân mà đến, có điều vấn đề này cũng không ảnh hưởng đến vũ hội đang vô cùng náo nhiệt, sôi nổi, phải biết là cơ hội nhìn thấy tổng giám phía sau Kinh Đế là không nhiều.

Tổng Viên Tiêu diện một bộ lễ phục màu lam khoe lưng trần, tại hiện trường vũ hội, nàng xuất hiện với sự xinh đẹp kiều diễm, cũng chẳng có gì lạ khi nàng ta là loại người muốn để lại ấn tượng mỹ nữ trong mắt người khác, tất nhiên hôm nay lại vô cùng hiệu quả. Nhìn giai nhân tuyệt sắc như vậy, thoáng chốc một đám thanh niên tuổi trẻ chạy đến vây quanh nàng, mà nàng chỉ lễ phép mỉm cười, nàng biết, vẻ mỹ lệ bày ra ngày hôm nay đều là vì một người đàn ông.

Tổng Viên Tiêu xinh đẹp hơn người, dáng người lại hoàn hảo, ngoại trừ khung xương có vẻ hơi gầy, thật sự làm cho người ta cảm giác là một mỹ nữ phương Đông. Tề Lăng vẫn như trước lôi kéo hai người bạn tốt đến vũ hội góp vui, không có Mỹ Mỹ ở đây, hắn cũng chẳng thấy hứng thú chút nào.

“Chào Tề Tổng!” Xa xa thoáng nhìn thấy bóng dáng Tề Lăng, Tổng Viên Tiêu cầm lấy ly rượu bước nhanh đến chào hỏi.

Tề Lăng nhìn lễ phục màu lam trước mắt có chút quen thuộc, trong nháy mắt trở nên thất thần, lễ phục trước mắt làm hắn nghĩ đến bộ dáng Mỹ Mỹ! Hắn vẫn muốn Mỹ Mỹ xuất hiện ở đây với một thân hình gợi cảm quyến rũ, nàng ăn mặc như vậy trông vô cùng tinh tế, ôn nhu.

“Cô Tổng đêm nay rất đẹp!” Tề Lăng nhìn trong chốc lát, vẫn lịch sự đưa ra lời khen.

Viên Tiêu nhìn thấy ánh mắt Tề Lăng kinh ngạc, nghe được lời khen, trong lòng như nở hoa, biết hiệu quả đã đạt được, nàng biết điều mỉm cười chào hỏi rồi rời khỏi.

Cả một buổi tối, không ngừng có đàn ông đến mời nàng khiêu vũ, nhưng cũng không làm cho Tống Viễn Tiêu thỏa mãn, nàng đang đợi chờ, nhưng Tề Lăng cùng hai người bạn bè kia lạ thủy chung không có động tĩnh gì, bọn họ không giống như là tới tham gia vũ hội, mà chỉ như đến hội họp để nói chuyện phiếm.

Viễn Tiêu lo lắng trong chốc lát, cảm thấy có lẽ mình nên chủ động, trường hợp như vậy nam sĩ luôn sẽ để cho nữ sĩ mặt mũi. Nàng chọn lựa một ly rượu vang, vừa định đi lên bắt chuyện vài câu, lại bị cuộc đối thoại của hai cô gái bên cạnh gây sự chú ý, không khỏi dừng bước.

“Ê, nhìn kìa, có phải là chủ tịch của tập đoàn “Kinh Đế” không, đẹp trai ghê nha, ông trời đối với hắn cũng tốt ghê, nghe nói hắn mới có ba mươi tuổi, lại có được một tập đoàn lớn như vậy, thật lợi hại...”. Một cô gái trẻ vẻ mặt háo sắc nói.

“Cô nói xem, vừa trẻ tuổi, vừa đẹp trai, lại có tiền, người đàn ông như vậy ai mà chẳng muốn? Hắn làm sao có thể kết hôn sớm như vậy, cho đến bây giờ cũng chẳng xảy ra Scandals nào? Nghe nói vợ của hắn cũng cùng tuổi, phụ nữ ba mươi tuổi sắc đẹp đã sớm phai tàn, thật không biết người đàn bà kia kiếp trước ra sao mà giờ lên hương ra hắn...”

“Cô đã gặp vợ của chủ tịch rồi hả?”

“Tôi ở công ty hai năm cho tới bây giờ còn chưa thấy qua phu nhân của chủ tịch, có điều thỉnh thoảng vẫn thấy Tề Tổng. Anh ta quả thực rất hoàn mỹ, vĩ đại như vậy mà còn đối tốt với phu nhân như vậy. Cô biết không? Đến bây giờ anh ta đều không cùng phụ nữ khiêu vũ quá một lần, mỗi lần các tiểu thư chủ động mời khiêu vũ, anh ta đều khéo léo từ chối, cô có biết anh ta nói như thế nào không? “Thật có lỗi, tôi không muốn vợ của mình lại ghen hay tức giận”...Nghe được câu đó, quả thực thiệt đau lòng nha...Ai cũng biết Tề Tổng đã đeo nhẫn kết hôn, nhưng cũng chẳng ai biết đó là người phụ nữ ra sao...”

“Cô nói xem có phải hay không là xấu quá nên không dám lộ mặt? Cô có biết vũ khí của đàn bà chính là tuổi trẻ không, ba mươi tuổi thì làm sao còn có thể đẹp...”

Hắn kết hôn rồi sao? Nghe cuộc trò chuyện của hai cô gái, Tống Viễn Tiêu thiếu chút nữa ngất đi, nàng cư nhiên ngay cả chuyện trọng yếu nhất đều đã quên hỏi thăm rõ ràng? Nàng chỉ chú ý đến sự nghiệp cùng thành tựu của hắn, biết hắn không thích nữ sắc, mà không biết hắn đã kết hôn?

Nghe hai cô gái trò chuyện, nàng tin rằng mình vẫn còn cơ hội. Mấy cô gái đó nói cũng đúng, phụ nữ chủ yếu dựa vào tuổi trẻ, nàng chỉ mới hai mươi hai tuổi, chẳng lẽ còn kém xa với một ả đàn bà đã ba mươi? Nàng tin rằng một khi hắn ta đã thích nàng, nhất định sẽ không buông tay, bởi lẽ nàng không chỉ giúp đỡ được cho sự nghiệp của hắn, thân thể tuyệt đối cũng có thể làm cho hắn thỏa mãn. Nàng còn trẻ tuổi, dung nhan xinh đẹp, hơn nữa còn thực thuần khiết, chẳng đàn ông nào không thích phụ nữ như vậy.

Cho dù mang tiếng là người thứ ba đi phá hoại gia đình người khác, nhưng nếu được lòng hắn thì cũng rất đáng giá, không thể làm chính thì làm lẽ cũng được, chỉ cần hắn đối tốt với nàng, nàng cũng mãn nguyện, dù sao đàn ông hoàn hảo và vĩ đại như hắn, thật sự rất hiếm. Cả đời của nàng, đây là lần đầu tiên nàng ham muốn một người đàn ông đến như vậy. Đêm nay, xem ra tâm tình của Viễn Tiêu cũng trở nên nhẹ nhàng, không còn phải lo lắng khi nghe lời nói của mấy cô gái trong vũ hội.

“Tề Tổng, đây là hạng mục nghiên cứu phát triển kèm kế hoạch chi phí dự toán, mặt khác, đêm nay tám giờ ngài cũng Mã tổng tập đoàn Đông Hoa có hẹn...” Viễn Tiêu tập trung vào công việc, ánh mắt vẫn không rời khỏi người đàn ông trước mắt, sau tuần lễ đó, nàng vẫn còn lo sợ về biểu hiện của mình, muốn để lại cho hắn một ấn tượng thật hoàn mỹ.

“Được rồi, tôi đã biết, không còn việc gì nữa thì cô ra ngoài làm việc đi!” Tề Lăng nhận lấy văn kiện để sang một bên, cũng không ngắt đầu lên tiếp chuyện.

Viễn Tiêu nhìn nhìn Tề Lăng, còn muốn mở miệng nói cái gì đó, cuối cùng vẫn không thể nào lên tiếng, xoay người đi ra ngoài. Đến tổng công ty gần một tháng, trừ công việc, nàng và Tề Lăng chưa hề nói chuyện riêng lần nào. Nàng đột nhiên phát hiện ra hắn ở ngay tại bên cạnh nàng nhưng lại cách nhau rất xa, trong đáy mắt hắn hình như chẳng hề có nàng, mà lòng của nàng, lại càng ngày càng vội vàng, càng ngày càng không chịu nổi sự dằn vặt này.

Hết giờ làm, Viễn Tiêu vẫn theo thói quen lên tầng thượng ngắm cảnh, mặc kệ đợt công tác sắp hết hạn,

nàng vẫn muốn thử một lần cuối cùng, bởi vì như vậy nàng có thể thấy hình ảnh Tề Lãng khi rời khỏi công ty. Nàng biết nàng vẫn luôn nhìn hắn ngây ngốc hàng giờ rồi mới về nhà, nàng chỉ hy vọng một sự may mắn nào đó có thể giúp nàng xích lại gần hắn hơn.

Cuối cùng, nàng cũng chờ đến khi mệt lã người, định pha một chút cà phê uống trước khi về, đột nhiên nàng cảm thấy đầu óc choáng váng, đứng lên không vững, thiếu chút nữa là té ngã. Nhìn đôi dép lê màu đen bên cạnh, nàng nhanh trí dựa vào cạnh bàn, sau đó vội tắt máy tính, cầm lấy túi xách khập khiễng bước ra ngoài.

Mới vừa đi ra ngoài cửa công ty, Viễn Tiêu liền nghe thấy tiếng bác bảo vệ cùng Tề Lãng chào hỏi, nàng cố ý bước chậm lại, ra vẻ gian nan đi tới, thoạt nhìn thật sự rất mệt mỏi.

“Làm sao vậy?” Tề Lãng nhìn xa xa thấy thân ảnh quen thuộc, bèn đi ra phía trước hỏi thăm.

“Tề Tổng, không có gì, không cẩn thận bị đứt gót giày thôi...” Viễn Tiêu làm bộ ngượng ngùng nhỏ giọng nói.

Cúi đầu nhìn mất cá chân Tổng Viễn Tiêu, lại thấy vẻ mặt bối rối của nàng ta, Tề Lãng nhin không được tỏ ra quan tâm.

“Đứng đây đợi một chút, tôi đưa cô trở về!” Nói xong, Tề Lãng xoay người hướng chính mình xe đi đến.

Nhìn bóng dáng anh tuấn của Tề Lãng, Viễn Tiêu nở nụ cười hạnh phúc, mỹ nhân luôn có đặc quyền, quả nhiên hắn không phải là đối với nàng không hề có cảm giác.

Dọc đường đi, trừ bỏ lúc ban đầu hỏi nàng nhà ở chỗ nào, Tề Lãng đều không có mở miệng nói quá nửa câu, bộ dáng lãnh khốc lại càng tăng thêm mị lực thần bí của hắn trong lòng Viễn Tiêu. Viễn Tiêu không biết nên như thế nào đánh vỡ trăm mặc, chính là thỉnh thoảng dùng ánh mắt vụng trộm ngắm Tề Lãng. Tuy rằng trên đường không nói gì, nhưng đối Viễn Tiêu mà nói, như vậy đã vô cùng tiến bộ, mà nàng cũng thấy hạnh phúc.

“Đến nhà rồi. Tề Tổng, cảm ơn anh” Nhìn căn nhà lầu ấm áp, Viễn Tiêu đột nhiên cảm thấy con đường này thật sự quá ngắn.

“Được rồi, bản thân nên cẩn thận một chút.” Nói xong, Tề Lãng tiếp tục quay đầu xe chạy như bay rời khỏi.

Nhìn chiếc xe thể thao màu bạc biến mất trong nháy mắt, Viễn Tiêu đột nhiên cảm giác có chút mất mát. Nàng nghĩ đến khi mình nói ở tại lầu 5, hắn ít nhất cũng hiểu ý giúp mình đi lên lầu, không nghĩ tới hắn cư nhiên ngay cả xe cũng chưa xuống. Hắn thật sự không đủ cảm giác với nàng hay là không hiểu lòng của phụ nữ? Hoặc là căn bản không nghĩ đến?

“Chồng à, anh rốt cuộc có tới đón người ta không vậy?” Mắt thấy đã 6 giờ rưỡi, Tề Lãng còn chưa xuất hiện, Mỹ Mỹ có chút nóng nảy, nếu bận việc gì thì chỉ cần gọi điện cho nàng thôi, cũng không làm, bắt nàng chờ vậy đó! Thời gian chính là sinh mệnh, hắn không biết sao?

“Sao vậy hả? Chờ anh sốt ruột rồi sao?” Đút chìa khóa xe vào, Tề Lãng một bên mỉm cười trò chuyện điện thoại, một bên đi về phía shop M'M.

“Người ta hôm nay rất là nhiều việc, chẳng có thời gian để mà chờ đợi đâu...” Mỹ Mỹ buồn chán ngồi xuống ghế salon, lật xem tạp chí quảng cáo mới nhất, làm nũng nói.

“Nói cho vợ biết nha, bình thường đều là chồng thúc giục vợ, hôm nay tự nhiên đến phiên vợ chủ động ?” Tề Lãng đi vào trong shop, nhìn Mỹ Mỹ đang nhàm chán vô cùng, vừa cười vừa nói.

“Anh đã đến rồi!” Nhìn thấy Tề Lãng, Mỹ Mỹ cắt đứt điện thoại, cầm lấy túi xách chạy qua.

“Đi thôi!” Cầm lấy túi xách trong tay Mỹ Mỹ, theo thói quen ôm lấy cái eo nhỏ, sau đó xoay người rời khỏi.

“Đợi chút ,Lãng...” Mỹ Mỹ đột nhiên ôm lấy cổ hắn, vẻ mặt nhu tình quỳn rũ nhìn hắn.

“Làm sao vậy? Muốn nhờ anh việc gì hả?” Nhìn đến Mỹ Mỹ quỳn rũ dán trên người hắn, Tề Lãng cảm giác chính là nàng có việc muốn hắn giúp đỡ, mỗi lần thế, nàng mới có thể trở nên cái bộ dáng làm nũng như vậy.

“Em đang để mắt một chiếc nhẫn kim cương số lượng hạn chế, anh mua cho em được không?” Mỹ Mỹ liên tưởng đến viên kim cương mỹ mạo kia, hai mắt liền tỏa ánh sáng, nhìn không được nhẹ nhàng nín lấy áo Tề Lăng làm nũng, trông chẳng khác mấy bé gái đang đòi kẹo.

“Vì cái này sao? Ok, chỉ cần em muốn, bầu trời ánh trăng đều có thể!” Thật không rõ, hắn không phải đưa nàng thẻ tài khoản rồi sao? Việc nhỏ này cũng không cần phải xin phép hắn!

“Lăng, cái đó... cần đến năm trăm vạn lận đó... Anh có cảm thấy em rất xa xỉ lãng phí không...” Thấy Tề Lăng chẳng buồn để ý đến, Mỹ Mỹ nhìn không được nhỏ giọng nhắc nhở, sống tới bây giờ nàng còn chưa từng mua vật nào đắt tiền như vậy!

“Ha ha, Mỹ Mỹ, yên tâm, một cái nhẫn còn không đến mức làm chồng em phá sản đâu, có điều... chồng thật vui đó nha. . . . Trừ bỏ trên giường... vợ còn có lúc cần đến chồng cơ đấy...” Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, nhìn không được nở nụ cười, hắn vất vả làm việc không phải vì muốn cho nàng một cuộc sống đầy đủ, sung sướng hay sao? Đến bây giờ chắc nàng còn chưa biết tài sản trong nhà có đến bao nhiêu! Nàng không biết nhẫn kết hôn của bọn họ quý gấp 10 lần so với nhẫn kim cương thường sao? Mà hắn cũng không keo kiệt đến mức để ý mình chi ra bao nhiêu tiền cả!

Có điều đã kết hôn vài năm, trừ bỏ sự nghiệp cần sự giúp đỡ, trong cuộc sống hằng ngày, Mỹ Mỹ thật đúng là không mở miệng yêu cầu hắn cái gì, tuy rằng hắn cho nàng thẻ tài khoản nhưng hắn tin là nàng nhất định cũng chưa hề động đến, bởi vì nàng từ trước đến nay tôn trọng việc tự túc, đây là cũng là nguyên nhân khiến nàng kiên trì không làm chức “bà chủ”.

“Vậy dựa theo ý của chồng, vợ quyết định lập tức đi mua nha.” Nghe được lời nói của Tề Lăng, Mỹ Mỹ nhìn không được dấm cho hắn vài cái, tuy rằng biết tập đoàn Kinh Đế không nhỏ, mà nàng cũng biết, sự nghiệp càng lớn, tài chính đầu tư quay vòng cũng càng nhiều, nàng không muốn trở thành gánh nặng của hắn, dù sao tiêu tiền thì dễ mà kiếm tiền thì khó, mình mà xa xỉ quá thì cũng không được.

“Được, giờ chúng ta đi mua liền, anh muốn xem thử nó có sức hấp dẫn như thế nào lại khiến Mỹ Mỹ kiêu ngạo nhà chúng ta tự mình mở miệng...” Giọng nói mang theo ý cười, Tề Lăng cương chiều ôm Mỹ Mỹ đi ra ngoài.

36. Chương Ngoại Truyện 5

“Viễn Tiêu, tối nay tám giờ bên công ty Gramary của Mỹ sẽ cho người sang đây, giúp tôi hủy bỏ hết mọi việc hôm nay, đồng thời cô cũng chuẩn bị bản hợp đồng đi...” Tề Lăng vừa chăm chú coi tài liệu vừa hạ lệnh, hắn rất coi trọng chuyện hợp tác giữa hai công ty, tin tưởng nếu thành công sẽ mang lại lợi ích rất lớn và sự phát triển mạnh mẽ cho cả hai công ty.

Nghĩ lại chắc tối nay không thể về nhà với vợ yêu, Tề Lăng thầm cười khổ. Gần đây hắn thật sự bận quá, con hắn về nhà đã lâu hắn lại không có thời gian đi chơi với nó, không biết sau này liệu con hắn có gọi hắn là “thú thúc” không! Mỗi lần hắn thất hẹn, Khải Việt đều không vui, nó sẽ dùng vẻ mặt vô tội ôm Mỹ Mỹ, chăm chú nhìn hắn hỏi. “Chú này là ai vậy mẹ?”- Mỗi lần vậy hắn chỉ biết cười khổ, mong có thể đánh nó một trận, nhưng mỗi lần nhìn thấy đáng vẻ nghịch ngợm đó hắn lại luyến tiếc.

Nhớ thì vẫn nhớ, nhưng công việc quan trọng hơn, mấy ngày qua làm việc quần quật hắn cũng nên nghỉ ngơi một chút, nghĩ như vậy liền gọi điện về cho vợ yêu, về trễ cũng phải xin phép, hắn tuy là lãnh đạo ngồi trên cao nhưng vẫn là chồng người ta nha!

Nhìn đứa trẻ ngủ say, Mỹ Mỹ hài lòng nở nụ cười, trẻ con vẫn là trẻ con, chơi đã mệt liền ngủ, thật hạnh phúc!! Nhẹ nhàng ôm con về phòng đặt lên chiếc giường nhỏ, Mỹ Mỹ từ từ đóng cửa lại.

Nhìn thời gian, hơn mười một giờ, cửa vẫn im ỉm, Mỹ Mỹ nấu canh giải rượu bỏ vào tủ lạnh. Nàng biết Tề Lăng hay đi xã giao uống rượu, nàng luôn giúp hắn chuẩn bị ít canh dù hắn có dùng hay không. Nghĩ lại, lúc này hắn cũng tới giờ về rồi chứ, Mỹ Mỹ liền nằm trên sofa vừa coi tivi vừa chờ hắn, mí mắt Mỹ Mỹ càng lúc càng nặng, những hình ảnh trên tivi trở nên mơ hồ, hai mắt nàng khép lại tiến vào mộng đẹp.

Trong phòng nghỉ của tập đoàn Kinh Đế, Viễn Tiêu nhìn người đàn ông tuấn mỹ gần ngay trước mắt, chậm rãi vươn tay run run vuốt nhẹ gương mặt mà mình đã khát vọng từ lâu. Dù trong lúc ngủ, hắn vẫn mê người như vậy.

Viễn Tiêu không ngờ người phụ trách công ty của Gramary lại là bạn của Tề Lăng, hai người nhiều năm không gặp, vừa nhìn thấy nhau đã uống đến say mềm vội vàng ký bản hợp đồng, Tề Lăng cùng bạn bè lảo đảo chia tay, sau đó Tề Lăng cũng ngủ say.

Cảm thụ được sự ấm áp nơi tay, Viễn Tiêu chậm rãi nâng đôi môi đỏ mọng của mình lên, cởi quần áo trên người Tề Lăng, đây là cơ hội ngàn năm có một, nếu bỏ lỡ sẽ không có lần sau...

Mơ mơ màng màng, Tề Lăng cảm được một luồng hơi ấm quen thuộc, theo bản năng trong văn phòng của Kinh Đế nóng như bốc hỏa, ngược lại ở biệt thự Tề gia căn nhà lại lạnh như nước...

Sáng sớm, Tề Lăng theo thói quen thức dậy, không hề thấy thoải mái ngược lại đầu lại như muốn nổ tung. Nhìn khung cảnh lạ lẫm xung quanh, không hiểu mình đang ở đâu. Cảm nhận được một luồng hơi thở ấm áp xa lạ bên cạnh, Tề Lăng quay đầu lại, nhìn một người phụ nữ xa lạ lỏa thể, gương mặt hắn liền đen lại.

Ký ức đêm qua dưng mãnh tràn về, hắn chỉ nhớ là cùng bạn bè uống rượu, sao có thể cùng đàn bà khác? Đáng chết!! Xem ra việc gì hắn cũng đã làm, nhưng một chút ký ức cũng không nhớ. Liếc mắt nhìn người phụ nữ, Tề Lăng lạnh như băng bước vào phòng tắm.

Viễn Tiêu mở to mắt, cố cử động thân hình đau nhức, vẻ mặt đỏ bừng thẹn thùng. Thì ra lần đầu tiên lại đau như vậy, nhưng cũng tốt. Tuy chỉ một lần, cũng không phải tới mức ôn nhu thương tiếc, nhưng nàng tin tưởng kiếp này giữa hai người sẽ không thể quên.

Chậm rãi ngồi dậy, Viễn Tiêu đã ăn mặc chỉnh tề, nhìn Tề Lăng đành thất cả vạt, đột nhiên không biết nói gì biết ngây ngốc nhìn Tề Lăng.

Hắn cũng nên chịu trách nhiệm với mình chứ? Nói thế nào, đây cũng là lần đầu tiên, mình lại xinh đẹp, đáng người cũng tốt. nặng lực không kém, hắn sẽ thích mình, hắn cũng sẽ tốt với mình- Nhìn Tề Lăng, Mỹ Mỹ trầm tư.

Nghe âm thanh nhỏ, Tề Lăng quay đầu lại nhìn Viễn Tiêu ngây ngốc cười, vẻ mặt lạnh như băng, khinh thường bước ra ngoài.

“Tề tổng, tối qua...”- Thấy Tề Lăng không nói tiếng nào bỏ đi, Viễn Tiêu liền gọi hắn lại.

“Tối hôm qua? Tối qua là chuyện này là cô tình nguyện chơi, chưa kể tôi là một người say ngay đến việc mình làm cũng chẳng có ấn tượng làm sao có thể cưỡng bức một người con gái nếu cô không tự nguyện? Chuyện tối qua, cô tốt nhất làm sao đó đừng để bất cứ gì phát sinh...”- Dừng bước, hắn thoáng quay đầu lại nhìn, Tề Lăng không hề lưu luyến bỏ đi.

Nhìn theo bóng Tề Lăng, sắc mặt Viễn Tiêu trắng toát. Hắn nói gì? Hắn sao có thể đối xử với nàng thế? Nàng thương hắn như thế, đem thứ quý giá nhất cho hắn? Hắn... lại vô tình như vậy? Nhìn trên giường vết máu chói mắt, Viễn Tiêu rót nước mắt không cam lòng.

Tề Lăng chạy như điên về nhà, vừa tiến vào đại sảnh, liền nhìn thấy bóng người mỹ lệ cuộn mình ngủ trên sofa. Nhìn thấy Mỹ Mỹ chờ mình cả đêm, nhớ tới hành vi của mình tối qua, Tề Lăng trong lòng rất áy náy, khẽ đi đến bên cạnh sofa cúi đầu hôn Mỹ Mỹ, sau đó cẩn thận ôm nàng lên lầu.

Viễn Tiêu không nghĩ đêm đầu tiên lại như vậy, Tề Lăng không hề tỏ ra thương tiếc, sủng ái, còn bảo Kevin đưa nàng về chi nhánh công ty?

Vì sao? Nàng làm sao gì? Hắn chiếm hết tiện nghi, nàng tiền mất tật mang? Nàng không cam tâm, không cam tâm bản thân trả giá như vậy mà không có được gì? Không cam lòng để bản thân trong mắt Tề Lăng không đáng một đồng? Không cam lòng một người cao ngạo có tài sắc như nàng lại không hề được quý trọng?

Nàng không tin hẳn đối với nàng không có cảm giác? Cho dù không thích chẳng lẽ ngay cả chút áy náy không có? Tục ngữ nói “Một đêm vợ chồng trăm đêm ân”, hai người dù sao cũng đã va chạm xác thịt, dù chỉ là duyên tàn, cũng có tình cảm mà!! Mà hẳn? Ngay cả câu lo lắng cũng không có.

Ba ngày, nàng chưa từng gặp mặt Tề Lăng, Viễn Tiêu không muốn buông tay, cứ như vậy mà rời đi. Nghĩ tới đêm đó có lẽ hẳn uống quá nhiều rượu nên không có ấn tượng, biết đâu sau khi thấy nét đẹp của nàng hẳn sẽ thay đổi. Viễn Tiêu ôm hy vọng cuối cùng chờ xe của Tề Lăng tới suốt mấy giờ, thế nhất định phải thấy hẳn. Nàng không cam lòng đổi lấy đêm đầu chỉ là sự đau khổ dành cho bản thân

Thấy vẻ mặt lạnh như băng của Tề Lăng khi đến gần xe, Viễn Tiêu chạy lên chặn đường, tỏ vẻ đánh thương nhìn hẳn. Tề Lăng lạnh lẽo nhìn nàng, trong mắt chỉ có căm ghét phần hận.

“Tránh đường!”- Lời nói lạnh như băng như bát nước đá vô tình hắt vào người Viễn Tiêu, xóa bỏ mọi hy vọng.

“Vì sao lại đối xử với em như vậy? Em đã là người của anh, cũng không muốn phá hoại gia đình, chỉ muốn ở bên anh, cùng anh ở một chỗ, em không mong gì cả em chỉ đơn thuần thích anh”

“Thích tôi? Cô quen tôi được bao nhiêu ngày? Cô hiểu gì về tôi? Tôi nghĩ cô thích tiền và địa của tôi hơn..”

“Không, không có, em không phải người con gái như thế, nếu như vậy sao em có thể cam tâm tình nguyện dâng lần đầu của mình cho anh... đêm đó, là lần đầu tiên, anh cũng biết, nó rất quan trọng với một người con gái...”

“Lần đầu? Như thế thì sao? Tổng Viễn, tôi cho cô biết, trên thế giới này ngoài vợ mình, lần đầu tiên của những người phụ nữ khác tôi không quan tâm, cho tôi thì sao? Chỉ là tình một đêm mà thôi!! Mặc kệ cô muốn gì, đừng đến chọc điên tôi, tôi sẽ không để ai phá hoại gia đình mình, tôi thà phụ tất cả phụ nữ trên thế giới cũng không phụ vợ mình, đây là một trăm vạn, về sau đừng làm phiền tôi. Nếu không đừng trách tôi không khách khí!”- Tề Lăng vung tay mở bóp lấy chi phiếu ném cho Viễn Tiêu, trong mắt hẳn, nàng và đám nữ nhân xưa nịnh không khác nhau. Khinh thường nhìn nàng, Tề Lăng mở cửa xe lái ô tô rời đi.

“Vì sao? Mình có chỗ nào không tốt? So ra kém cô ta ở chỗ nào?”- Nhìn xe càng lúc càng xa, Viễn Tiêu không kiềm được rớt nước mắt, nàng là cô gái 22 tuổi xinh đẹp, chẳng lẽ so với phụ nữ đã ngoài ba mươi kết hôn có con rồi thua kém sao?

Nghĩ đến việc bản thân bị bắt công, nghĩ đến lần đầu tiên mình quý trọng biết bao, nghĩ đến lần đầu tiên nàng rung động đổi lấy sự đau lòng, Viễn Tiêu liền đổ kị, phần hận hai mắt ửng đỏ. Dù được rất nhiều người yêu, nhưng nàng chưa từng để đàn ông nào chạm vào, vì chưa có đàn ông nào vĩ đại xứng đáng với nàng, hiện tại có được, người đàn ông này lại không cần?

Tề Lăng, anh nhẫn tâm như vậy đừng trách tôi vô tình!! Tôi không có được anh, cũng không để người đàn bà vừa già vừa xấu kia có được. Nàng siết chặt tờ chi phiếu trong tay. Trên đời này, từ trước tới nay nàng chỉ hưởng thụ những thứ người đàn ông mang lại, chưa từng có người phụ nữ nào phổng tay trên của nàng, lần này cũng không ngoại lệ.

37. Chương Ngoại Truyện 6

“Lăng, cái này đẹp chứ?” Mỹ Mỹ mặc một bộ lễ phục dạ hội màu đỏ tươi, phối hợp cùng đai lưng bó sát, trông vừa chói mắt lại quyến rũ.

“Mỹ Mỹ, em thật đẹp...” Nhìn bộ lễ phục khoát trên người Mỹ Mỹ, trông chẳng khác gì tiên tử hạ phàm, Tề Lăng lên tiếng tán thưởng. Khó trách phụ nữ đều thích lễ phục dạ hội, chúng thực sự rất đẹp, trang nhã, phối hợp với vài phụ kiện, trang sức, trông Mỹ Mỹ thật hoàn hảo, không thiếu sót gì.

“Thật không? Cái thứ này tốt thật, em nhất định phải tỏ ra xinh đẹp, như vậy mới có thể xứng đôi với Tề Tổng của Kinh Đế! Như vậy, hẳn là không có phụ nữ nào muốn xen ngang giành giật, đúng hay không?” Mỹ Mỹ một bên nhìn gương, một bên vui đùa nói.

“Mỹ Mỹ, nếu anh...” Nghe thấy Mỹ Mỹ nói vậy, Tề Lăng bỗng nhiên chột dạ, hắn không muốn gạt Mỹ Mỹ, lại sợ nàng biết việc đó, từ hôm đó tới giờ hắn cố gắng đối tốt với nàng, nhưng trong nội tâm, hắn vẫn rất sợ, sợ nàng để ý, sợ nàng tức giận, sợ nàng bởi vậy mà không thèm để ý đến hắn.

“Làm sao vậy?” Thấy Tề Lăng nói một nửa, đột nhiên nhìn chằm chằm mình đến ngây người, Mỹ Mỹ nhin không được quan tâm hỏi han.

“Không có việc gì... Mỹ Mỹ, đồng ý với anh, cho dù xảy ra chuyện gì, vĩnh viễn không được rời khỏi anh...” Tề Lăng gắt gao ôm Mỹ Mỹ, lời nói định thốt ra lại nuốt vào trong miệng, chỉ là có chút lo lắng tìm kiếm sự bảo đảm.

Trên thế giới này, hắn còn chưa sợ qua chuyện gì, trừ bỏ lúc Mỹ Mỹ sinh Khải Việt hại hắn lo lắng đến ngừng thở, hắn cho tới bây giờ còn chưa sợ hãi như vậy, có điều hắn không thể chịu được khi thấy nàng đau đớn, cho nên những năm gần đây, mặc dù Mỹ Mỹ vẫn muốn sinh thêm một đứa bé, hắn thủy chung cũng chưa đáp ứng. Hắn đã có một đứa con, cũng không hề tiếc nuối, hắn không muốn nàng phải đau đớn thêm một lần nữa.

“Lăng, có thể có được anh là may mắn lớn nhất cả đời này của em, trên thế giới này cũng sẽ không có người đàn ông nào làm em rung động. . . em chỉ muốn được bên cạnh anh mãi mãi.” Nghĩ Tề Lăng vì chính mình sợ làm hết thấy, nghĩ Tề Lăng những năm gần đây đối chính mình trước sau như một đầy sủng ái, nghĩ hắn đối với người nhà mình vô tư giúp đỡ, cho dù bây giờ muốn nàng chết đi, nàng đời này đều không có tiếc nuối. Cả đời này, trừ phi hắn không cần nàng, nếu không nàng tuyệt đối không rời khỏi hắn.

“Mỹ Mỹ...” Tề Lăng cảm động nhìn Mỹ Mỹ, nhin không được cúi đầu hôn lên môi nàng.

“Lăng, chúng ta cần phải đi...” Thấy Tề Lăng bắt đầu buông thả, Mỹ Mỹ thở gấp đẩy hắn ra, vẻ mặt thẹn thùng nói. Nàng dám cam đoan, nàng nếu không ngăn cản, bọn họ đêm nay cũng đừng muốn ra khỏi cửa.

“Đi thôi...” Đưa tay giúp Mỹ Mỹ sửa sang lại quần áo có chút hỗn độn, nhẹ nhàng vén sợi tóc của nàng ra sau, Tề Lăng ôm Mỹ Mỹ đi ra ngoài.

Trong yến hội xa hoa, long trọng, hé ra những ánh đèn màu sắc sặc sỡ cũng nam thanh nữ tú, đây chính xác là cuộc sống trong xã hội thượng lưu, họ gặp gỡ nhau, làm quen, tái ngộ, trong thế giới của bọn họ, chữ “bằng hữu” là vô cùng quan trọng, bọn họ không cần tiền, mà chỉ để ý đến mối quan hệ bạn bè.

Mỹ Mỹ nhìn mọi người ồn ào qua lại, một mình nhàm chán trốn trong một góc nhắm nháp ly rượu, nếu không phải Tề Lăng nói việc hợp tác lần này là công ty đến từ nước Nga, cần người phiên dịch chứ không nàng cũng chẳng có hứng thú tham dự.

Có điều, hiện tại nàng lại quyết định về sau vô luận có chuyện gì, cũng sẽ tham dự. Nhìn bên người Tề Lăng thảnh thơi có những mỹ nữ đến rồi đi, Mỹ Mỹ chỉ biết nhẩn trên tay hắn cũng không thể ngăn cản đám phụ nữ yêu thương nhung nhớ, mặc dù mang theo nàng tham dự, nhưng vẫn sẽ có người không từ bỏ ý định, nhìn sắc mặt Tề Lăng càng ngày càng đen lại, Mỹ Mỹ biết, hắn cũng không thích mình được theo đuổi như vậy.

Lại một cô gái xinh đẹp vẻ mặt thất vọng rời đi, Mỹ Mỹ hạnh phúc nở nụ cười, xoay người thoải mái mà hưởng thụ đúng đây đi đến.

Đột nhiên một miếng bánh ngọt rơi xuống, bộ lễ phục màu đỏ của Mỹ Mỹ không cẩn thận dính một chút bơ, Mỹ Mỹ cảm thấy khó chịu, không biết rửa có ra không, sau đó xoay người hướng toilet đi đến.

“Cô tốt hơn nên thông minh một chút, cái gì nên nói cái gì không nên nói tốt nhất nên hiểu rõ, nếu gia đình của tôi bởi vì cô mà ảnh hưởng, tôi sẽ cho cô hối hận cả đời.” Tề Lăng không nghĩ tới lại gặp Tống Viễn Tiêu ở chỗ này, bèn kéo nàng đi ra chỗ khác cảnh cáo, hắn không muốn vì một người phụ nữ bé nhỏ mà phá hoại tổ ấm yên bình của mình.

“Anh sợ cái gì? Tôi có chỗ nào kém vợ của anh? Nếu cô ta trẻ hơn tôi, đẹp hơn tôi, tôi cũng biết điều một chút, nhưng nghe nói cô ta đã ba mươi tuổi, anh cũng rất ít khi mang nàng tham dự bữa tiệc xã giao, không phải vì cô ta xấu xí, kém cỏi không phải sao? Tôi mới hai mươi hai, từ mặt trước ra mặt sau, chúng ta đều

là một đôi trời sinh, đêm trước, tôi đã đem tất cả của mình cho anh, vì sao anh không thể để tôi ở lại bên cạnh anh?”

Vừa định ra khỏi Toilet, Mỹ Mỹ nghe được tiếng nói quen thuộc, nhìn ló ra thấy bóng dáng Tề Lãng cùng phụ nữ khác, tim nàng lạnh thấu, ánh mắt đã ươn ướt...Mỹ Mỹ không muốn tin cảnh môi...

“Đủ rồi, đừng nói nữa, đêm đó tôi uống rượu cái gì cũng không nhớ rõ, cho dù nhớ rõ thì cũng như thế nào? Cũng chỉ là một đêm tình mà thôi. Trừ vợ của tôi, tôi chưa từng xem trọng người phụ nữ nào, đương nhiên cũng sẽ không nhớ rõ các cô ta là ai, càng không thể có dính líu với họ, cô cũng vậy. Nếu tôi lên giường cùng phụ nữ nào đều phải giữ ở bên người, chẳng phải tôi đã sớm ba vợ bốn nàng hầu sao? Đừng nói cô cùng Mỹ Mỹ căn bản không thể nào sánh bằng, cho dù cô so với nàng tốt hơn gấp ngàn gấp trăm ngàn lần, tôi cũng chỉ yêu một mình cô ấy...”

“Sẽ không, anh hoàn mỹ như vậy sẽ không sợ bị người ta đồn tam thê tứ thiếp, tôi không giống với những người đàn bà khác, vừa xinh đẹp lại có năng lực, tuyệt đối có thể thỏa mãn mọi yêu cầu của anh? Đàn ông muốn gì, tôi đều có thể làm được, làm sao anh lại không thích tôi? Anh không sợ tôi cố cáo anh sao...nếu chủ tịch Kinh Đế xảy ra vụ tai tiếng...”

“Cô...” Nhìn gương mặt khó coi kia, Tề Lãng không còn lời nào để nói, cho dù hắn có bản lĩnh, sợ cũng không đẹp nổi dư luận khắp nơi.

“Cô dựa vào cái gì mà cho rằng mọi người sẽ tin lời cô nói?” Mỹ Mỹ lau khô nước mắt, tao nhã đi đến bên người Tề Lãng gắt gao ôm hắn, ánh mắt trừng trừng mang vẻ hờn giận hướng về phía Viễn Tiêu.

“Mỹ... Mỹ...” Nhìn thấy Mỹ Mỹ, Tề Lãng sợ tới mức thiếu chút nữa ngừng thở.

“Cô dựa vào cái gì mà cho rằng tất cả sẽ tin tưởng cô? Cô tự nhận so với tôi xinh đẹp hơn, so với tôi trẻ tuổi hơn, cô xác định đó là lý tưởng của người đàn ông sao? Tôi đảm bảo với cô, nếu trước mặt có 10 người đàn ông, 8 người sẽ chọn tôi. Tôi là vợ do Tề Lãng cưới hỏi hàng hoàng, nếu tôi nói cô là kẻ tham mộ hư vinh, chủ động tán tỉnh chồng người khác, phá hoại gia đình người khác, cô cảm thấy mọi người sẽ tin cô hay là tin tôi? Một kẻ thứ ba đi phá hoại gia đình người ta, nếu cô muốn cả thế giới đều biết, tôi cũng không ngần ngại đi tuyên dương đâu, tôi nói lại lần nữa, Tề Lãng là người đàn ông của Bộ Mỹ Mỹ, tôi tuyệt đối sẽ không vì lý do gì mà buông tha cho anh ấy!”

Mỹ Mỹ tức giận mắng xối xả, sau đó lôi kéo Tề Lãng rời khỏi. Thẳng đến khi Viễn Tiêu kinh ngạc nhìn chăm chú, Mỹ Mỹ mới buông Tề Lãng ra, xoay người chạy thật nhanh.

“Mỹ Mỹ, nghe anh giải thích...”Nhìn Mỹ Mỹ tức giận nhanh chóng chạy đi, Tề Lãng biết lần này vấn đề đã nghiêm trọng, Mỹ Mỹ bình tĩnh làm cho hắn cảm thấy sợ hãi.

“Đừng đụng vào tôi...”Mỹ Mỹ dùng sức bỏ ra tay Tề Lãng ra, bước chạy nhanh về phía trước. Nàng có thể nào không để tâm, nghĩ đến chồng yêu của mình lên giường cùng người đàn bà khác, lòng của nàng liền đau đến không thể hô hấp, mặc dù biết có lẽ không phải xuất phát từ ý của hắn, nhưng nàng vẫn không cảm thấy thoải mái.

“Mỹ Mỹ...” Tề Lãng theo sát sau đó, đuổi theo Mỹ Mỹ, thấy nàng đi bộ có chút khác thường, biết có thể là mất cá chân của nàng bị đau, Tề Lãng chạy nhanh đuổi theo, không để ý Mỹ Mỹ phản kháng, một tay ôm lấy nàng hướng chỗ đậu xe đi đến.

“Buông ra, buông ra...” Mỹ Mỹ tức giận đánh mạnh lên ngực Tề Lãng, cuối cùng hai tay cũng trụ lên cổ hắn khóc nức lên.

“Mỹ Mỹ, anh xin lỗi... Đêm đó anh uống rượu ... Anh thật sự cái gì cũng không nhớ rõ... Ngày hôm sau tỉnh lại đã nằm ở trên giường...” Trở lại trên xe, Tề Lãng liền thật cẩn thận ôm Mỹ Mỹ giải thích, hắn chưa từng có ý nghĩ phản bội nàng.

“Mỹ Mỹ, anh xin thề...Em nên biết...Anh chỉ quan tâm mỗi mình em...Sau khi chuyện đó xảy ra, anh vẫn vô cùng áy náy...Muốn nói cho em nhưng sợ em tức giận...Mỗi ngày xử lý xong công việc, anh còn phải lo lắng đề phòng...Anh thật sự rất mệt mỏi...Mỹ Mỹ...tha thứ cho anh...” Tề Lãng vẻ mặt chân thành nói, mấy ngày nay hắn thật sự mệt mỏi quá, che che dấu dấu hắn chịu không nổi.

“Nếu mệt mỏi như vậy, vì sao còn muốn gặt tôi? Anh...rất cuộc anh đã cùng bao nhiêu người phụ nữ...trải qua một đêm tình?” Biết hẳn vẫn còn quan tâm đến mình, Mỹ Mỹ cũng không muốn chỉ vì một chuyện nhỏ mà phá hư gia đình êm ấm của mình, ngữ khí vẫn chậm lại, ủy khuất bĩu môi.

“Không nói cho em vì anh sợ sẽ mất em...Mỹ Mỹ...Mỗi đêm anh ngủ bên cạnh ai hẳn em rất rõ...sao anh còn cùng phụ nữ khác có một đêm tình?”. Tề Lăng nhìn Mỹ Mỹ, vẻ mặt bất đắc dĩ, nàng làm sao có thể hỏi vấn đề ngu xuẩn như vậy?

“Là chính miệng anh nói nếu anh ở trên giường với người đàn bà nào cũng đều giữ ở bên người, đã sớm ba vợ bốn nàng hầu, nói như vậy, ít nhất anh cũng từng...”

Mỹ Mỹ còn nói chưa xong đã bị Tề Lăng hôn lên cánh môi, trừ lúc thời gian công tác, trong vài năm gần đây, số lần hẳn không trở về cũng sẽ không vượt quá bảy lần, huống chi cho dù ở bên ngoài, đầu tiên hẳn cũng gọi điện về xin phép được không.

“Anh chỉ nhớ rõ người phụ nữ trước mắt này, là người duy nhất kiếp này của anh, ngoại trừ đêm đó anh uống rượu nên mơ hồ, còn lại anh chưa từng chạm qua người đàn bà khác...Tha thứ cho anh...”

“Chỉ một lần này, lần sau không được viện cớ này nọ nữa...” Mỹ Mỹ nở nụ cười, gặt gao lui vào trong lòng Tề Lăng, cảm giác được sự ấm áp của hắn. Nàng hiểu tính của hắn, đúng thật là mị lực của hắn thu hút nhiều bướm bướm xung quanh, nhưng trong số đó, nàng là bướm bướm tồn tại duy nhất trong lòng hắn, nàng cảm thấy vô cùng vui vẻ, hạnh phúc.

Nàng cũng không thể ngăn cản việc ngoài ý muốn phát sinh, lại cũng không thể quyết định kết quả ngoài ý muốn, vợ chồng với nhau, ở chung một chỗ, cần sự tín nhiệm và cũng cần sự tự do, một con mắt nhắm một con mắt mở là thượng sách với hôn nhân gia đình. Lựa chọn giữa việc mất đi hắn hoặc tha thứ hắn, không cần nói cũng biết đáp án.

“Xin chào mọi người, hôm nay chúng ta may mắn được phỏng vấn chủ tịch kiêm nhà thiết kế nổi danh thế giới của hãng thời trang M'M – cô Bộ Mỹ Mỹ, có điều chúng ta không hề nghĩ đến, tiểu thư Mỹ Mỹ còn trẻ như vậy, hôm nay chào hỏi nhau nhất định sẽ có nhiều tiếng nói chung...”

“Mỹ Mỹ tiểu thư, cô còn trẻ như vậy đã đạt nhiều thành tựu, khiến nhiều người khâm phục lại hâm mộ. Rất nhiều người nói, cô gái này, vừa thành công, dung nhan xinh đẹp vậy, lại là nữ cường nhân mới trong giới thượng lưu, có thể có khó khăn nào trong việc lựa chọn người đàn ông của đời mình hay không? Mỹ Mỹ tiểu thư thành công nhưng đồng nghĩa với việc mang lại nhiều áp lực cho cánh đàn ông đó ạ...”

“Ha ha, việc này... tôi nghĩ tôi không cần lo lắng, bởi vì tôi là hoa đã có chủ...” Mỹ Mỹ nhìn MC phỏng vấn, cười nói.

“A? ! Ý tiểu thư Mỹ Mỹ là cô đã có bạn trai hay là...”

“Tôi đã kết hôn rồi, con cũng hơn hai tuổi...” Mỹ Mỹ nhìn MC đang tỏ ra kinh ngạc vô cùng, cười nói.

“Vậy vấn đề phía sau tôi nghĩ chắc cũng không cần hỏi. Đáp án của tiểu thư Mỹ Mỹ đã làm rất nhiều bạn trai xem tiết mục hôm nay thất vọng rồi, bởi vì tôi vừa mới cập nhật trên mạng, có ít nhất 60% bạn nam trên mạng muốn biết tiêu chuẩn chọn chồng của tiểu thư Mỹ Mỹ...Xem ra cuộc sống của tiểu thư Mỹ Mỹ thật hạnh phúc, ông xã của cô thật là may mắn nha, có thể có được người vợ tuyệt vời như vậy...”

“Không, là do tôi may mắn, được anh ấy toàn tâm toàn ý yêu thương. Tôi đã nói rồi, thành công ngày hôm nay của tôi phải cảm ơn một người, đó chính là ông xã tôi...Có anh ấy bên cạnh, cho dù là tác phẩm thất bại cũng sẽ có người mua...Haha...Mặt khác, có lẽ do tôi may mắn thật, có được năng khiếu và phong cách thiết kế riêng, mới có thể có nhiều bạn bè như ngày hôm nay, cảm ơn tất cả...Hạnh phúc của tôi, cũng chính là hạnh phúc của anh ấy, anh ấy làm cho tôi cảm nhận được mình là người phụ nữ hạnh phúc nhất.”

“Không biết tiểu thư Mỹ Mỹ có thể tiết lộ một chút về ông xã của cô...”

“Tôi chỉ có thể nói anh ấy là người đàn ông độc nhất vô nhị trên thế giới... Tha thứ cho sự ích kỷ của tôi, tôi sợ nói ra mọi người sẽ giành lấy mất...”

“Ha ha, tiểu thư Mỹ Mỹ thật hài hước, chúng ta đều nhìn ra được Mỹ Mỹ tiểu thư thật sự hạnh phúc... Hi vọng phụ nữ trên thế giới này đều có thể giống Mỹ Mỹ tiểu thư tìm được người đàn ông chân chính trong cuộc đời mình.”

Đi ra khỏi cao ốc, xa xa Mỹ Mỹ liền nhìn thấy thân ảnh thon dài của Tề Lãng đang đứng tựa bên cạnh xe, quay lại chào hỏi mọi người phía sau, Mỹ Mỹ hướng Tề Lãng chạy đến, dựa sát vào trong lòng hắn. Tề Lãng ôm lấy nàng, ôn nhu thay nàng mở cửa xe.

“Thì ra ông xã của cô ấy là chủ tịch tập đoàn Kinh Đế...Cô ấy thật may mắn, mà cũng chỉ có người phụ nữ xuất sắc như nàng mới có thể làm cho Tề Lãng đích thân đi tới đón...” Theo sát sau đó, chủ trì của tiết mục trên TV nhìn dần dần theo xe của hai người, nhin không được thì thào nói.

Trên đời này, chắc chỉ có người đàn ông như Tề Lãng mới có thể được giai nhân tài mạo Mỹ Mỹ; mà cũng chỉ có mỹ nữ như Mỹ Mỹ mới có thể làm cho ông chủ tập đoàn Kinh Đế cam tâm tình nguyện đi vào con đường hôn nhân khi tuổi còn trẻ!

Tề Lãng cùng Mỹ Mỹ, một người là cực phẩm nam nhân, một người là cực phẩm thực nữ. Kinh Đế cùng M'M, một cái là vương giả giới khoa học kỹ thuật, một cái là shop thời trang tân tiến. Trên thế gian thật sự ít có cặp đôi nào phối hợp được như bọn họ, hi vọng con của họ sau này cũng vậy, đã hoàn mỹ lại càng thêm hoàn mỹ.

• • • END • • •

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thieu-nu-xinh-dep-goi-cam>